

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

put (rasnih) lutanja onoliko jasno koliko to reči mogu da izraze. Ona mora da napusti Evropu i ode u Aziju, na najviše planine Kavkaza (737); Titanoj kaže:

Kad pređeš veliku vodu, granicu između
Dva kontinenta, koja su okrenuta gorućem Istoku. (810)

Dakle, mora da putuje na istok, i pošto pređe "kimerijski Bosfor", mora takode da pređe ono što je očigledno Volga i današnji Astrahan na Kaspijskom moru. Nakon toga, ona će sukobiti sa "pomamnim sevemim vetrovima", a zatim preći u zemlju "Arimaspiskog plemena" (istočno od Herodotove Skitije), gde je -

Plutonova reka koja obiluje zlatom. (. . .) (825)

Profesor Njumen (*Newman*) ispravno zaključuje da to označava Ural, pošto su Herodotovi Arimaspi "priznati stanovnici tog zlatnog regiona".

I ovde se, između stihova 825 i 935, pojavljuje zagonetka za sve evropske tumače. Titan kaže:

Njima (Arimaspima i Gripima) ne prilazi. U daleku zemlju na
granici
Potom ćeš stići, u kojoj živi tamnoputa rasa

Za to mogu postojati dobri razlozi. Pre svega, sve je to putovanje i lutanje od mesta do mesta one *rave* iz koje će doći "deseti" ili takozvani *KalkiAvatar*. Nju Eshil naziva "Kraljevskom rasom rođenom na *Argosu*" (888). Ali, Argos se ovde ne odnosi na Argos u Grčkoj. To dolazi od *Arg* ili *arca* - ženska rasplodna moć simbolisana Mesecom - u obliku broda, *Arga* iz Misterija, što znači Kraljica Neba. Eustatije pokazuje da na dijalektu Argijanaca Ija znači Mesec, dok to ezoterizam objašnjava kao božanskog Androgina, ili mističko 10; na hebrejskom je 10 savršeni broj, ili Jehova. *Argja* na sanskritu znači pehar za piće, ponuda u obliku broda u kojoj se oveće i voće nude božanstvima. *Argjanje* titula Maha Kohana, što znači "Gospod Opijanja", a *Argja Varša* - "zemlja opijanja" - misteriozno je ime one oblasti koja se pruža od planine Kajlaš pa gotovo do pustinje Samo - iz koje se očekuje da će se pojavit *Kalki*. Airjana-Varsedja u zoroastrijanizmu je, kao lokalitet, to isto. Danas se kaže daje ona smeštena između Arala, Balistana i Malog Tibeta; ali u staro doba ta oblast je bila daleko veća, kao stoje bila i rodno *mesto fizičkog čovečanstva*, čija je majka i simbol Ija.

Stanca XII — Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Blizu Sunčevih izvora, gde je "reka" Etiops;
Njenim obalama produži dok ne stigneš do
Moćnih brzaka, odakle sa Biblinskih visina
Bistre tokove svete vode Nil šalje. . .

Iji je naređeno da tu osnuje koloniju za sebe i svoje sinove. Sad moramo da vidimo kako se tumači taj odlomak. Pošto je Iji rečeno da mora da putuje na istok dok ne dospe do reke Etiops, koju treba da sledi do ušća u reku Nil, nastaje komplikacija. Autor eseja o *Oko-vanom Prometeju* nas izveštava da "prema geografskim teorijama najstarijih Grka":

(. . .) taj uslov ispunjava reka Ind. Arjan (VI, I) pominje daje Aleksandar Veliki, dok se pripremao da zaplovi Indom (pošto je u njoj video krokodile, koje je video još samo u reci Nil), mislio da je otkrio izvore Nila, kao da Nil, izvirući negde u Indiji, tekući kroz mnoge sušne zemlje i zato menjajući ime, potom (...) teče kroz naseljene zemlje, gde ga Etiopljani tih oblasti nazivaju Nilom, a to kasnije čine i Egipćani. Vergilije u IV *Georgici* ponavlja potpuno istu grešku.

(str. 197, tom II)

Možda su i Aleksandar i Vergilije znatno pogrešili u svojim geografskim predstavama, ali time Prometejevo proročanstvo nije pogrešilo, ni najmanje - bar ne u svom ezoterijskom duhu. Kad se simbolizuje određena rasa, a događaji koji spadaju u njenu istoriju se alegorijski prevode, u rekvizitima koji se koriste za njenu personifikaciju ne bi trebalo očekivati nikakvu topografsku tačnost. Pa ipak, tako ispada daje reka "Etiops" nesumnjivo Ind, a takođe i *Nil* ili *Nila*. To je reka koja izvire na planini *Kajlaš* (nebo), staništu bogova - na 7.000 metara nadmorske visine. Bila je to reka Etiops - tako su je zvali Grci daleko pre doba Aleksandra Makedonskog, jer su njene obale, od Atoka do Sinda, naseljavali narodi koji su obično nazivani Istočni Etiopljani. Indija i Egipat su bile dve srodne nacije, a Istočni Etiopljani - moćni graditelji - došli su iz Indije, kao što smo, nadamo se, prilično dobro pokazali u *Razotkrivenoj Izidi* (tom I, str. 569-70).

Zašto onda ne bi Aleksandar, pa čak i učeni Vergilije, mogli da upotrebe reč *Nil* ili *Neilos* za Ind, pošto je to jedno od njegovih imena?

TAJNA DOKTRINA * ANTRPOPOGENEZA

U oblastima oko Kalabaga, ta reka se do dana današnjeg naziva *Nil* (plava) i *Nilah*, "plava reka". Njena voda je ovde izrazito tamnoplave boje pa je imenom koje joj je dato u nezapamćena vremena nazvan i gradić koji leži na njenoj obali. On postoji do dana današnjeg. Očigledno je Arijan - koji je pisao davno posle Aleksandra i nije znao za staro ime Inda, nesvesno pogrešno optužio grčkog osvajača. A ni naši savremeni istoričari nisu mnogo mudriji u svojim prosudivanjima. Jer, oni često daju najdalekosežnije izjave samo na osnovu izgleda, kao što su i njihove drevne kolege činile u staro doba kada za njih nije bilo spremnih enciklopedija.

Dakle, rasa Ije, "devojke sa kravljim rogovima", naprsto je prva pionirska rasa Etiopljana koju je ona sa Inda dovela do Nila (koji je dobio ime u znak sećanja na rodnu reku kolonista iz Indije).⁹⁸ Jer, zar Prometej ne kaže I ja "da će sveti Neilos (bog, ne reka):

... U zemlju *sa tri ugla* tebe dovesti
(naime, u *delta*, gde je njenim sinovima suđeno da zasnuju
tu daleku koloniju . . . (stih 830 i dalje).

Tu će započeti nova rasa (Egipćani), i "ženska rasa" (873) kao "peti po redu potomak" tamnoputog Epafosa:

98

Aleksandar, koji je bolje poznavao Atiku nego Indiju (u kojoj nikad ranije nije bio), nije mogao da ne čuje da se Ind blizu svog izvora naziva *Nil* i *Nilah*. Čak i ako je u pitanju greška, to je objašnjava.

Daje Ija alegorijski isto što Izida i Mesec, pokazuje to što ona ima "kravlje rogove". Ta alegorija je u Grčku nesumnjivo dospela iz Indije, gde je u *Aitareja Bramani* prikazano kako Vak - "melodičnu kravu" (*Rig Veda*) "od koje je nastalo čovečanstvo" (*Bhagavata Purana*) - progoni njen otac Brama, podstaknut nezakonitom strašću i pretvara je u jelena. Otuda je Ija, koja je odbila da se predra Jupiterovoj strasti, postala "rogata". Ta krava je u svim zemljama bila simbol pasivnih rasplodnih moći prirode, Izida, Vak, Venera - majka plodnog boga ljubavi, Kupidona, ali istovremeno i *Logosa* čiji je simbol kod Egipćana i Indusa postao bik, kao što svedoči Apis i induski bikovi u najstarijim hramovima. U ezoteričkoj filozofiji, krava je simbol tvoračke prirode, a Bik (njeno tele) duh koji je oživljava, ili "Sveti Duh", kako pokazuje g. Kinili. Odатle simbol rogovia. Oni su takođe bili sveti i kod Jevreja, koji su ih stavljali blizu oltara od sitim drveta [vrsta akacije (nap. ured.)]; kad bi ih se neki kriminalac dotakao, bio bi bezbedan.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Pedeset na broju će se vratiti u Arg.

Potom će jedna od pedeset devica pasti zbog ljubavi i:

. . . Kraljevsku rasu u Arg doneti

Ali od tog potomka će ponići neustrašivi junaci
Čuveni strelci koji će me oslobođiti ovih jada.

Titan ne otkriva kada će se roditi taj junak, jer, kao što primećuje:

Da bi se to podrobno iznelo, potrebna je duga priča.

Ali, "Arg" je *Argja Varša*, zemlja opijanja drevnih hijerofanata, odakle će se pojaviti izbavitelj čovečanstva; to ime je vekovima kasnije postalo ime njenog suseda, Indije - Arjavarte iz davnine.

Nekoliko antičkih pisaca je saopštilo daje ta tema činila deo sabazijanskih misterija: Ciceron (*Tuscul. QuaesL* 1, II, br. 20) i Klement Aleksandrijski (*Strom.* 1, II, oper. tom. 1, str 467 - izdanje Poterovo). Ti pisci su jedini koji ispravno objašnjavaju zašto su Eshila Atinjani optužili za svetogrde i osudili ga da bude kamenovan do smrti. Oni kažu daje Eshil, koji nije bio iniciran, profanisao Misterije izloživši ih u svojim trilogijama javno, na pozornici.^{^"} Ali, i daje bio iniciran, zaslužio bi istu kaznu - a mora daje bio iniciran, jer bi inače, poput Sokrata, morao da ima svog ličnog *Genija* koji bi mu otkrio tu tajnu i svetu alegorijsku dramu o inicijaciji. U svakom slučaju, nije "otac grčke tragedije" izmislio Prometejevo proročanstvo pošto je on samo ponovio u dramskom obliku ono što su sveštenici otkrivali tokom MISTERIJA U Sabaziji.["] Te misterije, međutim, predstavljaju jednu od najstarijih svetih svečanosti, čije poreklo do

Herodot i Pausanija prepostavljaju daje do osude došlo zato stoje Eshil, koji je usvojio egipatsku teogoniju, učinio Dijanu čerkom Cerere, a ne Latone (vidi *Allian. Var. Hist.* I, V. C. XVIII, tom I, str 433, izdanje Gronov). Ali, Eshil je *bio* iniciran.

Sabazija je bila periodična svečanost sa misterijama koje su se izvodile u čast nekih bogova, jedna varijanta misterije Mitre. U njima je prikazivana čitava evolucija rasa.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

dan danas istorija ne zna. Mitolozi ih povezuju sa Mitrom (Suncem, koje se na nekim starim spomenicima naziva Sabazije), sa Jupiterom i Bahom. Ali, one nipošto nisu pripadale Grcima, već potiču iz nezapamćenih vremena.

Prevodioci te drame se čude kako je Eshil mogao da dopusti "takvu nepodudarnost Zevsovog karaktera kakav je prikazan u *Okovanom Prometeju* i kakav je prikazan u ostalim dramama" (gđa A. Svenvik). To je upravo razlog što je Eshil, kao i Sekspir, bio i zauvek će ostati intelektualna "Sfinga" vekova. Između Zevsa, apstraktног božanstva grčke misli, i Zevsa Olimpijskog, postojao je jaz. Ovaj poslednji, tokom misterija, predstavljao je samo princip nižeg aspekta ljudske fizičke inteligencije - *Manas* povezan sa *Kamom*, a Prometej - božanski aspekt te inteligencije koji teži Budiju - božanskoj Duši - i stapa se sa njom. Zevs nije bio ništa više od ljudske duše, kad god je prikazan kako popušta svojim nižim strastima - kao *ljubomorni* Bog, osvetoljubiv i okrutan u svom egoizmu JA-STVA. Onda je Zevs predstavljen kao zmija - intelektualni kušać čovekov - koja, ipak, tokom cikličke evolucije začinje "Čoveka-Spasitelja", solamog Baha ili "Dionisa", *koji je više od čoveka*.

Dionis je isto što i Oziris, Krišna i Buda (nebeski mudraci) i budući deseti Avatar, proslavljeni duhovni *Hristos*, koji će izbaviti *Hrestosa* (*Chrestos*) (čovečanstvo, Prometeja u njegovoј patnji). To će se, kako kažu braminske i budističke legende, koje su zoroastrijanska, a sada i hrišćanska učenja ponovila, desiti na kraju *Kali Juge*. Tek će se nakon pojave Kalki Avatara, ili Sosioša,* ljudi rađati od žene bez greha. Tada će Brama, indusko božanstvo, Ahura Mazda (Ormuzd), zoroastrijansko, Zevs, grčko-olimpijski Don Žuan, Jehova, ljubomorni, pokajnički, plemenski Bog Izraelićana i svi njihovi parnjaci u panteonu ljudske maštne - izbledeti i iščiliti poput magle. A sa njima će nestati i njihove senke, *mračni aspekti* svih tih božanstava, koji su uvek predstavljeni kao njihovi "blizanci" i tvorevine u egzoteričkim legendama, a kao *njihovi odrazi* na Zemlji - u ezo-

* Sosioša (persijski) - U zoroastrijanizmu, spasilac sveta, koji će doći na belom konju iz uragana ili vatre. U skladu sa *Avestom* (*Jasna 19:89*), on će biti rođen od device u blizini jezera Kešava, koje se nalazi u oblasti Zore, da oslobodi svet od smrti i propadanja, od poročnosti i kvarčeza, posle čega će nastupiti carstvo večnog života i sreće. (nap. ured.)

Stanca XII — Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

teričkoj filozofiji. Ahrimani i Tifoni, Samaeli i Satane, svi će neizbežno biti razvlašćeni onog dana kada sve mračne i zle strasti budu potčinjene.

Postoji samo jedan večni Zakon u prirodi, onaj koji uvek teži da prilagodi suprotnosti i dovede ih do krajnjeg sklada. Zahvaljujući tom zakonu duhovnog razvoja, koji vlada kako fizičkim, tako i čisto intelektualnim svetom, čovečanstvo će se oslobođiti od lažnih bogova i konačno - *SAMO SEBE IZBAVITI*.

U svom krajnjem otkrivenju, stari mit o Prometeju - čije prototipove i suprotne tipove nalazimo u svim drevnim teogonijama - стоји na samom izvoru fizičkog zlajer stoji na pragu ljudskog fizičkog života. KRONOS je "Vreme" čiji prvi zakon određuje strogo očuvanje poretku uzastopnih i skladnih faza u procesu evolucije tokom cikličkog razvoja - pod pretnjom srove kazne u obliku nenormalnog rasta sa svim njegovim pratećim posledicama. U planu prirodnog razvoja nije bilo predviđeno da čovek - iako je viša životinja - odjednom intelektualno, duhovno i psihički postane polubog kakav je ovde na Zemlji, a da njegov fizički oblik ostane slabiji, bespomoćniji i nestalniji od okvira gotovo svih većih sisara. Ta suprotnost je isuviše velika i neskladna; hram je isuviše nedostojan boga koji boravi u njemu. Zato je Prometejev dar postao PROKLETSTVO - iako je to *unapred znalo i predvidelo JATO* koje se inkamiralo u toj ličosti, kako njeno ime pokazuje.⁷ U tome istovremeno leži i njegov greh i njegovo izbavljenje. Jer, Jato koje se inkamiralo u jednom delu čovečanstva, iako gaje do toga dovela Karma ili *Nemezis*, više je volelo slobodnu volju nego pasivno ropstvo, intelektualni samosvesni bol, pa čak i mučenje - "tokom nebrojenih vekova" - nego prazno, imbecilno.

Vidi napred fusnotu koja se odnosi na etimologiju *7i:po|ifiTi(*; ili *predviđanje*. Prometej to priznaje u drami kad kaže:

O! sveti Etru, brzokrilih bura . . .
Gledaj staja, bog, od bogova doživeh

I staja kažem? *Jasno predvideh*
Sve što se desiši mora . . .
..... Sudenome što odgovara
Najbolje što mogu da podnesem, jer dobro sam znao
Kalco je nodoljiva snaga Sudbine (105)

"Sudbina" ovde znači KARMA ili *Nemezis*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

instinkтивно битисање. Знадујући даје таква инкарнација прерана и да није у програму природе, небеско јато, "Прометеј", ипак се ћртвовало да би time донело добробит бар једном делу човечанства"" Али, спашавајући човека од менталне tame, он је на њега најукло патње самосвести njегове одговорности - посреднику njегове слободне волје - поред свих зала којима су склони смртни човек и njегова пут. То мучење је Прометеј прихватио за самог себе пошто се од тада то јато stopило са храмом који је за njега био припремљен, али у том периоду формирања та припрема још није била dovršena.

Poшто духовна еволуција није могла да одржи корак са физичком, с обзиром на то даје њена homogenost нarušена овим uplitanjem, тада је постао главни, ако не и једини узрок *Zla** Izузетно је филозофска алегорија која најпре приказује KRONOSA како проклиње Zевса зата што гаје svrgnuo са престола (у првобитном "zlatnom" добу Satum, када су сvi ljudi bili polubogovi) и зато што је створио slabu i bespomoćnu физичку rasu ljudi, а затим како krivca, који је lišio bogove isključivog prava da stvaraju i tako intelektualno i духовно uždigao човека на njihov nivo, izručuje Zevsu, да му се ovaj osveti. У slučaju Prometeја, Zевс predstavlja Jato првобитних творача, PITAR, "Očeva" који су створили човека nesvesnog i bez uma, dok тада božanski Titan значи Duhovne творце, *deve* који су "pali" u razmnožавање. Oni први су духовно niži, али физички jači od "Prometeја", и зато се приказује како је он победен. "Niže Jato, чије је račune тада Titan pomrsio i tako poremetio Zевsove planove" било је на овој Zемљи na sopstvenom nивou i sferi delovanja dok је više Jato било izgnanik

Човечанство је очигледно подељено на створења која је информисао bog i на niža ljudska створења. Intelektualna razlika između Arijevaca i drugih civilizovanih народа, као и divljaka какви су ostrvljani sa Južnih Mora, ne може se objasniti ni на који други начин. Nikakva kultura, ni generације obuke i civilizovanja ne могу uzdići primerke ljudi попут Bušмана, Vedasa са Cejlona ili nekih afričkih племена на интеликтualni nivo takozvаних Arijevaca, Semita i Turanaca. Njima nedostaje "sveta iskra" i они су zaista jedine *niže* rase на планети, које данас - zahvaljujući mudrom prilagodavanju природе која uvek deluje u tom правцу - brzo izumiru. Uistinu је човечанство "iste krvi", *ali ne i iste suštine*. Mi smo стакlena баšта, veštačки probuđene biljke u природи, пошто u себи имамо iskru koja u nama spava.

Filozofski pogled indijsке metafizike smatra да су корени Zla u differencijaciji Homogenog u Heterogeno, jedinstva u mnoštvo.

Stanca XII – Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

sa Neba, koji se upleo u mreže materije. Oni (niže "Jato") su vladali svim kosmičkim i nižim titanskim silama; viši Titan je imao samo intelektualnu i duhovnu Vatru. Mi vidimo kako se ta dramatična borba Prometeja sa olimpskim tiraninom i despotom, čulnim Zevsom, svakodnevno odigrava u okviru ovog našeg čovečanstva: niže strasti okivaju više težnje za stenu materije da bi u mnogim slučajevima stvorile lešinarjada, bola i pokajanja. Bilo kako bilo, opet vidimo:

Boga ... u okovima, ispunjenog agonijom;
Zevsovog neprijatelja, koga svi mrze

Boga, lišenog čak i te vrhunske Prometejeve utehe, koji je patio zbog sopstvene žrtve:

Jer je ljudima isuviše bio sklon. . .

Dok je božanskog Titana pokretalo čovekoljublje, smrtnike uvek pokreću sebičnost i egoizam.

Savremeni Prometej je sada postao *Epi-metej*, "onaj koji vidi tek nakon što se nešto dogodi", jer se univerzalno čovekoljublje onog prvog odavno srozalo na sebičnost i samoljublje. Čovek će opet postati *slobodni* Titan iz davnina, ali ne pre nego što ciklička evolucija ponovo uspostavi narušeni sklad između te dve prirode - zemaljske i božanske, nakon čega će postati neosetljiv na niže titanske sile, neranjiv u svojoj ličnosti i besmrtan u svojoj individualnosti, što se ne može desiti pre nego što se iz njegove prirode ukloni životinjski element. Kad čovek razume da "*Deus non fecit mortem*"* (*Sap.* I, 13), već da daje čovek sam stvara, on će ponovo postati Prometej kakav je bio pre svog Pada.

Radi objašnjena simbolike Prometeja i porekla tog mita u Grčkoj, upućujemo čitaoca na II deo ovog toma, poglavje "*Drugi ključ za Prometeja*", itd. U pomenutom delu - nekoj vrsti dopune ovome - saopštene su sve dodatne informacije o onim načelima koja će biti najviše osporavana i preispitivana. Ovo delo je toliko različito kada se upoređi sa priznatim standardima teologije i savremene nauke, da ne bi trebalo zanemariti nijedan dokaz koji pokazuje da se ti standardi često zasnivaju na nezakonitom autoritetu.

(Lat.) - "Bog ne stvara smrt." (nap. prev.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

DODATNI ODLOMCI IZ KOMENTARA NA STIHOVE IZ STANCE XII

Rukopisi iz kojih su preuzeta ta dodatna objašnjenja pripadaju grupi zvanoj "Tongshaktschi Sangye Songa" ili Zapisi o Trideset pet Buda Religije, kako se oni egzoterički nazivaju. Međutim, te ličnosti, iako ih u sevemom budizmu nazivaju "Budama", isto se tako mogu nazvati Rišijima ili Avatarima, itd., pošto su oni "Bude koje su pretvodile Šakjamuniju" samo za seveme sledbenike etike koju je propovedao Gotama. Te velike Mahatme, ili Bude, predstavljaju opštu i zajedničku svojinu: oni su istorijski mudraci - bar za okultiste koji veruju u takvu hijerarhiju mudraca, čije su im postojanje dokazali učeni članovi Bratstva. Oni su odabrani između otprilike devedeset sedam Buda u jednoj grupi, a pedeset tri u drugoj, ^{^"^} uglavnom izmišljenih ličnosti, koje zaista predstavljaju personifikacije moći tih Buda.^{^"*} Te "kotarice" najstarijih spisa na "palmovim listovima" čuvaju se u velikoj tajnosti. Svakom rukopisu dodat je sažetak istorije one podrase kojoj je svaki pojedinačni "Buda-Lha" pripadao. Za jedan posebni rukopis iz koga su uzeti odlomci koji slede, a potom prevedeni na razumljiviji jezik, kaže se da je prepisan sa kamenih tablica koje su pripadale jednom Budi iz najranijeg perioda naše Pete Rase, koji je bio svedok Potopa i potapanja glavnih kontinenata rase Atlantičana. Nije daleko dan kada će se utvrditi da je mnogo toga, ako ne i sve što je ovde preneto iz drevnih zapisa, sasvim tačno. Tada će savremenim proučavaocima simbolike biti izvesno da je čak i Odin, ili bog Vodan, najviši bog germanske i skandinavske mitologije, jedan od tih trideset pet Buda; jedan od najranijih, uisti-

Gotama Buda, zvani Šakja Tib-pa (*Shakya Thub-pa*), dvadeset sedmi je iz poslednje grupe, pošto je najveći broj tih Buda pripadao božanskim dinastijama koje su poučavale čovečanstvo.

Od tih "Buda" ih "Prosvetljenih", dalekih prethodnika Gotame Bude, koji su, kako nas uče, nekad bili živi ljudi, veliki adepti i Sveci, u kojima su se inkamirali "Sinovi Mudrosti", i koji su zato, da tako kažemo, bili manji Avatari nebeskih bića - samo jedanaest pripada rasi Atlantičana, a 24 Petoj Rasi, od njenih početaka. Oni su isto što i đainske Tirthankare.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

nu, jer je kontinent na kome su živeli on i njegova rasa takođe jedan od najstarijih. Zapravo, toliko star, daje u vreme kada je tropsko rastinje pokrivalo predele na kojima sada leže večni nerastopivi sne-govi čovek mogao kopnom da prede gotovo ceo put od Norveške, preko Islanda i Grenlanda do ostrva u današnjem Hadsonovom zali-vu,^{^"^\wedge} baš kao stoje u danima procvata atlantidanskih divova, sino-va "divova sa Istoka", hodočasnik mogao da proputuje od mesta koje se danas naziva Sahara do zemalja koje sada počivaju u snu bez snova na dnu Meksičkog zaliva i Karipskog mora. Događaji koji nikad nisu zapisani, osim u ljudskom pamćenju, i koji su se putem religije prenosili sa generacije na generaciju, sa rase na rasu, mogli su tačnije i istinitije da se sačuvaju tim stalnim prenošenjem "unutar bibliote-ke mozga", tokom bezbrojnih eona, nego da su zapisani ili zabeleženi. "Ono stoje deo naše duše to je večno", kaže Teker *(Thackeray)*, a što može biti bliže našim dušama od onoga što se dogodilo u osvit na-šeg života? Ti životi su bezbrojni, ali je duša ili duh koji nas oživljava kroz ta bezbrojna bića isti; pa iako "knjige i tomovi" fizičkog mozga mogu da zaborave događaje čak i u okviru jednog zemaljskog živo-ta, glavnina kolektivnih sećanja nikad neće nestati iz božanske duše unutar nas. Njeni šapati su možda suviše tihi, zvuk njenih reci suvi-še daleko od nivoa koji opažaju naša fizička čula, pa ipak, senka do-gađaja *koji su se desili*, kao i senka događaja *koji će se desiti* spada u domen njenih moći opažanja i uvek je pred okom njenog uma.

Taj glas duše je, možda, ono što ljudima koji više veruju preda-njima nego pisanoj istoriji govori daje ovo što smo naveli tačno i da se odnosi na praistorijsko doba.

To bi moglo da objasni sličnost veštačkih humki u SAD i humki u Nor-veškoj. Ta istovetnost je navela neke od američkih arheologa da prepostavde da su norveški pomorci *otkrili* Ameriku pre oko hiljadu godina [vidi *Tragovi bu-dizma u Norveškoj* od prof. Holmboa (*Holmboe*), str. 23]. Nema sumnje daje Amerika ona "daleka zemlja, u koju su pobožni ljudi i žestoke oluje preneli sveto učenje", stope Nojmanu sugerisao opis jednog kineskog pisca. Ali, ni pro-fesor Holmbo iz Stokholma ni američki arheolozi nisu pogodili pravu starost tih brežuljaka ili humki. Činjenica da su Norvežani ponovo otkrili zemlju za koju su njihovi davno zaboravljeni preci verovali daje nestala u opštem foto-pu ne protivreči onoj drugoj činjenici, daje *Tajna Doktrina* iz zemlje koja je bila kolevka fizičkog čoveka i Pete Rase našla put u takozvani *Novi Svet* ve-kovima i vekovima pre "Svetog učenja" budizma.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

U jednom pasusu piše sledeće:

"KRALJEVI SVETLOSTI ODOŠE U GNEVU. GRESI LJUDI SU POSTALI TAKO MRAČNI DA JE Z EMLJA ZADRHTALA U VELIKOM BOLU. (. . .) AŽURNA SEDIŠTA OSTAŠE PRAZNA. KO OD BRAON, KG OD CRVENE, ILI PAK OD CRNE (*rase*) MOŽE ŠESTI NA MESTA BLAGOSLOVENIH, SEDIŠTA ZNANJA I MILOSTI! KO MOŽE PREUZETI CVET MOĆI, BILJKU SA ZLATNOM PETELJKOM I AŽURNIM CVETOM?"

"Kraljevi Svetlosti" je ime koje u svim starim zapisima nose vladari božanskih Dinastija. "Ažurna sedišta" se u nekim dokumentima prevode kao "nebeska prestolja". "Cvet moći" je danas Lotos; ko zna staje mogao biti u to doba?

Pisac nastavlja, poput kasnijeg Jeremije, da oplakuje sudbinu svog naroda. On je ostao bez svojih "ažurnih" (nebeskih) kraljeva, "oni bez boje *Deva*" (mesečevog tena), a "oni sjajnog (zlatnog) lica" odošle "u zemlju blaženstva, u zemlju metala i Vatre", ili - prema pravilima simboličkog izražavanja - u zemlje na severu i istoku, odakle su "velike vode nestale, usisala ih je zemlja ili su se raspršile u vazduhu". Mudre rase su opazile "crne zmajeve oluje, koje su prizvah zmajevi mudrosti" - i "pobegle, vodene blistavim Zaštitnicima u Najizvrsniju Zemlju" - verovatno veliki drevni adepti, oni o kojima Indusi govore kao o svojim Manuima i Rišijima. Jedan od njih bio je Vaivasvata Manu.

Oni "žute boje kože" predstavljaju pretke rasa koje danas etnologija klasificuje kao Turance - Mongole, Kineze i druge drevne narode, a zemlja u koju su pobegli bilje upravo Centralna Azija. Tamo se rodila čitava nova rasa; tamo su oni živeli i umirali do deobe naroda. Ali, ta "deoba" se nije odigrala na mestima koja joj prispisuje savremena nauka, niti na način na koji Maks Miler i drugi *izučavaoci Arijevaca* pokazuju da se arijevska rasa podelila. Gotovo šesto hiljada godina je prošlo od tog perioda. Divovi žutog lica iz vremena posle Atlantide imali su obilje vremena, u tom prinudnom zatočeništvu u jednom delu sveta, sa istom rasnom krvlju i bez ikakvog svežeg dotoka koji bi se sa njom pomešao, da se tokom perioda od gotovo 700.000 godina razgranaju u najraznovrsnije i najraznolikije tipove. Isto se vidi i u Africi; nigde ne postoji izrazitija raznovrsnost tipova, od crnih do gotovo belih, od divovskih ljudi do

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

patuljastih rasa, a to samo zbog njihove prinudne izolacije. Tokom nekoliko stotina hiljada godina Afrikanci nikad nisu otišli sa svog kontinenta. Ako bi sutra evropski kontinent nestao, a umesto njega se pojavila nova kopna i ako bi afrička plemena morala da se razdvoje i raziđu po čelom svetu, ona bi bila ta koja bi, za oko sto hiljada godina, stvorila glavninu civilizovanih naroda. A potomci onih naših visokocivilizovanih naroda, koji bi možda preživeli na nekom od ostrva, bez ikakve mogućnosti da preplove nova mora, vratili bi se u stanje relativnog divljaštva. Zato razlozi za podelu čovečanstva na više i niže rase otpadaju i gube smisao.

To tvrde i činjenicama potkrepljuju drevni zapisi. Sravnjujući ih i upoređujući sa nekim savremenim teorijama evolucije, *bez prirodne selekcije* [vidi *Fiziološka selekcija* akademika Dž. J. Romejnsa (G. J. Romanes)], te tvrdnje izgledaju sasvim razumne i logične.¹⁰⁸ I tako, dok su Arijevci potomci žutih Adama, divovske i visokocivilizovane Atlantidansko-Arijevske rase, Semiti - a zajedno sa njima i Jevreji - potomci su crvenog Adama; i tu su u pravu i de Kvatrfaž i pisci mojsijevskog *Postanja*. Jer, kad bi se poglavljje V prve knjige Mojsijeve moglo uporediti sa genealogijama koje nalazimo u našoj Arhajskoj *Bibliji*, tamo bi se našli zapisi o periodu od Adama do Noja, naravno pod drugim nazivima, i odgovarajuće godine patrijarhabe bi pretvorene u periode, alegorijski i simbolički predstavljeno. U rukopisu koji razmatramo ima mnogo govora o velikom znanju i civilizaciji atlantičkih naroda, koji pokazuju uglađenost nekih među njima i prirodu njihovih umetnosti i nauka. Ako je za Treću Rasu, Lemuro-Atlantičane, rečeno da su potopljeni "sa svojim naprednim civilizacijama i bogovima" (*Ezoterijski budizam*, str. 65) to se u još većoj meri odnosi na Atlantičane!

Od Četvrte Rase rani Arijevci su stekli svoje znanje o "nizu čudesnih stvari", *Sabji* i *Mahasabji*, pomenutim u *Mahabharati*, dar Majasure Pandavama. Od njih su naučili aeronautiku, *Viryan Vidja* ("znanje o letenju vazdušnim vozilima"), te otud njihovo veliko umeće beleženja atmosferskih promena i meteorologije. Od njih su, takođe. Arijevci nasledili izuzetno vrednu nauku o dragom i drugom kamenju, hemiju, tačnije alhemiju, mineralogiju, geologiju, fiziku i astronomiju.

108

Vidi prve stranice Dela III, POREĐENJE NAUKE SA TAJNOM DOKTRINOM.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Nekoliko puta se autorka ove knjige upitala: "Da li je priča o Izlasku (iz Egipta) - bar u detaljima - onako kako je ispričana u *Starom Zavetu*, izvorna? Ilije, kao i priča o samom Mojsiju, naprosto još jedna od verzija legendi koje se pričaju o Atlantidanima?" Jer ko bi, pošto čuje priču o njima, propustio da zapazi veliku sličnost u suštinskim crtama? Gnev "Boga" zbog faraonove tvrdoglavosti, njegova zapovest "odabranima" da Egipćamma pre odlaska ukradu "njihove dragulje od srebra i dragulje od zlata" (*Izlazak*, XI) i, na kraju, Egipćani i njihov Faraon koji se dave u Crvenom moru (XIV). Jer, postoji odlomak ranije priče u Komentarima:

"(. . .) I 'veliki Kralj blistavog Lica', poglavar svih sa žutim licima, bese tužan, videvši grehe onih sa crnim licima.

On posla svoje letelice (Vivan) sa pobožnim ljudima svoj svojoj braći poglavarima (poglavarima ostalih naroda i plemena), sa porukom: 'Spremite se. Podignite ljude dobrog zakona i predite korno dok je (još) suvo.'

'Gospodari oluja se primiču. Njihove kočije približavaju se ovoj zemlji. Samo će još jednu noć i dva dana Gospodari Mračnog Lica (Čarobnjaci) živeti na ovoj trpeljivoj zemlji. Ona je osuđena, i oni moraju dapotonu sa njom. Donozemski Gospodari Vatri (Gnomi i vatreni Elementali) spremaju svoju magijsku Agneja-astru (vatreno oružje izrađeno pomoću magije). Ali, Gospodari Mračnog Oka ("Zlo Oko") sujači od njih (Elementala), / oni su robovi tih moćnika. Oni su upoznati sa Aštarom (Vidja, najviše magijsko znanje). Dodite i upotebite svoju (tj. svoje magijske moći da biste se suprotstavili moćima čarobnjaka). Neka svaki gospodar Blistavog Lica (adept Bele Magije) učini da Vivan svakog Gospodara Tamnog Lica prede u njegove ruke (ili vlasništvo), da ne bi nijedan (od Čarobnjaka) pomoću njih pobegao od voda, izbegavši palicu Četiri (Karmička božanstva) / spasao svoje izopačene' (sledbenike ili narod).

¹⁰⁹ Pokojni Bramačari Bava, poznati i sveti Jigin, napisao je:

Obimna dela o Aštar Vidji i drugim sličnim naukama su u dragim periodima sakupljena na jezicima tih doba. Ali, sanskritski originali su izgubljeni u vreme delimičnog potopa naše zemlje. (. . .)

Vidi *Teozof*, jun 1880., *Neke stvari koje Arijevci znaju*. O Agneja-astru vidi Vilsonove *Ličnosti induskog požarišta*, I, str. 297.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

'Neka svaki žutog lica pošalje od sebe san (hipnotiše?) svakog crnog lica. Neka čak i oni (Čarobnjaci) izbegnu bol i patnju. Neka svaki čovek veran Solarnim Bogovima veže (parališe) svakog čoveka koji služi lunarnim bogovima, da ne bi patio ili izbegao svoju sudbinu.'

I neka svaki žutog lica podari svoju vodu života (krv) životinja-ma crnog lica koje govore, da ne bi probudile svog gospodara.

Casje kucnuo, crna noć je spremna, itd., itd.

Neka dozive svoju sudbinu. Mi smo sluge velika Četiri. Neka se Kraljevi Svetlosti vrate.'

Veliki Kralj pognu svoje sjajno lice i zajeca. (. . .)

Kad se kraljevi skupiše, vode su se već pokrenule. (. . .)

(Ali) narodi su već prešli suve zemlje. Oni su bili iza vodene granice. Kraljevi ih dostigoše u svojim Vivanima, i povedoše ih u zemlje Vatre i Metala (Istok i Sever)."

- Dalje, u drugom odeljku, kaže se:

"(...) Zvezde (meteori) obasuše zemlje crnih Lica, ali oni spavahu. Životinje koje govore (magički stražari) ne progovoriše ništa. Donjozemski gospodari čekahu na naredenja, ali ona ne dodese, jer njihovi gospodari spavahu.

Vode se podigoše i pokriše doline s kraja na kraj zemlje. Visoke zemlje ostadoše, dno Zemlje (zemlje antipodi) ostade suvo. Tamo se naseliše oni koji umakoše; ljudi žutih lica i pravog oka (časni i iskreni ljudi).

Kad se Gospodari Tamnih Lica probudiše ipomisliše na svoje Vidne da bipobegli od nadolazećih voda, videše da su one nestale. "

Potom natredni pasus pokazuje neke od moćnijih čarobnjaka "Tammog Lica" ~ koji su se probudili pre drugih - kako progone one

Neke čudesne, veštački načinjene životinje, na neki način slične Frankenštajnovom stvorenju, koje su govorile, upozoravajući svog gospodara na sve predstojeće opasnosti. Gospodar je bio "crni mag", a mehaničku životinju bi, prema priči, informisao džin, neki Elemental. Jedino je krv čistog čoveka mogla da ga uništi (vidi Deo II, XXVII, *"Sedam u astronomiji, nauci i magiji"*).

Četiri karmička boga, u stancama zvani "Maharade".

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

koji su "ih opljačkali" i koji su bili u zaštitnici, jer - "naroda koje su odveli bilo je kao zvezda u Mlečnom Putu", kaže jedan savremeniji komentar, napisan jedino na sanskritu.

"Nalik na zmaja-zmiju koja razmotava svoje sklupčano telo, tako i Sinovi ljudi, vodenii Sinovima Mudrosti, otvoriše svoja staništa i, šireći se, nabujaše kao struјa tekuće slatke vode (...) mnogi plašljivi medu njima poginuše usput. Ali, većina je bila spašena."

Pa ipak su ih progonioci, "čije su glave i grudi lebdele iznad vode", gonili "tri lunama perioda", dok ih na kraju nisu poklopili talsi koji su se podizali, pa su izginuli do poslednjeg, jer je tlo pod njihovim nogama tonulo i zemlja je gutala one koji su je obesvetili.

Ovo u dobroj meri zvuči kao izvorni materijal na osnovu koga je načinjena slična priča o *Izlasku*, posle nekoliko stotina hiljada godina. Za Mojsijevu biografiju, priču o njegovom rođenju, detinjstvu i o tome kako gaje iz Nila izbavila faraonova čerka, danas je pokazano daje adaptirana prema iz^{^^}omoj priči o Sargonu. A ako je tako, za staje asirska tablica u Britanskom muzeju dobar dokaz, zašto to ne bi bio slučaj i sa pričom o tome kako Jevreji kradu Egipćanima njihov nakit, faraon gine sa svojom vojskom i tako dalje? Divovski čarobnjaci Rute i Daitje, "gospodari Mračnog Lica", mogli su u kasnijim pričama postati egipatski magi, a narodi Pete Rase žutog lica, vrli Jakovljevi sinovi, "izabrani narod"... Još nešto se mora reći: bilo je nekoliko Božanskih Dinastija - niz u svakoj Korenskoj Rasi počinjao je sa Trećom, a svaki niz bio je u skladu i prilagođen svom Čovečanstvu. Poslednjih sedam Dinastija o kojima govore egipatski i haldejski zapisi pripada Petoj Rasi, koja, mada se obično naziva Arijevskom, to nije bila u potpunosti, pošto je uvek bila u velikoj meri pomešana sa rasama kojima etnologija daje druga imena. Ne bi bilo moguće, s obzirom da imamo ograničen prostor na raspolaganju, da ulazimo u opis Atlantidana, u koje čitav Istok veruje onoliko koliko i mi verujemo u stare Egipćane, ali čije postojanje većina zapadnjačkih naučnika poriče, kao što su, pre toga, poricali mnoge istine, od postojanja Homera, pa do postojanja goluba pismenoše. Civilizacija Atlantidana bila je veća čak i od egipatske. Njihovi degenerisani potomci, narod Platonove Atlantide, izgradili su prve piramide u Egiptu, i to svakako pre dolaska "Istočnih Etiopljana",

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

kako Herodot naziva Egipćane. To se prilično dobro može zaključiti iz tvrdnje Amijana Marcelina, koji kaže da ispod piramida "postoje takođe podzemni prolazi i vijugava skloništa, koja su, rečeno je, ljudi vesti drevnim misterijama, pomoću kojih su prorekli nailazak potopa, izgradili na raznim mestima kako se ne bi izgubilo svako sećanje na njihove svete ceremonije".

Ti ljudi koji su "predvideli dolazak potopa" nisu bili Egipćani, jer oni nikad nisu doživeli potop, izuzev poplava Nila. Ko su onda bili ti ljudi? Poslednji ostaci Atlantidana, smatramo mi. One rase koje nauka jedva da i naslućuje, a o kojima poznati geolog, g. C. Gould, u svojim razmišljanjima kaže:

Možemo li uopšte da prepostavimo da smo iscrpli veliki muzej prirode? Da li smo, zapravo, uopšte i otišli dalje od njegovih predvorja? Da li pisana istorija čoveka, koja obuhvata nekoliko hiljada godina, obuhvata čitav period njegovog inteligentnog postojanja? Ili mitska doba, koja se protežu na stotine i hiljade godina, i zabeležena su u hronikama Haldeje i Kine, predstavljaju maglovita sećanja na praistorijskog čoveka, koja su prenošena predanjem, a možda ih je u postojeće zemlje donela nekolicina preživelih iz onih drugih zemalja, koje su, poput bajkovite (?) Platonove Atlan tide, možda bile potopljene, ili postale poprište neke velike katastrofe koja ih je uništila zajedno sa svim njihovim civilizacijama.

(Mitska čudovišta)

Nakon ovoga se sa više poverenja možemo okrenuti Učitelju koji je, nekoliko godina pre nego stoje g. Gould napisao ove reci, izložio sledeće: "Četvrta Rasa imala je svoje periode najviše civilizacije. Grčka, rimska i egipatska civilizacija nisu ništa u poređenju sa civilizacijama koje su počele od Treće Rase" ~ nakon njenog razdvajanja.

A ako se poriče da su Treća i Četvrta Rasa imale takvu civilizaciju i majstorstvo u umetnostima i naukama, niko neće poreći da su se između velikih civilizacija antike, kao što su civilizacije Egipta i Indije, pružala mračna razdoblja grubog neznanja i varvarstva, od početka hrišćanske ere pa do naše savremene civilizacije; tokom tih perioda sva sećanja na te tradicije bila su izgubljena. Kao što smo rekli u *Razotkrivenoj Izidi*:

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Zašto bi trebalo da zaboravimo kako su, vekovima pre nego što je pramac odvažnog Denovljanina zaparao zapadne vode, feničanski brodovi oplovili svet i proširili civilizaciju u oblasti koje su sada utihnule i puste? Koji arheolog će se usuditi da izjavi kako ista ruka koja je planirala egipatske piramide, Kamak i hiljade ruševina koje se danas krune u zaborav na peskovitim obalama Nila, nije podigla i monumentalni Nagkon-Vat u Kambodži? Ili da vidi hijeroglifne u znakovima na obelisku i vratima napuštenog indijanskog sela, koje je sasvim skoro otkrio lord Daferin u Britanskoj Kolumbiji? Ili one na ruševinama Palenke i Uksmala u Centralnoj Americi? Zar ostaci koje čuvamo u našim muzejima - poslednje uspomene na davno "izgubljene umetnosti" - ne govore ubedljivo u prilog drevnih civilizacija? I zar oni stalno iznova ne dokazuju da su narodi i kontinenti koji su nestali sa sobom u grob poneli i umetnosti i nauke, koje ni prva retorta zagrejana u srednjovekovnom manastiru, ni poslednja koju je slomio savremeni hemičar, nije oživela, niti će oživeti - bar ne u ovom veku?

A isto pitanje koje je postavljeno tada može se postaviti i sada. Možemo još jednom upitati: "Kako to da najnaprednija gledišta do kojih se došlo u naše vreme omogućavaju da tek u nejasnoj daljini strmog uspona znanja vidimo monumentalne dokaze koje su raniji istraživači ostavili kako bi obeležili nivo koji su oni već bili dostigli i zaposeli?"

"Ako su savremeni majstori toliko napredniji od drevnih, zašto ne obnove izgubljene veštine naših poslepotopskih predaka? Zašto nam ne daju boje Luksora koje ne blede - tirski purpur, sjajnu svetlo-crvenu i zaslepljuće plavu boju koje ukrašavaju zidove tog mesta i koje su isto tako sjajne kao i onog dana kada su nanesene? Neuništivi cement piramida i drevnih vodovoda, damaskinsku oštricu, koja u koricama može da se okrene kao otvarač za boce, a da se ne slomi, veličanstvene, neuporedive boje za staklo koje se nalaze u prašini starih ruševina i blistaju na prozorima drevnih katedrala, kao i tajnu pravog kovnog stakla? A ako hemija po veštini jedva može da se uporedi čak i sa ranim srednjovekovnim periodom, zašto da se hvalimo postignućima koja su, veoma verovatno, bila savršeno poznata pre mnogo hiljada godina? Što više napreduju arheologija i filologija, to više njihova svakodnevna otkrića slamaju naš ponos i iznose slavna svedočanstva u korist onih koji su, možda zbog toga što poti-

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

ču iz ogromne drevnosti, do danas bili smatrani neukim šeprtljama u blatu najdubljeg praznoverja."*

Između ostalih umetnosti i nauka, drevni narodi - kao nasleđe od Atlantičana - imali su astronomiju i simbolizam, među koje je bilo uključeno poznavanje Zodijaka.

Kao što smo već objasnili, čitava antika je, sa dobrim razlozima, verovala da su čovečanstvo i njegove rase blisko povezane sa planetama, a one opet sa znacima Zodijaka. U njima je zabeležena čitava istorija sveta. To dokazuje Zodijak iz Dendere; ali, osim u jednom arapskom spisu, svojini *sufija*, autorka ove knjige nigde nije našla ispravnu kopiju tih čudesnih zapisa o prošloj, a takođe i budućoj istoriji naše planete. Pa ipak, izvorni zapis postoji, sasvim izvesno.

Pošto Evropljani nisu upoznati sa pravim indijskim Zodijacima, niti razumeju one koji o tome znaju [svedok je Bentli (*Bentley*)], čitaocu savetujemo, kako bi ovu tvrdnju proverio, da se posluži delima Denona (*Putovanja u Egipat*, tom II) u kojima, *ako se razumeju*, mogu naći i ispitati dva čuvena egipatska Zodijaka. Pošto ih je lično videla, autorka ovog dela ne mora više da veruje onome što drugi proučavaoci - koji su oba ispitali i proučili veoma pažljivo - imaju da kažu o njima. Baš kao što su egipatski sveštenici potvrdili Herodotu, kome su rekli da su se ranije pol Zemlje i pol ekliptike poklapali, i Mekej je to otkrio i potvrdio.¹⁸ Jer, on izriče da su Polovi, predstavljeni na tim Zodijacima, u oba položaja:

U onom koji prikazuje Polove (polarne ose) pod pravim uglovima, postoje oznake koje dokazuju da "to nije poslednji put kako su oni u tom položaju, već prvi" - nakon stoje Zodijak nacrtan.

Zatim dodaje:

Jarac (*Capricorn*) je predstavljen na Sevemom polu. Rak (*Cancer*) je podeljen, blizu središta, na Južnom polu, što je potvrda da su oni izvorno imali svoje zimske periode kada je Sunce bilo u

* Vidi napomenu urednika na str. 190-191 ovog toma.

Demonstracija mitološke astronomije drevnih naroda, od jednog neobično intuitivnog proučavaoca simbola i astronoma, neke vrste samoiniciranog adepta iz Norviča, koji je živeo u prvoj četvrtini našeg [XIX (nap. ured.)] veka.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Raku; ali, glavna karakteristika koja pokazuje da oni predstavljaju i spomenik što obeležava *prvi put* kada je Pol bio u tom položaju, jesu Lav (*Leo*) i Devica (*Virgo*).

Vidi u Delu II, "Tajna Zodijaka".

Prema okvirnim proračunima, egiptolozi veruju da je Velika piramida izgrađena 3.350 godina pre nove ere (vidi Proktor, *Znanje*, tom I, str. 242, 400) i da su Menes i njegova dinastija postojali 750 godina pre nego što se pojavila četvrta dinastija (za koju se veruje daje izgradila piramide) (Stejnilend Vejk, *Velika piramida*). Tako je 4.100 godina pre nove ere period koji se pripisuje Menesu. Sad, izjava ser Gardnera Vilkinsona (*Gardner Wilkinson*) da "sve činjenice navode na zaključak da su Egipćani bili veoma uznapredovali u civilizacijskim *Nošiirvara* još pre Menesa. a možda i pre nego što su se doselili u dolinu Nila" [Raulinson, *Herodot*, tom II, str. 345] verovatno sugestivna i poništava tu hipotezu. Ona ukazuje na veliku civilizaciju u *praistorijskom* periodu, pa čak i stariju. *Sesu-Hor* ("sluge Horusa") bio je narod koji se naselio u Egiptu i, kako potvrđuje g. G. Maspero, toj *praistorijskoj* rasi:

(. . .) pripada čast (. . .) daje osnovala glavne gradove u Egiptu i uspostavila najvažnije svetilišta.

To je bilo *pre* velike epohe piramide, i to kad se Egipat tek bio izdigao iz voda. Pa ipak, "oni su posedovali hijeroglifski oblik pismenosti, karakterističan za Egipćane, i mora da su civilizacijski već bili znatno uznapredovali". Bila je to, kaže Lenorman (*Lenormant*):

(...) zemlja velikih praistorijskih svetilišta, sedište svešteničke vlasti, koja je odigrala najznačajniju ulogu u nastanku civilizacije.

Koji period se pripisuje tom narodu? Čujemo 4.000 do najviše 5.000 godina pre nove ere (Maspero). Sad, tvrdi se da se pomoću ciklusa od 25.868 godina (sideralna godina) može utvrditi približan datum podizanja Velike piramide.

Pretpostavivši da su graditelji piramide uski prolaz, koji vodi naniže, usmerili prema zvezdi Sevemjači, astronomi su pokazali daje (. . .) Alfa Drakonis, tadašnja zvezda severnjača, bila u

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

tom položaju oko 3.500 godina pre nove ere, kao i 2.170. godine pre nove ere.

(Proktor, kako ga citira Stejnilend Vejk)

•' Ali, takođe nam je rečeno da se:

(...) taj relativni položaj Alfa Drakonisa i Alkiona, postoje vanredan, nije mogao ponovo pojaviti tokom čitave zvezdane godine.

(ibid)

To dokazuje daje, pošto Zodijak iz Dendere pokazuje prolazak tri zvezdane godine. Velika piramida morala biti izgrađena pre 78.000 godina, ili, u svakom slučaju, ta mogućnost zaslужuje da bude prihvaćena bar isto tako spremno kao i datum 3.350. godina pre nove ere.

Sad, na Zodijacima izvesnih hramova u Sevemoj Indiji, kao i na Zodijaku iz Dendere, nađene su iste karakteristike znakova. Oni koji dobro poznaju induske simbole i sazvežđa, po opisu egipatskih će moći da otkriju da li su te oznake vremenske hronologije ispravne ili ne. Na Zodijaku iz Dendere, kako su ga sačuvali savremenici egipatski Kopti i grčki adepti, a koji je nešto drugačije objasnio Mekej, Lav stoji na *Hidri*, a njegov rep je gotovo prav i pokazuje naniže pod uglom od četrdeset ili pedeset stepeni, dok se taj položaj slaže sa *izvornim* sastavom th sazvežđa. Mekej dodaje:

Ali, na mnogim mestima vidimo Lava (*Singhu*) sa repom okrenutim naviše preko njegovih leda, koji se završava zmijskom glavom, pokazujući tako daje Lav bio "*obrnut*", što odista mora da je bio slučaj i sa čitavim Zodijakom i svim drugim sazvežđima kad je Pol bio obrnut.

Govoreći o kružnom Zodijaku, o kojem je pisao i Denon, on kaže:

Tamo, Lav stoji «a Zmiji, a njegov rep pravi krivu naniže, iz čega vidimo da *iako mora daje prošlo šest stotina ili sedam stotina hiljadu godina* između ta dva položaja, ipak su one donele samo male promene u sazvežđima Lava i Hidre, dok je u njima *Virgo* (Devica) predstavljena sasvim drugačije. U *kružnom* Zodijaku, *Devica hrani svoje dete*; ali, izgleda da oni nisu imali takvu predstavu kada je Pol prvi put bio u ravni ekliptike, jer u *tom* Zodijaku, kako

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

ga saopštava Denon, mi vidimo *tri Device* između Lava i Vage, *od kojih poslednja u rukama Jrf/belorepku*. Moramo jako da požalimo što u tom Zodijaku postoji prekid figure u kasnjem delu Lava i na *početku Virgo*, koji je odneo po jedan *deo* od svakog znaka.

Svejedno, značenje je jasno, pošto ta tri Zodijaka pripadaju trima različitim epohama: naime, poslednjim trima porodicama četvrte podrase Pete Korenske Rase, od kojih svaka mora daje živela otprilike 25.000 do 30.000 godina. Prva od njih ("Arijevski Azijati") bila je svedok kobi poslednje populacije "divovskih Atlantidana"¹¹³ koji su nestali pre nekih 850.000 godina (Ostrva-kontinenti Ruta i Daitja), pri kraju miocena.¹¹⁴ Četvrta podrasa bila je svedok uništenju poslednjih ostataka Atlantidana - Ario-Atlantidana na poslednjem ostrvu Atlantide, naime pre 11.000 godina. Da bi ovo razumeo, molimo čitaoca da pogleda genealoško stablo Pete Korenske Rase - uopšteeno, mada ne baš korektno, nazvanom Arijevskom rasom, i objašnjenja koja su mu pridodata.

¹¹³

Termin "atlantidanski" ne sme zavesti čitaoca da misli kako je to samo jedna rasa, ili čak narod. To je kao kad kažemo "Azijati". Mnogobrojni, mnogovrsni i različitih tipova su bili Atlantidani, koji su predstavljali nekoliko čovečanstava i gotovo bezbrojne rase i nacije, uistinu mnogo raznovrsnije nego što bi to bili "Evropljani" kada bi se to ime bez razlike dalo stanovnicima svih pet kontinenata, što će, s obzirom na to kako kolonizacija napreduje, možda i biti slučaj, za manje od dvesta ili trista godina. Međutim, bilo je crvenih, žutih i crnih Atlantidana, divova i patuljaka (kakva su, relativno, i neka afrička plemena, čak i danas)

¹¹⁴ U *Ezoteriskom budizmu* učitelj na str. 64 kaže:

U eocenu, čak i na samom njegovom početku, veliki ciklus Četvrte Rase ljudi (Lemuro) Atlantidana je već dostigao svoju najvišu tačku (civilizacije) i veliki koninent, otac gotovo svih postojećih kontinenata, pokazao je prve znake tonjenja. (. . .)

A na strani 70 je pokazano daje Atlantida kao celina nestala u miocenu. Da bi sagledao kako se kontinenti, rase, nacije i ciklusi preklapaju, čovek treba samo da pomisli na Lemuriju, čije su poslednje zemlje nestale oko 700.000 godina pre početka tercijara (vidi str. 65 istog dela), a poslednje zemlje "Atlantide" pre samo 11.000 godina; tako se obe preklapaju - jedna sa periodom Atlantidana, druga sa periodom Arijevaca.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Neka čitalac ima na umu ono stoje rečeno o podelama Korenskih Rasa i evoluciji Covečanstva u ovoj knjizi, a jasno i sažeto izneto u *Ezoterijskom budizmu* g. Sineta.

1. U svakoj Manvantari ima sedam KRUGOVA; na delu je Četvrti, a mi smo sada Peta Korenska Rasa.

2. Svaka Korenska Rasa ima sedam podrasta.

3. Svaka podrasta sa svoje strane ima sedam ograna, koji se mogu nazvati Granama ili "Familijama" rasa.

4. Postoji bezbroj njihovih izdanaka, ograna i malih plemena koji zavise od karmičkog dejstva. Ispitajte ovde naslikano genealoško stablo i razumećete. Ova ilustracija je samo dijagram i namenjena je jedino tome da pomogne čitaocu da donekle pojmi ovaj predmet, usred pometnje termina koji su u raznim vremenima korišćeni za imenovanje različitih ograna covečanstva. Ovde smo takođe pokušali - samo približno, radi poređenja - ciframa da izrazimo vremenski period tokom kojeg je moguće razlikovati jednu podgrupu od druge. Ako bismo na ovom mestu pokušali da saopštimo

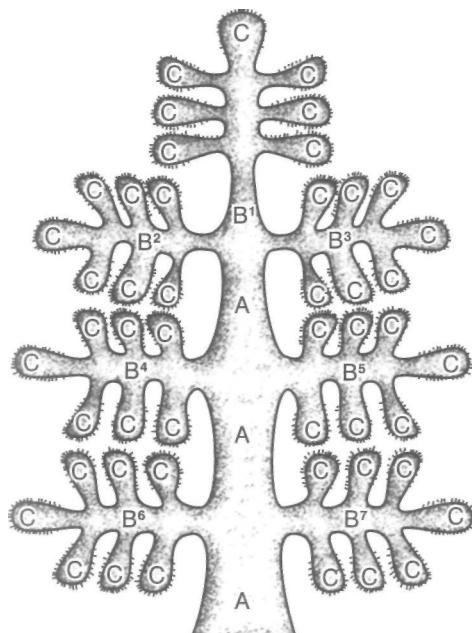
bilo kakve tačne periode za neke od njih, to bi dovelo samo do beznadežne pomenutje, jer se Rase, Podraste, itd., sve do njihovih najsitnijih ograna, međusobno preklapaju i mešaju tako da ih je nemoguće razdvojiti.

Ljudska rasa je upoređena sa drvetom i ovo je sjajna ilustracija za to.

Glavno stablo tog drveta može se uporediti sa KORENSKOM RASOM (A).

Njegove veće grane sa raznim PODRASAMA, kojih ima sedam (B' , $B^..$)

Na svakoj od tih grana je sedam OGRANAKA, ili FAMILIJA RASA (C).



TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Kaktus je još bolja ilustracija, jer su njegovi mesnati "listovi" pokriveni oštrim bodljama, od kojih se svaka može uporediti sa nekim narodom ili plemenom.

Sad, naša Peta Rasa - kao rasa *sui generis*, prilično slobodna od svog roditeljskog stabla - postoji već oko 1.000.000 godina. Zato se mora zaključiti da je svaka od četiri prethodne Podrase živela oko 210.000 godina; tako svaka Familija Rasa postoji u prošeku oko 30.000 godina. Zato evropska "Familija Rasa" ima na raspolaganju još mnogo hiljada godina, iako se narodi, ili nebrojene bodlje na njoj, menjaju sa svakim narednim "periodom" od tri do četiri hiljade godina. Donekle je zanimljivo da se uporedi period života Familije Rasa sa sideralnom godinom.

Znanje o prethodnoj podgrupi i tačnoj tekućoj podgrupi bilo je sastavni deo Misterija, u kojima je učenik podučavan tim naukama i tokom kojih su one prenošene sa jednog hijerofanta na drugog. Svi znaju da evropski astronomi postavljaju (prilično proizvoljno) datum egipatskog otkrića Zodijaka na 2.000. ili 2.400. godine pre nove ere (Proktor) i insistiraju na tome da se to otkriće poklapa sa izgradnjom Velike piramide. Jednom okultisti i istočnjačkom astronomu to mora izgledati sasvim besmisleno. Rečeno je daje *Kali Juga* počela između 17. i 18. februara 3.102. godine pre nove ere. Sad, Indusi tvrde da se početak njihovog Zodijaka, 20.400 godina pre Kali Juge poklopio sa prolećnom ravnodnevicom - pošto je u to vreme došlo do konjunkcije Sunca i Meseca - a Baji je dokazao, dugačkim i pažljivim izračunavanjima u pogledu tog datuma, daje, čak i ako je on izmišljen, astronomska epoha od koje su počeli da računaju početak njihove Kali Juge bila *sasvim stvarna*. Ta "epoha je godina 3.102. pre nove ere", piše on (vidi Deo III, Knjiga I - "Jedan akademik brani indušku astronomiju"). Do pomračenja Meseca došlo je samo dve nedelje nakon početka mračnog doba - ono se odigralo u tački između Belorepke *Virgo* i zvezde 0 (0) istog sazvežđa. Jedan od najezoteričnijih ciklusa zasnovan je na izvesnim konjunkcijama i uzajamnim položajima Device i Plejada (*Kritika*). Otuda, pošto su Egipćani doneli svoj Zodijak iz Južne Indije i Lanke,/* ezoterijsko značenje je očigledno bilo identično. Te tri "Device", ili *Virgo*, u tri različita položaja i kod jednih i kod drugih je

¹¹⁵ Cejlon.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

značila zapis o prve tri "božanske ili astronomske Dinastije", koje su poučile Treću Korensku Rasu, i, nakon što su prepustile Atlantičane njihovoju sudbini, vratile su se (tačnije, ponovo sišle) tokom Treće Podrase Pete Rase, da bi izbavljenom čovečanstvu otkrile misterije njihovog rodnog mesta - zvezdanog Neba. Isti simbolički zapis ljudskih rasa i tri Dinastije (Bogovi, Manui - polubožanski astrali Treće i Četvrte i "Heroji" Pete Rase), koje su prethodile čisto ljudskim kraljevima, nađen je u rasporedu zaklona i prolaza u egipatskom labyrintru. Pošto su tri preokretanja Polova, naravno, izmenila izgled Zodijaka, svaki put je trebalo načinuti novi. Mora da su smela razmišljanja autora u Mekejevoj *Sfinksijadi* užasnula ortodoksne građane Norviča, jer on kaže, dovoljno fantastično:

Ali, nakon svega, najduži period koji je zapisan na tim spomenicima (labyrinthu, piramidama i Zodijakom) *ne prelazi pet miliona godina* (što nije tačno), ^ o čemu nema zapisa (ezoteričkih) ni kod Kineza ni kod Indusa, a ovi narodi su zabeležili znanje o vremenu sedam ili osam miliona godina starom, "što sam video na porculanskom talismanu. (. . .)

Egipatski sveštenici su imali Zodijake Atlantidanina Asuramaje, koje savremeni Indusi još uvek imaju. Kao stoje rečeno u *Ezoteriskom budizmu*, Egipćani su, baš kao i Grci i Rimljani, pre nekoliko hiljada godina predstavljali "ostatke Atlanto-Arijevaca", tj. od ovih prvih, onih starijih, ili Atlantidana sa Rute; a od ovih drugih, potomaka poslednje rase sa onog ostrva o čijem su iznenadnom nestanku Solonu ispričali egipatski Inicijati. *Ljudska dinastija starijih Egipćana*, koja počinje sa Menesom, imala je svoje *znanje Atlantidana*, iako krv ovih više nije tekla u njihovim venama. Ipak, oni su sačuvali svoje drevne zapise. Sve je to pokazano još odavno.* A baš zato stoje egipatski Zodijak star između 75.000 i 80.000 godina, grčki je

Preci arijevskih bramina imali su svoje zodijačke proračune i Zodijak onih koji su rođeni putem moći Krijašakti, "Sinova Joge", a Egipćani Zodijak Atlantidana sa Rute.

Oni su mogli da zabeleže vreme od sedam ili osam miliona godina, ali Egipćani *nisu mogli*.

¹¹⁸ Ta tema je dosta osporavana i dosta diskutovana i objašnjavana (vidi *Pet godina teozofije*, članak *Ezoteriski budizam g. Sineta*, str. 325-346).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

mnogo mlađi. Volni (*Volney*) je ispravno ukazao u *swojixn. Ruševinama carstava* (str. 360) daje on star samo 16.984 godine, ili, do današnjeg dana, 17.082 godine."

Volni kaže da, postoje Ovan (*Aries*) bio na svom 15. stepenu 447. godine pre nove ere, sledi da stepen Vage (*Libra*) nije mogao da se poklopi sa prolećnom ravnodnevicom ranije od 15.184. godine pre nove ere, na šta dodajemo 1.790 godina posle Hrista, kada je Volni to pisao, pa ispada daje prošlo 16.984 godina od nastanka grčkog, tačnije helenskog Zodijaka.

Z A K L J U Č A K

Nemamo dovoljno prostora da izložimo više detalja, pa ovaj deo "Tajne Doktrine" mora da bude zaključen. Četrdeset devet Stanci i nekoliko odlomaka iz Komentara koje smo u prethodnom tekstu izneli jeste sve što možemo da objavimo u ovim knjigama. Oni, uz neke još starije zapise - kojima samo najviši Inicijati imaju pristup - i uz čitavu biblioteku komentara, rečnika i objašnjenja - čine sažetak priče o postanku Coveka.

Do sada smo nastojali da uz pomoć navedenih Komentara objasnimo skriveno značenje nekih alegorija i tako pokažemo prave poglede ezoteričke antike na geologiju, antropologiju pa čak i etnologiju. U narednom delu ćemo se poduhvatiti toga da uspostavimo još bližu metafizičku vezu između najranijih rasa i njihovih Tvoraca, božanskih ljudi sa drugih svetova, prateći iznete tvrdnje najvažnijim dokazima u ezoteričkoj astronomiji i simbolizmu.

U III tomu ovog dela (pošto su III i IV tom gotovo spremni) saopštićemo hronološkim redom kratku istoriju gotovo svih velikih adepata poznatih antici i našim savremenicima, kao i pregled Misterija, njihovog rođenja, rasta, opadanja i konačne smrti - u Evropi. Za to nismo mogli naći mesta u ovom delu. Četvrti tom će gotovo u potpunosti biti posvećen okultnim učenjima.*

Trajanje perioda koji u prostoru i vremenu odvajaju Četvrtu od Pete Rase - u njenim istorijskim,' ili čak i legendarnim počecima -

* Ovo delo je dovršila i publiko vala, u okviru Teozofskog društva, gđa Ani Besant. (nap. ured.)

Upotrebljena je reč "Istorijski" zato što, iako su istoričari gotovo do besmisla skratili periode koji određene događaje dele od našeg vremena, kad se ti događaji jednom saznaju i prihvate, oni pripadaju istoriji. Tako, Trojanski rat jeste istorijski događaj; pa iako mu je pripisano vreme od oko 1.000. godine pre nove ere, uistinu je on bliži dobu od 6.000. nego 5000. godine pre nove ere.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

suviše je veliki da bismo čak i teozofima saopštavali bilo kakve detalje o njemu. Tokom poslepotopskih doba, koja su u određenim, periodičnim epohama bila obeležena najstrašnijim kataklizmama - isuviše rasa i naroda je rođeno i nestalo bez traga da bismo mogli da iznesemo bilo kakav opis njihovog značaja. Nije zadatak autorke ovog dela da kaže da li Učitelji Mudrosti imaju neprekinute i potpune zapise o našoj rasi od njenih početaka do današnjeg dana, kao i to da li poseduju neprekinute zapise o čoveku otkad je on postao potpuno fizičko biće, a time kralj životinja i gospodar na ovoj Zemlji. Najverovatnije je da ih imaju, i u to smo lično ubedeni. Ali, ako je tako, to znanje je samo za *najviše Inicijate*, koji ih ne poveravaju svojim učenicima. Zato autorka može da kaže samo ono čemu su je naučili i ništa više.

Ali, neupućenom čitaocu će čak i to izgledati pre kao uvrnuta, fantastična sanjarija, nego kao moguća stvarnost.

I to je sasvim prirodno, a tako bi i trebalo da bude, pošto je skromna autorka ovih stranica godinama i sama imala taj utisak. Rođena i odgajena u evropskim, stvarnim i navodno civilizovanim zemljama, ona je sve ovo usvojila sa krajnjim naporom. Ali, postoje dokazi izvesne vrste koji na duže staze postaju neoborivi i neporecivi za sve iskrene umove bez predrasuda. Autorka se dugi niz godina susretala sa tim dokazima i sada je potpuno sigurna daje naša planeta, sa njenim ljudskim rasama, morala da se rodi, raste i razvija na taj, i ni na koji drugi način.

Ali, to je lično viđenje autorke i za njenu pravovemost se ne može očekivati da ima veću težinu od bilo kakve druge "vemosti" u očima onih kojima je svaka nova teorija lažna, ukoliko se drugačije ne dokaže. Zato smo mi, okultisti, potpuno spremni na pitanja kao što su: "Kako da znamo da autorka nije izmisnila čitavu tu shemu? A čak i ako *ona* nije, kako možemo da kažemo da čitava postavka koja je saopštена u stancama nije proizvod imaginacije antičkih naroda? Kako su oni mogli da sačuvaju zapise o tako ogromnoj, nezamislivoj drevnosti?"

Odgovor daje istorija ovog sveta, od njegovog stvaranja do njegovog kraja, "zapisana u zvezdama", tj. zabeležena u Zodijaku i univerzalnoj simbolici čije ključeve drže Inicijati, teško da će zadovoljiti skeptike. Veoma se sumnja u starost Zodijaka u Egiptu, a crno na

Zaključak

belo se ta starost poriče i kad se radi o Indiji. Jedan neupućeni prijatelj je autorki uputio primedbu: "Tvoji zaključci su često sjajni, ali su tvoje prepostavke uvek sumnjive." Dobio je odgovor da je u tom pogledu ona bar za korak ispred naučnih silogizama. Jer, izuzev nekoliko problema iz domena čiste fizike, prepostavke i zaključci ljudi od nauke su isto toliko hipotetički koliko su, gotovo uvek, pogrešni. A ako neupućenima ne izgleda tako, razlog je naprsto u sledećem: pomenuti nepućeni su, pošto naučne činjenice uzimaju zdravo za gotovo, na veru, u maloj meri svesni da su i prepostavke i zaključci u celini proizvod istih mozgova, koji, ma kako da su učeni, nisu nepogrešivi; a to je očigledna istina koju svakodnevno dokazuje menjanje i vraćanje na staro naučnih teorija i razmišljanja.

Kako god bilo, zapisi u hramovima, zodijački i tradicionalni, kao i ideoografski zapisi Istoka, onako kako ih čitaju adepti Svetе Nauke i Znanja, nisu ni trunku sumnjiviji od takozvane antičke istorije evropskih naroda, koja je danas sistematizovana, ispravljena i potkrepljena sa pola veka arheoloških otkrića i veoma problematičnim čitanjem asirskih tablica, fragmenata klinastog pisma i egipatskih hijeroglifa. Naše činjenice su zasnovane na čitanju istih, plus gotovo bezbrojnih tajnih dela o kojima Evropa ne zna ništa - */, povrh toga*, na savršenom znanju Inicijata o simbolici svih, na taj način zapisanih reci. Svi arheolozi i paleontolozi su upoznati sa ideoografskim stvaranjem izvesnih poludivljih plemena, koja su od nezapamćenih vremena nastojala da svoje misli izraze simbolički. To je najstariji način zapisivanja događaja i ideja. A koliko bi to znanje moglo da bude staro, može se zaključiti na osnovu nekih znakova, očigledno ideoografskih, nađenih na sekirama iz paleolitskog perioda. Američki Indijanci su pre samo nekoliko godina, relativno govoreći, molili predsednika SAD da im ostavi u posed četiri mala jezera, a ta molba je bila napisana na malenoj površini parčeta platna, pokrivenog sa manje od tuceta crteža životinja i ptica (vidi Laboka). Američki urođenici su imali nekoliko načina pisanja, ali ne i onaj koji nijedan naš naučnik još uvek ne poznaće, niti išta zna o ranim hijeroglifskim šiframa, koje su još uvek sačuvala neka Bratstva i koji se u oklutizmu nazivaju *senzar*. Štaviše, svi oni koji su se resili da takve načine pisanja - tj. ideografe američkih Indijanaca, pa čak i kineska slova - smatraju "pokušajima ranih rasa čovečanstva da izaraze njihove neuke misli", odlučno

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

će prigovoriti našoj tvrdnji da su pismo izmislili Atlantiđani, a nipošto Feničani. Zaista, tvrdnja da je pismenost bila poznata čovečanstvu pre mnogo stotina hiljada godina, uprkos filologozima koji su zacrtali dogmu da pismenost nije bila poznata u Indiji ni u Paninijevo doba (a ni njemu samom), kao ni Grcima u Homerovo vreme, naići će na opšte neodobravanje, ako ne i na prečutni prezir. Uprkos svem poricanju i podsmevanju, okultisti će ostati pri svojoj tvrdnji, naprosto iz sledećeg razloga: od Bekona pa sve do današnje akademije nauka, imali smo isuviše dug period ispunjen krajnje komičnim greškama koje je načinila nauka da bismo u pretpostavke savremene nauke verovali pre nego u tvrdnje naših Učitelja. Paniniju je, kažu naučnici, pismenost bila nepoznata, a ipak je taj mudrac sastavio gramatiku koja sadrži 3.996 pravila i najsavršenija je od svih ikad napisanih gramatika! Oni najliberalniji su Paninija smestili u vreme jedva nekoliko vekova pre Hrista, a stene u Iranu, u Centralnoj Aziji (odakle nam filolozi i istoričari pokazuju da su preci samog Paninija, bra-minski, došli u *Indiju*), *prekrivene su slovima*, starim dve do tri hiljade godina (12.000, po mišljenju nekih neustrašivih paleontologa).

Prema Groteu, pismenost je bila *ars incognita** u vreme Hesiosa i Homera i nepoznata Grcima do 770. godine pre nove ere; a Feničani, koji su je navodno *izmislili* oko 1500 godina pre nove ere,[^] živeli su među Grcima i gurali se sa njima čitavo vreme! Svi ti naučni i protivrečni zaključci istopili su se kao lanjski sneg kada je Šliman otkrio *{a}* lokalitet drevne Troje, na koju se dotle gledalo kao na bajku i *{b}* na tom mestu iskopao zemljane posude *sa slovima nepoznatim paleontolozima* i sveporičućim sanskritolozima. Ko će danas poricati Troju ili te drevne natpise? Kako svedoči profesor Virhov *{Virchowy}*.

Bio sam očevidec dva takva otkrića, i pomogao sam da se sakupi artefakti. Klevetnici, koji se nisu stideli da onog koje to otkrio nazovu prevarantom, odavno su učutkani.

* (Lat) - Nepoznata veština. (nap. prev.)

Istorijska je činjenica daje Sanhoniaton sakupio i zapisao feničanska slova - iz anala i državnih dokumenata *starijih* feničanskih gradova, što daje potpuni zapis o njihovoj religiji iz 1250. godine pre nove ere.

Prof Virhov u Dodatku I Slimanovoj *Troji*, Marej, 1880.

Zaključak

A ni istinoljubive žene nisu bile pošteđene ništa više od istinoljubivih muškaraca. Di Seji (*Du Chaillu*), Gordon-Kaming (*Gordon-Cumming*), gđa Merien (*Merian*),* Brus (*Bruce*) i veliki broj drugih bile su optužene kao lažovi.

Gospoda Merien - kaže autor *Mitskih čudovišta*, koji nas o tome obaveštava u *Uvodu* - optužena je da laže sa predumišljajem kada je opisala pauka koji jede ptice pre skoro dvesta godina. Ali, današnji pouzdani posmatrači su potvrdili da takva stvorenja postoje u Južnoj Americi, Indiji i drugde. Botaničari su optužili Odibona (*Audubon*) da je izmislio žuti vodeni ljiljan koji je u svojim *Pticama juga* nazvao *Nymphaea lutea*; nakon što je godinama bio smatrana lažovom, tu činjenicu je najzad, na Floridi 1876. godine, potvrdilo otkriće tog davno izgubljenog cveta (*Popularna nauka*, mesečnik, br. 60, april 1877.). I, kao što je Odibon (*Audubon*) zbog toga i zbog svog *Holiaetus JVashingtoni*,[^] bio nazvan *lažovom*, tako su se i Viktoru Igou podsmevali zbog njegovog sjajnog opisa divovske raže i čoveka koji je postao njena bespomoćna žrtva.

Toj kreaturi su se podsmevali kao nemogućoj; pa ipak je nakon nekoliko godina na obalama Njufaundlenda otkrivena sipa čiji su kraci bili dugački deset metara i koja je mogla poprilično veliki brod da odvuče pod vodu, a njeno ponašanje *supre nekoliko vekova* slikali (...) japanski umetnici.

(*Mitska čudovišta*)

Pa ako je Troja bila poricana i smatrana mitom, postojanje Pompeje i Herkulanauma proglašeno izmišljotinom, putovanjima Marka Pola se podsmevalo i nazivana su besmislenim bajkama, poput priča barona Minhauzena, zašto bi se bolje postupalo prema autorki *Razotkrivene Izide i Tajne Doktrine?* G. Carls Gould, pisac

Gose (*Gosse*) piše o tome:

Ona je smatrana jeretikom, nekom kome uopšte ne treba verovati, tvorcem lažne prirodne istorije, osobom koja izmišlja lažne naučne činjenice.

(*Roman o istoriji prirode*, str. 227)

Dr Kover (*Cover*) piše:

Ta Vašingtonova (*Washington*) ptica bila je mit; ili se Odibon prevario, ili je, kako neki drugi ne oklevaju da ustvrde, *lagao* o tome.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

pomenutog dela, u svojoj izvrsnoj knjizi citira (str. 13) nekoliko Makmilanovih (*Macmillan*) rečenica (1860.) koje su istinite kao sam život i isuviše odgovaraju ovoj temi a da bismo propustili da ih citiramo:

Kad prirodnjak poseti neka mesta na zemlji koja su još uvek za- bačena, ili, zahvaljujući sreći, pronađe neku veoma retku biljku ili životinju, njega odmah optužuju da je izmislio svoju priču. (. . .) Čim se ustanovi da se ta kreatura buni protiv predrasude, veliki vodeći (zavodeći?) Duh, po imenu *a priori*, koji snabdeva filozofe njihovim sveznanjem/ro *re natd** šapuće da takva stvar *ne može* da postoji i odmah dolazi do optužbe za prevaru. I samo nebo je optuživano za prevaru. Kad su Leverije i Adams proračunima predvideli jednu planetu, u nekim krugovima se ozbiljno tvrdilo da to nije *ta* planeta, već neka druga, koja je tajno i neopravданo dospela u blizinu pravog tela. *Sklonost da se sumnja jačaje od sklonosti da se obmanjuje*. Ko je bio onaj ko je prvi objavio da su klasični spisi Grčke i Rima jedna velika obmana koju su izvršili monasi, u doba koje bi taj dotični, manje ili više, bio sklon da nazove mračnim?

Neka bude tako. Ne prisiljavamo, pa čak i ne tražimo ni od jednog sumnjivca, koji "Tajnu Doktrinu" smatra prevarom, da poveruje našim tvrdnjama. Njih je već proglašio prevarom izvesni, veoma luka- vi američki novinar još pre nego što su dospele u štampu.*

* (Lat.) - Od rođenja, (nap. prev.)

U julu 1888. godine, u vreme kad je rukopis ovog dela još bio na mom radnom stolu, a *Tajna Doktrina* bila potpuno nepoznata svetu, ona je već bila proglašena pukim proizvodom moga mozga. To su bile laskave reci kojima je *Večernji Telegraf* (*Evening Telegraph*) (američki) govorio o tom još neobjavljenom delu u izdanju od 30. juna 1888. godine:

Među fascinantnim knjigama u julu izlazi i nova knjiga gde Blavacke o teozofiji (. . .) (!) **TAJNA DOKTRINA** (. . .) Ali, to što ona može da se prenese u prošlost bra- minskog neznanja (...) (! ?) *nije dokaz daje sve što kaže tačno.*

A kad je to unapred stvoreno mišljenje dato na osnovu pogrešne predstave da je moja knjiga već objavljena i da ju je pisac prikaza čitao, sada kada je ona zaista izašla, kritičari će morati da podrže njegovu raniju tvrdnju, bilo daje tačna ili ne, i tako se izvuku iz neprilične situacije, možda, pomoću dosad najoštire kritike.

Zaključak

A nakon svega, nije ni neophodno da bilo ko veruje u okultne nauke i drevna učenja pre nego što sazna nešto o svojoj duši ili makar veruje u nju. Nijedna velika istina nikad nije prihvaćena unapred, i u celini bi prošao vek ili dva pre nego što bi ona počela da svetluca u ljudskoj svesti kao moguća istina, osim ako bi došlo do neporecivog otkrića te stvari koja bi bila proglašena činjenicom. Današnje istine sujučerašnje neistine i greške, i obrnuto. Tek u XX veku će delovi, ako ne i čitavo ovo delo, biti opravdani.

Nijedna činjenica se ne suprotstavlja našim tvrdnjama, čak i ako ser Džon Evans tvrdi da pismenost nije bila poznata u kamenom dobu. Jer, moguće je da je ona u tom periodu bila nepoznata Petoj, arijevskoj Rasi, a da je bila savršeno poznata Atlantiđanima Četvrte Rase, u danima procvata njihove najviše civilizacije. Postoje ciklusi uspona i padova naroda i rasa koji mogu da posvedoče o tome.

Ako je rečeno daje dosad bilo slučajeva falsifikovanja natpisa kojima se podvaljivalo lakovemima i da se naše delo može svrstati u isti red sa Žakoliovom (*Jacolliot*) *Biblijom u Indiji* (u kojoj, uzgred budi rečeno, među njenim greškama ima više istine nego što je možemo naći u delima pravovemih i priznatih orijentalista) - ta optužba i poređenje neće nas mnogo uplašiti. Mi čekamo naš trenutak. Čak ni u čuvenoj *Ezur Vedi* iz prethodnog veka, koju je Volter smatrao "najdragocenijim darom Istoka Zapadu", a Maks Miler "jednom od najšašavijih knjiga ikad napisanih", uopšte ne nedostaju činjenice i istina. Na veliki užas učenih prigovarača, slučajeva u kojima su apriorna negiranja stručnjaka bila opravdana ima neuporedivo manje nego onih u kojima su naknadna otkrića potpuno opovrgla ta negiranja. *Ezur Ye4a* je samo mali, sporni delić u odnosu na triumfe ser Viljema Džohsa (*JWilliam Jones*), Anketija de Perona (*Anquetil de Perron*) i drugih u oblasti sanskrita i literature na njemu. Sam profesor Maks Miler, koji je govorio o porazu g. Dagalda Stjuarta (*Dugald Stewart*) i njegovih kompanjona po tom pitanju, rekao je: "Ako su činjenice o sanskritu bile istinite, g. Stjuart je bio isuviše mudar a da ne vidi da iz toga proizlaze neizbežni zaključci. On je zato porekao da uopšte postoji takav jezik kao stoje sanskrit i napisao svoj čuveni esej da bi dokazao da su sanskrit, po modelu grčkog i latinskog, sastavili ti prevezani falsifikatori i lazovi, bramini, i daje čitava sanskritska literatura obmana" (*Nauka ojeziku*, str. 168).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Autorka ovog dela je sasvim srećna i ponosi se što je u društvu tih bramina i ostalih *istorijskih "lazova"*, kako ih nazivaju naši savremeni Dagaldi Stjuarti. Ona je isuviše dugo živila i imala isuviše raznovrsnog hčnog iskustva da ne bi znala bar nešto o ljudskoj prirodi. "Kad sumnjate, uzdržite se", kaže Zaratustra, čiju mudru izreku u svim slučajevima potvrđuju svakodnevni život i iskustvo. Pa ipak, poput svetog Jovana Krstitelja, taj mudrac iz davne prošlosti vapi u pustniji zajedno sa još jednim savremenijim filozofom, naime Bekonom (*Becon*), koji nam nudi isto tako neprocenjivu mudrost. On kaže:

Ako u kontemplaciji (o bilo kom pitanju Znanja, dodajemo mi) čovek počne sa izvesnošću, završće u sumnji; ali, *ako se zadovolji time da počne sa sumnjom, završće u izvesnosti.*

Sa ovim savetom oca engleske filozofije predstavnicima britanskog skepticizma trebalo bi da zaključimo ovu raspravu, ali naši teozofski čitaoci bi trebalo da dobiju konačnu okultnu informaciju.

Bilo je dovoljno rečeno da se pokaže kako se evolucija u celini - događaja, čovečanstva i svega u Prirodi - odvija u ciklusima. Govorili smo o sedam Rasa, od kojih su pet već gotovo završile svoju zemaljsku karijeru, i rekli smo daje svaka Korenska Rasa, sa svojim podrasama i bezbrojnim familijama rasa i plemenima potpuno drugačija od prethodne, kao što će i naredna biti drugačija od nje. Na osnovu svog jednolikog iskustva, antropologija i etnologija će ovome prigovoriti. Čovek je - osim po boji kože i tipu, a možda i po razlici u crtama lica i zapremini lobanje - uvek bio isti u svim klimatskim uslovima i u svim krajevima sveta, kažu prirodnjaci; da, čak i po rastu. I to govore, tvrdeći istovremeno da čovek potiče od istog neznanog pretka kao i majmun, a ta tvrdnja je logički nemoguća ukoliko ne postoji beskrajna raznovrsnost rasta i oblika otkad se on po prvi put razvio u dvonošca. Pozdravljamo ljude koji razmišljaju veoma logički i prihvataju ta dva protivrečna pogleda. Još jednom se obraćamo jedino onima koji, sumnjajući da su mitovi u celini nastali "iz kontemplacije o vidljivim dejstvima u spoljašnjoj prirodi" misle da je "lakše poverovati da sve te čudesne priče o bogovima i polubogovima, divovima i patuljcima, zmajevima i čudovištima svih vrsta predstavljaju preobražene oblike nečeg stvarnog, nego da su sve one izmišljotine". Tajna Nauka uči jedino da su to zaista "preobraža-

Zaključak

j i " spoljašnje prirode, ali u pamćenju i umu našeg današnjeg čovečanstva. Ona suprotstavlja čisto spekulativne hipoteze savremene nauke, zasnovane na iskustvima i egzaktnim posmatranjima starim jedva nekoliko vekova, neprekinutom predanju i zapisima iz svetilišta i uklanja ono tkanje teorija, nalik na paučinu, koje pokriva period od jedva nekoliko hiljada godina u prošlosti, koje Evropljani nazivaju njihovim "istorijom". Stara Nauka nam, pak, kaže: čujte sada moju verziju pamćanja čovečanstva.

Ljudske rase su se rađale jedna od druge, rasle, razvijale se, starije i umirale. Njihove podrase i narodi sledili su isti put. Ako vaša sveporičuća savremena nauka i takozvana filozofija ne dovodi u pitanje to daje čovečanstvo sačinjeno od raznolikih, jasno definisanih tipova i rasa, to je samo zato stoje ta činjenica neporeciva; niko, naiime, ne može da kaže da ne postoji spoljašnja razlika između jednog Engleza, afi-ičkog crnca, Japanca ili Kineza. Sa druge strane, većina prirodnjaka poriče da se *mešane ljudske rase*, tj. začeci potpuno novih rasa, danas ponovo formiraju. Ali, daje zaista tako, na dobrim osnovama smatra de Kvatrfaž i ostali.

Pa ipak, naše opšte premise neće biti prihvачene. Reći će nam da ma kakve promene daje čovek doživeo u dugim praistorijskim dobjima, u budućnosti se on više neće menjati (osim izvesnih varijacija danas). Zato su naša Šesta i Sedma Rasa izmišljotina.

Na to mi odgovaramo: *odakle vi to znate?* Vaše iskustvo je ograničeno na nekoliko hiljada godina, što je manje od jednog dana u čitavoj istoriji Čovečanstva i sadašnjih oblika kontinenata i ostrva naše Pete Rase. Kako možete da kažete hoće li ili neće biti tako? A evo proročanstva Tajnih Knjiga i njihovih nedvosmislenih tvrdnji: prošlo je mnogo miliona godina od nastanka rase Atlantidana, pa ipak mi nalazimo poslednje Atlantiđane izmešane sa Arijevcima pre 11.000 godina. To pokazuje da se jedna rasa u ogromnoj meri preklapa sa na-ređnom rasom i da se karakter i spoljašnji izgled te starije rase gube i poprimaju osobine mlade. To, opet, dokazuje stvaranje svih mešanih ljudskih rasa. Sad, okultna filozofija uči da se čak i danas, pred našim očima, sprema nastanak Nove Rase i Rasa, da će se taj preobražaj odigrati u Americi i da je isti, zapravo, već neprimetno započeo.

Iako su bili čisti Anglosaksonci pre jedva trista godina, Amerikan- ci iz Sjedinjenih Država su već postali zaseban narod i, zahvaljujući

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

velikom mešanju raznih nacionalnosti i ukrštenim brakovima, gotovo samosvojna rasa, ne samo mentalno, već takođe i fizički. De Kvatrfaž kaže:

Sve mešane rase, kad su se ujednačile i ustalile, bile su u stanju da igraju ulogu primame rase u novim mešanjima. Čovečanstvo je, u svom današnjem stanju, tako bilo formirano, svakako najvećim delom, uzastopnim ukrštanjem određenog broja za sada nedređenih rasa.

(*Ljudske vrste, str. 274*)

Tako su Amerikanci za samo tri veka postali "primarna rasa", *pro tem.** pre nego što postanu zasebna rasa i jasno se izdvoje od svih drugih današnjih rasa. Oni su, ukratko, seme Šeste podrase i za nekoliko stotina godina će sasvim sigurno postati pioniri one rase koja mora naslediti današnje Evropljane Pete podrase, sa svim svojim novim karakteristikama. Nakon toga, za otprilike 25.000 godina, oni će početi da se pripremaju za sedmu podrasu, sve dok se, kao posledica kataklizmi - čiji prvi talas mora jednog dana uništiti Evropu, a kasniji i čitavu arijevsku rasu (pa će zato pogoditi i obe Amerike), a takođe i najveći broj zemalja direktno povezanih sa granicama naših kontinenata i ostrva - Šesta Korenska Rasa ne pojavi na pozornici našeg Kruga. Kada će to biti? Ko to zna osim, možda, velikih Majstora Mudrosti, a oni o toj temi čute kao snegom pokriveni vrhovi planina. Sve što znamo je to da će ona postepeno nastati; tako postepeno, zaista, da će se tokom dugih milenijuma na njene pionire - osobenu decu koja će izrasti u osobene muškarce i žene - gledati kao na anomalne *lusus naturce*** nenormalne nastranosti, fizičke i mentalne. Zatim, kako budu rasli, a njihov broj se bude povećavao svake godine, jednog dana će oni uvideti da su u većini. Na današnje ljude će se tada gledati kao na meleze koji predstavljaju izuzetke, sve dok ne izumru u civilizovanim zemljama, preživljavajući samo u malim grupama na ostrvima - današnjim planinskim vrhovima - gde će vegetirati, degenerisati se i na kraju izumreti, možda kroz milion godina, kao što su izumrli Asteci i kao što izumire patuljasti soj Mula Kurumba sa brda Nilgiri. Svi oni su ostaci nekad moćnih rasa, a

* (Lat.) - Privremeno, (nap. prev.)

** (Lat.) - Igra prirode, (nap. prev.)

Zaključak

uspomena na njih se već ugasila u pamćenju savremenih generacija, baš kao što ćemo i mi nestati iz pamćenja Čovečanstva Šeste Rase. Peta Rasa će se preklapati sa Šestom tokom hiljada milenijuma, menjajući se sporije nego njen naslednik, ali ipak se menjajući po rastu, fizičkim i mentalnim osobinama, baš kao što se Četvrta Rasa preklapala sa arijevskom, a Treća sa Atlantidanima.

Taj proces pripreme za Šestu veliku Rasu mora da traje tokom čitave šeste i sedme podraste (vidi dijagram genealoškog stabla Pete Rase u prethodnom poglavlju, str 525). Ali, *poslednji* ostaci Petog Kontinenta neće nestati još neko vreme nakon rođenja *nove* Rase, dok će se druga, *nova* prebivališta pojaviti iznad *novih* voda na površini Zemlje kako bi primila nove strance. Na njih će takođe pobeći i smestiti se oni koji budu imali dovoljno sreće da izbegnu opštu katastrofu!. Kada će to biti - kao što je već rečeno - nije zadatak autorke ovog dela da zna. Jedino što će, kao što ni priroda ne pravi nagle skokovi i početke, ili kao što se dete ne pretvara naglo u odraslog čoveka, konačnoj kataklizmi prethoditi mnoga manja potapanja i razaranja, putem talasa i vulkanskih vatri. Likujući damari će snažno kucati u srcu rase koja se danas nalazi u oblasti Amerike, ali neće više biti Amerikanaca kada započne Šesta Rasa; zapravo, neće više bifi ni Evropljana, jer oni će postati jedna *nova rasa iz koje će se razviti mnogi novi narodi*. Pa ipak. Peta neće izumreti, već će preživeti neko vreme preklapajući se sa novom rasom mnogo stotina hiljada godina. Ona će se polako preobražavati zajedno sa Šestom - sporije od svog naslednika - da bi se potpuno izmenila mentalno, fizički i rastom. Čovečanstvo neće više razvijati divovska tela, kao što je bio slučaj sa Lemurijancima i Atlantidanima, jer dok je evolucija Četvrte Rase vodila naniže do samog dna materijalnosti u njenom fizičkom razvoju, današnja Rasa je na uzlaznoj putanji, a Šesta će brzo izrasti iz svojih okova materije, pa čak i telesnosti.

Takvo je čovečanstvo Novog Sveta - zapravo, daleko starijeg od našeg Starog sveta, stoje činjenica koju je čovek takođe zaboravio - *Patale* (Antipoda, ili Donjem Sveta, kako se Amerika zove u Indiji), čija je misija i Karma da poseje seme buduće, veće i daleko slavnije Rase od svih koje danas poznajemo. Cikluse Materije naslediće Ciklus Duhovnosti i potpuno razvijenog uma. Po zakonu paralelne historije i rasa, većina budućeg čovečanstva biće sačinjena od slavnih

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Adepara. Čovečanstvo je dete cikličke Sudbine i nijedan od njegovih sastavnih delova ne može izbeći svojoj nesvesnoj misiji, niti se oslobođiti tereta da radi zajedno sa prirodom. Tako će čovečanstvo, rasu za rasom, obavljati svoje naznačeno cikličko hodočašće. Podneblja će se menjati, kao što su već počela da se menjaju, svaka trop-ska godina će za sobom ostavljati po jednu podrasu, samo da bi ova začela novu, višu rasu, na uzlaznom luku, dok će niz drugih, manje srećnih grupa - neuspeha prirode - kao i neki pojedinci, nestati iz ljudske porodice ne ostavljajući traga za sobom.

Takav je pravac Prirode pod udarom PCARMIČKOG ZAKONA: večno prisutne i večno postajuće prirode. Jer, po recima jednog mudraca, poznatim samo okultistima: "SADAŠNJOST JE DETE PROŠLOTI; BUDUĆNOST, NOVOROĐENČE SADAŠNJOSTI. A IPAK, O SADAŠNJI TRENUTKU, ZAR NE ZNAŠ DA NEMAŠ RODITELJA, NITI MOŽEŠ DA IMAŠ DECE, VEĆ DA VEĆNO RAĐAŠ SAMOG SEBE?! PRE NEGO ŠTO I POČNEŠ DA GOVORIŠ: 'JA SAM POTOMSTVO TRENUTKA KOJI JE OTIŠAO, DETE PROŠLOTI', VEĆ SI I SAM POSTAO PROŠLOST. PRE NEGO ŠTO SI IZREKAO I POSLEDNJI SLOG, GLE! - TI VIŠE NISI SADAŠNJOST, VEĆ UISTINU TA BUDUĆNOST. TAKO SU PROŠLOST, SADAŠNJOST I BUDUĆNOST, VEĆNO ŽIVO TROJSTVO U JEDNOM - MAHAMAJA APSOLUTNOG JESTE."

KNJIGA II – DEO II
**ARHAJSKI SIMBOLIZAM
SVETSKIH RELIGIJA**

*

Priče u Doktrini su njena odežda. Neupućeni gledaju samo odelo - to jest, priče u Doktrini: više od toga oni ne znaju. Oni upućeni, međutim, ne vide samo odeždu, već ono što ta odežda pokriva.

(Žohar, III, 152; Frank, 119)

MISTERIJE VERE NISU ZA TO DA SE RAZOTKRIVAJU SVIMA. (. . .)
Neophodno je da se iskazana mudrost sakrije velom tajne.

(Klement Aleksandrijski, Stromata, 12)

t

SVI SVETI SPISI POTVRĐUJU EZOTERIJSKA NAČELA

Imajući u vidu neobičnost ovog učenja, kao i mnogih doktrina koje iz savremene naučne perspektive mora da izgledaju besmisleno, potrebno je dodati još neka neophodna objašnjenja. Teorije koje sadrže drugi deo Stanci još je teže usvojiti od onih koje se nalaze u Tomu I o Kosmogoniji. Zato na ovom mestu moramo preispitati teologiju, kao što ćemo u *Dodatku* (Deo III) preispitati nauku. Pošto se naša učenja toliko razlikuju od trenutnih ideja kako materijalizma, tako i teologije, okultisti moraju uvek biti spremni da odbiju njihove pojedinačne, ali i zajedničke napade.

Nikad nije suvišno da čitaoca podsetimo kako su, kao što dokazuje obilje citata iz raznih drevnih Spisa, ta učenja stara koliko i sam svet i da je ova knjiga samo jedan pokušaj da se arhajsко *Po-stanje* i istorija, kakvi se poučavaju u izvesnim azijskim zemljama koje čuvaju ezoterijska učenja, prevedu na savremenim jezik i frazeologiju. Ona se moraju prihvati ili odbaciti na osnovu njih samih, potpuno ili delimično, ali ne pre nego što se pažljivo uporede sa savremenim teorijskim dogmama i savremenim naučnim teorijama i prepostavkama.

Sumnjamo daje, uprkos svoj njegovoj intelektualnoj oštrini, naše doba predodređeno da među narodima Zapada otkriju makar i jednog *neiniciranog* učenjaka ili filozofa koji bi bio u stanju da potpuno razume duh arhajske filozofije. A to se ne može očekivati ni od koga pre nego što se usvoje prava značenja dvaju termina istočnjačkog ezoterizma, *Alfa* i *Omega*, reci *Sat* i *Asat* koje se tako slobodno koriste svuda u *Vedama*. Bez tog ključa za arijevsku mudrost postoji opasnost da kosmogonija Rišija i Arhata za prosečnog orijentalistu ostane mrtvo slovo na papiru. *Asat* nije naprosto negacija *Sat*, niti

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

je "Ne-još-postojeće", jer *Sat* po sebi nije ni "postojeće", ni "biće". SAT je neuslovljeni, stalno prisutni, neizmenljivi i večni koren iz koga i pomoću koga sve proizlazi. Ali, ono je daleko više od potencijalne sile u korenu, koja gura napred proces razvoja, odnosno ono što se danas naziva evolucijom. Ono je večno postajuće, mada se nikad ne ispoljava.' *Sat* је rođeno od *Asat*, a ASAT je rođeno od *Sat*; pa ipak je to krug čija se kvadratura može postići jedino prilikom vrhunske Inicijacije, na pragu Paranirvane.

Bart (*Barth*)ie započeo razmišljanje o *Rig Vedi* koje je trebalo da bude oštra kritika, odnosno jedan neobičan i zato, kako se mislilo, originalan pogled na to arhajsko delo. Desilo se, međutim, daje taj učenjak, dok je kritikovao, otkrio istinu, a da pri tome ni sam nije bio svestan njenog punog značaja. Bart je rekao da "ni po jeziku, ni po ideji u *Rig Vedi*" on nije bio "u stanju da otkrije osobinu prvobitne prirodne jednostavnosti koju mnogi u njoj rado vide". Ovim je Bart imao na umu Maksa Milera. Jer, taj čuveni oksfordski profesor je himne iz *Rig Vede* u potpunosti okarakterisao kao jednostavne izrave religioznih osećanja pastoralnih, bezazlenih ljudi. Taj sanskritolog smatra:

U vedskim himnama, te ideje i mitovi se pojavljuju u njihovom najjednostavnijem i najneukrašenijem obliku.

Bart, međutim, misli drugačije.

Mišljenja sanskritologa o važnosti i suštinskom značaju *Veda* toliko su podeljena i individualna da, kud god da ciljaju, postaju potpuno pristrasna. Tako, g. Maks Miler izjavljuje:

Nigde se taj jaz, koji deli drevne poeme Indije od nasjtarije grčke književnosti, ne oseća jasnije nego kad uporedimo mitove iz *Veda*, koji su tek u procesu rasta, sa potpuno odraslim i već prečvalim mitovima na kojima je zasnovana Homerova poezija. *Veda* je prava teogonija *arijevskih rasa* dok je Hesiodova teogonija iskrivljena karikatura izvorne slike.

Hegelijansko učenje koje poistovećuje *Apsolutno biće* ili "Bivstvo" sa ne-Bičem, i prikazuje Univerzum kao nešto *večno postajuće*, identično je sa filozofijom vedante.

Sveti Spisi potvrđuju ezoterijska načela

To je^alekosežna tvrdnja, ali verovatno prilično nepravedna u svojoj glaWoj postavci. Ipak, zašto ne bismo pokušali daje objasnimo? Orijeritalisti to nisu u stanju, jer oni odbacuju hronologiju Tajne Doktrine i teško mogu da prihvate činjenicu da su između rigvedskih himni i Hesiodove *Teogonije* protekle desetine hiljada godina. Zato oni ne uspevaju da vide kako grčki mitovi nisu više prvobitni simbolički jezik Inicijata, učenika bogova-Hijerofanata, božanskih drevnih "žrtvovalaca", i da, iskrivljeni usled vremenske udaljenosti i opterećeni bujanjem *svetovnog* detinjstva čovečanstva, oni danas izgledaju kao iskrivljene slike zvezda u uburkanoj vodi. Ali, ako bi na Hesiodovu kosmogoniju i teogoniju trebalo gledati kao na kikature izvornih slika, koliko tek više to važi za mitove iz jevrejskog *Postanja* u očima onih kojima ti mitovi nisu ništa više božansko otkrivenje ili Božijareč nego stoje to Hesiodova *Teogonija* za g. Gledstona (*Gladstone*). Bart kaže:

Poezija koju ona (*Rig Veda*) sadrži izgleda mi, naprotiv, jedinstveno *prefinjena* i artificijelno razrađena, *puna aluzija i uzdržanosti, pretenzija* (?) na misticizam i teozofski uvid, a način izražavanja u njima češće podseća na frazeologiju koja se koristi u *izvesnim malim grupama iniciranih* nego na poetski jezik šire zajednice.

(Religije Indije, str XIII)

Nećemo se zaustavljati na ovom mestu da bismo ispitali šta taj kritičar zna o frazeologiji koja se koristi medu "iniciranima", ni da li on sam pripada nekoj takvoj grupi, jer, ako je tako, teško da bi koristio takav jezik. Ali, ovaj iskaz pokazuje znatno neslaganje među učenjacima čak i u pogledu *spoljašnjeg* karaktera *Rig Vede*. Šta bi, onda, bilo koji od savremenih sanskritologa mogao da zna o njihovom *unutrašnjem* ili ezoteričkom značenju koje bi moglo da ode dalje od ispravnog Bartovog zaključka da su *taj spis sastavili INICIJATI?*

Ćela ova knjiga predstavlja pokušaj da dokažemo tu istinu. Drevni adepti su resili velike naučne probleme, ma koliko savremeni materijalisti nisu voljni da priznaju tu činjenicu. Veliki, moćni umovi antike *dokucili* su misterije Života i Smrti, a ako su ih čuvali u tajnosti i tišini, činili su tako zato što ti problemi čine deo svetih misterija, i drugo, zato što su oni morali da ostanu nerazumljivi za ogromnu većinu čovečanstva u to vreme, kao što takvi moraju da ostanu i

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

danasm. Ako na takva učenja oni koji imaju suprotnu filozofiju još uvek gledaju kao na fantazije, teozofe može utešiti saznanje, zasnovano na dobrom dokazima, da su pretpostavke savremenih psihologa - bilo da su ozbiljni idealisti, poput g. Herberta Spensera, bilo da su pseudoidealisti bujne mašte - fantastične u još većoj meri. Zaista, umesto da nađu čvrst oslonac u činjenicama Prirode, njihove pretpostavke predstavljaju nezdrave utvare materijalističke imaginacije umova koji su ih razvili - i ništa više od toga. Ono što oni poriču, mi potvrđujemo, a to što mi potvrđujemo, potvrđuju gotovo svi drevni mudraci.

Sa verom u okultizam i jato nevidljivih Moći i sa dobrom razlozima mi kažemo: *Certus sum, scio quod credidi** na šta naši kritičari odgovaraju: *Credat Judgeus Apella.*** Jedni druge nećemo uspeti da preobratimo, niti će to na bilo koji način uticati na našu malu planetu. *Epur se muove! ****

A nema ni neke posebne potrebe da se propoveda. Kao stoje primetio mudri Ciceron:

Vreme uništava pretpostavke ljudi, ali potvrđuje sud prirode.

Sačekajmo naš trenutak. U međuvremenu, ljudska priroda nije takva da bi mimo mogla da posmatra uništenje svojih bogova, bilo da su pravi ili lažni. I kao što su se teologija i materijalizam udružili da bi uništili stare bogove antike i pokušali da iskrive sve stare filozofske koncepcije, isto je tako jedino ispravno da zaljubljenici u drevnu mudrost brane svoj položaj tako što će dokazati da se ceo arsenal teologije i nauke u najboljem slučaju sastoji od novih oružja načinjenih od veoma starog materijala.

* (Lat.) - Pouzdano znam, siguran sam u ono što sam poverovao. (nap. prev.)

** (Lat.) - U to neka veruje Jevrejin. (nap. prev.)

*** (Fran.) - Ipak se okreće! (nap. prev.)

XVI

ADAM-ADAMI

Imena kao što su Adam-Adami, kakva koristi g. Hvoljson (*Chwolsohn*) u svojoj *Nabateanskoj poljoprivredi*, a kojima se podsmeva g. Renan (*Renan*), profanima mogu malo da dokažu. Ali, kad se takvo ime nađe u nekom delu iz tako drevne prošlosti, kao što je upravo pomenuto, okultistima to dokazuje mnogo: na primer, daje *Adami* bio mnogostruki simbol koji je potekao od Arijevaca, kao što pokazuje koren te reci, koji su kasnije od njih preuzeli Semiti i Turanci - zajedno sa mnogim drugim stvarima.

"Adam-Adami" je generičko složeno ime, onoliko staro koliko su stari i ljudski jezici. Tajna Doktrina uči daje *Ad-i* bilo ime kojim su Arijevci nazivali prvu ljudsku rasu u ovom Krugu, koja je imala sposobnost *govora*. Otuda potiču izrazi *Adonim* i *Adonai* (drevni oblik množine *reci Adon*), koje su Jevreji koristili za svog Jehovu i anđele, koji su naprsto bili prvi duhovni i eterični sinovi zemlje, kao i ime boga Adonisa, koji u mnogim svojim varijacijama znači "Prvi Gospod". Adam je sanskritski *Ada-Nath*, što takođe znači prvi Gospod, kao *Ad-lŠYara*, ili ma koji *Ad* (prvi), nakon čega sledi bilo koji pridev ili imenica. Razlog za to je što su ove istine bile zajedničko nasleđe svih. To je bilo otkrivenje koje je primilo j^rvo čovečanstvo, pre onog vremena koje se, po biblijskoj frazeologiji, naziva "periodom jednoobraznog govora i reci", ili jezika, odnosno znanje koje je čovekova intuicija docnije proširila, a koje je, još kasnije, sakriveno od profanacije odgovarajućom simbolikom. Autor *Kabale*, (na osnovu) filozofskih spisa *Ibn Gebirola*, pokazuje da Izraelićani koriste izraz "*Adonaj*" (Gospod) umesto *Eh 'yeh* (*Jajesam*) i YHVH, i dodaje daje, dok se

Vidi napred.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Adonaj u *Bibliji* prevodi kao "Gospod", "najniži rang, ili Božanstvo Prirode, opštiji termin Elohim preveden kao Bog" (str. 175).

Orijentalista Hvoljson je oko 1860. godine preveo jedno interesantno delo i predstavio ga većito nemičkoj i neozbiljnoj Evropi pod nedužnim naslovom *Nabateanska poljoprivreda*. Po njegovom mišljenju, to drevno delo predstavlja:

(. . .) potpunu inicijaciju u misterije preadamovskih naroda, po tvrđenju neporecivo autentičnih dokumenata. (Ono predstavlja) (. . .) zbornik neprocenjive vrednosti, potpuni izvod Doktrina o umetnostima i naukama koje su imali ne samo Haldejci, već i Asirci i Kanaaniti praistorijskog doba.

Ti "Nabateanci" su, po mišljenju nekih kritičara, bili naprosto Sabeanci, ili haldejski obožavaoci zvezda. To delo predstavlja ponovni prevod sa arapskog, na koji je prвobitno prevedeno sa haldejskog.

Arapski istoričar Masudi (*Masoudi*) govori o tim *Nabateancima* i objašnjava njihovo poreklo na sledeći način:

Posle Potopa (?), narodi su se naselili u raznim zemljama. Među njima su bili i Nabateanci, koji su osnovali grad Vavilon, kao i potomci Hama koji su se naselili u istoj provinciji pod vladavinom Nimroda, sina Kuša, koji je bio sin Hama, a Nojev praučnik. (. . .) To se odigralo kada je Nimrod preuzeo položaj upravnika Vavilona, kao izaslanik Džahaka (*Dzahhak*) po imenu Biurasp.

Prevodilac, Hvoljson, smatra da su tvrdnje tog istoričara u savršenoj saglasnosti sa tvrdnjama Mojsija u *Postanju*, dok bi nešto seme liji kritičari mogli da izraze mišljenje da bi upravo zbog toga trebalo sumnjati u njihovu istinitost. Beskorisno je raspravljati na tu temu, jer za naš rad ona nema značaja. Izandali, odavno pokopani problem i teškoća da se na bilo kakvoj logičnoj osnovi objasni fenomen porekla miliona ljudi raznih rasa, mnogih civilizovanih naroda i plemena, od *tri* para (Nojevih sinova) u 346. godini[^] posle Potopa mogao bi se prepustiti Karmi autora *Postanja*, bilo da ga zovemo Mojsijem,

Vidi *Postanje* i autorizovanu hronologiju. U poglavljju IX, "Noje izlazi iz Arke", "2348. godine pre nove ere". Poglavlje X, "Nimrod prvi kralj", događa se "1998. godine pre nove ere".

bilo Ezrom. Ono stoje interesantno u pomenutom delu jeste njegov sadržaj, učenja koja su u njemu izneta, a koja su, ako se ezoterički čitaju, gotovo u potpunosti identična sa Tajnim Učenjima.

Kvatrmer (*Quatremere*) sugeriše da bi ta knjiga mogla da bude naprosto jedna kopija koja je načinjena pod Nabukodonosorom II, na osnovu nekog hamitskog spisa, "beskrajno drevnijeg", dok prevodilac smatra, na osnovu "unutrašnjih i spoljašnjih dokaza", daje njen haldejski izvor zapravo zapis usmenih razgovora i učenja jednog bogatog vavilonjanskog zemljoposednika po imenu Ku-tami (*Qu-tamy*), koji je za svoja predavanja koristio još drevnije materijale. Prvi arapski prevod Hvoljson smešta u XIII vek pre nove ere. Na prvoj stranici tog "otkrivenja" autor, ili *prepisivač*, Ku-tami, izjavljuje da "je učenja koja se tu izlažu prvobitno *Saturn saopštio Meseču, koji ga je potom preneo svom idolu, a on gaje otkrio njegovom posvećeniku, piscu*" - adeptu koji je zapisao to delo - Ku-tamiju."

Detalji koje je Bog saopštio za dobrobit i pouku smrtnicima govore o periodima neizmemog trajanja i nizu bezbrojnih kralj evstava ili *Dinastija* koja su prethodila pojavi Zemlje *Adamija* ("crvene zemlje"). Ti periodi su, kao što se moglo i očekivati, doveli branioce hronologije doslovног značenja *Biblije* gotovo do besnila. De Ružmon je bio prvi koji je pozvao da se digne na oružje protiv tog autora. On ga grdi³ daje "žrtvovao Mojsija nekom nepoznatom piscu", pri čemu insistira na tome daje:

(...) Beroz, ma koliko da su velike njegove *kronološke greške*, bar u savršenom skladu sa prorocima što se tiče prvog čoveka, pošto govori o *Alorusu-Adamu*, ili *Ksisutrusu-Noju*, i o *Belu-Nimrodu* (. . .) Zato to delo mora da predstavlja APOKRIF, koga bi trebalo svrstati u isti red sa njegovim savremenicima - četvrtom *Knjigom Ezrinom*, *Knjigom Enohovom*, *Sibilinim proročanstvima* i *Hermesovom knjigom* - a sve su nastale najranije dva do tri veka pre nove ere.

Evald (*Ewald*) se još grđe okomio na Hvoljsona, a na kraju i g. Renan. U *Germanističkoj reviji* (*Revue Germanique*),* bivši učenik srozava autoritet svog učitelja pozivajući ga da objasni zašto njegova

³

Filozofski anali (*Annales de Philosophie*), jun 1860. str. 415.

* 30. april 1860.

Nabateanska poljoprivreda ne bi mogla da bude falsifikat nekog Jevrejina iz III ili IV veka naše ere. Teško da bi moglo da bude drugačije - tvrdi autor *Života Isusovog* zato što u tom *in-folio* o astrologiji i čarobnjaštvu:

(. . .) prepoznajemo sve ličnosti koje predstavlja Ku-tami, sve patrijarhe iz biblijskih legendi, kao što su *Adam-Adami, Anouka-Noje* i njegov *Ibrahim-Avram*, itd, itd.

Za to nema nikakvog osnova pošto su Adam i ostala imena zajedničke imenice. U međuvremenu, mi skromno sugerišemo da su sve ove stvari o kojima se govorи, naime *apokrifi* - čak i ako potiču iz III veka naše, umesto XIII veka pre nove ere, kao što sugerise Kvatrmer, dovoljno stare da kao dokumenta budu *izvorne* i tako zadovolje zahteve najegzaktnijih arheologa i kritičara. Jer čak i ako, u svrhu ove rasprave, dopustimo da su taj literarni spomenik sastavili "neki Jevreji iz III veka naše ere", šta sa tim? Ostavljajući na trenutak po strani to koliko se može verovati ovim učenjima, postavlja se pitanje zašto bi njih trebalo manje uzimati u obzir, ili smatrati da u manjoj meri izražavaju mišljenje drevnih naroda, nego sva druga religiozna dela, koja takođe predstavljaju "kompilacije starih tekstova" ili usmenih predanja - istog, ili čak kasnijeg doba? U tom slučaju bi trebalo da odbacimo i *Koran* i da ga svrstamo u "apokrife", koji je dva veka stariji, mada znamo da je, poput Minerve, ponikao direktno iz uma jednog arapskog proroka; a takođe bi trebalo da pljunemo i na sve informacije koje možemo da dobijemo iz *Talmuda*, koji je, u svom današnjem obliku, takođe sastavljen od starijih materijala, a nije nastao pre IX veka naše ere.

Pominjemo čudnu *Bibliju* tog haldejskog adepta i razne kritike na nju (u Hvoljsonovom prevodu) jer oni imaju veliki značaj za ovu knjigu. Sa izuzetkom g. Renana, ikonoklaste po ubeđenju, koga je Žil Lemetr (*Jules Lemaitre*) veoma oštro nazvao "*le Paganini du Neant*" (Paganinijem iz Nanta) - najveća zamerka ovom delu se, izgleda, sastoji u tome stoje taj "apokrif predstavljen kao da izražava *otkrivenje* koje je jednom adeptu saopštio "idol Meseca", koji ga je, sa svoje strane, primio od "Satuma". Odatle je, prirodno, "sve to bajka". Na to imamo samo jedan odgovor: to je isto toliko bajka koliko i *Biblija*, i ako jedan od ta dva spisa padne, i drugi mora poći

Adam-Adami

za njim. Čak i način proricanja pomoću "idola Meseca" isti je kao što su ga upražnjavali David, Saul i visoki sveštenici jevrejskog Tabernakla pomoću Terafima. U Tomu III, drugog dela ove knjige, videćemo praktične metode tog drevnog proricanja.

Nabateanskapoljoprivreda ie zaista kompilacija; ona ne predstavlja apokrif, već ponavljanje načela Tajne Doktrine u egzoteričkom obliku haldejskih nacionalnih simbola sa ciljem da se ta načela "maskiraju", baš kao što su *egipatska Hermesova knjiga* i indijske *Purane* pokušaj da se učini to isto. Ovo delo je bilo dobro poznato u antici, baš kao i tokom srednjeg veka. Majmonid govori o njemu i više puta se poziva na taj haldejsko-arapski rukopis, nazivajući Nabateance njihovim religioznim nazivom, tj. "obožavaoci zvezda", ili Sabeanci, a ipak ne uspeva da u toj iskrivljenoj reci "Nabateanci" vidi mističko ime kaste posvećene *Nebu* (bogu *Tajne Mudrosti*), koje na prvi pogled pokazuje da su *Nabateanci* zapravo bili jedno mističko Bratstvo.[^] Ti Nabateanci koji su, prema persijskim Jezidima, izvorno došli u Siriju iz Busre, bili su degenerisani članovi tog bratstva, pa ipak je njihova religija, čak i u tom kasnom periodu, bila čisto kabalistička.* Nebo je božanstvo planete Merkura, a Merkur je bog Mudrosti, ili Hermes, i *Buda*, koga su Jevreji nazivali^{^32} "uzvišeni Gospod ...", a Grci Nabo, NaPco, pa otuda Nabateanci. Uprkos tome što Majmonid* njihovo učenje naziva "paganskom budalaštinom",

[^] On kaže:

Ovde će ti pomenuti spise... koji se odnose na verovanje *Sabeanaca*. Najpoznatija je knjiga *Poljoprivreda Nabateanaca*, koju je preveo Ibn Vahohija (*IVahohijah*). Ta knjiga je puna paganskih ludorija. (...) Ona govori o pravljenju TALISMANA, O privlačenju moći DUHOVA, O MAGIJI, DEMONIMA i vampirima, koji stanuju u pustinji.

(Majmonid, citiran po dr D. Hvolsonu, *Die Ssabier und Ssabismus, II*, str. 458)

Nabateanci sa planine Lebanonu su verovali u Sedam Arhandela, pošto su njihovi preci verovali u Sedam Velikih Zvezda, obitavališta i tela tih Arhangelog, u koje do danas veruju rimokatolici, kao što smo pokazali na drugom mestu.

Vidi *Razotkrivenu Izidu*, tom II, str. 197.

* Majmonid (Moše ben Majmon, 1135-1204) - kodifikator jevrejskog zakona, rabinski vođa, lekar i filozof judaizma, koji je stekao priznanje Jevreja širom sveta, tako daje njegov grob u Tiberiji i danas mesto hodočašća. U njegova pravna dela spadaju komentar *Misne* i monumentalna *Mišna-Tora*, a

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

a njihovu drevnu literaturu *Sabceorumfcetum*,** on svrstava njihovu "poljoprivredu", *Knjigu Ku-tamija*, u sam vrh arapske literature, a Abarbinel (*Abarbinel*) ga neizmemno hvali. Spenser, citirajući ga, govori o njemu kao o "krajnje izvrsnom istočnačkom delu", dodajući (tom I, str. 354) da bi pod Nabateancima trebalo podrazumevati Sabeance, Haldejce i Egipćane, ukratko sve one *narode protiv kojih su najstrožije primenjivani Mojsijevi zakoni*.

Nebo, najstariji Bog Mudrosti u Vavilonu i Mesopotamiji, bio je isto što i induski Buda i grčki Hermes-Merkur. Jedina razlika u odnosu na pomenute je mala promena u polu roditelja. Kao stoje Buda bio sin Some (Meseca), tako je i Nebo bio sin Zarpa-nitu (božanstva Meseca) i Merodaha, koji je postao Jupiter nakon stoje bio Bog Sunca. Kao i planeta Merkur, i Nebo je bio "nadzornik" među sedmorim bogovima planeta, a kao otelovljenje Tajne Mudrosti bio je *Nabin*, mudrac i prorok. Činjenica da se kaže kako je Mojsije umro i nestao na planini posvećenoj Nebu pokazuje daje bio inicijat ili sveštenik tog boga pod drugim imenom, jer je taj Bog Mudrosti bio veliko kreativno božanstvo i kao takvog su ga obožavali ne samo u Borsipi, u njegovom veličanstvenom hramu, već i u planetarnoj kuli. Na sličan način su ga obožavali Moabiti, Kanaaniti, Asirci, kao i narodi širom Palestine; zašto ga onda ne bi obožavali i Izraelićani? "Planetarni hram Vavilona" imao je svoje "Najsvetije od Svetih" na oltaru Neboa, proroka Boga Mudrosti. U *Hibertpredavanjima* nam je rečeno da su:

(...) drevni Vavilonjani imali posrednika između ljudi i bogova
(...) a Nebo je bio "glasnik" ili "prorok", postoje znao želje svog
oca Merodaha.

Nebo je, kao i Buda, tvorac Četvrte, a takođe i Pete Rase. Jer, onaj prvi započinje novu rasu Adepatu, a ovaj drugi, *Solarno-Lunarnu* Dinastiju, ili ljude tih Rasa i Kruga. Obojica su Adami svojih stvo-

njegovo klasično filozofsko delo je čuveni *Vodič zabludelih*. Napisao je i brojne medicinske traktate. Kasniji razvoj srednjovekovne jevrejske filozofije gotovo u potpunosti se zasniva na Majmonidovim shvatanjima, bilo da ih podržava ili osporava, (nap. ured.)

** (Lat.) - Sabeanske bljuvotine, (nap. prev.)

Adam-Adami

renja. Adam-Adami je personifikacija *dvojnog* Adama, paradigmatičnog Adama Kadmona, tvorca, i nižeg Adama, zemaljskog, koji je, kako kažu sirijski kabalisti, imao samo *nefeš*, "dah života", ali *ne i živu dušu*, sve do posle svog Pada.

Ako, dakle, Renan istrajava u tome da haldejske spise - ili ono što je od njih ostalo - smatra apokrifnim, to uopšte ne utiče na istinu i činjenice. Kao da ne postoje drugi orijentalisti koji možda imaju drugačije mišljenje, pa čak i da nemaju, i dalje bi to bilo od veoma malog uticaja. Te doktrine sadrže učenja ezoterijske filozofije i to mora biti dovoljno. Onima koji ne znaju ništa o simbolici, ove moraju izgledati kao čista astrolatrija, a onom ko bi htio da sakrije ezoterijsku istinu, to će izgledati čak i kao "paganske budalaštine". Međutim, Majmonid, dok izražava prezir prema ezoterizmu u religijama drugih naroda, priznaje ezoterizam i simboliku u sopstvenoj religiji, propovedajući čutanje i tajnovitost u pogledu pravog značenja Mojsijevih izreka, pa je tako dospeo u nevolju. Učenja Ku-tamija, tj. Haldejca, ukratko, predstavljaju alegorijski iskaz o religiji najstarijih naroda Pete Rase.

Zašto bi onda g. Renan gledao na ime "Adam-Adami" sa takvim akademskim prezriom? Autor *Porekla hrišćanstva* očigledno ne zna ništa o "izvorima paganske simbolike", ni o ezoterizmu, jer bi inače znao daje to ime bilo jedan oblik univerzalnog simbola koji se odnosio, *čak i kod Jevreja*, ne na jednog čoveka, već na četiri različita čovečanstva ili ljudske vrste. To je veoma lako dokazati.

Kabalisti uče o postojanju četiri različita Adama, ili o preobrazaju četiri Adama u nizu, emanacija iz *Djuknah* (*Dyooknah*) (božanske senke) Nebeskog Čoveka, eterične kombinacije Nešamah, najviše Duše ili Duha; naravno, taj Adam nema ni grubo ljudsko telo, niti *telo želje*. Taj "Adam" je prototip (*Tzure*) drugog Adama. Sigurno je da oni predstavljaju pet rasa, kao što svi mogu da vide po njihovom opisu u kabali: prvi je "savršeni, Sveti Adam" (. . .) "senka koja je nestala" (Kraljevi Edoma), nastala iz božanske *Tzelem* (Slike); drugi je nazvan protoplastičnim hermafroditiskim Adamom budućeg zemaljskog i razdvojenog Adama, treći Adam je čovek načinjen od "praha" (prvi, nevini Adam), a četvrti je prepostavljeni otac naše rase - Pali Adam. Vidite, međutim, njihove zadivljujuće jasne opise u *Kabali* Isaka Majera, str. 418 i dalje. On govori samo o četiri Adama, bez sumnje zbog Kraljeva Edoma, i piše;

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Četvrti Adam bio je odeven kožom, mesom, nervima, itd. To odgovara sjedinjenim Nižem *Nefeš* i *Gufi*, tj. telu. On je imao životinjsku moć razmnožavanja i produženja vrste (...) (a to je *ljudska Korenska Rasa*).

Upravo su se na tom mestu savremeni kabalisti - zavedeni na pogrešan put generacijama hrišćanskih mistika koji su u kabalističkim zapisima falsifikovali sve što su mogli - razišli po svojim tumaćenjima sa okultistima i zamenili kasniju misao za ideju koja joj je prethodila. Izvorna kabala je bila potpuno metafizička i nije govorila o životinjama ili zemaljskim polovima; kasnija kabala je ugušila božanski ideal pod teškim teretom faličkog elementa. Kabalisti kažu: "Bog načini čoveka, muško i žensko." "Neophodnost da se nastavi stvaranje i postojanje među kabalistima se naziva Ravnoteža", kaže autor *Kabale*, a pošto nije imala tu "Ravnotežu", povezana sa *Ma-kom* (tajanstvenim mestom),* sinovi Petog Adama, kao što smo videli, nisu prepoznali čak ni Prvu Rasu. Od najvišeg Nebeskog Čoveka, gornjeg Adama, koji je "muško-žensko" ili Androgin, pa sve do Adama od praštine, svi ti personifikovani simboli su povezani sa polovima i razmnožavanjem. Kod istočnjačkih okultista je potpuno obratno. Polni odnos oni smatraju "Karmom" koja pripada jedino čovekovim zemaljskim odnosima, kojima vlada Iluzija, fenomen koji bi trebalo odbaciti onog trenutka kad neko postane "mudar". Oni su smatrali daje najpovoljnije ako Guru (učitelj) u svom učeniku nadaje spremnost za čisti život bramačarije. Dualni simboli su za njih bili samo poetske slike za uzvišene međuodnose kosmičkih sila. A vidimo da ta idealna zamisao kao zlatni zrak zrači na sve idole, ma koliko da su grubi ili groteskni, u prepunim galerijama senovitih hramova Indije i drugih zemalja-majki u kultovima.

To ćemo pokazati u narednom odeljku.

U međuvremenu, moglo bi se dodati da kod gnostika drugi Adam takođe emanira iz Prvobitnog Čoveka, ofitskog *Adamasa*, "na čiju je sliku načinjen"; treći, iz drugog - Androgina. Ovaj poslednji je simbolično predstavljen u šestom i sedmom paru muško-ženskih Eona - Amfian-Esumena i Vananin-Lamer (Otac i Majka; vidi valentinijsku tabelu kod Epifanija), dok je četvrti Adam, ili Rasa, pred-

* Naprsto, materica, "Najsvetije od Svetih" kod Semita.

Adam-Adami

stavljen kao prijapsko čudovište. Ovaj poslednji - posthrisćanska fantazija - predstavlja degradiranu kopiju prehrisćanskog gnostičkog simbola "Dobrog", ili "Onog koji je stvarao pre nego stoje bilo šta postojalo". Nebeskog Prijapa - uistinu rođenog od Venere i Baha, kad se taj bog vratio sa svog puta po Indiji, jer su Venera i Bah naknadni tipovi Aditi i Duha. Međutim, kasniji Prijap, koji je isto što i Agatodemon, gnostički Spasitelj, pa čak i Abraksas, ne predstavlja sliku *apstraktne kreativne* Moći, već simbolizuje četiri Adama, ili Rase, dok je peta predstavljena pomoću/»ei grana odsečenih sa Drveta Života na kome stoji starac ukrašen kosmičkim Draguljima. Broj Korenskih Rasa bio je zapisan u drevnim grčkim hramovima pomoću sedam samoglasnika, od kojih je/7e? bilo uokvireno u panel u prostoriji za incijaciju, Aditonu. Egipatski glif za to bila je ruka sa pet raširenih prstiju, pri čemu je peti ili mali prst samo dopola izrastao, a predstavlja se takođe i pomoću/?e? "N" - hijeroglifa koji znače to slovo. Rimljani su koristili pet suglasnika A E I O V u svojim hramovima, a taj arhajski simbol je bio usvojen tokom srednjeg veka kao moto kuće Habsburga. *Sic transit gloria!**

(Lat.) - Tako prolazi slava (ovoga sveta)! (nap. prev.)

XVII

"NAJSVETIJE OD SVETIH". NJEGOVA DEGRADACIJA

Sanctum Sanctorum (*Najsvetije od Svetih*) drevnih, tj. onaj ode-Ijak na zapadnoj strani Hrama koji je sa tri strane bio okružen belim zidovima, pri čemu je preko jedinog njegovog otvora ili vrata bila prebačena zavesa - a takođe se zvao i *Aditon* - bio je zajednički za sve drevne narode.

Međutim, u ezoterizmu pagana i drevnih Jevreja postoji ogromna razlika u tajnom značenju tog simboličkog mesta iako je njegova simbolika izvorno bila ista kod svih drevnih Rasa i naroda. *Gentili** stavljajući u Aditon *sarkofag* ili grob (*taphos*), i solamog boga kome je hram bio posvećen, kao i panteisti, maksimalno su ga poštivali i obožavali. Oni su ga smatrali - u njegovom ezoterijskom značenju - simbolom *vaskrsnuća*, kosmičkog, solamog (ili dnevnog) i ljudskog. On je obuhvatao veliki opseg periodičnih (u vremenu) i preciznih Manvantara, ili ponovnog buđenja Kosmosa, Zemlje i Coveka za novo postojanje pošto je Sunce najpoetičniji, a takođe i najgrandioziji simbol iste stvari na nebu, a čovek - u svojoj reinkarnaciji - na Zemlji. Jevreji, čiji je realizam, ako sudimo po doslovnom značenju njihovih simbola, bio isto tako praktičan i grub u Mojsijevo vreme kao što je i danas,¹ tokom svog otuđenja od bogova njihovih paganskih suseda, izvršavali su nacionalnu i levitsku politiku tako što su egzoterički postavili svoje Vrhunsko svetilište kao najsvetiji znak svog monoteizma, a ezoterički su gledali u njemu samo unverzalni

* (Lat.) *Gentiles* - Nejvreji. (nap. prev.)

Ali, kako svedoče njihovi proroci, u stvarnosti nije bilo tako. Kasnija rabska i talmudska shema je bila ta koja je ubila svu duhovnost u telu i njegovim simbolima ostavivši samo njihove Spise - mrtvu ljuštu koju je duša napustila.

"Najsvetije od Svetih ". Njegova degradacija

falički simbol. Dok su kabalisti poznavali samo Ain-Sof i "bogove" Misterija, Leviti u svom aditonu nisu imali ni grob, ni boga, već "Sveti" Zavetni Kovčeg (Arka) ~ njihovo "Najsvetije od Svetih".

Kad se, međutim, razjasni ezoterijsko značenje, neupućeni će bolje moći da razumeju zastoje David "nag" plesao pred *arkom* Zaveta, i zašto je bio tako rad da izgleda *nevaljao* radi svog "Gospoda", a «/zflA:u sopstvenim očima (vidi *Drugu Knjigu Samuilovu*, VI, 16-22).

Arka je oblik broda *Arge* iz misterija. Parkherst (*Parkhurst*), čiji *Rečnik grčkog* sadrži dugu raspravu o tome, a koji u *Hebrejskom leksikonu* ne govori ni reč o istom, objašnjava to ovako:

'Apx'n u tom značenju odgovara hebrejskom *rasit* ili mudrost (. . .) što je reč koja simbolički znači žensku rasplodnu moć, Arg ili *Arca*, u kome seme svih zemaljskih stvari pluta ili lebdi tokom pauze između uzastopnih mundanih ciklusa.

Upravo je tako, *ajevrejska arka Zaveta ima upravo to značenje*. Tome bi trebalo dodati da su umesto divnog i devičanskog *sarkofaga* (simbola obrasca Prirode i vaskrsnuća), kakav je bio *Sanctum Sanctorum* kod pagana, oni učinili arku još više *realističkom*, po konstrukciji, postavivši na nju dva Heruvima licem okrenuta jedan prema drugom, sa raširenim krilima koja formiraju savršenu 70«/ (kakvu danas srećemo u Indiji). A pored toga, značenje tog reproduktivnog simbola još je pojačano pomoću četiri mistička slova koja tvore Jehovino ime, mPI", ili", u značenju *Jod {membrum Virile,** vidi *Kabalu*), n {materica}), ^ (*Vau*, kuka na udici, ekser) i opet H, u značenju "otvor", što sve zajedno čini savršeni amblem ili simbol Y (e) H (o) V (a) H, muško i žensko obeležje.

A možda će, kad ljudi shvate funkciju i značenje *Kadeš Kadesim*, "sveti" ili posvećenici *hrama Gospodnjeg* - njihovo "Najsvetije od Svetih" poprimiti aspekt koji je daleko od prosvetljenog.

lacchus je opet lao ili Jehova, a Baal ili Adon, kao i Bah, bio je falički bog. Sveti kralj David pita:

Ko će se popeti na brdo (visoko mesto) Gospodnje? Ko će stati na mesto njegovog Kadeša lt2?np?

(*Psalmi, XXIV, 3*)

(Lat.) - Muški ud. (nap. prev.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Kades može u jednom smislu da znači posvetiti, osveštati, učiniti svetim, pa čak i inicirati ili odvojiti, ali to takođe znači i obavljanje pohotnih rituala (obožavanja Venere), a pravo tumačenje reci Kadeš je otvoreno prevedeno u Ponovljenim zakonima, XXIII, 17, Osiji, IV, 14 i Postanju, XXXVII, od stihova 15 do 22. "Sveti" Kadešut iz Biblije je, po svojoj funkciji, isto što i Nauč-devojke iz kasnijih induskih pagoda. Jevrejski Kadešim, ili "pevac", "živeo je pored kuće Gospodnje, gde su žene tkale zavese za vrt", ili grudi Venere-Astarte, kaže sedmi stih u dvadeset trećem poglavljju Drugog Knjige o Kraljevima.*

Ples koji je izveo David oko arke bio je "ples u krug", za koji se kaže da su ga Amazonke propisale za Misterije. Takav je bio i ples kćeri silomskih (*Sudije*, XXI, 21, 23), i skakanje Baalovih proroka (*Prva Knjiga o Kraljevima*, XVII, 26). Bilaje to naprsto karakteristika sabeanskog bogosluženja jer je označavala kretanje planeta oko Sunca. Očigledno je daje taj ples bio bahantski mahnit. Za njega se koristila sistra (egipatski udarački instrument), a poruga u odgovorima Mihaila i Kralja je veoma upečatljiva (*Razotkrivena Izida*, tom II, str. 49).

Arka u kojoj je čuvano seme svega živoga potrebnog da se ponovo naseli Zemlja, predstavlja opstanak života i nadmoć duha nad materijom, pomoću sukobljavanja suprotstavljenih sila prirode. U astro-teozofskoj mapi zapadnjačkog rituala. Arka odgovara pupku i smeštena je sa leve strane, strane žene (Meseca), čiji je jedan od simbola levi stub Solomonovog hrama - BoAZ. Pupčana vrpca je pomoću placente povezana sa posudom u kojoj zriju plodovi rase. (. . .) Arka je zapravo sveta induska Jrga, pa se o njenom odnosu prema Nojevoj arki može lako zaključiti kad znamo da je Arga duguljasta posuda koju su visoki sveštenici koristili kao žrtveni pehar u obredu obožavanja Izide, Astarte ili Venere-Afrodite, a sve one su boginje rasplodnih sila prirode ili materije - zbog čega se simbolički predstavlja da Arka sadrži seme svih živih bića.

(*Razotkrivena Izida*, tom II, str. 444)

* Ovaj izraz na ovom mestu daje uglavnom opscene asocijacije. U originalu стоји *galli*, стоје у engleskom sinonim sa *cock*... itd. - muški polni organ, (nap ured.)

"Najsvetije od Svetih". Njegova degradacija

Vara se onaj ko današnje kabalističke rade u rabinima tumače-nja Žohara smatra drevnim kabalističim nasledem!^ Jer kabala, ko-ja je danas dostupna u Evropi i Americi, kao i u vreme Fridiha fon Šelinga, sadrži samo "krhotine i odlomke, veoma iskrivljene osta-tke onog prvo bitnog sistema koji predstavlja ključ za sve religiozne sisteme" [vidi *Kabala*, prof. Frank (Franck), predgovor]. Najstariji sistem i haldejska kabala bili su jedno te isto. Najnoviji prevodi Žohara su prevodi iz sinagoga u prvim vekovima, tj. *Tora*, dogmatski i beskompromisni.

"Kraljeva odaja" u Keops ovoj piramidi je, dakle, egipatsko "Naj-svetije od Svetih". U danima misterije inicijacije, kandidat, koji je predstavljao solarnog boga, morao je da uđe u sarkofag i da, pred-stavlajući energetski zrak, uđe u plodnu matericu Prirode. Kad bi iz nje izašao narednog jutra, on je tipski predstavljao vaskrsnuće života nakon promene nazvane Smréu. U velikim MISTERIJAMA, njegova figurativna smrt trajala je dva dana, i on bi, zatim, ustajao sa Suncem trećeg dana, nakon poslednje noći najokrutnijih iskušenja. A iskuš-enik je predstavljao Sunce - sveoživljujuću Kuglu koja "vaskrsava"

Autor *Kabale* na nekoliko mesta pokušava posredno da dokaže veliku sta-rost Žohara. Tako on pokazuje da Moše de Leon nije mogao da bude autor ili falsifikator spisa u duhu Žohara u X i veku, za šta ga optužuju, pošto je Ibn Gebirol (*Gebirol*) izneo identično filozofsko učenje 225 godina pre Moše de Leona. Nijedan pravi kabalista ili naučnik ne bi porekao tu činjenicu. Izvesno je daje Ibn Gebirol zasnovao svoja učenja na najstarijim kabalističkim izvo-rima, naime, na haldejskoj *Knjizi brojeva*, kao i na nekim midrašimima koji više ne postoje, nesumnjivo istim onim koje je koristio i Moše de Leon. Ali, upravo razlika u ta dva pristupa istim ezoterijskim pitanjima, pokazujući og-romnu starost ezoteričkih sistema, način izbora i tumačenje pojmovima sistema Žohara rabina Moše, ukazuju i na određeni krug talmudskog, pa čak i hrišćansko-g sektaštva. Ibn Gebirol *niliad nije citirao Svetе spise* da bi potkrepio uče-nja (vidi Majerovu *Kabalu*, str. 7), dok je Moše de Leon od Žohara napravio ono stoje preostalo do danas, "jedan komentar na (...) *Petoknjizi*" (*ibid.*), sa nešto malo dodataka kasnijih hrišćanskih dopisivača. Jedan sledi drevnu ezo-terijsku filozofiju, a drugi samo onaj njen deo koji je bio prilagođen *izgublje-nim Knjigama Mojsijevim*, koje je obnovio Ezra. I zato, dok je sistem, ili stablo, na koje je prvo bitni, izvorni Žohar bio nakalemjen, nepojmljivo star, mnogi kasniji zoharički izdanci su snažno obojeni posebnim stavovima potonjih hri-šanskih gnostika (sirijskih i haldejskih), prijatelja i saradnika Moše de Leona, koji je, kako je pokazao Munk (*Munk*), prihvatio njihove tumačenja.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

svakog jutra samo da bi udahnula život svemu - dok je sarkofag simbolički predstavljao ženski princip. Tako je bilo u Egiptu. Njegov oblik i izgled se menjao u drugim zemljama, pod uslovom da ostane posuda, simbolično *plovilo*, ili prevozno sredstvo u obliku broda, a simbolički/»5'W(i(2 koja sadrži zametke ili zametak života. U Indiji, to je "zlatna" Krava kroz koju mora da prođe kandidat ako želi da bude bramin i postane DVIDA ("po drugi put rođen"). Uzlazeći oblik *Arge* kod Grka bio je oblik Kraljice neba - Dijane, ili Meseca. Ona je bila velika Majka svih Bića, kao što je Sunce bilo Otac. Jevreji, koji su im prethodili, pošto se kod njih Jehova preobrazio u *muSkogho^a*, obožavali su Astoret, zbog koje je Isaija izjavio: "*Tvoje mladine i praznike moja duša mrzeše*" (I, 14), i, rekavši to, očigledno je bio nepravedan. Proslave Astoret i Mladog Meseca (uzlazeća *arga*), kao oblik narodnog obožavanja božanstava, imali su isto skriveno značenje što ga ima i Mesec, koji je, kabalistički gledano, bio povezan direktno sa Jehovom i posvećen njemu, kao sto je dobro poznato, a jedina razlika bila je u tome što je jedno bio ženski, a drugo muški aspekt Meseca i zvezde Venere.

Sunce (Otac), Mesec (Majka) i Merkur-Tot (Sin) predstavljali su najstarije egipatsko Trojstvo, koje je personifikovano u Ozirisu, Izidi i Totu (Hermesu). U delu m Z TII 100IA (*Pistis Sofija*), sedam velikih bogova podcijeni su na dve Trijade i najvišeg Boga (Sunce): niža Trijada (Tpi5uvdj.8i<) čije moći leže u Marsu, Merkuru i Veneri i viša Trijada ("tri nevidljiva boga") koji obitavaju u Mesecu, Jupiteru i Satumu (vidi odeljke 359 i 361 i dalje).

Za ovo nije potreban dokaz. Astoret je u jednom smislu bila bezlični simbol prirode, brod Života koji beskrajnim Nebeskim Okeanom nosi seme svih bića. A kada je nisu poistovećivali sa Venerom, kao i druge "Kraljice Neba" kojima su kao žrtve nuđeni kolači i zemičke, Astoret je postala odraz haldejske "Nuah, Sveopšt Majke" [ženski Noje (*Noah*), za koju se smatra daje isto što i Noje sa arkom] i ženske Trijade, Ane, Belite i Davikine, koje su, kad se stope ujedno, nazivane "Vrhunskom boginjom, gospom Donjem Bezdana, Majkom bogova. Kraljicom Zemlje i Kraljicom plodnosti". Kasnije je Belita, ili *Damti* (more). Majka *grada Ereha* (velike haldejske nekropole), postala Eva, a danas je ona Devica Marija u rimokatoličkoj crkvi, koju predstavljaju kako стоји на mladom Mesecu, a povremeno

"Najsvetije od Svetih ". Njegova degradacija

i na zemaljskoj kugli, radi raznovrsnosti. *Navi*, ili oblik mladog Meseča koji podseća na brod, što u sebi sjedinjuje sve te zajedničke simbole broda života, kakav je npr. Nojeva arka, induška Joni ili Zavetna arka (kovčeg), predstavlja Univerzalnu "Majku bogova", danas se u obličju hrišćanske *simbolike* nalazi u svim crkvama kao *brod*, (od *navis*, što znači brod).[^] Taj *navis* - nebesko plovilo - oplođuje Duh Života, odnosno muški Bog, ili, kako ga učeni Kinili (*Kenealy*) (u svojoj knjizi *Apokalipse*) veoma umesno zove - Sveti Duh. U zapadnjačkoj religioznoj simbolici mlad Mesec je bio muški, a pun Mesec ženski simbol tog univerzalnog Duha. Mistička reč *Alm*, koju je prorok Muhamed stavio na početak mnogih poglavljia *Korana*, aludira na *nju*, bezgrešnu Nebesku Devicu. I kao što se uzvišeno uvek srozava u smešno, od tog korena *Alm* morali smo da izvedemo reč *Almeh* - egipatske plesačice. Kasnije su "Device" slične vrste bile kao *Nauč-devojke* u Indiji, ženski *Kadešim*, "Sveti" jevrejskih hramova (oni koji su posvećeni Jehovi, što predstavlja oba pola), čije su svete funkcije ujevrejskim hramovima bile *iste* kao i funkcije Nauč-devojaka.

Sad, Eustatije (*Eustathius*) tvrdi da (IQ) IJA znači *Mesec* u dijalektu *Argejaca*, a to je bio i jedan od naziva za Mesec u Egiptu. Jablonski (*Jablonski*) kaže:

IQ, *loh, yEgyptiis LUNAM significat neque habent Uli in communis sermonis usu, aliudnomen quo Lunam, designant prceter IO.**

Stub i Krug (IO), koji danas čine prvi decimalni broj, kod Pitagore je bio savršeni broj koji se sadrži u *Tetraktisu*,^{*} a kasnije je postao *prevashodno falički Broj* - pre svega među Jevrejima, kod kojih je on muški i ženski Jehova.

Evo kako to objašnjava jedan učenjak:

Timej (*Timceus*) Lokrijski, govoreći o *Arki*, naziva Je "Principom najboljih stvari". Reč *arkana*, "skrivena" ili tajna, izvedena je od *Arka*. "Arkana se pokazuje samo Najvišim" (*Codex Nazareus*), što aludira na prirodu, žensku, i Duh, mušku Moć. Svi Bogovi Sunca su nazivani *Arhageti*, "rođeni iz Arke", božanske Device Majke Nebeske.

* (Lat.) - Ija kod Egipćana označava boginju Lunu i u svakodnevnom govoru za Lunu postoji samo taj naziv, koji se označava kao Ija. (nap. prev.)

Zato što se sastoji od deset tačaka poredanih trouglasto u četiri reda. To je *Tetragramaton* zapadnjačkih kabalista.

TAJNA DOKTRINA * ANTRROPOGENEZA

Na rozeti iz Ulemana nalazim reč *usta*, a takođe i Seifarth, naziv za *Mesec* u smislu ciklusa Vremena, pa otud *lunarni mesec* iz hijeroglifa / C ^ sa ^ i

O kao njegovim odrednicama, poput koptskog I O H. Jevrejsko "IH se takođe može koristiti kao IOH, jer se slovo *jau*, ili 1, koristilo za o i za M, i za v ili w. To bese pre *Masore*, čija je . bila korišćena kao 1 = o, 1 = u i "1 = v ili w. Sad, u prvo bitnom ispitivanju sam otkrio da je velika distinkтивna funkcija božeg imena Jehova bila da označi uticaj Meseca kao *uzroka razmnožavanja*, kao i njegovu tačnu vrednost u smislu lumenje godine u prirodnom *računanju dana*, kako će u celini videti. (...) I tu dolazi ta lingvistički ista reč iz daleko drevnijeg izvora, naime, koptskog, tačnije iz staroegipatskog u doba Kopta.

(Iz jednog rukopisa)

Ovo je još izrazitije kad egiptologija to poredi sa ono malo što zna o tebanskoj Trijadi - koja se sastoji od *Amona*, *Mut* (ili *Mout*) i njihovog sina *Khonsua*. Spojena, ta Trijada se sadržala u Mesecu kao svom zajedničkom simbolu, a razdvojena, ona je bila *Khonsu*, koji je bio bog, LUNUS, i zato je pobrkan sa Totom i Ptahom. Njegova majka *Mut(z)* - i ta reč, uzgred budi rečeno, znači *majka*, a ne *Mesec*, koji je bio samo Njen simbol - nazivana je "Kraljicom Neba", "Devicom", itd., itd., postoje ona aspekt Izide, Hator i drugih boginja-majki. Ona je bila manje žena, a više majka Amonu, čija je osobita titula bila "muž svoje Majke". Jedna *statuica* u Bulak muzeju u Kairu predstavlja tu Trijadu kao mumiju-boga, koji u rukama drži tri različita skiptra, na glavi nosi Mesečev disk, a karakteristični pramenovi kose tako su napravljeni da ga predstavljaju kao *dete-boga*, ili "Sunce" u Trijadi. On je bio bog sudbine u Tebi i pojavljuje se u dva aspekta: (1) Khonsu, lunarni bog i Gospod Tebe, *Nofir-hotpu*, onaj koji je u apsolutnom počinku" i (2) kao Khonsu *Iri-sokhru*, ili "Khonsu koji izvršava Sudbinu": onaj prvi priprema zbivanja i planira ih za one koji će se roditi pod njegovim plodnim uticajem; onaj drugi ih sprovodi u delo" (vidi Maspero, *Definicije*). U teogonijskim transmutacijama, Amon postaje Horus, HOR-AMMON, a Mut(h)-Izidu nalazimo kako ga doji, što prikazuje statua iz Saitičkog perioda (*Abidos*). Sa svoje strane, u toj preobraženoj Trijadi, Khonsu postaje *Tot-Lunus*, "onaj koji upravlja spasenjem". Njegova obrva je krunisana glavom *ibisa*, ukrašenom *lunarnim* diskom i dijadom, koja se zove *lo-tef*.

r

"Najsvetije od Svetih ". Njegova degradacija

Dakle, odraze svih tih simbola nalazimo u *Javeu*, ili Jehovi iz *Biblje* (neki veruju da su oni isto što i on). To će postati jasno onima koji pročitaju *Izvor mera* ili *Jevrejsku egipatsku misteriju* i razumeju neporecive, jasne i matematičke dokaze o tome da su *ezoterički osnovi*, ili sistem koji je korišćen pri građenju Velike piramide i Solomonovog hrama (bilo da je on mitski ili stvaran). Nojeve arke i Arke Zaveta jedni te isti. Ako išta na svetu može da okonča diskusiju o tome da li su stari, kao i kasniji (postvavilonjanski) Jevreji (ipak, posebno oni prvi), svoju teogoniju i religiju izgradili na istim osnovama kao i svi pagani, onda je to gore pomenuto delo.

A sad bismo mogli da podsetimo čitaoca na ono što je u našoj knjizi *Razotkrivena Izida* rečeno o IA O:

Nijedno drugo božanstvo ne dopušta takvu etimološku raznovrsnost kao Jaho, niti postoji bilo koje drugo ime koje se može izgovarati na toliko različitim načina. Jedino povezujući ga sa mazoretskim poentama kasniji rabini su uspeli da se Jehova čita kao "Adonaj" - ili Gospod, što Filon Bibloski piše grčkim slovima IEYQ - I EVO. Teodoret kaže da su Samarićani izgovarali Jahe (jahra), a Jevreji Jaho, što bi bilo, kako smo i pokazali, I - Ah - O. Diodor tvrdi da se "među Jevrejima pripoveda kako je Mojsije Boža nazivao lao". Dakle, na osnovu same *Biblje*, mi smatramo da Mojsije, pre nego što gaje inicirao njegov tast Jetro, nikad nije znao za reč Jaho.

Za ovo imamo potvrdu u privatnom pismu jednog veoma učenog kabaliste. U STANCI IV i na drugim mestima se tvrdi da se egzoterički Brama (neutralni), sa kojim se kod orijentalista veoma lakomisleno i veoma često mesa Brama - muški - ponekad naziva *Kala-hansa* (Labud u večnosti), i tome se pridaje ezoteričko značenje *A-ham-sa* (Ja ^ sam - on, pošto je ^o ham isto što i sah "on", a aham isto što i "ja" - mistički anagram i permutacija). On je takođe i Brama "sa

Proučavalac mora biti svestan da se Jetro ne naziva Mojsijevim "tastom" zato stoje Mojsije zaista bio oženjen jednom od njegovih sedam čerki. Mojsije je, ako je uopšte i postojao, bio Inicijat pa je kao takav bio asketa, nazar, i nikako nije mogao biti oženjen. To je alegorija, kao i sve drugo. Sifora (sjajna) je personifikacija jedne od okultnih nauka koju je medijski sveštenik-inicijant preneo Mojsiju, svom egipatskom učeniku. "Bunar" pored koga je Mojsije seo u svom bekstvu od faraona simbolizuje "bunar Znanja".

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

četiri lica", *Catur mukha* (savršena kocka), koja se formira *unutar* i *od* beskrajnog kruga; i opet koristi se 1, 3, 5 i $7 = 14$, kako je objašnjena ezoterijska hijerarhija Đan Kohana. O tome se u pome-nutom pismu govori na sledeći način:

Da se 1, 3, 5 i dvaput 7, namemo i veoma posebno 13,514, na krugu može čitati kao 31415 (ili TI vrednost), mislim da ne može-mo sumnjati, a posebno kad uzmemo u obzir simboličke oznake na *sacr^Čakri*, ili Višnuovom Krugu. Ali, da povedem vaš opis još ko-rak dalje. Vi kažete: "Jedan iz jajeta, šest ipet (vidi *Stancu IV, Knji-ga /*), daje cifre 1065, vrednost prvorodenog." (. . .) Ako je tako, onda u 1065 imamo čuveno Jehovino ime, *Jve* ili *Jave*, ili Jupiter, a menjujući H u 3 ili /; u «, onda ""Ti ili latinski *Jun* ili Juno, osnov kineske zagonetke, ključne mere Sni (Sinaj) i Jehove koji silazi sa te planine, a te cifre (1065) su samo odnos 113 prema 355, zato što je $1065 = 355 \times 3$. Stoje odnos obima prema prečniku $113 \times 3 = 339$. Zato prvorodenici od Brama-Pradapatija (ili bilo kog Demijurga) ukazuje na memu upotrebu kružnog odnosa uzetog od *Cakre* (ili Vi-šnua) i, kao stoje rečeno, Božansko ispoljavanje koje uzima oblik života i prvorodenog.

To je krajnje jedinstvena stvar Dimenzija ulaznog pro-laza u Kraljevu odaju, *od po-vršine Velikog Stepenika* i Velike galerije do vrha reče-ne galerije, iznosi, kako je



Piaci Smit veoma pažljivo izmerio, 339 inča. Uzmimo A za centar i sa tim poluprečnikom opišimo krug; prečnik tog kruga biće $339 \times 2 = 678$, a ti brojevi su brojevi izraza "*i gavran*" u scenama "Go-lub i gavran" ili na slikama Nojevog potopa; (poluprečnik je uzet da bi pokazao podelu na dva dela, od kojih je svaki 1,065), jer $113 \times 3 = 355$, a prečnik prema obimu od $1,065 \times 2$ - tako da na tom visokom stupnju ili stepeniku imamo ukazivanje na kos-mičkog čoveka, a *ulaz* u Kraljevu odaju (Najsvetiju od Svetih) - *koja je materica*. Sad, taj prolaz je takve visine da čovek, da bi ušao

Na hebrejskom falički simbol, *lingam \joni*.

Na taj stepenik čovek staje na nivou poda i otvorenog ulaza u Kraljevu oda-ju, egipatsko " Najsvetije od Svetih ".

"Najsvetije od Svetih ". Njegova degradacija

u njega, *mora da se sagne*. Ali, *uspravljen* čovek je 113, a slomlien, ili poviien, on postaje $\hat{^{\wedge}} = 56,5$ ili $\hat{^{\wedge}} \hat{^{\wedge}}$ ili Jehova. To

2 m n ^

jest, on ga personifikuje[^] kako ulazi u Najsvetije od Svetih. Ali, prema jevrejskom ezoterizmu, *glavna funkcija* Jehove je *davanje dece*, itd, i zbog toga je on, brojevima svog imena, bio *mera lunarne godine*, a taj vremenski ciklus, koji se zbog svog činioca 7 (sedam) odvija veoma usklađeno sa periodima oživljavanja, vitalnosti i trudnoće, *uzet je kao uzročnik čina razmnožavanja*, pa je zato obožavan i umoljavan".

To otkriće još više povezuje Jehovu sa svim drugim tvoračkim bogovima i bogovima plodnosti, solarnim i lunarnim, a posebno sa "Kraljem" Somom, induškim *Deus Lunusom*, Mesecom, zbog ezo-teričkog uticaja koji se toj planeti pripisuje u okultizmu. Postoje, međutim, i druge potvrde za to u samoj jevrejskoj tradiciji. O Adamu se govori kod *Majmonida {More Nevochim}*, "Vodič za zbumjene" - uistinu!) u dva aspekta: kao o čoveku, nalik na sve ostale rođene od čoveka i žene, i - kao o *Mesečevom proroku*; razlog za to je sada učinjen očiglednim i mora se objasniti.

Adam, kao prepostavljeni veliki "praotac ljudske rase", napravljen je, poput Adama Kadmona, *na sliku i priliku* Božiju - dakle, prijapsku sliku. Jevrejske reci *sakr* i *n 'cabvah* u bukvalnom prevodu znače *lingam* (falus) *ijoni*, uprkos tome što se u *Bibliji* prevode kao "muško i žensko" (*Postanje*, I, stih 27). Kako tamo стоји, "Bog stvori Čoveka na svoju sliku i priliku'(. . .) na sliku Božiju on ga stvori, muško i žensko stvori ih on", androginog Adama Kadmona. Sad, to kabalističko ime nije ime živog čoveka, pa čak ni ljudskog ni božanskog bića, već ime dva pola ili organa za razmnožavanje, zvanih na hebrejskom, sa onom uobičajenom iskrenošću tipično biblijskog jezika, *sakr* i *n 'cabvahf* ta dva bića su *zato, prilika* u kakvoj se *Gospod*

Kandidat za inicijaciju uvek je personifikovao boga kome hram pnpada, a Visoki Sveštenik je personifikovao boga svog vremena; baš kao što danas pa-pa oličava Petra, pa čak i Isusa Hrista kad uđe u unutrašnji oltar - hrišćansko "Najsvetije od Svetih".

Jehova kaže Mojsiju: "Zbir moga imena je *Sakr*, nosilac semena" - falus. "To je oruđe blagovesti, i taj *sakr* se prenosio vekovima do *sacr-factum* rimskog sveštenika i *sacr-fice* [žrtva - igra reci na engleskom (prim. prev)] i

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Bog obično ukazivao svom odabranom narodu. Da je to tako, danas su neporecivo dokazali gotovo svi simbolozi i hebrejski učenjaci, kao i sama kabala. Zato je Adam u određenom smislu Jehova. To objašnjava drugo jedno predanje rašireno na Istoku, koje se pominje u Gregorijevim "Napomenama i zapažanjima o nekoliko pasusa iz Svetih spisa" (1684., tom I, str. 120-121), a koje Hargrejv Dženings {Hargrave Jennings) citira u *Falicizmu*:

Bog je zapovedio da se Adamovo mrtvo telo drži iznad zemlje
dok ga u središte zemlje ne položi sveštenik Najvišeg Boga.

Zato se "Noje svakodnevno molio u arci pred ADAMOVIM TELOM", ili pred falusom u *arci*, odnosno, opet. *Najsvetijim od Svetih*. Onaj ko poznaje kabalu i ko je navikao na neprekidno permutovanje biblijskih imena, kad se ona protumače numerički i simbolički, shvatiće šta to znači. Jehova, sa dve reci od koje je sastavljeno nje-govo ime, "tvori izvornu ideju o muško-ženskom kao istočniku rođenja, jer je " bio *membrum virile*, a *Houah* je bila Eva". Dakle:

(. . .) onaj *savršeni*, od koga potiču mere, uzima takode oblik iz-vora *rođenja*, kao *hermafrodit*; otud falička upotreba ovog oblika.

(Izvor mera, 159)

Pored toga, isti autor pokazuje i prikazuje, numerički i geometrijski, da su {a) *Arets*, zemlja, *Adam*, čovek i *H'Adam* u tesnom srodstvu i da su oni u *Bibliji personifikovani* u jednom obliku, kao egi-patski i jevrejski Mars, *bog razmnožavanja*, i {b) daje Jehova, ili "Jah - Noje, odnosno *Jehova je Noje* na hebrejskom bi bilo *T/T*, ili, bu-kvalno, na engleskom, *inč*."

Ovo što je rečeno daje ključ za pomenutu tradiciju. Noje, božanska permutacija, navodni spasitelj čovečanstva, koji u svojoj arci ili *arghi* (Mesec) nosi semena svih živih bića, obožava pred "telom Adamovim", a to telo je slika *Tvorca* i sam *Tvorac*. Otuda je Adam nazivan "Mesečev prorok, *Arga*, ili "Najsvetije od Svetih" " (Jod). To takođe pokazuje poreklo narodnog jevrejskog verovanja daje Mojsijevo lice na Mesecu, tj. Mesečevim pegama. Jer, Mojsije i Jehova

sakramenta za englesko govorno područje {*Izvor mera*, str. 236). Otuda je brak *sakrament* u pravoslavnoj i katoličkoj crkvi.

"Najsvetije od Svetih ". Njegova degradacija

su opet permutacije, kao što pokazuje kabala. Pisac *Izvora mera* kaže (str. 271):

Što se tiče Mojsija i njegovih dela, postoji jedna izuzetno važna činjenica da bismo je preskočili. Kad ga je Gospod podučio nje-govoj misiji, *moćno* ime koje je poprimilo Božanstvo bilo je *Ja sam onaj koji jeste*, što na hebrejskom glasi:

To je varijanta čitanja mH''. Sad, Mojsije je HSTD, što iznosi 345. Saberite vrednosti tog *novog oblika* Jehovinog imena $21 + 501 + 21 = 543$, obrnuto, 345; to pokazuje daje Mojsije oblik Jehove u toj kombinaciji. $21:2 = 10,5$, ili, obrnuto, 501, tako da je reč *ašer* ili *onaj* u "Ja sam onaj koji jeste" naprsto smemica za upotrebu 21 ili 7×3 ; $50P = 251 +$, stoje veoma važan broj za piramide, itd, itd.

Radi jasnjeg objašnjenja onima koji se ne bave kabalom, postavljamo stvari ovako: "Ja sam onaj koji jeste" na hebrejskom se piše:

Ahiye *Asher* *Ahiye*

5, 10, 5, 1 200, 300, 1 5, 10, 5, 1

Saberite brojeve tih odvojenih reci i imaćete:

$\begin{array}{ccc} 7\backslash^T\backslash^ & ia?i< & T^{\wedge n}Vi, \\ 21 & 501 & 21 \end{array}$

što se odnosi na proces silaska na planinu u obliku Vatre da bi se načinio čovek, itd., itd. i objašnjava se kao puka provera i korišćenje brojeva planina, jer sa jedne strane imamo $10 + 5 + 6 = 21$, u sredini 501, a sa druge $6 + 5 + 10 = 21$

(Od istog autora)

Vidi odeljak XXII "Simbolizam tajanstvenih imena LAO i JEHOVA".

Zato se pokazuje daje "Najsvetije od Svetih" kako kabalista, tako i rabina, internacionalni simbol i zajednička svojina. A ona nije ni poteckla od Jevreja, nego je, zahvaljujući suviše realističkoj upotrebi od strane poluiniciranih Levita, taj simbol kod njih stekao značenje koje teško da postoji kod bilo kog naroda do dana današnjeg

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

i koji pravi kabalisti izvorno nisu nameravali da mu daju. *Lingam i Joni* za savremenog Indusa, naravno, uprkos tome, nisu ništa bolji od rabinskog "Najsvetijeg od Svetih", *ali nisu ni gori*. I to je poenta koje su se dokopali hrišćanski klevetnici azijskih religioznih filozofija. Jer, u takvim religioznim mitovima, u skrivenoj simbolici vera i filozofija, *duh* načela koja se zastupaju jeste ono što određuje njihovu relativnu vrednost. A ko može da tvrdi da je takozvana "Mudrost", ispitana na bilo koji od ta dva načina, primenjena samo na potrebe i dobrobit jednog malog naroda, ikad razvila u sebi nešto poput nacionalne etike. Tu su proroci da pokažu put u život, pre, tokom i posle Mojsijevog vremena, odabranom, ali "tvrdoglavom" narodu. Da su nekad imali na raspolaganju Religiju Mudrosti, njen univerzalni jezik i simbole, dokazuje isti ezoterizam koji se odnosi na "Najsvetije od Svetih" i koji do dana današnjeg postoji u Indiji. To je, kao što je rečeno, bio, a i danas jeste, prolazak kroz "zlatnu" *kravu u istom pognutom položaju* kakav se pokazuje na galeriji piramide, a koji u jevrejskom ezoterizmu poistovećuje čoveka sa Jehovom. Sva razlika između njih se odnosi na duh tumačenja. Kod Indusa i kod starih Egipćana taj duh je bio i ostao potpuno metafizički i psihološki; kod Jevreja je on bio *realistički i fiziološki*. On je ukazivao na prvo polno razdvajanje ljudske rase (Eva koja rađa Kaina-Jehovu, kako je pokazano u *Izvoru mera*); na zemaljsko fiziološko sjedinjenje i začeće [kao u alegoriji u kojoj Kain proliva Aveljevu krv - Habel (Avelj) predstavlja ženski princip] i rađanje dece; proces koji je započeo u Trećoj Rasi, ili sa TREĆIM Adamovim sinom. Setom, od čijeg su sina, Enoha, ljudi počeli sebe da nazivaju *Jekova* ili *Jah-Hovah*, muški Jod i Havah, ili Eva - nije teško dosetiti se, *muška i ženska bića*.¹⁰ Zato se razlika među njima sastoji u religioznim i etičkim osećanjima, ali su ta dva simbola, i pored toga, identična. Nema sumnje daje kod potpuno iniciranih judejskih tanaima unutrašnji osećaj te simbolike u svojoj apstraktnosti bio isto tako svet kao i kod drevnih arijevskih dviđa. Obožavanje "boga u arci" datira tek od Davida; hiljadama godina pre toga Izrael nije znao za faličkog Jehovu. A danas je stara kabala, uređivana i preuređivana, uprljana njime.

¹⁰ U četvrtom poglavlju *Postanja*, stih 26, pogrešno je prevedeno; "I on zava njegovo ime *Enos* (čovek): potom počeše ljudi da zazivaju ime Božije" - što nema nikakvog smisla, pošto su Adam i ostali morali da učine to isto.

"Najsvetije od Svetih ". Njegova degradacija

Kod drevnih Arijevaca ovo skriveno značenje bilo je veličanstveno, uzvišeno i poetično, ma koliko moglo izgledati da spoljašnji izgled njihovih *današnjih* simbola škodi toj tvrdnji. Ceremonija prolaska kroz Najsvetije od Svetih (koje danas simbolizuje krava), što se u početku odvijalo kroz svetilište *Hiranja gharba* (zlatno Jaje) - simbol koji po sebi predstavlja Univerzum, apstraktnu prirodu - značilo je duhovno začeće i smrt, *tačnije ponovno rođenje pojedinca i njegovu obnovu*, *a pognuti* čovek na ulazu u *Sanctum Sanctorum*, spreman da prođe kroz matricu majke prirode, jeste fizičko stvorenje spremno da ponovo postane izvorno duhovno Biće, *ČOVEK pre rođenja*. Kod Semita, taj *pognuti* čovek značio je *pad* Duha u materiju, a taj *pad i degradaciju* su oni obožavali, što je dovelo do srozavanja Božanstva na nivo čoveka. Za Arijevce, taj simbol je predstavljao *razdvajanje* Duha od materije, njegovo stapanje i povratak prvo bitnom Izvoru, a za Semite, *brak* duhovnog čoveka sa materijalnom ženskom prirodom, gde je fiziološko prevladalo nad psihološkim i čisto nematerijalnim. Arijevski pogledi na tu simboliku bili su pogledi čitavog paganskog sveta; semitsko tumačenje, međutim, poteklo je od, i pre svega bilo svojstvenost, jednog malog plemena, pa je tako odredilo njegove nacionalne osobine i karakterne mane koje obeležavaju mnoge Jevreje do dan danas - grubi realizam, sebičnost i senzualnost. Oni su se nagodili sa svojim plemenskim božanstvom, koje je samo sebe uzdiglo iznad drugih, posredstvom njihovog oca Jakova, i *zavetovali se* da će njegovog "semena biti kao prašine zemaljske", pa zato za njihovo božanstvo nije moglo biti bolje predstave od simbola razmnožavanja i, kao njegovog izraza, *broja i brojeva*.

Karlajlje rekao mudre reci o oba ta naroda. Kod induskih Arijevaca - naroda koji je najduhovniji i najviše naklonjen metafizici na svetu - religija je, kako on kaže, uvek bila "večna zvezda vodilja koja tim sjajnije šija na nebu što mrklja noć vlada na zemlji". Religija Indusa oslobođa čoveka vezanosti za zemlju, zato je, čak i danas, simbol krave jedan od najveličanstvenijih i najfilozofskijih po svom unutrašnjem značenju. A "GOSPODARIMA" i "Gospodima" evropske potentnosti - Izraeličanima - još čudesnije pristaju druge Karlajlove reci, po kojima je za njih "religija mudro, racionalno osećanje zasnovano na *čistoj kalkulaciji*" - a tako je bilo od njihovog

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

početka. Pošto su se time opteretili, hrišćanski narodi su se osećali obaveznim da to odbrane *ipoetizuju*, nauštrb svih drugih religija.

Ali, nije bilo tako kod drevnih naroda. Za njih je ulazak u sarkofag u Kraljevoj odaji značio obnovu - a ne razmnožavanje. Bio je to najsvetiji simbol, uistinu *Najsvetije od Svetih* u kome su stvareni besmrtni hijerofanti i "Sinovi Božiji" - a nipošto smrtni ljudi i Sinovi požude i puti - kao što je danas slučaj sa skrivenom čulnošću semitskih kabalista. Lako je objasniti razlog za razliku u pogledima te dve rase. Arijevski Indusi pripadaju najstarijoj rasi koja danas postoji na Zemlji, a semitski Jevreji najmlađoj. Jedna je stara gotovo milion godina, druga je mala podrasa, ne starija od nekih 8.000 godina."

Ali, faličko obožavanje se razvilo tek sa postepenim gubitkom ključeva za unutrašnje značenje religioznih simbola, a nekad su i Izraeličani imali verovanja isto tako čista kao što su ih imali i Arijevci. Ali, danas je judaizam, zasnovan *isključivo* na faličkom obožavanju, jedna od najmlađih vera u Aziji, a teološki je to religija koja mrzi i koja je zlonamema prema svima i svakome kojoj ne pripada. Filon Judejski pokazuje staje bila izvorna jevrejska vera. Sveti Spisi, kaže on, propisuju šta treba da radimo (...) *zapovedaju nam da mrzimo neznabosće, njihove zakone i institucije*. Oni i jesu javno mrzeli obožavanje Baala ili Baha, ali su u potaji dopustili da se ljudi drže najgorih stvari u tim obožavanjima; i kod talmudskih Jevreja su veliki simboli prirode u najvećoj meri bili profanisani. Kod njih je, kao što nam danas pokazuje ključ za ispravno čitanje *Biblike*, Ge-

Strogo uvezši, Jevreji su veštačka arijevska rasa, rođena u Indiji, koja pripada kavkaskoj grupi. Svako ko poznaje Jermene i Parse sigurno će prepoznati da oni i Jevreji spadaju u isti, kavkaski tip. Od sedam prvobitnili tipova Pete Rase danas je na Zemlji ostalo samo tri. Kao stoje prof. V. H. Flauer (*W. H. Flower*) zgodno rekao 1885. godine:

Ne mogu da odolim želji a da ne zaključim isto ono što su često zaključivali i razni drugi antropolozi - da se prvo bitni čovek, kakav god daje bio, vremenom razvio u tri različita tipa, koja predstavljaju stanovnici Kavkaza u Evropi, Mongoli u Aziji i Etiopijani u Africi, i da se svi pojedinci naše vrste mogu podeliti u ta tri tipa. (...)

(*Obraćanje predsednika "Antropološkoj ustanovi Velike Britanije" itd.*)

Ako uzmemo u obzir daje naša Rasa došla do svoje Pete Podraste, kako bi drugačije i moglo da bude?

"Najsvetije od Svetih". Njegova degradacija

ometrija, /»eto Božanska Nauka ("peta" zato što predstavlja/?e^/ *ključ* u nizu od Sedam Ključeva Univerzalnog ezoterijskog jezika i simbole) bila obesvećena i oni su je primenili da bi stvorili krajnje prizemne i grube seksualne misterije, u kojima su i Božanstvo i religija bili degradirani.

Kažu nam daje ista stvar i sa našim Brama-Pradapatijem, Ozisom i svim drugim *tvoračkim* bogovima. Potpuno tačno kad se o njihovim ritualima sudi egzoterički i spolja, a upravo je obrnuto kad se otkrije njihovo *unutrašnje značenje*, kao što ćemo videti. Induski Lingam je isto što i "Jakovljev *Stub*" - potpuno nesumnjivo. Ali, razlika se, kao što smo rekli, sastoji u tome stoje ezoteričko značenje *Lingama* uistinu bilo suviše sveto i metafizičko da bi se otkrilo ne-upućenima i prostima; zato je njegov spoljašnji izgled prepušten na gađanjima gomile. A arijevski hijerofanti i bramini, u svojoj ponosnoj isključivosti, ne bi se ni trudili da njegovu izvornu *golotinju* kriju vesto izmišljenim bajkama, dok su rabini, pošto su tumačili taj simbol u skladu sa sopstvenim sklonostima, morali da kriju njegov prosti smisao, a to je služilo dvostrukoj svrsi - da zadrže svoje tajne za sebe i da se uzdignu u svom navodnom monoteizmu iznad *neznabožaca*, koje su mrzeli, jer im je tako zapovedao njihov *Zakon*.¹² To je zapovest koju su danas rado prihvatili i hrišćani, uprkos drugoj i kasnijoj zapovesti - "Volite jedni druge". I Indija i Egipat su imali, a imaju i danas, svoje svete lotose, koji simbolizuju isto: "Najsvetije od Svetih" - Lotos koji raste u vodi, dvostruki ženski simbol - *nosilac* sopstvenog semena i koren svega. I Virad i Horus su muški simboli, koji izraštaju iz *androgine Prirode*, jedan od Brame i njegove ženske partnerke, Vak, drugi od Ozirisa i Izide - nipošto od Jednog beskrajnog Boga. U

¹²

Kad god se ukaže na takve analogije između nejvreja i Jevreja, kasnije hrišćana, hrišćani bez razlike tvrde daje *Đavo* naterao pagane da imitiraju Jevreje kako bi ukaljali *religiju jedinog, pravog živog Boga*. Na to Faber sasvim opravданo odgovara:

Neki su umislili da su nejvreji bili servilni plagijatori Izraelićana, i daje sve stoje slično pozajmljeno iz mojsijevskih ustanova. Ali, ta teorija nipošto ne rešava problem; i zato što sličnosti u ceremonijama nalazimo i kod naroda koji su veoma daleko od Palestinaca, kao i kod onih koji su njihovi neposredni susedi, i zato što izgleda neverovatno da bi svi pozajmljivali od nekog koga nikо od njih nije voleo i koga su svi prezirali.

(*Pagan. Idol*, I, 104)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

judeohrišćanskom sistemu je to drugačije. Dok je lotos, u kome se nalazi Brama, Univerzum, prikazan kako raste iz Višnjuovog/7w/?^a, *Središnje Tačke Voda Beskrajnog Prostora*, a Horus niče iz lotosa *Nebeskog Nila* - u *Bibliji* su sve te ideje srozane i učinjene zemaljski konkretnim: gotovo da bismo mogli reći da su u *ezoteričkom oni još grublji i još više antropomorfistički* nego u *egzoteričkom* smislu. Uzmite, na primer, isti taj simbol čak i u njegovoj hrišćanskoj prime-ni: *ljiljani* u rukama arhanđela Gabrijela (*Luka*, I, 28). U hinduizmu - "Najsvetije od Svetih" je univerzalna apstrakcija, čiji su *akteri* Beskrajni Duh i Priroda; u hrišćanskom judaizmu, to je *Personalni Bog, izvan te Prirode*, i ljudska Materica - Eva, Sara, itd, itd; otud antropomorfistički falički bog i njegova slika - čovek.

Zato smatramo da se, kad je u pitanju sadržaj *Biblike*, mora prihvati jedna od dve hipoteze. Ili je iza te simboličke zamene - Jehove - stojalo neznano, nespoznatljivo Božanstvo, kabalistički Ain-Sof, ili Jevreji od samog početka nisu bili ništa bolji od bukvalnih obožavalaca *Lingama* današnje Indije. Mi kažemo ono prvo, pa je zato tajno ili ezoteričko bogosluženje Jevreja bilo isti onaj panteizam zbog koga danas prebacuju vedantinskim filozofima; Jehova je bio *zamena* zarad svrhe jedne egzoteričke i nacionalne vere i u očima učenih sveštenika i filozofa nije imao nikakav značaj - za to su živi dokaz sadukeji, najistančanija i naučenija od svih izraelskih sekti, koji prezrivo odbacuju sva verovanja osim ZAKONA. Jer, kako bi oni koji su stvorili takvu ogromnu strukturu kao stoje *Biblija*, ili njihovi naslednici koji su znali, kao što znaju svi kabalisti, daje ona bila izmišljena kao popularna *obmana*, kako bi oni, pitamo, mogli da osećaju poštovanje prema takvom faličkom simbolu i BROJU kakav je bio Jehova, kakvim se on krajnje nesumnjivo pokazuje dajeste u kabalističkim delima? Kako bi iko dostojan da nosi ime filozofa, ko zna *tajno* značenje "Jakovljevog stuba", njihovog *Bethela*, uljem *pomazanog falusa*, i njihove "Bakarne *Zmije*", mogao da obožava tako prizeman simbol i da mu služi, a da u njemu vidi svoj "Zavet" - samog Gospoda? Neka se čitalac okrene *Genara Sanhedrinu* i sam prosudi. Kao što su pokazali razni pisci, i kao što se brutalno tvrdi u *Falicizmu* Hargrejva Dženingsa:

¹³ Njihovi posvećeni *stubovi* (neisklesani kamenovi), koje su podigli Avram i Jakov, bili su LINGAMI.

"Najsvetije od Svetih ". Njegova degradacija

\i *Mi iz Jevrejskih zapisa znamo* da je Arka sadržavala *kamenu*) *ploču* (. . .) daje kamen bio falički, a ipak identičan sa svetim imenom *Jehova* (. . .) koje se na neizbrušenom hebrejskom piše sa četiri slova, tj. J-E-V-E, ili JHVH (gde je H naprsto aspirovano i isto je što i E). Taj proces nam ostavlja dva slova, I i V (u drugom obliku U); potom, ako stavimo I unutar U, imamo "Najsvetije od Svetih", a takođe Lingam, Joni, indusku Argu, Išvaru i "Svevišnjeg Gospoda", a ovde imamo čitavu tajnu njegove mistike i značaj nebeske arke koji sam sebe potvrđuje identičnošću sa Lin-joni (?) Zavetne Arke.

Današnji biblijski Jevreji ne potiču od Moj šija, već od Davida - čak i ako priznamo identičnost starih izvornih i kasnijih preoblikovanih mojsijevskih svi taka. Pre tog perioda, njihova nacija se gubi u magli praistorijske tame, sa koga smo ovde skinuli veo koliko nam to prostor dozvoljava. Jedino se do vremena vavilonjanskog ropstva prema *Starom zavetu* možemo odnositi sa krajnjom popustljivošću, jer su tada vladali približno tačni pogledi na Mojsijev period. Čak su i takvi fanatični hrišćani i obožavaoci Jehove, kakav je velečasni g. Hom (*Horne*), morali da priznaju da su kasniji sastavljači "Knjige Božije" izvršili brojne izmene, otkako ju je zai'^ovao Hilkija (*Hilkiah*) [vidi *Uvod u Stari zavet*, kao i *Elohistički i jehovistički pisci* biskupa Kolensoa (*Colenso*)], i da je "*Petoknjižje nastalo od prvobitnih ili starijih dokumenata, pomoću DODATAKA*". Elohistički tekstovi ponovo su napisani 500 godina posle Mojsijevog doba, a jehovistički 800 godina kasnije, kako tvrdi hronologija same *Biblije*. Otud se smatralo da je božanstvo, koje je predstavljano kao organ za razmnožavanje u obliku stuba i kao simbol dvopolnog organa, pomoću numeričke vrednosti njegovog imena, ili ^*Jod* (falus) i H *He* (otvor, ili materica), prema autoritetu za kabalu, daleko mlade od simbola *Elohim* i pozajmljeno je iz paganskih *egzoteričkih* rituala, pa Jehova zato odgovara *Lingamu* i *Joni* koje nalazimo kraj svih puteva u Indiji.

I baš kao što se 1AO iz misterija razlikovalo od Jehove, tako su kasniji lao i Abraksas nekih gnosičkih sekti bili identični sa tim jevrejskim bogom, koji je bio isto što i egipatski Horus. To se nesumnjivo vidi kako na "neznabogačkim", tako i na gnosičkim "hrišćanskim" draguljima. U Materovoj (*Matter*) zbirci tih dragulja nalazi se Horus koji sedi na lotusu, sa potpisom ABPAIASIAfž (*Abraksas lao*) -

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

obraćanje koje je potpuno paralelno sa tako čestim EE ZETS SAPAm (*Eis zets sarapi*) na savremenim neznabožačkim draguljima i zato se mora prevesti isključivo kao "Abraksas je Jedini Jehova" (King, *Gnostici*, str. 327). Ali, koje bio Abraksas? Kako pokazuje isti autor:

(...) numeričko i kabalističko ime Abraksas direktno se odnosi na persijski naziv boga "Mitre", Vladara godine, koga su od najstarijih vremena obožavali obraćajući mu se sa lao.

Otud je Sunce, u jednom aspektu, a Mesec, ili lunarni Genij, u drugom, ono tvoračko božanstvo koje su gnostici pozdravljali sa: "Ti koji vladaš Misterijama Oca i Sina, koji sijaš u noćnoj tami, koji si *drugi po rangu*, prvi Gospod Smrti".

Jehova se može smatrati *tvorcem* naše planete i *njenog* neba, odnosno Svoda, jedino po svojoj funkciji Genija Meseca, pošto se Mesec u staroj kosmogoniji smatra roditeljem Zemlje.

Ali, znanje o svemu tome nije dokaz za prosečnog čoveka punog predrasuda. Misionari će nastaviti da i dalje krajnje otrovno napadaju indijske religije, a hrišćani će sa istim osmehom mračnog zadovoljstva čitati ove, nadmeno nepravedne, Kolridžove (*Coleridge*) reci:

Krajnje je vredno zapaziti da se nadahnuti spisi koje su dobili hrišćani *razlikuju od svih drugih knjiga* KOJE UOBRAŽAVAJU DA SU NADAHNUTE, od braminskih spisa, pa čak i od *Korana*, po svom postojanom i *neprekidnom preporučivanju* ISTEME (!!)(. . .)

XVIII

MIT O PALIM ANĐELIMA U NJEGOVIM RAZNIM ASPEKTIMA

ZAO DUH: KO I ZAŠTO?

Ova naša rasprava je isključivo rasprava sa teologijom. Crkva podstiče verovanje u Personalnog Boga i personalnog đavola, dok okulizam pokazuje neistinitost jednog takvog verovanja. Pa iako je za panteiste i okultiste, kao i za pesimiste, Priroda samo "lepa majka, ali hladna kao stena" - to je istina samo u pogledu *spoljašnje* fizičke prirode. Imenovani se slažu da za površnog posmatrača ona nije ništa bolja od ogromne klanice u kojoj kasapi postaju žrtve, a žrtve dželati kad na njih dođe red. Sasvim je prirodno da pesimizmu sklon neupućen čovek, kad se jednom uveri u brojne mane i neuspehe Prirode, a posebno u njene sklonosti da samu sebe proždire, zamišlja da u Prirodi nema ni skrivenog božanstva, niti bilo čega božanskog. A nije ništa manje prirodno ni to što materijalisti i fizičari zamišljaju da se sve odvija zahvaljujući slepoj sili i slučaju, kao i preživljavanju *najjačih*, što je još češće od preživljavanja *najpogodnijih*. Ali okultisti, koji na fizičku prirodu gledaju kao na hrpu najraznovrsnijih iluzija na planu varljive percepcije, koji u svakom bolu i patnji prepoznaju samo nužne bolove neprekidnog porađanja, niz stadijuma što vode ka večno rastućem savršenstvu, koje je vidljivo u nečujnom uticaju nepogrešive Karme, ili *apstraktne* prirode - ti okultisti, kažemo mi, vide veliku Majku drugačije. Teško onima koji žive bez patnje. Stagnacija i smrt slede svima onima koji vegetiraju bez promene. A kako može biti ikakve promene na bolje bez njoj srazmerne patnje tokom prethodnog stupnja? Zar nije jedino onima koji su prozreli

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

varljivost zemaljskih nada i prividnih zavodljivosti spoljašnje prirode suđeno da rese velike probleme života, bola i smrti?

Ako su se naši savremeni filozofi - kojima su prethodili srednjovekovni učenjaci - poslužili nekolicinom osnovnih ideja antike, teolozi su u potupnosti izgradili svog Boga i njegove Arhandele, svog Satana i njegove Anđele, kao i Logosa sa njegovom družinom, na *dramatičnim likovima* starih paganskih panteona. I sve bi bilo u redu da oni nisu prepredeno izvitoperili izvorne karaktere, iskrivili filozofsko značenje i iskoristili neznanje hrišćanskog sveta ~ nastalo kao posledica dugih vekova mentalnog sna, u kojima je čovečanstvu bilo dozvoljeno da misli samo preko posrednika - i sve simbole doveli do potpuno nerazmršive pometnje. Jedno od njihovih najgrešnijih dela u tom pogledu bilo je što su božanski *alter ego* pretvorili u grotesknog Satana svoje teologije.

Kao što se čitava filozofija koja govori o problemu zla oslanja na ispravno razumevanje grade *unutrašnjeg* čovekovog bića i čovekove prirode, na razumevanje božanskog unutar životinje, pa dakle i na ispravnosti čitavog sistema koji je izložen na ovim stranicama, tako mi ni u pogledu vrhunske tvorevine evolucije - ČOVEKA - ne možemo preterati u opreznosti prema teološkim tvrdnjama. Kad su dobri stari Avgustin i vatreni Tertulijan nazvali Đavola "Božijim majmunom", to se moglo pripisati neznanju doba u kome su živeli. Teže je opravdati naše savremene pisce istim izgovorom. Prevodi mazdeanske literature dali su rimokatoličkim piscima izgovor dajoš jednom dokažu svoj zaključak u tom pogledu. Oni su iskoristili dvostruku prirodu Ahura Mazde i njegovih Amšaspenda u *Zend Avesti* i *Vandidadu* da bi još više naglasili svoje besmislene teorije. *Satanaje unapredplagirao i kopirao* religije koje će doći vekovima kasnije. To je bio jedan od glavnih argumenata rimokatoličke crkve, njen najveći adut posle pojave spiritualizma u Evropi. Iako je ta teorija u celini samo *succes d'etime** čak i medu onima koje ne interesuju ni teozofija ni spiritualizam, hrišćanski kabalisti je često koriste kao oružje protiv istočnjačkih okultista.

Sad, čak su i materijalisti prilično neškodljivi i mogu se smatrati prijateljima teozofije, u poređenju sa nekim fanatičnim "hrišćanskim"

(Franc.) - nepopularno sredstvo, (nep. prev.)

Mit o Palim Andželima u njegovim raznim aspektima

kabalistima (kako oni sebe nazivaju, a "sektašima" kako ih nazivamo mi) na evropskom kontinentu. Oni čitaju *Žohar* ne da bi u njemu našli drevnu Mudrost, već da bi u njegovim stihovima, sakateći tekstove i smisao, našU hrišćanske dogme tamo gde o njima nema ni govora; i kad ih upecaju, uz obilatu pomoć jezuitske učenosti i prevođenja žednih preko vode, ti navodni "kabalisti" nastavljaju da pišu knjige i zavode manje daleko vide proučavaoce kabale.'

Neka nam onda bude dopušteno da pretražimo duboke reke Prošlosti i na površinu iznesemo ideju koja je dovela do preobražaja Boga Mudrosti, koji je isprva smatran tvorcem svega što postoji, u Andžela Zla - smešnog rogatog dvonošca, pola kozu, a pola majmuna, sa kopitama i repom. Ne moramo mnogo da skrećemo sa puta da bismo poredili paganske demone, bilo egipatske, bilo indijske i haldejske, sa hrišćanskim đavolom, jer takvo poređenje i nije moguće. Ali, možemo da zastanemo da bismo bacili pogled na biografiju hrišćanskog Đavola, piratsku kopiju iz heldejsko-jevrejske mitologije.

Prvobitna zamisao te personifikacije oslanja se na akadsku ideju kosmičkih moći - Nebesa i Zemlje - u večnoj zavadi i borbi sa Haosom. Otac njihovog Silik-Muludaga, "Boga medu svim Bogovima", "milosrdnog čuvara ljudi i Zemlje", bio je Hea (ili Ea), veliki Bog Mudrosti, koga su Vavilonjani zvali Nebo. Kod oba naroda - isto kao i kod induskih bogova - njihova božanstva su bila i dobromamema i zlonamema. Pošto su Zlo i kazna agenti Karme, u smislu apsolutno pravednog kažnjavanja, tako je i Zlo sluga dobrog (*Hibertpredavanja*, 1887., str 101-115). Čitanje haldejsko-asirskih valjaka je to danas dokazalo van svake sumnje. Istu ideju nalazimo u *Žoharu*. Satana je bio Sin i Andeo Božiji. Kod svih semitskih naroda. Duh Zemlje je bio isto toliko tvorac u svom domenu, koliko je to bio i

Takav jedan/>5eMt/o-kabalista bio je u Francuskoj markiz de Mirvijj, koji je, postoje proučio *Žohar* i druge drevne ostatke jevrejske Mudrosti pod mentorstvom "viteza" Draha, starim rabinom-kabalistom preobraćenim u rimokatolička - uz njegovu pomoć napisao pola tuceta knjiga punih kleveta i blaćenja svih istaknutih spiritualista i kabalista. Od 1848. do 1860. godine on je neuromorno progonio starog grofa od Urša (*Compte d'Ourches*), jednog od prvih istočnjačkih okultista u Francuskoj, čoveka čiji raspon okultnog znanja nje-govi naslednici nikad neće biti u stanju da ispravno uvaže, jer je on svoja prava uverenja i znanje skrivaо pod maskom spiritizma.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Duh Neba. Oni su bili blizanci i menjali su svoje funkcije kad nisu bili dva u jednom. Sve što nalazimo u *Postanju* nalazimo i u haldejsko-asirskim religioznim verovanjima, čak i u ono malo spisa što je dosad dešifrovano. Veliko "Lice Dubine" iz *Postanja* nalazimo u *Tohu-bohu*, "Dubini", "Prvobitnom Prostoru" ili Haosu kod Vavilnjana. Mudrost (Veliki Nevidljivi Bog), nazvan u *Postanju*, poglavlje I, "Duh Božiji" - živeo je, za stare Vavilonjane i Akadane, u *Vodama Prostora*. U dobi koje opisuje Beroz, to more je postalo vidljiva voda *na površini Zemlje* - kristalisan boravište velike majke, majke Eaa i svih bogova, koja je, još kasnije, postala veliki zmaj Tijamat, Morska Zmija. Poslednji stadijum njenog razvoja bila je velika borba Bela sa Zmajem - Đavolom!

Odakle hrišćanima ideja daje Bog prokleo Đavola? Bog Jevreja, ko god daje bio, zabranjuje proklinjanje Satane. Filon Judejski i Josif tvrde da Zakon (*Petoknjižje* i *Talmud*) nepokolebljivo zabranjuje pojedincu da proklinje "lukavoga", kao i bogove neznabozaca. "Ne proklinji bogove", reče Bog Mojsijev (*Izlazak*, XXII, 28), jer Bog je taj "koji (ih) je podelio svim narodima" (*Ponovljeni zakoni*, IV, 19). A one koji govore loše o "Dostojanstvima" (bogovima) *Juda* (8) naziva "prljavim sanjarima". Jer, čak ni Arhangel Mihail se nije usudio da podigne protiv njega čvrstu optužbu, već je rekao: "Gospod te kori" (*ibid.* 9). Na kraju se isto ponavlja u *Talmudu*.[^] "Jednog dana se Satana javi čoveku koji je imao običaj da ga kune svakodnevno i reče mu: "Zašto to činiš? Imaj u vidu da me *sam Bog* nije prokleo, već mije naprosto rekao: "Gospod te kori, Satano".[^]

To malo informacija iz *Talmuda* jasno pokazuje dve stvari: (a) da se Sveti Mihail u *Talmudu* naziva "Bogom", a neko drugi "Gospodom", i (b) da Satana jeste jeJa« Bog, koga se čak i "Gospod" plaši. Sve što čitamo o Satani u *Žoharu* i drugim kabalističkim delima jasno pokazuje da je taj lik naprosto personifikacija apstraktnog zla, koje je oružje karmičkog zakona i KARME. TO je naša ljudska priroda, ali i sam čovek, postoje rečeno daje "Satana uvek blizu i neraskidivo prepletен sa čovekom". Pitanje je samo da li je ta moć latentna ili aktivna u nama.

¹ Vidi *Razotkrivenu Izidu*, tom III, 487 i dalje.

² Traktat *Kidusheem*, 8L Ali, vidi *Kabalu* g. I. Majera, str. 82, 924 i *Žohar*, citiran u ovom delu.

Mit o Palim Anđelima u njegovim raznim aspektima

Dobro je poznata činjenica - u svakom slučaju bar učenim simbolozima - da u svim velikim drevnim religijama Logos Demijurg (drugi Logos), ili prva emanacija iz uma (Mahat) daje, da tako kažemo, osnovni ton nečemu što bi se moglo nazvati odnosom individualnosti i ličnosti u razvojnoj shemi evolucije. Logos je taj koji je u mističkom simbolizmu kosmogonije, teogonije i antropogonije prikazan kako igra dve uloge u drami Stvaranja Bića, tj. ulogu čisto ljudske ličnosti i božanske impersonalnosti takozvanih Avatara, ili božanskih inkarnacija, i univerzalnog Duha, koga gnostici nazivaju Hristos, a mazdeanska filozofija Farvarši (ili *Ferouer*) Ahura Mazde. Na nižim stupnjevima teogonije, nebeska Bića nižih Hijerarhija sva imaju *Farvaršija* ili nebeskog "Dvojnika". Ista je stvar, samo nešto mističnija, ponavljanje kabalističkog aksioma "*Deus est Demon inversus*"; međutim, reč "demon", kao u Sokratovom slučaju, i u duhu smisla koji mu pridaje čitava antika, znači Duha čuvara, "Anđela", a ne đavola satanskog porekla, kao što će to tvrditi teologija. Katolička crkva pokazuje svoju ubičajenu logiku i doslednost time što kao Hristovog/eroMera, prihvata Svetog Mihaila, koji je bio "njegov Anđeo Čuvar", kako je *dokazao* sveti Toma,* koji je *đavolima* istovremeno nazivao Mihailove prototipove i sinonime, kao što je na primer Merkur.

Crkva nesumjivo prihvata načelo da je Krist imao svog *Ferouera*, kao što ga ima i svaki drugi bog ili smrtnik. De Mirvij piše:

Ovde imamo dva junaka *Starog Zaveta*, *Verbum* (?) ili *drugog Jehovu*, i njegovo *lice* ("Prisustvo", kako to prevode protestanti), a oba čine jedno, dok ipak ostaju dvojica, stoje misterija koja nam je izgledala nerešiva pre nego što smo proučili učenje o mazdeanskim TeroMenima i shvatili da je^eroMer bio duhovna moć, istovremeno *slika*, *lice* i *čuvar* duše koja na kraju asimiluje^eroMera.

(Podsetnici Akademiji, tom V, str 516)

U svom delu *Delle grandezze del Archangelo Sancte Mikaele (O veličini Svetog Arhanđela Mihaila)*, Marangone (*Marangone*) uzvikuje:

O Zvezdo, najveća od onih koje slede Sunce, koje je Hrist! (...) O živa sliko božanstvenosti! O veliki čudotvorce *Starog Zaveta*! O nevidljivi vikare Hrista u njegovoj crkvi! (...) itd, itd.

To delo latinska crkva veoma uvažava.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

To je *gotovo* tačno.

Pored ostalih besmislica, kabalisti smatraju da reč *metatron*, pošto se može podeliti na *lisxa*, Opovov znači *blizuprestola*. Ona znači baš suprotno, pošto *meta* znači "izvan", a ne "blizu". To je od velikog značaja za našu raspravu. Zato je Sv. Mihail, *quis ut Deus*,* da tako kažemo, prevodilac nevidljivog sveta u vidljivi i objektivni.

Štaviše, oni smatraju, kao i rimokatolička crkva, da "nakon Trojstva ne postoji viša nebeska ličnost od Arhangela ili Serafima Mihaila". Po njima, pobednik nad Zmajem je "arhisatrap ili sveta milicija, čuvar planeta. Kralj zvezda, uništitelj Satane i najmoćniji Rektor". U mističkoj astronomiji te gospode, Mihail je "pobednik nad Ahrimanom, koji se, nakon stoje prevrnuo zvezdani presto tog usurpatora, kupa u solamim Vatrama u svom domu", i branilac Hrista-Sunca; on se toliko približava svom Gospodaru "da izgleda da postaje jedno sa njim (. . .) zahvaljujući tom stapanju sa REČJU (*Verbum*) protestanti, a medu njima i Kalvin, u potpunosti su izgubili iz vida dualnost i nisu videli Mihaila, već samo njegovog Gospodara", piše opat Karon (*Caron*). Rimokatolici, a posebno njihovi kabalisti, prave se pametni: oni su, naime, svetu "objasnili" tu dualnost, koja im pruža priliku da glorifikuju one koje je crkva odabrala, a da odbace sve bogove koji bi mogli da se suprotstave njihovim dogmama.

Zato su ista titula i isto ime dati i Bogu i Arhandelu. Oba se zovu *Metatron*, "na obojicu se odnosi ime Jehova kad *govore jedan u drugom*" (*sic*) pošto, prema Žoharu, taj termin znači "i Gospodara i ambasadora". Oba su *Andeli Lica*, jer nam kažu da ako se, sa jedne strane, "Reč" naziva "licem (ili Prisustvom) i slikom Božije suštine", sa druge strane, kad je Izraelićanima govorio o *Spasiocu*, Isaija (?) im je rekao da ih je "u njihovom jadu spasio anđeo njegovog prisustva" - "pa je on bio njihov Spasitelj".^ Na drugom mestu se on (Mihail) veoma jasno naziva "PrincemZ/ca Gospodnjih, slavom Gospodnjom". Obojica (Jehova i Mihail) su "vodiči Izraela"*(. . .) zapovednici *armija* Gospodnjih, *Vrhovne sudije* duša, čak i Serafima".^

* (Lat.) - Bogu nalik. (nap. prev.)

^ *Isaija*, LXIII, 8-9.

* Metator i *\|yz\iG>v*.

La Face et le Representant du Verbe, str. 18, de Mirvij.

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

Svi navedeni stavovi su izneti na osnovu raznih rimokatoličkih spisa, pa zato moraju biti ortodoksnii. Neki izrazi koje smo preveli pokazuju šta tanani teolozi i kazuisti podrazumevaju pod terminom Ferouer,[^] što je reč, kao što smo rekli, koju su neki francuski pisci pozajmili iz *Zend Aveste*, a rimokatolici upotrebili u svrhe koje Zaratustra ne bi mogao ni da zamisli. U *Fargardu XIX*, u *Vendidadu*, kaže se (stih 14):

Prizovi, o Zaratustra, mog Farvaršja, mene, Ahura Mazdu, najvećeg, najboljeg, najlepšeg od svih bića, najsolidnijeg, najinteligentnijeg. (. .) čija je duša Sveta Reč (Mathra Spenta).

Francuski orijentalisti *Farvarši* prevode sa "Ferouer".

Sad, staje Ferouer, ili Farvarši? U nekim mazdeanskim spisima (npr. *Ormuzd-Ahriman*, odeljci 112, 113) jasno je ukazano daje Farvarši *unutrašnji*, besmrtni čovek (ili onaj *ego* koji se reinkamira), da je on postojao pre svog fizičkog tela i da preživljava sve što se dešava omotaču u koji je umotan.

Nije samo čovek obdaren Farvaršijem, već i bogovi i nebo, vatra, vode i biljke.

[Uvod u Vendidad, Dž. Darmštetera (J. Darmsteter)]

To pokazuje, ne može biti jasnije, da je ferouer "duhovni dvojnik" i bogova i životinja i biljaka, pa čak i elemenata, tj. rafinirani i *čistiji* deo grublje tvorevine, duša tela, ma šta daje to telo. Zato Ahura Mazda preporučuje Zaratustri da prizove njegovog *Farvaršja*, a ne njega samog, *Ahura Mazdu*, to jest, impersonalnu i istinsku Suštinu Božanstva, *koje je isto što l'Atman samog Zaratustre* (ili Hrista), a ne *lažnu* i ličnu pojavu. To je sasvim jasno.

Sad, to je jedan od božanskih i eteričnih prototipova za kojim je posegnula rimokatolička crkva da bi izgradila navodnu razliku između svog boga i anđela, i božanstva i njegovih aspekata, odnosno bogova starih religija. Zato, dok nazivaju Merkur, Veneru i Jupiter *Đavolima* (bilo kao bogove, bilo kao planete), oni ipak taj isti Merkur *crne ferouerom* svog Hrista. Ta činjenica je neporeciva. Vosije

Ono što se u *Vendidadu* naziva "Farvarši", besmrtni deo pojedinca, ono što nadživljuje čoveka - Viši Ego, kažu okultisti, ili božanski Dvojnik.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

(*Vossius*) (*De idol.*, II, 373) dokazuje daje *Mihailpaganski* Merkur, a *Mori* (*Maurj*) i drugi francuski pisci to potvrđuju i dodaju da su "po velikim teolozima, *Merkur i Sunce jedno*", (?) što nije nikakvo čudo, misle oni, postoje "Merkur toliko blizu Mudrosti *Verbum* (Sunca), da mora daje u njega utonuo i da ga ono vezuje".

>|

Taj "paganski" pogled usvojen je od prvog veka naše ere, kako pokazuju ORIGINALNA *Dela Apostolska* (pošto je njihov prevod na engleski bezvredan). U toj meri je Mihail Merkur Grka i drugih narodajer, kada su stanovnici Listre pobrkali Pavla i Vamavu sa Merkurom i Jupiterom - "bogovi su nam došli u obličju ljudskom" - stih 12 (XIV) dodaje: "i oni nazvaše Vamavu Zevsom, a Pavla Hermesom (ili Merkurom), jer je on bio *vođa REČI* (*Verbum*)", a ne "predstavnik", kako je pogrešno prevedeno u autorizovanoj, a ponovljeno čak i u rediviranoj engleskoj *Bibliji*. Mihail je andeo u Viziji, Sin Božiji, "koji je bio nalik na Sina Čovekovog". On je gnostički Hermes-Hrist, egipatski Anubis-Sirius, savetnik *Oziri?*, ov u Amentiju, Mihail *leontoid* (6(t)io|uop{||0(); ofita, koji na draguljima određenih hrišćanskih gnostika ima *lavlju* glavu, kao i njegov otac Uda Baot (vidi Kingove *Gnostike*).

Sad, ono sa Čim se rimokatolici prečutno slažu, mnogi od njihovih pisaca pokazuju javno. I pošto nisu u stanju da poreknu očigledne "pozajmice" njihove crkve, koja je "pokrala" simbole njihovih otaca, kao što su Jevreji "pokrali" Egipćanima njihovo srebro i zlato, oni tu činjenicu objašnjavaju, mrtvi hladni, na "ozbiljan" način. Zato su pisci, koji su se dosad />/ai//f da u tom ponavljanju starih paganskih ideja u hrišćanskim dogmama vide "poslovično plagijatorstvo kome ljudi neprekidno pribegavaju", ozbiljno ubedeni kako se, uprkos jednostavnom uvidu da se radi o gotovo savršenoj sličnosti, to mora pripisati sasvim drugom uzroku: "*praistorijskom* plagijatu nadljudskog porekla".

Ako bi čitalac hteo da zna kako to, morao bi da pogleda isti peti tom de Mirvijovog dela. Molim vas da zapazite da je taj pisac bio *zvanični i priznati branilac* rimokatoličke crkve, kome je pripomogla učenost svih jezuita. Na strani 518 čitamo:

Ukazali smo na nekoliko polubogova, a takođe i na same istorijske junake pagana, kojima je od samog rođenja bilo predodređeno da na obeščaćajući način oponašaju rođenje junaka koji je

r

Mit o Palim Anđelima u njegovim raznim aspektima

bio potpuni Bog pred kojim je morala da se pokloni čitava Zemlja; mi vidimo da se oni rađaju na isti način kao i on, od bezgrešne majke; vidimo kako dave zmije u svojim kolevkama, bore se protiv demona, umiru kao mučenici, silaze u donji svet i opet se dižu iz mrtvih. I gorko žalimo što se plašljivi i stidljivi hrišćani osećaju prisiljenim da te podudarnosti objašnjavaju na osnovu slučajnog poklapanja mitova i simbola. Oni su očigledno zaboravili ove Spasiteljeve reci: "Svi KOJI SU DOŠLI PRE MENE SU LOPOVI I PLJAČKAŠI", reci koje objašnjavaju sve bez ikakvog besmislenog poricanja i koje sam prokomentarisao na sledeći način: "Jevandelje ie suptilna drama koju su usurpatori parodirali i odigrali pre nego što joj je došlo vreme.

Ti "uzurpatori" (*les droles*) su, svakako, *demoni*, čiji upravljač je Satana. Naravno, to je najlakši, najuzvišeniji i najjednostavniji način da se čovek osloboди nevolja! Velečasni dr Lendi (*Lundy*), protestantski de Mirvij, u svom delu *Monumentalno hrišćanstvo* poslušao je tu sugestiju, a isto tako i dr Sep (*Sepp*) iz Minhena, u svom delu napisanom da dokaže božanstvenost Isusa, a satansko poreklo svih ostalih Spasitelja. Tim je veća šteta što je jedno sistematsko i kolektivno plagiranje, koje se odvijalo vekovima u najvećem mogućem obimu, moralo da se objasni drugim jednim plagijatom, ovog puta u četvrtom *Jevandelu*. Jer, rečenica koja se iz njega navodi "Svi koji su došli pre mene (. . .)" je doslovno ponavljanje rečenice iz *Knjige Enohove*, LXXXIX. U *Uvodu* prevoda nadbiskupa Lorenса (*Lawrence*) iz etiopskog rukopisa, u biblioteci Bodlen, urednik, pisac *Evolucije hrišćanstva*, primećuje:

Prilikom revizije korektura *Knjige Enohove* (. . .) parabolu o ovčama, koje je dobri Pastir spasao od najmljenih čuvara i krvožednih vukova četvrti jevandelist je očigledno pozajmio od Enoha, LXXXIX, gde pisac opisuje kako pastiri ubijaju (. . .) ovce pre dolaska njihovog Gospodara, i tako razotkriva značenje dosad misterioznog pasusa u paraboli iz *Jevandelu po Jovanu* — "Svi koji su došli pre mene su razbojnici i pljačkaši" - to je izraz u kome sada otkrivamo očigledno pozivanje na alegorijske pastire iz *Knjige Enohove*.

Danas je potpuno prevazidena tvrdnja kako je Enoh pozajmljivao iz *Novog Zaveta*, a ne daje bilo obrnuto. *Juda* (14-15) doslovno citira

TAJNA DOKTRINA »ANTROPOGENEZA

dugački pasus iz *Knjige Enohove* o dolasku Gospoda sa njegovih 10.000 svetaca, i pošto imenuje *^i^ovdka.*, potvrđuje izvor:

(. . .) paralela između proroka i apostola učinila je nesumnjivo očiglednim daje za pisca jednog Jevandelja koje je prihvaćeno Icao božanslio oticrivenje Knjiga Enohova bila nadahnuto delo jednog prepotopskog patrijarha (. . .) (i još) (. . .) stalne koncidencije između jezika i ideja kod Enoha i jezika i ideja autora novozavetnih spisa (. . .) jasno ukazuju daje delo tog semitskog Miltona bilo neiscrpni izvor za jevaneliste i apostole, ili za ljude koji su pisali u njihovo ime, koji su iz nje pozajmili svoje predstave o vaskrsnuću, суду, besmrtnosti, prokletstvu i o sveopštjoj vladavini pravednosti pod večnom vlašću Sina Čovekovog. Taј jevandeljsld plagijat kulmina u *Otkrivenju Jovanovom*, koje usvaja Enohove vizije za hrišćane, koji su opet napravili izmene usled kojih ispuštamo užvišenu jednostavnost velikog Učitelja apokaliptičkog/>roroča⁵fva, koji je prorokovao u ime tog prepotopskog patrijarha.

(INT. XXXV)

"Prepotopskog", uistinu, ali, ako frazeologija tog teksta datira jedva nekoliko vekova, ili čak milenijuma, pre istorijskog perioda, onda ono nije izwomoproročanstvo događaja koji će doći, već kopija nekog svetog spisa praistorijske religije...

U Krita periodu, Višnu, u obliku Kapile i drugih (nadhnutih mudracu) (...) usađuje svetu istinsku mudrost, kao stoje činio i Enoh. U Treću periodu, on obuzdava iskvarene u obliku univerzalnog vladara (Čakravartin, ili "Večni Kralj" iz *Knjige Enohove*) i štiti tri svete (ili rase). U Dvapara periodu, u liku Veda-Vjase, on deli jednu *Vedu* na četiri i raspoređuje je u stotine (*Sata*) grana.

Zaista je tako: *Veda* najstarijih Arijevac, pre nego stoje zapisana, proširila se na sve narode Atlanto-Lemurijanaca i posejala prvo seme svih starih religija koje danas još postoje. Izdanci besmrtnog drveta mudrosti obasuli su svojim uvelim lišćem čak i judeo-hrišćanstvo. A na kraju Kali doba, sadašnjeg doba, Višnu, ili "Večni Kralj", pojaviće se kao Kalki i ponovo uspostaviti pravednost na zemlji.

⁵ Reče Urije (poglavlje XXVI, stih 3) u *Knjizi Enohovoj*, "svi koji su primili milost zauvek će blagosloviti Boga, večnog Kralja", koji će nad njima vladati.

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

U mivoj onih koji budu živeli u tom periodu biće probuđeni i postaće bistri poput kristala.

Ljudi koji se budu tako promenili zahvaljujući karakteristika-
ma tog perioda (Šesta Rasa) *biće kao seme* za druga ljudska bića
i izrodiće rasu koja će slediti zakone čistote Krita doba.

To jest, biće to Sedma Rasa, rasa "Buda", "Sinova Božijih", rođe-
na od *bezgrešnih* roditelja.

B.

BOGOVI SVETLOSTI PROIZLAZE IZ BOGOVA TAME

Prilično je jasno daje Hrist, odnosno Logos, ih Bog u Prostoru i Spasitelj Zemlje, samo odjek iste te prepotopske i žalosno pogrešno shvaćene Mudrosti. Istorija počinje silaskom "Bogova" na zemlju, koji su se inkarnirali u čovečanstvu, i to je PAD. Bilo daje Bhagavan bacio Bramu na Zemlju, ili Jupiter Kronosa, sve su to simboli ljudskih rasa. Kad se jednom side i kad se jednom dotakne ova planeta gусте materije, čak ni snežno bela krila najuzvišenijih andela ne mogu da ostanu nevina, niti *Avatar* (ili inkarnacija) može da ostane savršen, pošto je svaki takav Avatar silazak Boga u razmnožavanje. Kad se objasni ezoterički, nigde ta metafizička istina nije jasnija nego stoje to u *Upanišadama*, ezoterijskom rečniku *Veda*, niti je skrivenija od uobičajenog razume vanj a onih koji umesto da cene uzvišenost te ideje mogu jedino daje unize. *Rig Veda*, kako ju je okarakterisao Ginjo (*Guignault*), "predstavlja najuzvišeniju zamsao velikih puteva Čovečanstva". *Vedejesu* i zauvek će ostati u ezo-terizmu vedante i *Upanišada* "ogledalo večne Mudrosti".

Preko šesnaest vekova su nove maske, namaknute na lica starih bogova, skrivale ove od radoznale javnosti, ali su se one na kraju pokazale kao neprikladne. Pa ipak su metaforički PAD, kao i metaforičko iskupljenje i raspeće, vodili čovečanstvo Zapada da gazi putevima do kolena u krvi. Stoje najgore od svega, to ga je dovelo dотле da ono veruje u dogmu o zlom duhu koji se razlikuje od duha dobra, i da

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

taj zao duh živi u celokupnoj materiji, a pre svega u čoveku. Najzad je ono stvorilo dogmu o Paklu i večnom prokletstvu, dogmu koja ukiđa Boga; ona postavlja debeli veo između više čovekove intuicije i božanskih vrlina, a stoje najpogubnije od svega, ona je sprečila ljudе da shvate da nije bilo neprijatelja, da nije bilo mračnih demona u ovom Univerzumu dok se čovek nije pojavio na ovoj, a verovatno i na drugim zemljama. Otuda su ljudi navedeni da veruju u dogmu o prvočitnom grehu, kao u problematičnu utehu za tuge ovog sveta.

Filozofija koja govori o zakonu Prirode, koji usađuje u čoveka, kao i u svaku životinju, jednu strasnu, urodenu i instinktivnu želju za slobodom, kao i želju da sam sebe vodi, spada u psihologiju i ne možemo o njoj govoriti na ovom mestu. A da bismo dokazali osećaj da postoje više Inteligencije, kao i da bismo analizirali i pokazali kako za to postoji prirođan razlog, bilo bi potrebno beskrajno filozofsko razmatranje za koje ovde nema mesta. Možda najbolju sintezu tog osećaja nalazimo u tri stiha Miltonovog *Izgubljenog Raja*. "Onaj koji je pao" kaže:

Ovde možemo sigurno da vladamo, a što se mene tiče,
Vladavina je vredna težnje, makar i u paklu!
Bolje vladati u paklu nego služiti u raju (. . .)

Bolje je biti čovek, kruna zemaljskog stvaranja i vladar na njegovim *opus operatum** nego biti izgubljen u duhovnim Jatima na Nebu lišenim volje.

Ranije smo pomenuli da se dogma o prvom *Padu* oslanja na nekoliko stihova iz *Otkrivenja*, a danas se pokazalo da su te stihove neki učenjaci plagirali iz *Knjige Enohove*. To je preraslo u beskrajne teorije i nagađanja, koji su na kraju dobili značaj dogme i nadhnute tradicije. Svi su želeli da objasne stih o sedmoglavom zmaju sa njegovih deset rogova i sedam kruna, čiji je rep "povukao trećinu zvezdu se neba i bacio ih na Zemlju", i čije mesto, kao i mesto njegovih anđela, "nije više na nebuh". Šta tih sedam glava Zmaja (ciklusa) znače i šta znače njegovih? Iskvarenih kraljeva, možete videti u *Dodataku* kojim se završava III deo ove knjige.

Od Njutna do Bosijea (*Bossuet*), u hrišćanskim umovima neprekidno su se rađale teorije o tim nejasnim stihovima. Bosije objašnjava:

* (Lat.) - Sprovedene, učinjeno delo. (nap. prev.)

Mit o Palim Anđelima u njegovim raznim aspektima

; Zvezda koja pada je jeresiarh* Teodosije. Oblaci dima su jeres montanista.** (...) Trećina zvezda su mučenici, a posebno doktori božanstvenosti. (. . .)

Ali, trebalo bi daje Bosije znao kako događaji koji se opisuju u *Otkrivenju* nisu originalni i da se, kao što smo pokazali, mogu naći i u ostalim paganskim tradicijama. U vedskim vremenima nije bilo ni sholastika ni montanista, a nije ih bilo ni mnogo kasnije u Kini. Ali, *moralu se zaštititi i spasiti hrišćanska teologija.*

To je prirodno. Ali, zašto bi se žrtvovala istina da bi se mozganja hrišćanskih teologa zaštitila od propasti?

Princeps aeris hujus, "Princ Vazduha" Svetog Pavla, nije đavo, već delovanje astralne svetlosti, kao što ispravno objašnjava Elifas Levi. Đavo nije "Bog tog perioda", kako on kaže, jer je to božanstvo svih doba i perioda otkad se čovek pojavio na zemlji, a materija je, u svojim bezbrojnim oblicima i stanjima, morala da se bori za svoj krhki opstanak protiv drugih razornih Sila.

"Zmaj" je naprsto simbol ciklusa i "Sinova manvantaričke vечноšti" koji su sišli na zemlju tokom određenog perioda njenog formiranja. "Oblaci dima" su geološki fenomen. "Trećina zvezda nebeskih" bačenih na zemlju - to se odnosi na božanske Monade (tj. Duhove

* Vođajeretika. (nap. prev.)

** Montanisti - sledbenici montanizma - apokaliptičko-jeretičko-prorочkog pokreta nastalog u II veku, koji Je ime dobio po svom osnivaču, Montanu (*Montanus*), Frigijcu koji je, ubrzo posle svog pokrštenja u hrišćanstvo (156. ili 172. godine), proglašio daje dobio otkrivenje od Svetog Duha po kome je on, kao predstavnički prorok duha, trebalo da uvede hrišćansku crkvu u završnu fazu. Uz pomoć dve žene, Maksimile (*Maximilla*) i Prisile (*Priscilla*) ili Frike (*Prisca*), Montan je osnovao sektu entuzijasta koji su propovedali bliski kraj sveta, asketski moral i tešku pokajničku disciplinu. Zabranili su drugi brak, poricali božansku prirodu crkve i odbijali oprost grehova koje osoba počini nakon krštenja. Montan je kao jedine prave hrišćanske ideale smatrao isposništvo i prezir prema svetu. Izgleda da su montanisti tražili obnovu crkve po uzoru na religiozni entuzijazam koji je obeležio početke hrišćanstva. Tertulijan Kartaginski bio je njihov najčuveniji preobraćenik. Kao duhovni i harizmatični pokret, montanizam je predstavljao pretnju razvoju crkvene hijerarhije, ali, uprkos više osuda i produženog otpora pravoslavnih hrišćanskih pisaca, nije nestao sve do VI veka. (nap. ured)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

zvezda u astrologiji) koje su preplavile našu planetu, tj. *ljudska* Ega kojimaje bilo suđeno da prođu kroz čitav ciklus inkarnacija. Ali, ta rečenica, *qui circumambulat terram* (koje su preplavile zemlju), u teologiji opet povezana sa ĐAVOLOM, sa mitskim ocem Zla, za koga je rečeno da "munjevito pada". Ali, na nesreću po to tumačenje, po recima samog Isusa, očekivalo se da "Sin Covečiji" siđe na Zemlju na isti način, "poput munjevite komete sa istoka", " u potpuno istom obliku i označen istim simbolom kao i Satana, koji je viđen "kako munjevito pada sa neba". Poreklo svih tih metafora i izraza, prevashodno istočnjačkih po svom karakteru, mora se potražiti na Istoku. U svim drevnim kosmognijama *svetlost* dolazi od *tame*. U Egiptu, kao i svuda, *tama* je bila "princip svih stvari". Zato Pimander, *"Božanska Misao"*, izlazi kao *svetlost* iz TAME. *Behemot*¹⁰ je princip Tame, ili *Satana* u rimokatoličkoj teologiji, pa ipak Jov za njega kaže: "Behemot je upravnik (poglavar) puteva Božijih" (XL, 19) - "*Principium viarum Damini Behemoth!*"

Izgleda da doslednost nije baš omiljena vrlina ni u jednom delu takozvanog božanskog Otkrivenja - bar ne u obliku u kom ga tumače teolozi.

Egipćani i Haldejci su nastanak svojih *božanskih Dinastija* smestili u period u kome je Zemlja u nastanku bila pri kraju svojih porođajnih muka, rađajući svoje praistorijske planinske lance, koji su danas nestali, svoja mora i kontinent. Njeno lice bese prekriveno "dubokom Tamom i u tom (drugom) Haosu nalazio se princip svih stvari" koje su se kasnije razvile na ovoj planeti. A naši geolozi su potvrdili da se u ranijim geološkim periodima, pre nekoliko stotina miliona godina, odigrala jedna takva zemaljska kataklizma.¹¹ A što se tiče predanja, takvo predanje imaju sve zemlje i svi narodi, svaki u svom specifičnom obliku.

¹⁰ MateJ, XXIV, 27

Luka, X, 18

¹¹ Protestantska *Biblija* definiše Behemota *nedužno* - "Slon, kako neki misle" (vidi napomenu na margini *Jova*, XL, 19, u zvaničnoj verziji).

Astronomija, međutim, ne zna ni za kakve zvezde koje su *nestale*, osim iz vida - ni u kom slučaju da su prestale da postoje, otkako postoji astronomija kao nauka. Privremene zvezde su samo *promenljive* zvezde, pa se veruje da se čak i *nove* zvezde Keplera i Tiho Braheja još uvek mogu videti.

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

Nisu samo Egipat, Grčka, Skandinavija i Meksiko imali svoga Tifona, Pitona, Lokija i "padajućeg" demona, već gaje imala i Kina. Nebeski narod o toj temi ima obimnu literaturu. U *Dingu* se kaže daje, zbog pobune protiv rZ/a jednog oholog Duha, koji je rekao da on sam jeste *Ti*, sedam borova nebeskih duhova prognano na Zemlju, gde su:

(...) doveli do pramena u čitavoj prirodi, pošto se samo Nebo sa-
gnuto i sjedinilo sa Zemljom.

Au J/f)/wgw piše:

Leteći Zmaj, divan i buntovan, sada pati, a njegov ponos je kažnjen; on mišljaše da će vladati na Nebu, a vlada samo na Zemljiji.

I opet, *Čun-Cieu* kaže alegorijski:

(...) jedne noći, zvezde su prestale da sijaju u tami i napustile je, pale su kao kiša na Zemlju, *gde su sada salcivene*.

Te zvezde su Monade.

Kineske kosmognije imaju svog "Gospodara Plamena" i svoju "Nebesku Devicu", uz nešto malih "duhova dajoj pomognu i da joj služe, i velikih Duhova da se bore protiv onih koji su neprijatelji drugih bogova". Ali, sve to ne dokazuje da su pomenute *alegorije predviđanja ili proročki spisi* koji se odnose na hrišćansku teologiju.

Najbolji dokaz koji se može ponuditi hrišćanskim teologima da ezoteričko značenje *Biblije* - u oba *Zavela* - predstavlja potvrdu iste ideje koju nalazimo i u našim arhajskim učenjima - to jest, ideje da se "Pad Andjela" odnosi naprsto na inkarnaciju andjela "koji su se probili kroz Sedam Krugova" - nalazimo u *Žoharu*. Kabala Simeona Ben Johaja (*lochai*) je duša i srž njegove alegorije, kao što kasnija *hrišćanska kabala* predstavlja "tamom obavljeni" Mojsijevo *Petoknjizje*. Kao što stoji (u Agripinom rukopisu):

Mudrost Kabale počiva na nauci o ravnoteži i Skladu.

Sile koje se ispoljavaju, a da prethodno nisu bile uravnotežene,
nestaju u prostoru ("uravnotežene" znači diferencirane).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Tako su nestali prvi Kraljevi (Božanske Dinastije) drevnog sveta, ti *samotvorni* Prinčevi divova. Oni padoše kao drveće bez korenja, i više se ne moguće videti: jer *oni behu Senka Senke* (to jest, *Chaja* Senovitih Pitrija) (vidi *Kraljevi Edoma*).

Ali, oni koji dođoše posle njih, koji sunuše dole poput zvezda padalica, behu smešteni u tim senkama - prevladaše i do dana danasnjeg.

To su Đaniji, koji su, inkamirajući se u tim "praznim senkama", započeli doba čovečanstva.

Svaka rečenica u tim drevnim kosmogonijama otkriva se onome ko ume, između redova, da vidi identičnost ideja, samo drugačije odevenih.

Prva lekcija koja se poučava u ezoterijskoj filozofiji glasi da nespoznatljivi Uzrok ne pokreće evoluciju, ni svesno ni nesvesno, već jedino *razne svoje aspekte* periodično izlaže percepciji *konačnih* Sveti. Sad, kolektivni Um - Univerzalno - sastavljen je od različitih i bezbrojnih Jata Kreativnih Moći, i ma koliko daje beskonačan u ispoljenom vremenu, ipak je konačan kad se uporedi sa nerođenim i neuništivim Prostorom u svom vrhunskom suštastvenom aspektu. Ono što je konačno ne može biti savršeno. Zato među tim Jatima postoje inferiorna Bića, ali nikad nije bilo nikakvih *davola* ni "neposlušnih Andela", iz jednostavnog razloga što svima njima vlada Zakon. *Asure* koje su se inkamirale (zovite ih bilo kojim drugim imenom) sledile su zakon isto tako neumoljivo kao i svi drugi. One su se ispoljile pre Pitrija i, kako je vreme (Prostor) nastavljalo u ciklusima, došao je red na njih - otud brojne alegorije (vidi "Demon est Deus inversus", Knjiga I, Deo II). *I^aziv Asura* su bramini isprva davali bez razlike svima koji su se suprotstavljali njihovim ceremonijama i žrtvama, kao stoje to učinila velika ^²Mra po imenu "Asurendra".* Verovatno u tom periodu treba potražiti izvor ideje o demonu kao protivniku i neprijatelju.

Jevrejski Elohim, koji se u prevodima naziva "Bog" i koji je stvorio "svetlost", isto je što i arijevske Asure. O njima se takođe govori kao o "Sinovima Tame", kao filozofskom i logičkom kontrastu neizmenljivoj i večnoj svetlosti. Najraniji zoroastrijanci nisu verovali

* Asurendra (sanskrit) - vladar Asura. (nap. ured.)

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

da su Zlo ili Tama *isto tako večni* kao što su Dobro i Svetlost i to su objašnjavali na isti način. Ahriman je ispoljena *senka AHURA MAZDE* (*Asura-Mazda*), a on sam je nastao iz *Zervana Akarane*, "bezgraničnog (kruga) Vremena", ili Neznanog Uzroka. "Njegova slava", kažu oni o njemu, "suvše je uzvišena, njegova svetlost suviše sjajna da bi bilo ljudski intelekt, bilo oko smrtnika mogli da ga shvate i vide". Njegova prvobitna emanacija je *večna svetlost koja je, pošto je prvobitno bila skrivena u TAM\, pozvana da se ispolji i tako stvorila Ormuzda, "Kralja Života "*. On je "prvorođeni" u BEZGRANIČNOM VREMENU, ali je, kao i njegov prototip (prethodno postojeća duhovna ideja) *živeo u tami čitavu večnost*. Sest Amšaspenda (sedam sa njim samim, gospodarom svih), *prvobitni duhovni Andeli i Ljudi kolektivno predstavljaju njihov Logos*. Zoroastrijanski Amšaspenci takođe stvaraju svet za šest dana, odnosno perioda, a odmaraju se sedmog, a taj *Sedmi /& prvi period ili dan* u ezoterijskoj filozofiji (*Prvobitna tvorevina u arijevskoj kosmogoniji*). To je onaj posrednički Eon, koji predstavlja *Uvod* u stvaranje i koji stoji kao granica između nestvorenih večnih Uzročnosti i nastalih konačnih posledica: stanje energije i aktivnosti *u nastanku* kao prvog aspekta večno neprolaznog Mirovanja. U *Postanju*, na koje nije bila potrošena nikakva metafizička energija, već jedino izuzetna preciznost i domišljatost da se sakrije ezoterijska Istina, "Stvaranje" počinje kao treći stadijum ispoljavanja. "Bog" ili *Elohim* su Pimanderovih "Sedam Regenata". Oni su isto što i svi ostali Tvorci.

Ali, čak se i u *Postanju* ukazuje na taj *period* naglošću te slike i "*tamom*" koja je bila na licu dubine. *Alahim* su prikazani kako "stvaraju", to će reći, grade ili proizvode dva ili "dvostruko nebo" (*ne* Nebo i Zemlju), što znaci, sa toliko puno reci da su oni odvojili gornje ispoljeno (andeosko) nebo ili plan svesti od nižeg ili zemaljskog plana: (za nas) večne i nepromenljive *Bone* od perioda koji su u prostoru, vremenu i trajanju; Nebo od Zemlje, neznano od ZNANO - za profane. To je kod Pimandera značenje rečenice koja kaže da "MISAO, božansko, koje je SVETLOST i ŽIVOT (Zervan Akarana) proizvede pomoću svoje REĆI, ili prvog aspekta", drugu, delatnu MISAO koja je, pošto je bila bog Duha i Vatre, načinila *sedam Regenata*, uključujući u njihov krug svet čula, nazvan "fatalna sADBINA". Ovo poslednje se odnosi na Karmu; "sedam krugova" su sedam planeta i nivoa, kao i sedam nevidljivih Duhova, u andeoskim sferama, čiji su vidljivi

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

simboli sedam planeta," sedam *Rišija* Velikog Medveda i ostalih znakova. Kao što Rot (*Roth*) kaže o Aditjama:

Oni nisu ni Sunce, ni Mesec, ni zvezde, ni zora, već večni održavaoci ovog života svetlosti koji postoji takoreći s onu stranu svih tih pojava.

Oni su ti - "Sedam Jata" - koji su, "videvši u svom Ocu (*Božanskoj Misli*) plan rukovodioca", kako kaže Pimander, *poželeli* da dešlu (ili da izgrade svet sa njegovim stvorenjima) slično tom planu; jer, naime, manvantarički ZAKON bio je takav da se rode "unutar sfere delovanja" - ispoljenog Univerzuma. A onda dolazi drugi deo tog pasusa, tačnije dva pasusa spojena u jedan da bi se sakrilo puno značenje. Oni koji su se rodili unutar sfere delovanja bili su "braća koja su volela njega". Ovo "njega" - odnosi se na prvobitne ande: Asure, Ahrimana, Elohima - ili "Sinove Božije", sa kojima je *Satana* bio jedno. Sva ta duhovna bića nazivala su se "Andelima Tame", jer ta tama jeste *apsolutna* svetlost, stoje činjenica koja je u teologiji zanemarena, ako nije i potpuno zaboravljena. Bilo kako bilo, duhovnost tih mnogo zloupotebljavanih "Sinova Svetlosti", koja je tama, mora da je u odnosu na Andele koji su odmah ispod njih isto tako velika kao što bi bila eteričnost ovih drugih kad bi se uporedila sa gustinom ljudskog tela. Oni prethodni su "Prvovodeni", zato su tako blizu granice čistog, mirujućeg Duha da su naprosto "IZGNANICI" - u aristotelovskom smislu *-feroueri*, ili idealne vrste onih koji su došli. Oni nisu mogli da stvore materijalne, *telesne stvari*, pa je zato kasnije rečeno da su *odbili da stvaraju*, po zapovesti "Boga", ili, drugim recima, POBUNILI SU SE.

Možda ovo opravdava sledeći princip *naučne* teorije, koji nas uči o svetlosti, zvuku i posledicama susreta dva talasa iste talasne dužine. "Ako su dva zvuka istog intenziteta, ako se njihove amplitude podudaraju, to proizvodi zvuk koji je četiri puta jači od svakog pojedinačno, dok ako su im amplitude dijametalno suprotne, to proizvodi *apsolutnu tišinu*."

Još jedan dokaz, ako ih je uopšte više potrebno, da su drevni Inicijali znali za više od sedam planeta, nalazi se u *Višnu Purani* (knjiga II, pogl. XII), gde, opisujući kočije koje su vezane sa Dravu (zvezdu Sevemjaču), Parasara govori o "kočijama DEVET planeta", koje su vezane vazdušnim užadima.

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

Objašnjavajući neke od "jeresi" njegovog doba, Justin Mučenik pokazuje kako su u svojim polaznim tačkama sve religije sveta identične. Prvi *početak* otvara se bez razlike *neznanim* i PASIVNIM božanstvom, iz koga emaniraju određene aktivne moći ili vrline, misterijem koja se ponekad naziva MUDROŠĆU, ponekad SINOM, a veoma često Bogom, Anđelom, Gospodom i LOGOSOM.¹⁸ Ovo poslednje se ponekad odnosi na samu prvu emanaciju, ali u nekim sistemima on proizlazi iz prvog dvopolnog ili dvostrukog zraka kojeg je u početku proizvelo nevidljivo. Filon opisuje tu mudrost kao muško i žensko. Ali, iako je njen prvo ispoljavanje imalo početak jer je proizašlo iz *Ouloma* (Eona, vremena), kad je Otac emitovao najviši od Eona, on je ostao sa *njimpre svih stvaranja jer je njegov deo.*" Zato Filon Judejski Adama Kadmona naziva "*umom*" (Enoja ili *Bitos* u gnostičkom sistemu).

Um, neka mu ime bude Adam.

U objašnjenju starih knjiga Maga, čitav *događaj* postaje jasan. Jedna stvar može da postoji jedino pomoću svoje suprotnosti - tako nas uči Hegel, a potrebno je samo malo filozofije i duhovnosti kako bi se razumelo poreklo kasnije dogme koja je istinski satanska i paklena u svojoj hladnoj i okrutnoj iskvarenosti. Priče Maga su, u njihovim egzoterijskim učenjima, objasnile poreklo zla na sledeći način: "Svetlost može da proizvede jedino svetlost, i nikad ne može biti izvor zla"; kako je onda nastalo зло pošto prilikom njegovog proizvođenja nije bilo ničeg paralelnog ili sličnog Svetlosti? Svetlost je, kažu oni, proizvela nekoliko bića, koja su duhovna, svetla i moćna. Ali VELIKI ("Velika Asura", Ahriman, Lucifer itd., itd.) imao je jednu Z/M *misao*, suprotnu svetlosti. On je sumnjao i od te sumnje je postao taman.

To je nešto bliže istini, ah još daleko od cilja. Nije bilo "ZLE misli" koja je rodila suprotstavljenu Moć, već je to bila naprosti MISAO/>er se; nešto stoje, budući daje kognitivno i sadrži plan i svrhu, zbog toga

Justin: *Cum Trifo*, str 284

Podela koja ukazuje na vreme.

Sanhoniaton naziva vreme najstarijim od Eona, *Protagonosom*, "provorodenim".

¹⁸

Filon Judejski: *Kain i njegovo rođenje*, str. XVII.

TAJNA DOKTRINA • ANTROPOGENEZA

konačno, pa se prirodno mora postaviti kao opozicija kako čistom mirovanju, tako i prirodnom stanju Duhovnosti i Savršenstva. Bio je to naprsto zakon Evolucije koji se potvrdio, tj. napredak mentalnog razvoja, diferencijacije od duha, već umešanog i upletenog u materiju ka kojoj je bio neodoljivo privučen. Ideje, po samoj svojoj prirodi i suštini, kao zamisli koje se odnose na objekte, bilo da su pravi ili zamišljeni, suprotstavljeni su apsolutnoj MISLI, tom neznanom SVE, za koje g. Spenser kaže da se o njegovom tajanstvenom delovanju ne može ništa reći, ali da "ono po svojoj prirodi nije srođno Evoluciji" (*Principi psihologije*, 474) - kao što nesumnjivo i nije.

Žohar to saopštava veoma sugestivno. Kad je "Sveti" (Logos) poželeo da stvori čoveka, on je pozvao *najviše jato* Andela i rekao im šta želi, ali su oni *posumnjali* u mudrost te želje i odgovorili; "Čovek neće potrajati nijednu noć u svojoj slavi" - zbog čega ih je "Sveti" Gospod spasio (uništio). Onda je on pozvao drugo, niže Jato i rekao isto. I oni su protivrečili "Svetom": "Kakvo dobro od Čoveka?", gundali su oni. Pa ipak je Elohim stvorio čoveka, a kad je čovek *zgrešio*, došla su jata Uza i Azael i počeli da zadiraju Boga: "Eto Sina Čovekovog koga si načinio", rekoše. "Gle, on je zgrešio!" Onda im Sveti odgovori: "Da ste bili među njima (ljudima), bili biste gori od njih." I on ih baci sa njihovog uzvišenog položaja na Nebu dole na Zemlju i "oni se pretvorile (u ljudе) i zgrešile sa ženama zemaljskim" (*Žohar*, 9, b). To je sasvim jasno. U *Postanju* se nigde ne spominje da su ti *Sinovi Božiji* (poglavlje VI) bili *kažnjeni* zbog toga. Jedina referenca na to u *Bibliji* je u *Judinoj poslanici* (6):

A andele koji ne zadržaše svoju prvobitnu imovinu već napustiše svoje stanište, *on zadrža u večnim lancima u tami do suđenja velikog dana*.

A to jednostavno znači da su "Andeli" osuđeni da se inkamiraju, *u okovima* puti i materije, u *tami neznanja*, do "Velikog Dana", koji

Tipično je za današnji duh paradoksalnog poricanja da, dok je hipoteza o evoluciji, kako o njoj poučavaju Darwin i Hekel (*Hceckel*), stekla pravo granđanstva u nauci, savremeni psiholozi odbacuju i ideju o večnosti Univezuma i o prethodnom postojanju *univerzalne svesti*. "Ako su idealisti u pravu, učeњe o evoluciji je samo san", kaže g. Herbert Spenser (vidi fusnotu na str. 9 i 10 ove knjige).

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

će, kao i uvek, doći nakon sedmog kruga, po isteku "Sedmice", u SEDMI SABAT, ili u postmanvantaričkoj Nirvani.

Koliko je Hermesov *PIMANDER*, *Božanska Misao*, istinski ezoteričko delo i u saglasnosti sa Tajnom Doktrinom može se zaključiti iz njegovog prvočitnog i primitivnog prevoda samo na latinski i grčki. Sa druge strane, koliko su ga kasnije iskrivili hrišćani u Evropi vidi se iz primedbi i *nesesnih priznanja* koja je načinio de Sen Mark (*de St. Mare*) u svom *Predgovoru* i pismu biskupu od Aira (*Ayre*), 1578. godine. U njemu je iznet čitav ciklus preobražaja jedne panteističke i egipatske rasprave u mističko rimokatoličko delo i mi tu vidimo kako je PIMANDER postao ono što je danas. Pa ipak, čak se i u Sen Markovom prevodu nalaze tragovi pravog PiMANDRA - "Univerzalna Misao" ili "UM". Evo doslovног prevoda sa staro-francuskog prevoda; original čete naći u fusnoti¹" na čudnom staro-francuskom:

Sedam ljudi (poglavar) behu rođeni u Čoveku. (. . .) Priroda sklada Sedam od Oca i Duha. Priroda (. . .) proizvede sedam ljudi u skladu sa sedam priroda Sedam Duhova (. . .) čuvajući u njima potencijalno dva pola.

Metafizički, Otac i Sinsu "Univerzalni Um" i "periodični Univerzum": "Anđeo" i "Čovek". On je SIN i OTAC istovremeno; kod Pimandera, *aktivna IDEJA \ pasivna MISAO* koja je stvara, korenski ključni ton u Pririadi koji rada sedam tonova - sedmostruku skalu kreativnih Sila i sedam prizmatičnih *aspekata* boje, rođene iz jednog *belog zraka*, ili *SVETLOSTI* - koja je stvorena u TAMI.

"SECTION 16 (chap. i.), Mercure Trismegiste - Pimandre. (. . .)" "Oh, ma pensee, que s'ensuit il? car je desire grandement ce propos. Pimandre dict, ceci est un mystere céle, jusques a ce jour d'hui. Car nature, soit mestant avec Thome, a produit le miracle tres merveilleux, aiant celluy qui ie t'ay dict, la nature de l'harmonie des sept du pere, et de l'esprit. *Nature ne s'arresta pas la*, mais incontinent a produit sept homes, selon les natures des sept gouverneurs en puissance des deux sexes et esleuez. (. . .) La generation de ces sept s'est donnee en ceste maniere. (. . .)"

Ovde je u prevodu načinjen prekid, koji se može delimično popuniti ako se poslužimo Apulejevim latinskim tekstom. Komentator, biskup, kaže: "Priroda Je u njemu (čoveku) proizvela sedam ljudi" (sedam principa).

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

BROJNA ZNAČENJA "RATA NA NEBU"

Tajna Doktrina ukazuje na to da je očigledna činjenica kako je Ljudski rod, kolektivno i pojedinačno, kao i čitava ispoljena priroda, (a) nosilac daha Jednog Univerzalnog Principa u njegovoj primarnoj diferencijaciji i (b) nosilac bezbrojnih "dahova" koji proizlaze iz tog jednog DAHA U njegovoj sekundarnoj diferencijaciji, i dalje, pošto se Priroda, sa mnoštvom svojih *čovečanstava* spušta naniže ka planovima koji neprekidno rastu u materijalnosti. Primami Dah informiše najviše Hijerarhije; sekundarni - niže, na neprekidno deklinirajućim planovima.

Sad, u *Bibliji* postoje mnogi pasusi koji sami po sebi dokazuju, egzoterički, daje to verovanje nekad bilo *univerzalno*, a najubedljivija od svih su dva poglavља -Jeze^{^//}, XXVIII i *Isaija*, X IV Hrišćanski teolozi mogu da protumače oba u tom smislu da se oni odnose na veliki *Ratpre Stvaranja*, *Ep o Sataninoj pobuni*, itd., ako im je tako volja, ali je besmislenost te ideje suviše očigledna. Jezekilj svoja jadikovanja i ukore upućuje kralju Tira, a Isaija ~ kralju Ahazu, koji se, kao i ostatak naroda, odao obožavanju idola sa izuzetkom nekolicine Inicijata (tzv. *Proroka*) koji su pokušali da ih zaustave u tom okretanju egzoterizmu, ili idolatriji, stoje ista stvar. Neka proučavalac prosudi.

U *Jezekilju*, XXVIII, se kaže:

Sine Čovekov, reci princu od Tira, ovako reče Gospod Bog (kako mi razumemo, "bog" KARMA): Pošto se tvoje srce uznelo, i rekao si *Ja sam Bog* (...) a *ipak si čovek*, gle, poslaću strance na tebe (...) i oni će potegnuti svoje mačeve protiv lepote tvoje mudrosti (...) i svući će te dole u jamu (...) (ili zemaljski život).

Poreklo "Princa od Tira" trebalo bi tražiti i pronaći u "božanskim Dinastijama" grešnih Atiantidana, Velikih Čarobnjaka (vidi poslednje komentare na Stancu XII, stihovi 47-49). U Jezekiljevim recima nema metafore, već je ovog puta to stvarna *istorija*. Jer, glas *unutar* proroka, glas "Gospoda", njegov sopstveni Duh, koji mu govori, kaže:

Mit o Palim Anđelima u njegovim raznim aspektima

Pošto si rekao "Ja sam Bog, ja sedim na prestolju Bogova - (božanskih Dinastija), usred mora", a ipak si čovek (...) Gle, mudriji si od Danila, nema tajne koja se može sakriti od tebe: sa tvojom mudrošću (...) uvećao si svoja blaga, i tvoje se srce uznelo zbog tvog blaga. Gledaj zato (...) stranci će potegnuti mačeve protiv lepote tvoje mudrosti (...) oni će te svući (...) i umrećeš smrću onih koji su pobijeni usred mora.

(Stihovi 3-8)

Sva ta proklinjanja *nisu proročanstvo*, već *naprosto podsećanje* na sudbinu Atlantidana, "Divova na Zemlji".

Šta može značiti ova poslednja rečenica ako to nije priča o sudbinu Atlantidana? Stih 17 koji kaže: "tvoje se srce uznelo zbog tvoje lepote" može se odnositi na "Nebeskog Coveka" ili Pimandera, ili na Pale Anđele, koje optužuju da su pali zbog ponosa na svoju veliku lepotu i mudrost koja je postala njihova imovina. Tu nema metafore osim možda predrasuda naših teologa. Ti stihovi se odnose na prošlost i pre pripadaju Znanju koje se stiče prilikom misterija Inicijacije, nego vidovitosti koja vidi prošlost! Glas opet kaže:

- Bio si u Edenu, Vrtu Božnjem (Satja Juga), bio si prekriven svim dragim kamenjem (...) majstorstvo tvojih tkanina i svirala *bese pripremljeno u tebi onog dana kad si stvoren.* (...) *Ti si pomazani Heruyim* (...) uspinjaо si se i silazio usred plamenih stena (...) bio si savršen na svaki način od dana kad si stvoren dok se grešnost nije rodila u tebi. Zato će te baciti *saplanine Božje* i uništiti te. (...)

"Planina Božija" znači "Planina Bogova", odnosno Meru, čiji je predstavnik u Četvrtoj Rasi bila *planina Atlas, poslednji oblik jednog od božanskih Titana*, u to vreme toliko visoka da su drevni narodi verovali da se nebo oslanja na njen vrh. Zar nije Atlas pomogao divovima u njihovom ratu protiv bogova [Higin /Hyginus]? Druga verzija toga je *bajka* koja je zasnovana na ljubavi Atlasa, sina Japeta i Klimene, prema astronomiji, koji zbog toga boravi na najvišim planinskim vrhovima. Istina je da su Atlas, "planina bogova", kao i istoimeni junak, simboli Četvrte Rase, a njegovih sedam kćeri, Atlantide, simboli Sedam Podrasa. Po svim legendama, planina Atlas bila je triput viša nego što je danas: potonula je u dve različite prilike. Ona je vulanskog porekla, pa zato glas kaže Jezekilju :

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Izvešću plamen iz tvog središta, on će te proždrati (. . .)

(stih 18)

Svakako to ne znači, kako izgleda u prevodima ovog odlomka, da će vatra biti izvedena iz središta princa od Tira, ili njegovog naroda, već iz planine Atlas, koja simbolizuje tu ponosnu rasu, učenu u magiji i sjajnu u veštinama i civilizaciji, čiji su poslednji ostaci uništene maltene u podnožju lanca tih nekad divovskih planina.

Uistinu, "bićeš užas i *nikad te više neće biti*" jer su i samo ime te rase i njena sudbina danas izbrisani iz ljudskog pamćenja. Imajte na umu da su gotovo svi drevni kraljevi i sveštenici bili Inicijati, da je pri kraju Četvrte Rase došlo do sukoba između Inicijata *Desne* i Inicijata *Leve Staze*, najzad, da Edenski vrt i drugi, a ne samo Jevreji, *sraa!ixa]\x Adamovskom* rasom, pošto isti taj Jezekilj čak i faraona poredi sa najlepšim drvetom u Edenu, pokazujući: "svo di'veće Edena, najizabranije i najbolje u Libanu (. . .) smešteno je u nižim delovima zemlje (. . .)" jer "i oni podoše u pakao sa njim" (faraonom)[^] u niže delove, koji su, u stvari, dno okeana, čija je osnova zinula da bi progutala zemlje Atlantiđana i njih same. Ako imamo sve to na umu i ako uporedimo razne priče, videćemo da se poglavljia XXVII i XXXI *Jezekilja* ne odnose ni na Vavilon, ni na Asiriju, pa ni na Egipat, pošto nijedna od tih zemalja nije bila uništena na taj način, nego su naprsto pretvorene u ruševine *na površini, a rse pod zemljom* - već, uistinu, na Atlantidu i većinu njenog naroda. I videćemo da "Edenski vrt" Inicijata nije mit, već oblast koja je danas potopljena. Svetlost će ga obasjati i on će u rečenicama poput ove uvideti njihovu pravu ezoterijsku vrednost:

Bio si u Edenu; (. . .) bio si na svetoj planini Božijoj.

Jer svaki narod je imao i još uvek ima *svete* planine: neki vrhove Himalaja, drugi Pamas i Sinaj. Sve su to bila mesta inicijacije i boravišta *poglavarava* drevnih društava, pa čak i savremenih adepata. I opet:

Jedini faraon koga *Biblija* prikazuje kako se spušta do Crvenog mora bio je kralj koji je progonio Jevreje i koji nije imenovan, možda iz veoma dobrih razloga. Ta priča je nesumnjivo sačinjena prema atlantidanskoj legendi.

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

Gle, Asirac (zašto ne Atlantidanin, Inicijat?) bese kedar libanski; (. . .) bese viši od svog drveća; (. . .) kadrovi u vrtu Božijem nisu ga mogli sakriti (. . .) pa mu je svo drveće edensko (. . .) zavidelo.

..

(Jezevikl, XXXI, 3-9)

U čitavoj Maloj Aziji Inicijali su nazivani "drvećem Pravednosti", kao i kedrovi libanski, kako su nazivani i neki kraljevi Izraela. Bilo je isto tako velikih adeptata u Indiji, ali samo adeptata leve ruke. Kad *Višnu Purana* priča kako je "svet bio preplavljen drvećem", a da su Pračetasi - "koji su proveli 10.000 godina u askezi u velikom okeanu" - bili utonuli u svoje obožavanje Boga, ta alegorija se odnosi na Atlantidane i adepte rane Pete Rase -Arijevce. Ostalo "drveće (adepti čarobnjaci) se proširilo i preplavilo nezaštićenu zemlju i narod je nestao (...) nesposoban da radi deset hiljada godina". Tada je pokazano kako mudraci, Rišiji arijevske rase, zvani Pračetasi, "izlaze iz dubine"[^] i vетrom i plamenom koji izlaze iz njihovih usta uništavaju grešno "drveće" i čitavo biljno carstvo sve dok ih Soma (Mesec), vladar biljnog sveta, nije umirio sklopivši savez sa adeptima *Desne Staze*, kojima kao nevestu nudi Marišu, "izdanak drveća".[^] To znači ono stoje saopšteno u Stancama i Komentarima. To ukazuje na veliku borbu između "Sinova Božijih" i Sinova Mračne Mudrosti - naših predaka - odnosno, Atlantidana i arijevskih Adeptata.

Čitava istorija tog perioda alegorijski je prikazana u *Ramajani*, koja predstavlja mističku priču u epskom obliku o borbi između Rame - prvog kralja božanske dinastije ranih Arijevac - i Ravane, simboličke personifikacije rase Atlantidana (sa Lanke). Ramaje bio

Višnu Purana, knjiga I, pogl. XV.

To je čista alegorija. Vode su simbol mudrosti i okultne učenosti. Hermes je predstavljao Svetu Nauku simbolom *Vatre*, Inicijali sa severa simbolom vode. Ona je proizvod *Nare*, "Duga Božijeg", tačnije *Paramatmana*, "Vrhunske Duše", kaže Kuluka Bhata, pošto Narajana znači "onaj ko boravi u dubini", odnosno uronjen je u Vode Mudrosti - "pošto je voda tele Nare" (*Vāju Purana*). Otud izjava da su 10.000 godina oni praktikovali askezu "u prostranom Okeanu", i prikazani su kako izranjavaju iz njega. Ea, Bog Mudrosti, jeste "Uzvišena Riba", a Dagon ili Oanes je haldejski čovek-riba, koji izranja iz voda da bi poučavao mudrosti.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

inkarnacija solamih Bogova, a Ravana, lunamih Deva. Bila je to velika bitka između Dobra i Zla, između bele i crne magije, za prevlast božanskih sila nad nižim zemaljskim ili kosmičkim moćima. Da bi proučavalac bolje razumeo ovu poslednju tvrdnju, neka okreće odeljak *Anugita iz Mahabharate*, poglavlje V, u kome Bramana kaže svojoj ženi:

Pomoću Sopstva opazio sam presto koji se nalazi u Sopstvu - (presto) na kome boravi Braman slobodan od parova suprotnosti i Meseca, zajedno sa Vatrom (ili Suncem), podržavajući (sva) bića (kao) nosilac intelektualnog principa.

Me\$ec jeste božanstvo uma (Manasa), ali samo na nižem nivou. "Manas je dualan - *lunaran* u nižem, *solaran* u svom višem delu", stoji u komentaru. To će reći, u njegovom višem aspektu ga privlači Budi, a njegov niži deo silazi u njegovu *animalnu* dušu i sluša njen glas pun sebičnih i senzualnih želja; u tome je misterija života jednog adepta, života svetovnog čoveka, kao i *posmrtnog* odvajanja božanskog od životinjskog čoveka. *Ramajana* - u kojoj bi svaki red trebalo čitati ezoterički - veličanstvenom simbolikom i alegorijom razotkriva patnje i čoveka i duše. Bramana kaže:

Unutar tela, usred svih tih životnih vetrova (Principa?), koji se kreću u telu i proždiru jedni druge,²⁴ plamti sedmostruka Vatra Va-išvanare, čiji je cilj "Sopstvo".²⁵

Međutim, glavna "Duša" je *Manas* ili um: otud se Soma, Mesec, prikazuje kako sklapa savez sa njegovim solamim delom, personifikovanim kao Pračetasi. Ali, ovo je samo jedan od sedam ključeva koji otvaraju sedam aspekata *Ramajane*, kao i svih drugih svetih spisa - metafizički ključ.

²⁴ To objašnjava izvrsni prevodilac *Anugite* u fusnoti (str. 258), ovim recima:

izgleda da su to čula; svetovni život se odvija zahvaljujući delovanju vetrova koji su vezani za SOPSTVO i vode njegovom ispoljavanju kao individualnih duša.

²⁵ Nilakanta objašnjava:

Vaisvanara (ili Vaišvanara) je reč koja se često koristi da označi Sopstvo.

[^] Prevod mr Kašinat Trimba Telanga, Bombaj.

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

Simbol "Drveta", koji je označavao razne Inicijate, bio je gotovo univerzalan. Isus je nazivan "drvetom života", kao i svi adepti dobrog Zakona, dok su adepti leve Staze nazivani "uvelim drvećem". Jovan Krstitelj govori o "sekiri" koja je "zarivena u koren drveća" {Matej, III, 10}, a kralj asirskih vojski se naziva *drvećem* (*Isajja*, X, 19).

Pravo značenje Edenskog vrta dovoljno je objašnjeno u *Razotkrivenoj Izidi*.

Autorka ovog delaje više puta čula da su ljudi bili iznenađeni što *Razotkrivena Izida* sadrži tako malo od učenja koje se ovde iznosi. To je sasvim pogrešno. Jer, aluzija na ta učenja ima u izobilju, čak i ako su sama učenja precutana. Tada vreme za to još nije bilo sazrelo, kao što ni sada još nije kucnuo čas *da se kaže sve*. Jedan kritičar knjige *Ezoterijski budizam* napisao je:

Nikakvi Atlantiđani, odnosno Četvrta Rasa koja je prethodila našoj, Petoj Rasi, ne pominju se u *Razotkrivenoj Izidi*.

Ja, koja sam napisala *Razotkrivenu Izidu*, tvrdim da se Atlantiđani spominju kao naši prethodnici, naime u Tomu I, str 133, kada se govori o *Knjizi o Jovu*. Jer šta može biti jasnije od ovoga:

U izvornom tekstu, umesto "mrtvih stvari", stoji "mrtvi *Refaim*", divovi, ili moćni prvobitni ljudi, za koje će učenje o evoluciji^'e-dnog dana možda utvrditi da su preci naše rase.

Ono je pozvano da to učini sada, kada je taj nagoveštaj objašnjen sasvim otvoreno, ali, evolucionisti će to sigurno poreći i danas, kao što su to učinili i pre deset godina. Nauka i tehnologija su protiv nas zbog čega mi preispituju obe i moramo to da činimo u samoodbrani. Na osnovu maglovitih metafora razbacanih po knjigama proroka i u *Otkrivenju Jovanovom*, velikom, ali revidiranom ponovnom izdanju *Knjige Enohove* - na tako nesigurnoj osnovi hrišćanska teologija je izgradila svoj dogmatski ep o Ratu na Nebu. Ona je učinila i više: upotrebljila je simboličke vizije, razumljive jedino Inicijatima, kao stubove koji će podržati čelo masivno zdanje religije: a sada se uvida da su ti stubovi tanušne trske, pa se ta domišljata struktura ruši. Čitava hrišćanska shema počiva na *Jakinu* i *Boazu* ~ dvema suprotnim silama dobra i zla, Hristu i Satani dya9al Kal KaKal 5uvdæic;. Oduzmite hrišćanstvu njegov glavni oslonac - Pale Andele - pa će

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Edenski Čardak, sa njegovim Adamom i Evom, ispariti u magli, a Hrist će, kao izuzetni lik Jednog Boga i Spasitelja i žrtva Okajanja Grehova čoveka-životinje, postati usled toga beskoristan i beznačajan mit.

U jednom starom broju *Revue Archeologique* za godinu 1845. (str. 41), francuski pisac, g. Mori (*Maury*), primećuje:

Izgleda daje ta sveopšta borba između dobrih i zlih duhova samo *reprodukција једне mnogo drevnije i mnogo strasnije bitke*, koja se, prema jednom drevnom mitu, odigrala pre stvaranja univerzuma, između vemih i pobunjenih legija.

I opet, to je naprsto pitanje vremenskog sleda. Daje *Otkrivenje Jovanovo* bilo napisano tokom vedskog perioda i da nismo sigurni daje to naprsto druga verzija *Knjige Enohove* i legende o Zmaju iz paganske antike - veličina i lepota njegovih slika mogla bi okrenuti mišljenje kritičara u korist hrišćanskog tumačenja tog prvog rata, čije je poprište bilo zvezdano nebo, i prvi ubica - Andela. Ali, kako stvari danas stoje, znamo da svaki događaj u *Otkrivenju* potiče iz drugog jednog i starijeg spisa. Radi boljeg razumevanja apokaliptičkih alegorija i tog ezoteričkog *epa*, molimo čitaoca do otvori *Otkrivenje* i pročita poglavljje XII, od stiha 1 do stiha 7.

Ono ima nekoliko značenja, od kojih su većina otkrivena zahvaljujući astronomskim i numeričkim ključevima tog univerzalnog mita. Ono što sada možemo da saopštimo jeste jedan odlomak, nekoliko aluzija na njegovo skriveno značenje u smislu zapisa o jednom stvarnom ratu, borbi između Inicijala dyaju škola. Postoje još mnoge alegorije komponovane na istoj osnovi. Prava priča, koja otkriva puno ezoteričko značenje, nalazi se u Tajnim knjigama, kojima pisac ovog dela nije imao pristup.

Ali, u egzoteričkim knjigama, epizoda o ratu Tarake,* kao i neki ezoterički komentari, možda mogu da nam ponude ključ. U svim *Puranama* se taj događaj opisuje sa više ili manje varijacija, koje pokazuju njegov alegorijski karakter.

* Div-demon koji je sprovodio tako strogu duhovnu praksu joge daje ovlađao božanskim znanjem joga vidje i oklutnim moćima. Bogovi su se uplašili njegovih nadljudskih moći pa je Skanda ih Kartikeja, bog rata, izveo čudesno rođenje da bi ga ubio. (nap. ured.)

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

U mitologiji najstarijih vedskih Arijevaca, kao i u kasnijim pričama iz *Purana*, pominje se Buda, "Mudri", onaj "koji je učen u *Tajnoj Mudrosti*" i koji predstavlja antropomorfizaciju planete Merkur. *Klasični rečnik hinduizma* pripisuje Budi autorstvo himni u *Rig Vedi*. Zato on ni na koji način ne može da bude "kasnija izmišljotina bramina", već zaista predstavlja veoma staru personifikaciju.

Ispitujući njegovu genealogiju, tačnije teogoniju, otkrivamo sledeće činjenice. Po mitu, on je sin Tare, žene Brihaspatija "zlatnog" i "Some" (muškog) Meseca, koji, nalik na Parisa, otima tu novu Hellenu induskog zvezdanog carstva od njenog muža, što izaziva veliki sukob i *rat u Svargi* (Nebu). Ta epizoda prikazuje bitku između Bogova i Asura: kralj Soma nalazi saveznika u Usanasu (Venera), vođi Danava, a bogove predvode Indra i Rudra, koji staju na stranu Brihaspatija. Brihaspatiju pomaže Šankara (Šiva), koji je prijatelj Brihaspatiju, pošto mu je Guru bio Brihaspatijev otac, Angiras. Indra je ovde indijski prototip Mihaila, arhistratega i ubice "Zmajevih" anđela - pošto je jedno od njegovih imena *Dišnu* - "voda (nebeskih) jata". Obojica se bore, kao što su učinili i neki Titani boreći se protiv drugih Titana, da bi odbranili osvetničke bogove, jedan - Jupitera *tonansa* (u Indiji, Brihaspati je planeta Jupiter, što je interesantna podudarnost), drugi, da podrži večno grmećeg Rudru-Šankaru. Tokom tog rata napuštaju ga njegovi telohranitelji, bogovi oluje (Maruti). Ta priča je veoma sugestivna u nekim svojim detaljima.

Ispitajmo neke od njih i pokušajmo da otkrijemo šta one znače.

Vladajući Genij, ili "Regent" planete Jupiter je Brihaspati, oštećeni muž. On je instruktor ili duhovni guru bogova, koji su predstavnici moći razmnožavanja. U *Rig Vedi* se on naziva *Bramanaspati*, što znači "božanstvo u kome je *otolovljeno poštovanje bogova*". Otud Bramanaspati predstavlja materijalizaciju *božanske milosti*, da tako kažemo, pomoću rituala i ceremonija, ili egzoteričkog obožavanja.

"TARA" - njegova žena - sa druge strane, predstavlja personifikaciju moći onoga ko je iniciran u *Gupta Vidju* (tajno znanje), kao što ćemo pokazati.

SOMA je Mesec, astronomski, ali, u mističkoj frazeologiji, to je takođe i ime svetog napitka koji piju bramini i Inicijati tokom njihovih misterija i žrtvenih rituala. Biljka "soma" je *asclepias acida*, koja daje

²⁷

Vidi Dosonov *Klasični rečnik*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

sok od koga se pravi taj mistički napitak, *soma*. Samo potomci Rišija, *Agnihotri* (sveštenici Vatre) velikih misterija znaju sve njegove moći. Ali, pravo svojstvo istinske Some bilo je (a i danas je) da od Inicijata načini novog čoveka, nakon što se *on ponovo rodi*, naime nakon što počne da živi u svom *astralnom* telu (vidi *Eliksir života*²⁸), jer, kad jednom njegova duhovna priroda prevazide fizičko, on će ga uskoro otkinuti i odvojiti se čak i od tog eteričnog oblika.^{29*}

U drevnim vremenima, soma nikad nije davana neinciranim braćinima -jednostavnim *grīhaštama*, ili sveštenicima egzoteričkih rituala. Zato Brihaspati - iako je bio "guru bogova" - ipak predstavlja formalni oblik obožavanja, a Tara, *njegova žena* - simbol nekog ko, iako je vezan za dogmatsko obožavanje, čezne za istinskom mudrošću - predstavljena je kako je Kralj Soma, onaj koji daje tu Mudrost, inicira u misterije. Zato je u alegoriji rečeno *daju je Soma oteo*. Posledica togaje rođenje Bude - *ezoterijske Mudrosti* - (Merkur, ili Hermes u Grčkoj i Egiptu). On je predstavljen "toliko lepim" da čak i muž, iako svestan da Buda nije potomak njegovog *bukvalnog* obožavanja - priznaje novorođenog za svog Sina, plod njegovih ritualnih i besmislenih formi.³⁰ To je, *ukratko, jedno* od značenja te alegorije.

Rat na Nebu se odnosi na nekoliko događaja te vrste na raznovrsnim i drugačijim planovima bića. Prvi je čisto astronomska i kosmoloska činjenica koja spada u kosmogeniju. G. Džon Bentli (*John Bentley*)³¹ mislio daje induski *Rat na Nebu* samo figura koja se odnosi na njihove proračune vremenskih perioda (vidi Bentlijevu *Indusku astronomiju*)?³²

²⁸ Vidi *Pet godina teozojije*.

²⁹ Onaj ko koristi Somu nalazi sebe privezanog za svoje spoljašnje telo, a opet van njega, u svom duhovnom obliku. Ovaj drugi, slobodan od onog prvog, privremeno lebdi u eteričnim višim oblastima, postajući praktično "kao jedan od bogova", a ipak čuvajući u svom fizičkom mozgu sećanje na ono što vidi i uči. Otvoreno govoreći, *Soma* je plod Drveta Spoznanja koje je ljubomorni Elohim zabranio Adamu i Evi, ili *Jah-ve*, "da Čovek ne bi postao jedan od nas".

³⁰ U savremenim egzoreričkim religijama vidimo to isto.

³¹ *Istoriski pogledi na indusku astronomiju*. Citirajući iz tog dela ono što se odnosi na Arjahatu, za koga se kaže daje pronašao približan pristup pravom

Mit o Palim Andelima u njegovim raznim aspektima

To je poslužilo kao prototip, misli on, za zapadne narode, da sačine svoj *rat Titana*. Autor ne greši potpuno, ali nije ni sasvim u pravu. Ako se zvezdani prototip zaista odnosi na pre-manvantarički period i zasniva se u potpunosti na Znanju koje su arijevski Inicijati stekli o čitavom planu i razvoju kosmogonije,^{^^} *rat Titana* je tada samo legenda sa likovima pretvoreni u božanstva na osnovu stvarnog rata koji se odigrao na himalajskom *Kajlašu* (nebu), umesto u dubinama kosmičkog, međuplanetarnog prostora. To je zapis o užasnoj bici između "Sinova Boga" i "Sinova Senke" Četvrte i Pete Rase. Na osnovu ta dva događaja, koje su u jedan stopile legende pozajmljene iz egzoteričkih priča o ratu koji su Asure zapodele protiv bogova, načinjena su sva ostala narodna predanja.

Ezoterički, *Asure*, koje su kasnije pretvorene u zle duhove i niže bogove, koje su večno u ratu sa *velikim* božanstvima - predstavljaju bogove Tajne Mudrosti. U najstarijim delovima *Rig Vede*, one su duhovne i *božanske*, pošto se reč *Asura* koristi za Vrhunski Duh i isto je što i veliki Ahura zoroastrijanaca (vidi Darmešteterov VENDIDAD). Nekad su i sami bogovi Indra, Agni i Varuna spadali u *Asure*.

odnosu između raznih veličina za računanje vrednosti TI, pisac *Izvora mera* ponavlja jednu interesantu tvrdnju. Za g. Bentlija, kaže:

(...) veoma dobro je poznavao indusko astronomsko i matematičko znanje (. . .) pa se ova njegova tvrdnja može smatrati istinitom: ista izuzetna crta kod tako mnogo istočnih i drevnih naroda *da marljivo kriju tajnu te vrste znanja izražena je posebno među Indusima*. Ono što se iznosi da bi se javno poučavalo i bilo dostupno javnosti *samo je približno točnijem, ali skrivenom* znanju. I sama formulacija g. Bentlija će čudesno potkrepliti tu tvrdnju, a kad se objasni, pokazaće da je ona (induska egzoterička astronomija i nauka) izvedena *iz jednog egzaktnog sistema koji je drugačiji od evropskog*, za koji (evropski) je sam g. Bentli, naravno, verovao da je daleko iznad induskog znanja, u bilo kom periodu, u bilo kojoj generaciji.

Na njegovu nesreću, to ništa ne oduzima od slave drevnih induskih astronoma koji su bili Inicijati.

Tajna Doktrina uči daje svaki događaj univerzalnog značaja, kao što su geološke kataklizme i kraj jedne rase i početak nove, koji svaki put uključuje velike promene u epohama čovečanstva - duhovne, moralne i fizičke ~ pretvodno promišljen i unapred uređen, da tako kažemo, u nebeskim regijama našeg planetarnog sistema. Astrologija je u celini zasnovana na toj mističkoj i bliskoj povezanosti između nebeskih tela i čovečanstva: i to je jedna od velikih tajni inicijacije i okultnih misterija.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

U *Aitareja Bramani*, dah {asu) Brame-Prađapatija je oživeo, i od tog daha je on stvorio Asure. Kasnije, posle rata, Asure su nazvane božijim neprijateljima, otud - "^-sure", jer je inicijalno "A" prefiks za negaciju - ili "«e-bogovi" - pošto su bogovi nazivani "Sure". To onda povezuje *Asure* i njihova "Jata", koja ćemo nabrojati, sa "Palim Andelima" hrišćanskih crkvi, jednom hijerarhijom duhovnih bića koju nalazimo u svim panteonima drevnih, pa čak i savremenih naroda ~ od zoroastrijanaca pa do Kineza. Oni su sinovi prvobitnog Kreativnog Daha u početku svake nove Maha-Kalpe, ili Manvantare, i stoje u istom rangu kao Andeli koji su ostali "vemi". To su *bili saveznici Some* (oca *Ezoterijske Mudrosti*) i protivnici Brihaspatija (koji predstavlja ritualno ili *ceremonijalno* bogosluženje). Očigledno su ih ceremonijalisti degradirali u prostoru i vremenu u protivničke moći ili demone zbog njihove pobune protiv hipokrizije, lažnog obožavanja i formalnosti.

Sad, kakav je karakter onih koji su se borili uz njih? To su: (1) *Usanas* ili "domaćin" planete Venere, koja je danas u rimokatolicizmu *postala-Lucifer*, Genij "jutarnje zvezde" {vidi *Isaja*, XIV, 12), *Tsaba*, ili "Satanina" armija; (2) *Daitje i Danave* su Titani, demoni i divovi koje nalazimo u *Bibliji* {Postanje, VI} - potomci "Sinova Božijih" i "Kćeri ljudskih". Njihovo rodno ime pokazuje njihov navodni karakter i istovremeno otkriva *tajmuspokretačkog duha* bramina: jer, oni su *Krati-dviše* - "neprijatelji žrtava", ili egzoteričkih *obmana*. To su jata koja su se borila protiv Brihaspatija, predstavnika egzoteričkih narodnih i nacionalnih religija, i Indre - boga *vidljivog* neba, koji je u ranoj *Vedi najviši* bog kosmičkog neba, dostojnog boravišta za jednog va«-kosmičkog i Personalnog Boga, iznad koga se nikakvo egzoteričko obožavanje nikad ne može uzdići.

(3) Potom dolaze Nage,³³ Sarpa (Zmije ili Serafi). To, opet, pokazuje njihov karakter pomoću skrivenog značenja tog glifa. U mitologiji, one su *polubožanska* bića, jevrejski *Serafim* (od *Serapis i Sarpa*, Zmija), a množina je *saraf*, "gorući, vatreni" (vidi *Isaja*, VI, 23). Hrišćanska i jevrejska angelologija razlikuje Serafime i *Heruvime*, koji

³³ Nage orijentalisti opisuju kao misteriozna bića čije tragove u obilju nalazimo u Indiji do dana današnjeg i koja su živela u *Naga Dvipi*, jednom od *Sedam* kontinenata ili delova *Bharata-Varše* (stare Indije), pošto je grad Nagpur jedan od najdrevnijih gradova te zemlje.

Mit o Palim Anđelima u njegovim raznim aspektima

dolaze drugi po redu, a ezoterički i kabalistički su identični: *Heruvim* je naprsto naziv za sliku ili lik bilo koje vrste nebeskih jata. Sad, kao što je rečeno, Zmajevi i *Nage* su imena koja se daju inicijatima-pustinjacima, zbog njihove velike Mudrosti, Duhovnosti i njihovog života u pećinama. Zato, kad Jezekilj kralja od Tira naziva *Heruvimom* i kaže mu da se zbog njegove *mudrosti* i njegovog *razumevanja* *nijedna tajna* ne može sakriti (stih 3, 4, XXVIII), on jednom okultisti pokazuje daje "prorok", možda sledbenik *ezoteričkog* rituala, koji besni protiv *Inicijata* druge jedne škole, a ne protiv imaginarnog Lucifera, Heruvima palog sa neba, a potom iz Edenskog vrta. Zato je takozvani "rat", u jednom od svojih brojnih značenja, takođe alegorički zapis o borbi između dve klase adepata - desne i leve staze. U Indiji je bilo tri klase Rišija, koji su bili najstariji poznati adepti: kraljevski, ili Radarišiji, kraljevi i prinčevi, koji su prihvatali asketski život, Devarišiji, božanski, ili sinovi Darme i Joge, i Bramarišiji, potomci onih rišija koji su osnovali *gotre* bramina, ili kaste-rase. Sad, ostavljajući na trenutak po strani mitske i astronomske ključeve, tajna učenja prikazuju mnoge Atlantidane koji su pripadali tim klasama, i mi ćemo videti daje među njima bilo sukoba i ratova, *defacto et de jure*. Narada, jedan od najvećih Rišija, bio je *Devariši* i prikazuje se u stalnoj svađi sa Bramom, Dakšom i drugim bogovima i mudracima. Zato možemo da zaključimo daje, ma kakvo daje *astronomsko* značenje te opšte legende, njena ljudska faza zasnovana na stvarnim i istorijskim događajima, koji su iskrivljeni u teološku dogmu samo da bi poslužili ciljevima sveštenstva. Kako je gore, tako je i dole. Nebeski fenomeni i ponašanje nebeskih tela uzeti su kao model i taj plan je izvršen dole, na zemlji. Zato je prostor, u svom apstraktном smislu, nazvan "domenom božanskog znanja", a *Haldejci* ili Inicijati su ga zvali *Ab Soo*, stanište (ili Otac, tj. izvor) znanja, jer baš u prostoru borave inteligentne Moći koje *nevidljivo* upravljaju Univerzumom.^{^"}

Ništa manje sugestivne nisu ni osobine koje se pripisuju Šivi-Rudri, velikom *Joginu*, pretku svih Adepati, u ezoterizmu jednom od najvećih kraljeva Božanskih Dinastija. Nazvan "Najranijim" i "Poslednjim", on je pokrovitelj Treće, Četvrte i Pete Korenske Rase. Jer, u svom najranijem vidu, on je asketski *Dig-ambara*, "odeven Elementima", *Triločana*, "trooki", *Panča-anana*, "sa pet lica", što je aluzija na četiri prošle i sadašnju Petu Rasu, jer, iako sa pet lica, on

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Na isti način i po planu Zodijaka u *gornjem* okeanu nebesa, određena oblast na Zemlji (jedno unutrašnje more) bila je posvećena i nazvana "Ponorom Učenosti": dvanaest centara u moru, u obliku dvanaest malih ostrva koja predstavljaju znače Zodijaka - od kojih su dva vekovima ostali "tajanstveni".^{^^} Ono je bilo boravište dvanaest Hijerofanata i Učitelja mudrosti. "More znanja"^{^*} ili učenosti bilo je vekovima tamo gde se danas prostire Samo, ili pustinja Gobi. Ono je postojalo do poslednjeg ledenog doba, kada je lokalna kataklizma, koja se zbrisala vode na jugu i zapadu i tako stvorila današnju veliku ogolelu pustoš, ostavila samo određenu oazu, sa jednim jezerom i jednim ostrvom usred njega, kao ostatak *Zodijačkog kruga* na Zemlji. Vekovima je voden bezdan - koji je, kod naroda što su prethodili ranim Vavilonjanima, bio boravište "velike majke" (zemaljski post-tip "velika majka haosa" na nebu), roditelj Eaa (Mudrosti), koji je stariji prototip Oanesa, vavilonjanskog čoveka-Ribe - vekovima je, dakle, taj "Ponor", ili *Haos*, bio boravište mudrosti, a ne zla. Borba između Bela, a potom Merodaha, boga Sunca, protiv *Tijamat*, Mora i njegovog Zmaja - "rat" koji se završio porazom ovog drugog ~ imao je čisto kosmičko, geološko, ali i istorijsko značenje. To je stranica istrgnuta iz Istorije tajnih i Svetih Nauka, njihove evolucije, rasta i SMRTI - *za profane mase*. Ona se odnosi na *{a}*) to što je žestoko Sunce sistematski i postepeno isušilo ogromne teritorije u određenom preistorijskom periodu (jedna od užasnih suša koja se završila postepenim pretvaranjem nekad plodnih zemalja sa obiljem

ima samo "četiri ruke", postoje Peta Rasa još živa. On je "Bog Vremena", Satum-Kronos, kao što pokazuje njegov *damaru* (bubanj) u obliku peščanog sata, a ako ga optužuju da je odsekao Braminu petu glavu i ostavio mu samo četiri, to je opet aluzija na određeni stepen inicijacije, a takode i na Rase.

Idea g. Sejsarta (*Seiffarth*) da je u drevnim vremenima bilo samo deset znakova Zodijaka je pogrešna. Profanima je bilo poznato samo deset; inicijati su ih, međutim, znali sve, *od vremena kad se čovečanstvo podelilo na polove*, kad je došlo do podele *Virgo-Scorpio* (Device-Škorpije) na dva, a to je, zbog tajnog znaka koji je dodat i zbog *Libre* (Vage) koju su izmislili Grci, umesto tajnog imena koje nije saopšteno, činilo dvanaest (vidi *Razotkrivenu Izidu*, tom II, str. 456).

To je, možda, ključ za simboličko ime Dalaj Lame - "Okean" lama, što znači Okean Mudrosti. Opat Hik (*Huc*) govori o tome.

Mito Palim Anđelima u njegovim raznim aspektima

vode u peščane pustinje kakve su danas) i /b) na isto tako sistematski progon Proroka Desne Staze od strane onih Leva Staze. Ovi drugi, pošto su pokrenuli nastanak i evoluciju svešteničkih kasta, na kraju su doveli svet do svih tih egzoteričkih religija, izmišljenih da udovolje izopačenom ukusu "hoipoloi" * zatim, profanoj i ritualističkoj pompi, kao i materijalizaciji večno nematerijalnog i Neznanog Principa.

Bilo je to određeno poboljšanje u atlantičanskom čarobnjaštvu, na koje sećanje još uvek postoji u svim pismenim delovima Indije u kojima se govori sanskrit, kao i u narodnim legendama. Pa ipak je to bila parodija i obesvećenje Svetih Misterija i njihove nauke. Brz razvoj antropomorfizma i idolatrije odveo je i ranu Petu Rasu, kao što je već bio odveo Četvrtu, u čarobnjaštvo, mada u manjoj meri. Na kraju, čak su i četiri "Adama" (koji pod drugim imenima simbolizuju četiri prethodne rase) bili zaboravljeni i, prenoseći se s kolena na koleno - a u svakom su gomilani dodatni mitovi - na kraju su se udavili u okeanu narodne simbolike, zvanom Panteon. Pa ipak oni postoje do dana današnjeg u drevnom jevrejskom predanju kao *Tzelem*, "Senka-Adam" (*Čhaje* iz našeg učenja), "kalup" Adam, kopija prvog, i "muško i žensko" egzoteričkog postanja (poglavlje I); treći, "zemaljski Adam" pre Pada, androgin, i Četvrti - Adam posle svog pada, tj. odvojen na polove, ili čisti Atlantičanin. Adam iz Edenskog vrta, ili predak naše rase - Pete - predstavlja dovitljivu smešu pomenuta četiri. Kao što se kaže u *Žoharu* (III, svit. 4, red 14, izdanie Kremona), Adam, PRVI čovek, ne nalazi se sada na Zemlji, "ne nalazi se ni ispod nje". Jer, "odakle je došla donja Zemlja? Iz lanca Zemalja i neba iznad", tj. od viših planeta, onih koje su prethodile i nalaze se iznad naše Zemlje.

I izašla su iz njega (lanca) stvorena svi vrsta. Neka od njih u (čvrsto) koži, neka u ljušturama (*Klippoth*) (. .) neka u crvenim ljušturama, neka u crnim, neka u belim, a neka u drugim bojama (...)

(*vidi Kabalu*)

Kao i u haldejskoj, Berozovoj, kosmogoniji i Stancama koje smo upravo izneli, neke rasprave u Kabali govore o stvorenjima sa dva

* (Grč.) - *r̄oi no'k'koi* - prostog naroda, (nap. prev.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

lica, neke o onima sa četiri, a neke o stvorenjima sa jednim licem, jer "najviši Adam nije sišao u svim zemljama, ili stvorio potomstvo i imao mnogo žena", već je on Misterija.

Isto takva misterija je i Zmaj. Uistinu, kaže rabin Simeon Ben Johaj (*Ben-Iochai*), nije dato "Pratiocima" (učenicima, ili *ćelama*) da razumeju značenje Zmaja, već samo "malima", tj. *savršenim inicijatima* ^P

Delo početka pratioci razumeju, ali jedino mali razumeju parabolu o delovanju i *Principima* pomoći misterije zmije Velikog Mora.³⁸

A oni hrišćani koji možda čitaju ovo, na osnovu prethodne rečenice takođe će razumeti koje bio njihov "Hrist". Jer, Isus više puta tvrdi da "onaj ko ne primi Carstvo Božije kao *malo dete*, neće ni ući u njega"; ako se neke od njegovih izreka zaista i odnose na deču bez ikakve metafore, najveći broj iskaza o deci u *Jevandeljima* odnose se na *Inicijate*, a *Isus je bio jedan od njih*. O Pavlu (Savlu) se u *Talmudu* govori kao o "malom".

"Misterija zmije" sastojala se u sledećem: o našoj Zemlji, tačnije *zemaljskom životu*, u Tajnim Učenjima se često govori kao o velikom Moru; i danas je izraz "život je more" omiljena metafora. *Sifrah Dzeniuta* govori o prvobitnom haosu i evoluciji univerzuma nakon uništenja (*Pralaje*) poredeći ga sa zmijom koja se odmotava:

Pružajući tamo-amo svoj rep i svoja usta, sa glavom koja joj se okreće na vratu, razdražena je i besna. (. .) Ona gleda i krije se. *Svakog hiljaditog Dana* se ispolji.

(I, odeljak 16)

Komentar na *Purane* kaže:

To ime je u drevnoj Judeji davano Inicijatima, koji su takođe nazivani i "Nedužni" i "Odojčad", tj. ponovo rođeni. Taj *ključ* otvara pogled na Jednu od misterija *Novog Zaveta* - Irodov pokolj 40.000 "Nedužnih". Postoji legenda o tome, a događaj koji se odigrao gotovo jedan vek pre Hrista pokazuje poreklo tog predanja, stopljenog istovremeno sa predanjem o Krišni i njegovom ujaku Kansi. Sto se tiče *Novog Zaveta*, Irod predstavlja Aleksandra Janeusa (od Lidiye), koji je progonio i ubio hiljade i hiljade Inicijala, stoje dovelo do toga da se usvoji pomenuta biblijska priča.

³⁸ Žohar, II, 34.

Mit o Palim Andželima u njegovim raznim aspektima

Ananta-Seša je jedan oblik Višnua, Svetog Duha Održanja, i simbol Univerzuma, na kome on spava tokom intervala Braminih *Dana*. Sedam glava Seše drže Univerzum (. . .)

Zato Duh Božiji "spava", "diše" (*meracha'phet*) iznad Haosa neispunjene materije, pre svakog novog "Stvaranja" (*Sifrah Dzeniuta*). Sad, jedan dan Brame se sastoji, kao što smo već objasnili, od *hiljedu* Mahajuga, a pošto je svaka "Noć", ili period počinka, po trajanju ravan tom "danu", lako je videti na šta se odnosi navedena rečenica iz *Sifrah Dzeniute* koja kaže da se zmija ispoljava "jednom u hiljadu dana!" A nije više teško ni da se vidi kuda nas inicirani autor *Sifrah Dzeniute* vodi kad kaže:

Njena glava je razbijena u vodama velikog mora, kao stoje napisano: "Ti podeli more svojom snagom, ti razbi *glave* zmajevima u vodi."

(LXXIV13)

Ona se odnosi na iskušenja Inicijala u njegovom fizičkom životu, "moru tuge", ako se čita jednim ključem; ona ukazuje na sukcesivno uništenje sedam sfera lanca svetova u velikom moru prostora, kad se čita drugim ključem, jer se svako nebesko telo ili lopta, svaki svet, grupa svetova ili grupe zvezda simbolički naziva "Zmajevom glavom". Ali, ma kako da to čitamo, u antici Zmaj nikad nije smatrana zlim, isto kao ni zmija. U metaforama, bilo da su teogonijske ili naprsto fiziološke, *Xjaličke*, Zmija je uvek smatrana *bogažanskim* simbolom. Kad se kaže: "(Kosmička) Zmija koja skače 370 skokova" (*Sifrah Dzeniuta*, odeljak 33), to znači daje ciklički period velike Tropske godine (25.868 godina) podeljen ezoteričkom kalkulacijom na 370 perioda ili ciklusa, kao što se jedna solarna godina deli na 365 dana. A ako hrišćani smatraju Mihaila pobednikom nad Satanom, Zmajem, to je zato što u *Talmudu* tu osobu koja se borila predstavlja Princ Voda, koji pod sobom ima sedam podređenih Duhova - dobar razlog što gaje katolička crkva učinila svecem pokroviteljem svih pobrđa u Evropi. U kabali (*Sifrah Dzeniuta*), kreativna Sila:

(. . .) pravi skice i spiralne linije svog stvaranja *u obliku Zmije*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Ona "drži svoj rep u ustima", zato što predstavlja simbol beskrajne večnosti i cikličkih perioda. Ali, da bi se objasnila njena značenja, bila bi potrebna čitava knjiga, pa ovde moramo stati.

Tako čitalac može sada sam da vidi koja su razna značenja "Rata na Nebu" i "velikog zmaja". Najsvečanija i najstrašnija od svih crkvenih dogmi, alfa i omega hrišćanske vere i stub njenog PADA i OKAJANJA, svodi se na paganski simbol u brojnim alegorijama o tim praistorijskim ratovima.

XIX

DA LI JE PLEROMA SATANINA JAZBINA?

Ova tema još nije iscrpljena i mora se ispitati iz još nekih aspekata.

Da li Miltonov grandiozni opis tri dana bitke Anđela Svetlosti protiv Anđela Tame opravdava nagađanja da on mora daje čuo odgovarajuće istočnjačko predanje - nije moguće reći. U svakom slučaju, ako on lično nije bio povezan sa nekim od mistika, onda mora daje bio povezan preko nekog ko je imao pristup tajnim spisima u Vatikanu. Među njima se nalazi i jedno predanje o Beni Šamaš - "deci Sunca" - koje se tiče te istočnjačke alegorije, sa daleko konkretnijim detaljima, *u svojoj trostrukoj verziji*, o "Starom Zmaju" i raznim njegovim ubicama, nego što se mogu dobiti bilo iz *Knjige Enohove*, bilo iz daleko novijeg *Otkrivenja Jovanovog*, kao sto je upravo pokazano.

Neobjašnjivo je što do dana današnjeg pisci koji pripadaju mističkim društvima još uvek nastavljaju sa svojim predrasudama i sumnjama u pogledu "navodne" starosti *Knjige Enohove*. Zato, dok je pisac *Svetih Misterija medu Majama i Kvičijima* sklon da u Enohu vidije jednog Inicijata preobraćenog u hrišćanstvo (!!), (vidi str. 16), engleski kompilator radova Elifasa Levija, skupljenih u knjigu *Tajne magije*, sličnog je mišljenja. On primećuje da:

(. . .) osim istraživanja dr Kinilija, nijedno savremeno učenje ne pripisuje pomenutom delu *{Knjizi Enohovoj}* veću starost od IV veka pre Hrista.

(Biografski i kritički eseji, str XXXVIII)

Savremena učenost pravi i gore greške od ove. Izgleda da su još koliko juče *najveći* književni kritičari Evrope poricali i samu autentičnost tog dela, kao i *Orfičkih himni*, pa čak i *Knjige Hermesove* ili *Totove*, sve dok čitavi stihovi iz nje nisu otkriveni na egipatskim

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

spomenicima i grobovima iz najstarijih dinastija. Mišljenje nadbiskupa Lorensa citirano je na drugom mestu.

"Stari Zmaj" i Satana, koji je sada postao, pojedinačno i kolektivno, simbol i teološki termin za "Palog Andela", nije tako opisan ni u *izvornoj Kabali* (haldejskoj *Knjizi brojeva*), ni u savremenoj. Jer, najučeniji, ako ne i najveći od savremenih kabalista, naime, Elifas Levi, opisuje Satana sledećim vatrenim recima:

To je onaj Andeo koji je bio dovoljno ponosan da vemje da je i sam Bog, dovoljno hrabar da kupi svoju nezavisnost po cenu večne patnje i mučenja, dovoljno lep da bi obožavao samog sebe u punoj božanskoj svetlosti, dovoljno snažan da vlada u tami usred agonije i da sebi sagradi presto na svojoj neugasivoj lomači. To je Satana republikanskog i jeretičkog Miltona (...) princ anarhije, kome služi hijerarhija čistih Duhova (!!)(...)

(*Istorija magije, 16-17*)

Taj opis - koji lukavo miri teološku dogmu i kabalističku alegoriju, pa čak uspeva da majstorski uključi i politički kompliment u svoju frazeologiju - kad se čita u pravom duhu, sasvim je tačan.

Da, zaista: to je najveći od svih idealja, taj večno živi simbol - apoteoza - žrtvovanja sebe radi intelektualne nezavisnosti čovečanstva, ta večno aktivna Energija koja se buni protiv Statičke Inercije - principa za koji je samopotvrđivanje zločin, a Misao i *Svetlost Znanja* odbojni. To je - kao što Elifas Levi kaže sa neuporedivom pravednošću i ironijom:

(...) taj navodni junak mračnih večnosti, koji je, klevetnički optužen za ružnoću, ukrašen rogovima i kopitama, koji bi mnogo više odgovarali njegovom neumoljivom mučitelju - on je taj koji je na kraju preobražen u zmiju - crvenog Zmaja.

Ali, Elifas Levije još uvek bio isuviše pokoran svojim rimokatoličkim autoritetima; moglo bi se dodati, i suviše jezuita kako bi priznao daje taj đavo zapravo bio čovečanstvo, i da nikad nije postojao na zemlji nezavisno od tog čovečanstva.*

Koji đavo može imati više lukavstva, veštine i surovosti od "ubice iz Vajtčepla", Džeka Trboseka iz 1888. godine, čija gaje neuporediva krvožednost i

r

Da lije Pleroma Satanina jazbina?

U ovome je hrišćanska teologija, iako je ropski išla stopama paganstva, bila vema jedino svojoj staroj politici. Ona je morala da se odvoji i potvrdi svoj autoritet. Otuda nije moglo biti boljeg rešenja nego da se sva paganska božanstva pretvore u đavole. Svako od blištavih sunčevih božanstava antike - veličanstveno božanstvo po danu, a svoj sopstveni protivnik i neprijatelj noću, nazvano Zmaj Mudrosti, jer je moralo da sadrži seme i dana i noći - danas je pretvoreno u suprotstavljeni senku Božiju i postalo *Satana* jedino zahvaljujući neosnovanom autoritetu despotске ljudske dogme. Nakon toga su svi ti proizvođači svetlosti i senke, svi sunčevi i mesečevi bogovi, bili prokleti, i tako su jedan Bog, izabran iz mnoštva, i Satana - obojica antropomorfizovani. Ali, izgleda daje teologija izgubila iz vida ljudsku sposobnost razlikovanja i konačne analize svega što joj je veštački natureno kao idolopoklonstvo. Istorija pokazuje, kod svih rasa i svih plemena, posebno kod semitskih naroda, prirodni impuls da sopstvena plemenska božanstva uzdižu iznad svih ostalih da bi im pripisali prevlast i dokazali daje Bog Izraelja bio jedan *takav plemenSKI Bog*, i ništa više, bez obzira što hrišćanskoj crkvi, koja sledi vodstvo "odabranog" naroda, godi da učvršćuje obožavanje tog božanstva, a da anatemise sve druge. Bilo daje to u početku bila svesna ili nesvesna greška, nije važno - *bila je greška*. Jehova je u antici uvek bio samo "jedan bog *medu drugim Bogovima*" (*Psalm, LXXXII*). *Gospod* se javlja Avramu i dok govorи: "Ja sam *Bog Svetogući*", ipak dodaje "Sklopiću zavet da budem Bog tvoj" (Avramov) i *njegovog semena nakon njega* (*Postanje, XVII, 7*) - a ne arijevskih Evropljana.

Ali onda je došla grandiozna i idealna figura Isusa iz Nazareta, koja je postavljena naspram tamne pozadine, kako bi usled tog kontrasta dobila na sjaju, *a mračniju pozadinu crkva bi teško mogla izmisliti*. Pošto joj je nedostajalo poznавање simbolizma *Starog Zaveta* i pošто nije znala stvarne konotacije imena Jehova - rabinske tajne zamene za večno i neizgovorivo ime - crkva je pobrkala lukavo isfabrikovanu

mračna izvitoperenos navela da hladnokrvno ubije i osakati sedam nesrećnih i *inače* nedužnih žena! Potrebno je samo pročitati novine i u tim pijanim grubijanima (muževima i očevima!) koji prebijaju žene i decu, od kojih samo *mali* procenat dospe na sud, naći potpuno otelovljenje đavola iz hrišćanskog pakla!

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

senku sa stvarnošću, kao i antropomorfizovani simbol *razmnožavanja* sa Jednom Stvarnošću Bez Ičega Drugog, večno neznanim uzrokom svega. I kao logička posledica toga, crkva je, zarad dualnosti, morala da izmisli antropomorfizovanog Čavola - koga je, kako ona uči, stvorio sam Bog. Satana se sada pretvorio u čudovište koje je proizveo "Jehova-Frankenštajn" - sramota svoga oca i trn u oku božanskog - čudovište, takvo da nikakav zemaljski Frankenštajn ne bi mogao da stvori smešniju avet.

Pisac *Novih aspekata života* opisuje jevrejskog Boga veoma korektno, iz kabalističke perspektive, kao "duha Zemlje, koji se Jevrejima otkrio kao Jehova" (str. 209). "I opet, taj duh je bio onaj koji je, posle Isusove smrti, uzeo njegov oblik i otelovio ga kao vaskrslog Hrista" - stoje, kao što vidimo, učenje Cerinta (*Cerinthaus*)* i nekoliko gnostičkih sekti. Ali, piševo objašnjenje i zaključci su izuzetni:

Niko nije znao (. . .) bolje nego Mojsije (. . .) ni tako dobro kao on koliko je velika bila moć tih (bogova Egipta) sa čijim sveštenstvom se nadmetao (. . .) bogova za koje se tvrdilo da im je Jehova nadređen (to su tvrdili samo Jevreji). Kakvi su bili ti bogovi, ti *Ahari*, za koje se tvrdilo da im je Jehova (Ahad) - bog (. . .) tako što ih je nadvladao?

Na ovo autorovo pitanje okultizam odgovara: "oni koje danas crkva zove *Palim Andelima* i kolektivno *Satanom, Zmajem*, koje je podbio, ako treba da prihvatimo tvrdnju *crkve*, Mihail i nebeska vojska, a taj Mihail je bio naprsto sam Jehova, u najbolju ruku je jedan od potčinjenih duhova". Zato je pomenuti pisac opet u pravu kad kaže:

* Cerint, gnostik iz I veka, verovatno Sirijac, Hipolitov učenik, obučavan u Egiptu. On je učio da su svet napravili anđeli, a ne Najuzvišeniji; jedan od tih anđela je dao Jevrejima zakon, ali on nije bio savršen, o čemu svedoči deo izvomog *Matejevog Jevandelja*, koji nije unet u *Novi Zavet*. Po Cerintovom učenju svet i Jehova su, zatim, pali iz sfere vrline i izvornog dostojanstva, pa je Najviši dopustio jednom od svojih slavnih Aiona, čije ime je bilo "pomazanik, spasilac" (Hrist) da se inkamira u čoveku Isusu, koji je, inače, bio rođen kao sin Josifa i Marije, poput bilo kog drugog smrtnog čoveka. Hrist je sišao Isusu, a napustio ga pre njegove smrti, da bi se, posle njegove smrti, vratio kao njegovo otelovljenje. (nap. prev.)

Da lije Pleroma Satanina jazbina?

Grci su verovali u postojanje (...) *demona*. Ali, (...) to su anticipirali Jevreji, koji su smatrali &&/& postojala jedna klasa personifikujućih duhova koje su oni nazivali *demonima*, "personifikatorima". Ako pored Jehove, koji to izričito potvrđuje, dopustimo postojanje drugih bogova, koji su bili personifikatori Jednog Boga, da li su ti bogovi bili naprosto viša klasa personifikujućih duhova, koja je stekla i primenjivala veće moći? I zar nije personifikacija *ključ za misteriju stanja Duga*? Ali, kad jednom steknemo tu perspektivu, *kako da znamo da Jehova nije bio personifikujući Duh*, Duh koji je sebe proglašio, pa tako i postao, personifikator jednog neznanog i nespoznatljivog Boga? Zaista, kako da znamo da Duh koji je sebe nazivao Jehovom, pripisujući sebi te atribute, nije na taj način sam sebe doveo do toga da bude pripisan Jednom koji je u stvarnosti isto toliko bezimen koliko je i nespoznatljiv?

(str. 144-145)

Potom autor pokazuje da "duh Jehova" este personifikator po svom sopstvenom priznanju. On je dao na znanje Mojsiju "da se pojавio patrijarsima kao *Bog Sadaj* (. . .)" i "*bog Helion* (. . .)". U istom dahu on je uzeo i ime Jehova, a na osnovu vere u tvrđnju tog personifikatora, imena *El*, *Eloah*, *Elohim* i *Sadaj*, čitana su i tumačena, uporedo sa imenom Jehova, kao "Svemogući Gospod Bog". Potom, kad je ime Jehova postalo tabu, ono je zamenjeno nazivom ^c/ona/, "Gospod" i:

(...) zahvaljujući toj zameni "Gospod" je od Jevreja prešao hrišćanskoj "Reci" i "Svetu" kao naziv za Boga.

(str. 146)

A kako mi da znamo, mogao je da doda taj autor, da Jehova nije grupa duhova koji personifikuju tog naizgled jednog -Joc? ili Jod-He?

Ali, ako je hrišćanska crkva prva pretvorila postojanje Satane u dogmu, to je bilo zato što je, kao što je pokazano u *Razotkrivenoj Izidi*, Đavo - taj moćni neprijatelj Božiji (? ! !) morao da postane kamen-temeljac stubova crkve. Jer, kao što ispravno primećuje teozof g. Žil Besak (*Jules Baissac*) u svojoj knjizi *Satana ili Đavo (Satan ou le Diable)* (str. 9):

Il fallait eviter de paraître autoriser le dogme du double principe enfaisant de ce Satan créateur une puissance réelle, et pour

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

*expliquer le mal originel, on profere contre Manes rhypothese d'une permission de l'unigue tout Puissant. **

U svakom slučaju, taj izbor i taj način nisu bili baš srećni. Čak je i personifikator nižeg boga Avramovog i Jakovljevog morao da se potpuno razdvoji od mističkog "Oca" Isusovog - ili je u daljim pričama moralno biti dopušteno da Pali Andeli ne budu pobijeni.

Svi bogovi gentila su povezani i u bliskom su odnosu sa Jehovom - *Elohimom* jer su svi oni Jedno *Jato*, čiji se sastavni delovi u ezo-terijskim učenjima razlikuju samo po imenu. Jedina razlika između "Poslušnih" i "Palih" Andela je u njihovim funkcijama, bolje rečeno u lenjosti nekih, a aktivnosti nekih drugih od tih "Đan Kohana" ili *Elohima* kojima je bilo "*naređeno da stvaraju*", tj. da od večnog materijala izgrade ispoljeni svet.

Kabalisti kažu da je pravo ime Satane obrnuto ime Jehove, jer "Satana nije crni bog, već negacija belog božanstva", ili *svetlosti Istine*. Bog je svetlost, a Satana mora biti tama ili *senka* da bije istakao, jer bez nje bi čista svetlost bila nevidljiva i nepojmljiva. Elifas Levi kaže:

* (Franc.) - "Bilo je neophodno izbeći da se potvrdi dogma principa dualizma, na taj način što će se taj Satana učiniti realnom moći, da bi se tako objasnilo poreklo zla, nauštrb Manove hipoteze o dopuštenju jednog Svetog." (nap. prev.)

Nakon polimorfnog pantezma nekih gnostika, došao je ezoterijski *dualizam* Manija, koga su optuživali daje personifikovao *Zlo* i od Đavola stvorio boga - suparnika samog Boga. Ne vidimo da je hrišćanska crkva išta popravila tu ideju manjejstva jer ona do dana današnjeg zove Boga svojim Kraljem Svetlosti, a Satanu - Kraljem Tame.

U vezi sa ovim da navedemo reci g. Lenga (*Laing*) u njegovom zadivljujućem delu *Savremena nauk.a i savremena misao* (str. 222, 3. izdanje):

Od te dileme (postojanja zla u svetu) ne može se pobeci ukoliko se potpuno ne odreknemo ideje o antropomorfnom božanstvu i iskreno prihvativamo naučnu ideju o Prvom Uzroku, nedokučivo i staro otkriće, i ideju o jednom univerzumu čije zakone možemo da otkrijemo, ali o čijoj pravoj suštini mi ne znamo ništa već *možemo samo da nagadamo, ili da nejasno opazimo jedan fundamentalni zakon koji možda čini polarizaciju na dobro i зло neophodnim uslovom postojanja.*

Kad bi nauka znala tu "pravu suštinu", umesto što je ne zna, to nejasno nagađanje pretvorilo bi se u pouzdano znanje da *takov jedan zakon postoji*, a takođe i u znanje daje taj zakon povezan sa Karmom.

Da lije Pleroma Satanina jazbina?

1 Za inicijate đavo nije neka osoba, već tvoračka Sila, kako za Dobro, tako i za Zlo.

Oni (inicijati) su tu silu predstavljali u tajanstvemom obliku booga *Pana* - ili Prirode; otuda ta mitska i mistička figura ima rogove i kopita, isto kao i hrišćanski "jarac veštičjeg Sabata". Što se toga tiče, hrišćani su nesmotreno zaboravili da je jarac takođe bio žrtva koja je izabrana za iskupljenje greha čitavog Izraela, daje žrtveni jarac zaista bio žrtveni mučenik, simbol najveće misterije na svetu - *Pada* u razmnožavanje. Problem je jedino u tome što su Jevreji odavno zaboravili pravo značenje svog smešnog junaka (smešnog za neinicirane), izabranog iz životne drame u velikim misterijama koje su oni izvodili u pustinji, a hrišćani to pravo značenje nisu nikad ni znali.

Elifas Levi nastoji da objasni dogmu njegove crkve paradoksima i metaforama, ali mu to veoma slabo ide od ruke, zahvaljujući brojnim tomovima koje su, u ovom našem XIX veku, napisali pobožni katolički demonolozi sa odobravanjem i pod pokroviteljstvom Rima. Za prave rimokatolike, đavo ili Satana je *stvarnost*, a drama, koja se, prema vizionaru sa Patmosa (koji je verovatno želeo da se nadograditi na priču iz *Knjige Enohove*), odigrala u zvezdanoj svetlosti, za njih je isto toliko stvarna i istorijska činjenica koliko i svi drugi alegorijski i simbolički događaji iz *Biblike*. Ali, Inicijati daju jedno objašnjenje koje se razlikuje od objašnjenja Elifasa Levija, čiji je genijalni i vesti intelekt morao da pristane na određeni kompromis koji mu je nametao Rim.

Zato, istinski i *beskompromisni* kabalista priznaje daje, za sve potrebe nauke i filozofije, dovoljno da neupućeni znaju kako je veliki magički agens, koji sledbenici markiza de Sen Martena (*de St. Martin*) - martinisti - zovu astralnom svetlošću, srednjovekovni kabalisti i alhemičari Zvezdanom Devicom i *Mysterium Magnum*, a istočnjački okultisti Etrom, odrazom Akaše - baš ono što crkva naziva *Luciferom*. Nije novo ni za koga to da su latinski sholastičari uspeli da univerzalnu dušu i Pleromu, *nosioca Svetlosti* i posudu u kojoj se sadrže svi oblici, silu koja je raširena po čitavom univerzumu, sa svojim direktnim i indirektnim dejstvima, pretvore u Satunu i njegova dela. Ali, oni su sada spremni da pomenutim neupućenima odaju

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

čak i tajnu koju je nagovestio Elifas Levi *bez odgovarajućeg objašnjenja*, jer njihova politika prikiranog otkrivenja može dovesti jedino do novog sujeverja i nesporazuma. Šta, uistinu, može jedan proučavalac okultizma, *početnik*, shvatiti iz narednih, veoma poetskih rečenica Elifasa Levija, koje su isto tako apokaliptičke kao i spis bio kog alhemičara:

Lucifer, astralna svetlost (. . .) je posrednička sila koja postoji u čitavoj tvorevini; ona služi da stvori i uništi, a Adamov Pad bio je erotsko pijanstvo koje je njegovu generaciju učinilo robom te fatalne svetlosti (...) svaka seksualna strast koja savlada naša čula predstavlja vrtlog te svetlosti koji nastoji da nas povuče u ponor smrti. Ludosti. Halucinacije, vizije, ekstaze - sve su to oblici veoma opasnog uzbuđenja izazvanog tim *unutrašnjim fosforom* (?) Ta svetlost, na kraju, ima prirodu Vatre, koja, kad je inteligentno koristimo, greje i oživljava, a u suprotnom razara i uništava. Čovek je pozvan da suvereno ovlađa tom (astralnom) svetlošću i tako stekne svoju besmrtnost, a istovremeno mu preti opasnost da ga ona (astralna svetlost) opije, obuzme i uništi zauvek. Zato bi ta Vatra, u onoj meri u kojoj proždire i u kojoj je osvetoljubiva i fatalna, stvarno bila vatra pakla, zmija iz legende, čijih je razdirućih grešaka puna; ona proždire suze i škrugt zuba nedovršenih bića, senka života koja im beži i izgleda kao da im se ruga i vreda njihovu agoniju, sve bi to uistinu bio đavo ili Satana.

(*Istorija magije*, str 197)

U svemu ovome *nema pogrešnih* tvrdnji; nema ničega osim preobilja loše primenjenih metafora, kao u njihovoј primeni na Adama - *mit* - da bi se ilustrovali astralni učinci. *Akaša* - astralna svetlost" - može se defmisati u nekoliko reci: to je univerzalna Duša, Matrica Univerzuma, "*Mysterium Magnum*" iz koje je, putem odvajanja ili *diferencijacije*, rođeno sve što postoji. Ona je uzrok postojanja, ona ispunjava čitav beskrajni Prostor[^] *onaje sam Prostor* u određenom smislu, ili, istovremeno, njegov Šesti i Sedmi princip.[^]

Akaša nije Etar nauke, kako je prevode neki orijentalisti.

Johan Trithajm (*Jochannes Tritheim*), spanhajmski opat, najveći kabalista svog vremena kaže:

Umetnost božanske magije sastoji se u sposobnosti da se opaze suštine stvari u svetlosti prirode (astralnoj svetlosti) i da se, korišćenjem duševnih moći duha iz tog nevid-

Da lije Pleroma Satanina jazbina?

Ali, pošto ona, kad se radi o ispoljavanju, predstavlja konačno u Beskonačnom, ta svetlost mora da ima svoju senovitu stranu - kao što smo već primetili. A pošto se beskonačno nikad ne može ispoljiti, ovaj konačni svet mora da bude zadovoljan *samo senkom*, koja svoje delovanje proteže na čovečanstvo i koju čovek privlači *i prisiljava na aktivnost*. Otuda, dok je *Univerzalni Uzroku* svom neispoljenom jedinstvu i beskonačnosti, Astralna svetlost - za čovečanstvo on postaje naprosto posledica uzroka koje su pokrenuli ljudi svojim grešnim životima. Ne proizvode njeni blistavi stanovnici - bilo da ih zovemo Duhovima Svetlosti ili Duhovima Tame - ono što čini dobro i зло, već samo čovečanstvo određuje neizbežno delovanje i reakciju u tom velikom magičkom agensu. Čovečanstvo je postalo "Zmija iz *Postanja*", pa zato svakog dana i svakog sata prouzrokuje Pad i greh "Nebeske Device" - koja tako postaje majka bogova i đavola istovremeno; jer ona je božanstvo koje večno voli, povoljno za sve one koji pobuduju njeno *srce i Dušu* umesto da k sebi privlače njeno senovito ispoljeno postojanje, koje Elifas Levi naziva "fatalnom svetlošću" što ubija i uništava. Čovečanstvo, njegovi pripadnici, mogu da nadvladaju njene posledice i zagospodare njima, ali samo svetošću svojih života i time što pokreću dobre uzroke. Ona ima moć samo nad ispoljenim *nižim* principima - senkom Neznanog i Nespoznatljivog Božanstva u Prostoru. Ali, kako u starini, tako i *danас*, Lucifer, ili *Luciferus* predstavlja ime andeoskog Entiteta koji vlada *svetlošću istine*, kao i svetlošću dana. U velikom jevanđelju valentinijaca, *Pistis Sofiji* (odeljak 361), uči se daje od tri Moći koje emaniraju iz Svetih imena Trojice (TpiPuva)a8iq), Sofija (po tim gnosticima. Sveti Duh - najkulturnija od svih) ona koja boravi na planeti Veneri ili Luciferu.

Ijivog univerzuma proizvedu materijalne stvari, a prilikom takvog delovanja, ono što je Gore i ono što je Dole moraju se spojiti i navesti da deluju harmonično. Duh Prirode (astralna svetlost) je jedinstvo koje kreira i fonnira sve, i ako čovek posluži kao njen instrument, može da proizvede divne stvari. To možeš postići ako naučiš da spoznaš sebe. Spoznaćeš je putem moći duha koji je u tebi, a postići ćeš to mešajući svoj duh sa suštinom koja izlazi iz tebe. Ako želiš da uspeš u jednom takvom delu, moraš da znaš kako da razdvojiš Duh i Život u Prirodi i, štaviše, kako da izdvojiš astralnu dušu u samom sebi i daje učiniš opipljivom, a tada će se supstanca te duše ispoljiti i postati objektivna zahvaljujući moći duha.

(Navedeno u Paracelzusu dr Hartmana)

TAJNA DOKTRINA • ANTROPOGENEZA

Zato Astralna Svetlost za profane može istovremeno da bude Bog i Đavo - *Demon est Deus inversus*, a to znači, kroz svaku tačku Beskrajnog Prostora trepere magnetske i električne struje žive Prirode, talasi koji daju život i koji izazivaju smrt, jer smrt na zemlji postaje život na drugom planu. *Lucifer* božanska i zemaljska svetlost, "Sveti Duh" i "Satana" u istom trenutku, postoje *vidljivi* Prostor potpuno ispunjen nevidljivim izdiferenciranim Dahom, a Astralna Svetlost, ispoljeni efekti dvoje koji su jedno, kojom mi sami upravljamo i koju privlačimo, predstavlja *Karmu* čovečanstva, koja je i personalni i impersonalni entitet: personalni jer je to mističko ime koje je Sv. Martin dao jatu božanskih Tvoraca, vodiča i vladara ove planete, a impersonalni jer je uzrok i posledica univerzalnog Života i Smrti.

*Pad je bio rezultat čovekovog znanja jer su mu se "otvorile oči". Uistinu, Mudrosti i skrivenom znanju naučili su ga "Pali Andeli" jer su oni od tada postali njegov *Manas*, Um i Samosvest. U svakom od nas ta zlatna nit neprekidnog života - koja se periodično lomi u aktivne i pasivne cikluse čulnog postojanja na zemlji i natčulnog u Devahanu - počinje od naše pojave na ovoj Zemlji. *Sutrdma*, sjajna nit besmrtnе impersonalne monade je ta na koju su naši zemaljski životi ili prolazna *Ega* nanizani kao perle na ogrlici - kao što to divno izražava filozofija vedante.*

A sada je dokazano daje Satana, ih Crveni *Vatreni* Zmaj, "Gospodar Fosfora" (sumpor je bio teološko "poboljšanje"), i *Lucifer*, ili "Nosilac Svetlosti", u nama; to je naš *Um* - naš kušač i izbavitelj, naš inteligentni oslobodilac i spasitelj od čistog animalizma. Bez tog principa - emanacije same suštine čistog božanskog principa *Mahata* (Inteligencije), koji zrači direktno iz *Božanskog uma* - sigurno ne bismo bili bolji od životinja. Prvi čovek, Adam, načinjen je samo kao živa duša (nefeš), a poslednji Adam je načinjen kao *oživljujući Duh*, ^ kaže Pavle, a njegove reci se odnose na građenje ili *Stvaranje* čoveka. Bez tog *oživljujućeg* duha, ili *ljudskog Uma* ili duše, ne bi bilo

Pravi izvorni tekst *Prve Pavlove poslanice Korinćanima*, kad se prevede kabalistički i ezoterički, glasio bi (poglavlje XV, stihovi 44 i 45): "Posejano je duševno telo, odgajeno je duhovno telo." Sveti Pavle je bio Inicijal, a njegove reci dobijaju sasvim drugo značenje kada se čitaju ezoterički. Telo, "posejano u slabosti (pasivnosti), odgajano je u moći" (43) - odnosno u duhovnosti i intelektu.

Da lije Pleroma Satanina jazbina?

razlike između čoveka i zveri, kao što je, zapravo, i nema među životinjama u pogledu njihovih dela. Tigar i magarac, soko i golub - svi su podjednako nedužni jer *nisu odgovorni*. Svaki od njih sledi svoj instinkt: tigar i soko ubijaju sa istom ravnodušnošću sa kojom magarac jede čičak ili golub kljuca zrno kukuruza. Ako *Padima* onaj smisao koji mu pripisuje teologija, ako je do pada došlo usled jednog čina koji priroda nikad nije *planirala - greha*, staje se životinjama? Ako nam kažu da one produžuju svoju vrstu zahvaljujući istom onom "izvornom grehu zbog koga je Bog prokleo zemlju - pa otud i sve živo na njoj" - postavićemo drugo pitanje. Teologija i nauka nam kažu da su životinje postojale na zemlji pre nego ljudi. Mi pitamo teologiju: kako su *one, produžavale vrstu* pre nego stoje ubran plod sa Drveta Znanja, odnosno Dobra i Zla? Kao stoje rečeno:

Hrišćani - koji su videli daleko nejasnije od velikog Mistika i Osloboodioca čije su ime uzeli, čija su učenja pogrešno razumeli i pretvorili u parodiju, / *čija su dela pomračila sećanje na Njega* - uzeli su jevrejskog Jehovu onakvog kakav je bio i, naravno, uzalud se trudili da pomire *Jevangelje Svetlosti i Slobode* sa Božanstvom Tame i Ropstva.

(Rat na Nebu)

Od Godolfsma Mitforda (*Godolphin Mitford*), kasnije Murad Ali Beja (*Murad Ali Bey*). Rodio se u Indiji kao sin misionara, prešao u islam i sahranjen kao musliman 1884. godine. Bio je krajnje znamenit misdk, velike učenosti i izuzetne inteligencije. Ali, skrenuo je sa Desnog Puta i doživeo karmičku kaznu. Kao stoje lepo pokazao ovaj autor:

Sledbenici pobedenog Elohima, koje su najpre masakrirali Jevreji (Jehoviti), a potom ih progonili pobednički hrišćani i muslimani, ipak su opstali. (. .) Neke od tih rasutih sekti izgubile su čak i predanje o pravom objašnjenju svoje vere - da u tajnosti i misteriozno obožavaju Princip Vatre, Svetlosti i Slobode. Zašto sabeanski beduini (priznati kao monoteisti kad borave u islamskim gradovima) u samoči pustinjskih noćipak prizivaju zvezdano "Nebesko Jato"? Zašto Jezidi, "Đavolovi Sledbenici", obožavaju "Muluk Taoos" - "Gospoda Pauna" - amblem ponosa, i stooke inteligencije (a takođe i inicijacije), koji je, prema starom istočnjačkom predanju, proteran sa neba zajedno sa Satanom? Zašto golaiti i njima srodne mesopotamsko-iranske islamske sekte veruju u "Noor Ilahe" - Svetlost Elohima - koju je u ekstazi prenelo na stotine Proroka-voda? Da li je to zato što su oni u neznačajkom sujeverju produžili sa tradicionalnom religijom "Sjajnih Božanstava koje je Jehova zbacio" (tačnije, za koje se kaže da ih je zbacio Jehova), jer, da je zbacio *njih*, zbacio bi i samog sebe. "Muluk-Taoos"

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Ali, do sada je već dovoljno dokazano da su svi takozvani zli Du-hovi, za koje se tvrdi da su zapodeli rat sa bogovima, isto što i lično-sti, štaviše, da su sve drevne religije poučavale istom načelu, osim zaključka koji ih razlikuje od hrišćana. Svi sedam prvobitnih bogova imali su dualno stanje, jedno suštinsko, drugo sekundarno. U svom suštinskom stanju oni su bili "Graditelji" ili *Uobličavaoci*, Održavaoci i Vladari ovog sveta, a u sekundarnom stanju, odenuvši se u vidljivu telesnost, oni su sišli na zemlju i vladali na njoj kao kraljevi i instruktori nižih jata, koja su se još jednom inkamirala na zemlji kao ljudi.

I tako, ezoterijska filozofija pokazuje daje čovek uistinu ispoljeno božanstvo u oba njegova aspekta - dobrom i zlom, ali teologija nije u stanju da prizna tu filozofsku istinu. Pošto poučava dogmi o Palim Anđelima u njenom bukvalnom značenju, i pošto je učinila Satanu kamenom temeljcem i stubom dogme o okajanju - bilo bi samoubilački kad bi je priznala. Kad je jednom pokazala da su bun-tovni anđeli *različiti od Boga i Logosa* u svojim ličnostima, priznati da pad *neposlušnih* Duhova naprosto znači njihov pad u razmnožavanje i materiju, bilo bi isto što i reći da su Bog i Satana isto. Jer, po-stoje LoGOS (ili Bog) skup tog nekad božanskog Jata koje je optuženo daje Palo, sledilo bi da su Bog i Satana jedno.

Pa ipak je to bio stvarni filozofski stav i načelo u antici, koje je danas izvitopereno. *Verbum*, ili "Sin", paganski gnostići su pokazi-vali u dualnom aspektu - zapravo, on je bio *dvojstvo* u potpunom *jedinstvu*. Otud beskrajne varijacije i nacionalne verzije. Grci su imali Jupitera, Kronosovog sina, koji ga baca u dubine kosmosa. Arijev-ci su imali Bramu (u kasnijoj teologiji) koga Siva survava u Ponor Tame, itd, itd. Ali, pad tih Logosa i Demijurga sa njihovih prvobitnih uzvišenih položaja u svim slučajevima je imao jedan te isti ezo-terijski smisao: *prokletstvo* - u filozofskom smislu - da se inkamiraju na ovoj zemlji; nezaobilazni stepenik na lestvici kosmičke evolu-cije, izuzetno filozofski i podesan karmički zakon, bez koga bi prisustvo Zla na Zemlji zauvek ostalo nerazrešiva misterija za istinsku filozofiju. Reći, kao što kaže autor dela *Esprit Tombes des Paiens* (str. 347) da pošto se "hrišćanstvo oslonilo na dva stuba, na zlo

-je MajfA: - "Vladar", kao stoje pokazano u fusuoti. To je samo novi oblik Moloha, Moleha, Malajaka i *Malahima* - Glasnika, Andela, itd.

Da lije Pleroma Satanina jazbina?

(novrinou) i dobro (dYa9oC), na dve sile, ukratko (dya9ai Kal KttKal 8uva|Li8rq), otud, ako potisnemo kažnjavanje *zlih sila*, zaštitnička misija dobrih Moći neće imati ni vrednosti ni smisla" - znači izreći potpuno nefilozofsku besmislicu. Čak i ako se uklapa u hrišćansku dogmu i objašnjava je, ona pomračuje činjenice i istine pravobitne mudrosti vekova. Oprezni nagoveštaji Pavlovi imaju pravi ezoterijski smisao i bili su potrebni vekovi sholastičke preprednosti da im, u njihovom tumačenju, daju današnji lažni ton. *Verbum* i *Lucifer* su u svom dualnom aspektu jedno, a "Princ Vazduha" (*princeps aeris hujus*) nije "Bog tog perioda", nego večni princip. Ako za njega kaže da uvek *kruži* oko sveta - *qui circumambulat terram* - veliki apostol time naprsto misli na neprestani ciklus ljudskih inkarnacija, u kome će zlo uvek preovladavati do dana kad će pravo božansko Prosvetljenje, koje pruža ispravnu percepciju stvari, izbaviti čovečanstvo.

Lako je iskriviti nejasne izraze pisane na mrtvim i davno zaboravljenim jezicima, i podmetnuti ih kao istinite i *otkrivene* činjenice neupućenim masama. Identičnost misli i značenjaje nešto što pogoda sve proučavaoce religija kad pomenu predanje o palim Duhovima, i od tih velikih religija nijedna ne propušta da ih spomene i opiše u ovom ili onom obliku. Dakle, Hoang-Taj, veliki Duh, vidi svoje Sinove, koji su stekli *aktivnu mudrost, kako padaju u dolinu Bola*. Njihov vođa. LETEĆI ZMAJ, pošto se napio zabranjene ambrozije, *pao je na Zemlju* sa svojim Jatima (Kraljevima). U *Zend Avesti*, Angra Mainju (Ahri man), koji se okružio Vatrom ("Plamenovima" - vidi napred u tekstu) nastoji da osvoji Nebesa,* kad Ahura Mazda, koji silazi sa *čvrstog* Neba na kome boravi u pomoć Nebesima *koja se okreću* (*uprostoru i vremenu*, ispoljeni svetovi ciklusa, uključujući i ciklus inkarnacije), i *Amšaspendi*, "sedam sjajnih Srava" koje prate njihove zvezde, zapovedaju boj sa Ahri manom i pobedene Deve padaju na Zemlju zajedno sa njim (*Acad. Des Inscript.* Tom XXXIX, str. 690; vidi *Vendidad*, farg. XIX, III). U *Vendidadu*, Dave se nazivaju "zločiniteljima" i prikazano je kako su se sjurili u "dubine paklenog sveta", ili materije (47.). To je alegorija koja pokazuje *Deve prisiljene da se inkarniraju* kad su se jednom odvojile od svoje

Tako čini svaki jogin, pa čak i hrišćanin: čovek mora *osvojiti Carstvo nebesko silom* - tako nas uče. Zašto bi takva želja bilo koga učinila đavolom?

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

roditeljske suštine, ili, drugim recima, nakon što je jedinstvo postalo mnoštvo, to jest, nakon diferencijacije i ispoljavanja.

Egipatski Ti fon, Piton, Titan, Sure i Asure - svi pripadaju istoj legendi o Duhovima koji naseljavaju Zemlju. Oni nisu "demoni kojima je povereno da stvore i urede vidljivi univerzum", već uobličavaoci ("arhitekti") svetova i čovekovi preci. Oni su *Pali* Anđeli, metaforički - "prava ogledala Večne Mudrosti".

Šta je apsolutna i potpuna istina, kao i ezoteričko značenje tog univerzalnog mita? Čitava suština *se ne može preneti usmeno*, niti je može opisati bilo koje pero, čak ni pero Andela beležnika, ukoliko čovek ne nađe odgovor u svetilištu sopstvenog srca, u najvećim dubinama svoje božanske intuicije. To je velika *SEDMA MISTERIJA Stvaranja*, prva i poslednja, i oni koji čitaju *Otkrivenje Jovanovo* mogu naći njenu senku skrivenu ispod *sedmog pečata...* Ona se može prikazati jedino u njenom pojavnom, objektivnom obliku, poput večne zagonetke Sfinge. Ako se Sfinga bacila u more i umrla, to nije bilo zato što je Edip *resio* zagonetku vekova, već zato što je, antropomorfizujući večno duhovno i subjektivno, on zauvek obeščastio tu veliku istinu. Zato, mije možemo saopštiti samo sa njenog filozofskog i intelektualnog nivoa, koji se otključavaju sa tri odgovarajuća ključa - jer su poslednja četiri od sedam ključeva, koji potpuno otvaraju dveri misterija Prirode, u rukama najviših Inicijata i ne mogu se otkriti širokim masama - bar ne u našem veku.

Doslovno značenje je svuda isto. Dualizam mazdeanske religije rodio se iz egzoteričkog tumačenja. Sveti *Airjaman*, "onaj koji donosi blagostanje", koji se priziva u molitvama zvanim Airjama-išjo, predstavlja božanski aspekt Ahrimana, "smrtonosnog, *Dae od Daeva*" (farg. XX, 43), a Angra Mainju je njegov mračni materijalni aspekt. "Sačuvaj nas od Mrzitelja, o Mazda i Armaita Spenta" - (*Vendidad Sddah*) - ovo kao molitva i priziv ima isto značenje sa "Ne navedi nas u iskušenje", i to je molitva koju čovek upućuje užasnom *Duhu dvojnosti* u samom sebi. Jer, (Ahura) Mazda je duhovni, božanski i pročišćeni čovek, a Armaita Spenta, Duh Zemlje ili materijalnosti, u određenom smislu je isto što i Ahriman ili Angra Mainju.

Sva literatura Maga ili mazdeanska literatura - tj. ono stoje od nje preostalo - jeste magijska, okultna, pa zato alegorička i simbolička - čak i njena "misterija zakona" (vidi *Gdtha* u *Yasna XLIV*). Sada

Da lije Pleroma Satanina jazbina?

Mobedi i Parsi motre na *Baresmu* tokom žrtve, božansku grančicu sa Ormuzdovog "drveta" koja se pretvorila u pregršt metalnih palica i čude se zašto im ne pomažu mnogo ni Ameša Spenti, ni "visoki i lepi zlatni Haomas, pa čak ni njihov Vohu-Mano (dobre misli), ni njihov Rata (žrtvena ponuda). Neka oni meditiraju na "drvo Mudrosti" i proučavaju njegove plodove, usvajajući ih jedan po jedan. Put do drveta večnog života, bele Haome, Gaokerena, vodi sajednog kraja Zemlje do drugog: a Haoma je i na Nebu i na Zemlji. Ali, da bi opet postao njen sveštenik i *iscelitelj*, čovek mora da izleči sebe kako bi mogao da leci druge.

To još jednom pokazuje da takozvani "mitovi", kako bi mogli bar približno da se razmatraju sa makar određenim stepenom pravednosti, moraju podrobno da se ispitaju iz svih aspekata. Uistinu, svaki od sedam *Ključeva* mora da se upotrebi na pravom mestu i nikad ne sme da se pomeša sa ostalima ako hoćemo da razotkrijemo čitav ciklus misterija. U današnjem turobnom, dušegubnom materijalizmu, po mišljenju naših učenih savremenika, drevni sveštenici Inicijati postali su sinonimi za lukave uzurpatore, koji su raspalili vatru sujeverja da bi lakše ovladali umovima ljudi. To je neosnovana kleverte, koju su rodili skepticizam i kritičko mišljenje. Niko nije više verovao u Bogove - ili, možemo reći. Duhovne, a danas i nevidljive Moći, ili Duhove - *noumen fenomena* - nego što su verovali oni: a onu su verovali baš *zato što su znali*. Ako su oni bili prisiljeni da, nakon inicijacije u Misterije Prirode, svoje znanje sakriju od profanih, koji bi ga sigurno zloupotrebili, takva tajnovitost je nesumnjivo bila manje opasna od politike njihovih uzurpatora i naslednika. Oni prvi su poučavali samo ono što su dobro znali. Ovi *drugi poučavajući onom što ne znaju*, kao siguran zaklon za svoje neznanje izmislili su jedno ljubomorno i okrutno Božanstvo, koje zabranjuje čoveku da zaviri u njegove tajne pod pretnjom prokletstva. Neka im bude, jer se o *njegovim* misterijama ugladenom slušaocu može jedino natuknuti, a nikako ih ne bi trebalo opisivati. Pogledajte Kingove *Gnostike*, "Opis Ploča" (Ploča H), i vidite i sami šta je bila prvobitna Arka (Kovčeg) Zaveta, prema autoru koji kaže:

Postoji rabinsko predanje daje Heruvim, koji je bio postavljen na njega, bio prikazan kao muškarac i žena u činu spajanja da bi izrazio veliku doktrinu Suštine *Oblika* i *Materije*, dva principa

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

svih stvari. Kad su Haldejci provalili u svetilište, i ugledali krajnje zapanjujući simbol, naravno da su uzviknuli: "Zar je to vaš Bog, koga hvalite daje toliki ljubitelj čistote?"

(str. 441)

King misli da to predanje "isuviše miriše na aleksandrinsku filozofiju da bi zasluživalo ikakvo poverenje", ali mi ne mislimo da je tako. Oblik i izgled krila dva Heruvima koja stoje na desnoj i levoj strani Kovčega, ta krila koja se sastaju nad "Najsvetijim od Svetih", tvore jedan *simbol*, koji dovoljno govori sam za sebe, pored "svetog" JoJunutar arke! Misterija Agatodemona, u čijoj legendi se kaže: "Ja sam Hnumis, Sin Univerzuma, 700", jedina može da resi misteriju Isusa, kod kogaje 888 broj imena. To nije ključ Sv. Petra, ili crkvene dogme, već *narteks* - štap kandidata za inicijaciju, koji se mora oteti iz zagrljaja večno čuteće drevne Sfinge. U međuvremenu:

Auguri, koji, kad se sretnu, moraju da drže jezik za zubima da bi potisnuli napad smeha, mogu da budu mnogo brojniji u naše vreme nego što su bili u doba Sule.

XX

TITAN PROMETEJ

PROMETEJEVO POREKLO IZ DREVNE INDIJE

U današnje vreme najbolji evropski simbolozi ni najmanje ne sumnjaju daje u antici ime Prometej imalo najveći i najmističkiji značaj. Pisac knjige *Mythologie de la Grece Antigue*,* iznoseći priču o Deukalionu, koga su Beoćani smatrali pretkom ljudskih rasa, a koji je bio Prometejev sin, primećuje:

Zato je Prometej nešto više od arhetipa čovečanstva: on je *negov stvaralac*. Na isti način na koji vidimo kako Hefest uobličuje prvu ženu (Pandoru) i obdaruje je životom, i Prometej mesi vlažnu ilovaču od koje oblikuje telo prvog čoveka koga će obdariti iskrom duše.

(*Apolodor, I, 7, 1*)

Nakon Deukalionovog potopa, kaže se, Zevs je naredio Prometeju i Atini da iz blata koje su ostavile vode stvore novu rasu ljudi (Ovidije, *Metamorfoze*, 1,81, *Etym. M.* v. npo|ari9euq), a u Pausanijino vreme, mulj koji je taj junak koristio za tu svrhu još uvek se pokazivao u Fokeji (*Pausanija*, X, 4, 4).

Na nekoliko arhajskih spomenika još uvek možemo da vidimo Prometeja kako uboličuje ljudsko telo, bilo sam, bilo uz Atininu pomoć.

(*Mythologie de la Grece Antigue*, 246)

Isti autor podseća svet na još jednu, podjednako misterioznu ličnost, iako manje poznatu od Prometeja; legenda o njemu pokazuje

(Franc.) - *Mitologija antičke Grčke*. (nap. prev.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

izuzetnu sličnost sa legendom o ovom Titanu. Ime tog drugog pretnika i tvorca je *Foronej, junak drevnog epa*, koji danas nažalost više ne postoji - *Foronide*. Legenda o njemu smeštenaje u Argolidi, gde je na njegovom oltaru čuvan večni plamen, kao sećanje na to da je on doneo Vatru na Zemlju (*Pausanija*, 11, 19, cf. 20, 3). Foronej je bio dobročinitelj ljudi kao i Prometej i omogućio im je da uživaju sva blaženstva na Zemlji. Platon (u *Timeju*, str. 22) i Kliment Aleksandrijski (*Stromata*, 1, str. 380) kažu daje Foronej bio prvi čovek, ili "otac smrtnika". Njegova genealogija, koja tvrdi da mu je otac Inah - reka, podseća na Prometejevu, po kojoj je taj Titan bio sin Okeanide Klimene. Ali, Foronejeva majka bila je nimfa Melija, što je značajno poreklo koje ga razlikuje od Prometeja.

Melija, misli Dešarm (*Decharme*), predstavlja *otelovljenje jasena*, iz koga je, prema Hesiodu, nastala rasa bronzanog doba' (*Opera et Dies*, 142-145), a koji je kod Grka *nebesko drvo* slično kao u svakoj arijevskoj mitologiji. *Tajjasen* je takođe i Igdrasil iz nordijske starine, koji Nome (nordijske boginje sudbine) svakodnevno zalistuju vodom iz izvora Urd da ne bi uvenuo. On ostaje zelen do poslednjih dana Zlatnog Doba. Potom Nome - tri sestre, koje gledaju u Prošlost, Sadašnjost i Budućnost - obznanjuju ukaz Sudbine (*Karma, Orlog*), ali su ljudi svesni jedino Sadašnjosti. Međutim, kad dođe Gultvejg (zlatna), "opčinjavajuća zavodnica, koja se, triput bačena u vatru, svaki put uzdiže još lepša i ispunjava duše bogova i ljudi nedostupnom čežnjom, onda se rađaju Nome (...) i blagosloveni mir snova detinjstva nestaje, a nastaje Greh sa svim svojim zlim posledicama (...) - i KARMA (vidi *Asgard i bogovi*, str. 10-12). Tripot pročišćeno zlato je - *Manas*, Svesna Duša.

Kod Grka je "jasen" predstavljao istu ideju. Njegove raskošne grane su zvezdano nebo, zlatno danju, a posuto zvezdama noću - plovodima Melije i Igdrasila, pod čijom je zaštitničkom senkom čovečanstvo živilo tokom Zlatnog doba bez želje i bez ikakvog straha... "To drvo imaše jedan plod, ili zapaljenu granu, koja je bila munja", prepostavlja Dešarm.

Prema okultnom učenju, tri juge su prošle tokom postojanje Treće Korenske Rase, tj. Satja, Treta i Dvapara Juga, što odgovara Zlatnom dobu njene rane nedužnosti, srebrnom ~ kad je dostigla zrelost, i bronzanom, kada su njeni pripadnici, podeljeni na polove, postali moćni polubogovi iz starine.

I ovde na scenu stupa ubistveni materijalizam našeg doba, to specifično uvmuće savremenog uma, koje, poput severca, povija sve na svom putu i zamrzava svaku intuiciju, ne dopuštajući joj nikakav zamah u današnjim razmišljanjima o fizičkom svetu. Postoje u Prometeju video samo *vatru koja se dobija trenjem*, učeni autor *Mythologie de la Grece Antigue* u tom "plodu" vidi sitnicu *koja je više nego aluzija na zemaljsku vatru i njeno otkriće. To više nije vatra nastala tako stoje udarac groma upalio neko suvo gorivo* i tako otkrio sve njene dobrobiti paleolitskom čoveku - već ovog puta nešto još tajanstvenije, iako isto tako zemaljsko...

Jedna božanska ptica, koja se ugnezdila u granama nebeskog jasena, ukrala je tu granu (ili plod) i donela je na Zemlju u svom kljunu. Ali, grčka reč Oopcovsu[^] je potpuni ekvivalent sanskrtske reci *bhuranyu* ("brzi"), stoje epitet Agnija, koji se smatra nosiocem božanske iskre. Zato Foronej, sin *Melije*, ili nebeskog jasena, odgovara jednoj daleko starijoj zamisli od one koja je pretvorila *pramdnthu* (drevnih arijevskih Indusa) u grčkog Prometeja. Foronej je (personifikovana) ptica, koja donosi nebesku munju na Zemlju. Predanja koja govore o rođenju i poreklu bronzane rase i "ona koja Foroneja čine ocem Argoliđana, za nas su dokaz daje taj grom (ili munja), kao i u legendama o Jfestu ili Prometeju, bio izvor ljudske rase.

(266)

To nam još uvek daje samo spoljašnje značenje tih simbola i alegorije. Danas se prepostavlja daje ime Prometej odgonetnuto i savremeni mitolozi i orijentalisti ne vide u njemu ono što su, na osnovu tvrdnji čitave antike, videli njihovi očevi. Jedino što su mitolozi tu našli jeste ono što daleko više odgovara duhu našeg doba, naime, falički element. Ali, imena Foronej, kao i Prometej, nemaju samo jedno, pa čak ni dva, već niz ezoteričkih značenja. Oba se odnose na *sedam nebeskih Vatri*, na Agni Abhimanija, njegova tri sina i njihovih četrdeset pet sinova, *stoje ukupno četrdeset devet Vatri*. Da li se svi ti brojevi odnose samo na zemaljski oblik vatre i na plamen seksualne strasti? Kao da se um induskih Arijevaca nikad nije izdigao iznad čisto čulnih zamisli - taj um za koji je prof. Maks Miler izjavio daje na čitavom svetu najnaklonjeniji duhovnosti i mistici? I sam broj tih vatri morao bi pomoći da se nazre istina.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Rečeno nam je da u ovom vremenu racionalne misli nikom nije dozvoljeno da objašnjava ime Prometej kao što su to činili stari Grci. Oni su, čini se, "oslanjajući se na lažnu analogiju reci *jrpioriBsuc*; sa glagolom *7tpolj,av9dv8tv* videli u njemu neku vrstu 'vidovitog' čoveka, kome je, zarad simetrije, dodat i brat - Epimetej, ili 'onaj koji traži savet *nakon* što se nešto odigra'". Ali danas orijentalisti misle drugačije, to jest, da bolje znaju pravo značenje ta dva imena nego oni koji su ih izmislili.

Ta legenda je zasnovana najednom događaju od univerzalnog značaja. Ona je načinjena da "očuva sećanje na jedan veliki događaj koji mora da se snažno utisnuo u maštu njegovih prvih svedoka, i sećanje na njega nikad nije izbledelo iz pamćenja naroda". Staje to? Ostavljujući po strani sve poetske *izmišljotine*, sve te snove o Zlatnom dobu, hajde da zamislimo - suprotstavljujući se savremenim učenjacima - prvo bitno, jadno stanje čovečanstva, u svom njegovom grubom realizmu, potresnu sliku koju nam je, prateći Eshila, preneo Lukrecije, a čiju je egzaktnu istinu potvrdila nauka; i tada možemo bolje razumeti kako je za čoveka zaista počeo novi život onog dana kada je video daje prva iskra nastala trenjem dva parčeta drveta ili kresanjem kremena. Kako su ljudi mogli da ne osete zahvalnost prema tom tajanstvenom i čudesnom biću (vatri) koje su od tada mogli da stvaraju po svojoj volji, a koje je, odmah po rođenju, raslo i napredovalo, razvijajući se sa posebnom moći.

Taj zemaljski plamen - zar nije po svojoj prirodi bio analogan onom koji su primili odozgo, ili pak onom drugom, koji ih je platio u obliku groma?

Zar nije on nastao iz istog izvora? Ako je njegov izvor bio na nebu, on mora daje nekad donesen na Zemlju. Ako je bilo tako, ko je bilo to moćno, dobrodušno biće koje gaje zadobilo: bog ili čovek? Takva su bila pitanja koja je postavljala radoznalost Arijevaca u ranim godinama njihovog postojanja i koja je našla odgovor u mitu o Prometeju.

(*Mythologie de la Grece Antigue*, str. 258)

U tim razmišljanjima, okultna nauka nalazi dve slabe tačke i ukazuje na njih. Jadno stanje čovečanstva, koje opisuju Eshil i Prometej, nije bilo jadnije tada, u ranim godinama Arije vaca, nego stoje danas. To "stanje" bilo je ograničeno na divlja plemena, a današnji

divljaci nisu nimalo srećniji ili nesrećniji nego što su bili njihovi preci pre milion godina.

Nauka prihvata činjenicu da "primitivna oruđa, koja savršeno podsećaju na ona koja koriste današnji divljaci" nađena u rečnom šljunku i pećinama, "ukazuju na ogromnu starost". Ta sličnost je toliko velika da, kao što nam kaže pisac *Savremenih zoroastrijanaca* (str. 45):

Kad bi se zbirka kamenih dleta i vrhova strela Kolonijalne izložbe, kakve koriste Bušmani u Južnoj Africi, postavila pored zbirke sličnih predmeta Britanskog muzeja, koji potiču iz Kentske pećine ih pećina Dordonje, mogao bi da ih razlikuje jedino stručnjak.

A ako Bušmani postoje danas, u našem dobu najviše civilizacije, i nisu ništa inteligentniji od rase ljudi koja je naseljavala Devonšajr i Južnu Francusku tokom *paleolita*, zar nisu ti paleolitski ljudi mogli da žive istovremeno i da budu savremenici drugih rasa,isto toliko visokocivilizovanih za njihovo doba kao što smo mi za naše?* Znanje čovečanstva svakodnevno raste, "ali sa njim ne raste i intelektualna sposobnost", što se potvrđuje ako se uporedi intelekt, ili čak puko fizičko znanje Euklida, Pitagore, Paninija, Kapile, Platona i Sokrata sa intelektom i znanjem Njutna, Kanta, Hakslija i Hekele. Sravnjujući rezultate koje je dobio kranolog dr Dž. Bernard Dejvis (J. *Barnard Davis*) godine 1868. (*Trans. Of the Royal Society of London*) u pogledu unutrašnje zapremine lobanje - ta zapremina je uzeta kao standard i mera za prosudjivanje intelektualnih sposobnosti - dr *Yaf/Pfaff* nalazi daje ta sposobnost Francuza (svakako najviša među današnjim ljudima) 88,4 kubna inča, pa je dakle "vidljivo manja nego kod Polinežana u celini, jer kod njih, čak i kod mnogih Papuana i Alfiira najniže vrste, iznosi 89 i 89,7 kubnih inča", što pokazuje daje *kvalitet*, a ne *kvantitet* mozga izvor intelektualne sposobnosti. Postoje prosečni indeks lobanje raznih rasa danas priznat kao "jedna od najizrazitijih odlika koje razlikuju rase", sugestivno je sledeće poređenje:

Indeks širine među Skandinavcima (je) 75; među Englezima 76; među Štajercima 77; kod Brezgaua je 80; Šilerova (*Schiller*) lobanja ima indeks širine čak 82 (. . .) Madurezeova isto 82!

- Vidi napomenu urednika na str. 190-191 ovog toma!

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Na kraju, isto takvo poređenje najstarijih poznatih lobanja i lobanja Evropljana obelodanjuje zapanjujuću činjenicu "*daje najveći broj tih starih lobanja, koje potiču iz kamenog doba, po zapremini pre iznad nego ispod prošeka mozga današnjih ljudi*"¹ Računanjem mere za visinu, širinu i dužinu u inčima za prosečne mere nekoliko lobanja, evo šta se dobilo:

1. Stare lobanje Sevemjaka kamenog doba 18,877 inča
2. Prosek 48 lobanja iz istog perioda u Engleskoj 18,858 inča
3. Prosek 7 lobanja iz istog perioda iz Velsa..... 18,649 inča
4. Prosek 36 lobanja iz kamenog doba iz Francuske .. 18,220 inča

Prosek *današnjih Evropljana* je 18,579 inča, a *Hotentota* 17,795 inča!

Te cifre jasno pokazuju da

(...) veličina mozga najstarijih poznatih naroda nije takva da bismo je mogli staviti ispod veličine mozga današnjeg stanovništva Zemlje.

(Starost i poreklo čoveka)

Pored toga, one pokazuju daje "karika koja nedostaje" isparila. O tome ćemo, međutim, ponovo kasnije, a sada se moramo vratiti našem predmetu.

Ta rasa, koju je Jupiter tako žarko želeo da "iskoreni i umesto nje posadi novu" (Eshil, *Okovani Prometej*, 241), patila je od *mentalne*, a ne od fizičke bede. Prvi dar koji je Prometej dao smrtnicima, kako saopštava hor, bio je taj da ih spreći "*Aa. predvide smrt*" (256); on je "spasao smrtnike da ne potonu prokleti u tamu Hada" (244), a tek onda, "pored toga", dao im je Vatru (260). To jasno pokazuje u najmanju ruku dvojni karakter mita o Prometeju, ako već orijentalisti ne prihvataju postojanje *sedam ključeva* o kojima uči okultizam. Ovo se odnosi na prvo otvaranje čovekove duhovne percepcije, a ne na to što je prvi put video ili *otkrio Vatru*. Jer, *Vatra* nije nikad "otkrivena" - ona je prisutna na Zemlji od njenog postanka. Ona je postojala u seizmičkoj aktivnosti geoloških perioda kada su vulkanske erupcije bilo tako česte i stalne kao što je to danas magla u Engleskoj. A ako nam kažu da se čovek pojavio na Zemlji tek pošto su

Titan Prometej

se svi vulkani, izuzev nekolicine, već bili ugasili, i da su geološki poremećaji ustupili mesto stabilnijem stanju stvari, mi odgovaramo: neka se jedna nova rasa ljudi - bilo da se razvila od anđela ili gorile - danas pojavi na bilo kom mestu na zemlji, možda sa izuzetkom Sahare, i kladimo se u hiljadu prema jedan da ne bi prošlo ni godinu-dve pre nego što bi otkrili Vatru, bilo tako što bi munja zapaliti travu ili na neki drugi način. Pretpostavka da su prvobitni ljudi živeli na zemlji vekovima pre nego što su se upoznali sa Vatrom najbolnije je nelogična od svih. Ali, stari Eshil je bio inicijat i dobro je znao šta govori.[^]

Nijedan okultista koji poznaje simboliku, kao i činjenicu da nam je Mudrost došla sa Istoka, neće ni na trenutak poreći daje mit o Prometeju došao u Evropu iz Arjavarte, niti će poreći da, u određenom smislu, Prometej predstavlja *Vatru dobijenu trenjem*. Zato se on divi pameti M. F. Bodrija (*Baudry*), koji u *slo'jim. Mitovima o Vatri i nebeskom vrenju (Revue Germanique, 1861, str 356)*[^] pokazuje jedan od aspekata Prometeja i njegovo poreklo iz Indije. On pokazuje čitaocu *navodni* primitivni proces dobijanja vatre, koji se i dan danas koristi u Indiji da se upali žrtveni plamen. Evo šta on kaže:

Taj proces, koji je detaljno opisan u vedskim sutrama, sastoji se u brzom okretanju jednog štapa u udubljenju načinjenom u sredstu jednog parčeta drveta. To trenje razvija visoku temperaturu i završava se tako što se delovi drveta koji se dodiruju zapale. Kretanje štapa ne obavlja se neprekidnom rotacijom, već nizom pokreta u suprotnim smerovima, pomoći žice učvršćene na sredini štapa: rukovalac u svakoj ruci drži po jedan kraj i naizmenično ih okreće. (...) Na sanskritu se čitav ovaj proces opisuje glagolom *manthdmi, mathndni*; što znači "trljati, pobuditi, tresti i dobiti trljanjem", a posebno se odnosi na rotaciono trenje, što dokazuje njegova etimologija u reci *mandala*, koja znači krug (...) komadi drveta koji služe da se proizvede vatra imaju svoja imena na sanskritu. Štap koji se

Savremeni pokušaji nekih stručnjaka za grčki (jadni bi pseudostručnjaci oni bili u vreme starih grčkih pisaca!) da objasne pravo značenje Eshilovih ideja, koje on, postoje bio neuki antički Grk, nije tako dobro mogao da objasni sam, besmisleno su smešni!

Vidi i njegova *Pisma udruženju lingvista* koja su napisana posle *Mitova o Vatri* (tom I, str. 337 i dalje).

TAJNA DOKTRINA e ANTROPOGENEZA

okreće naziva se *Pramanta*, disk u kome se okreće naziva se *Aranī i Arani*, "dva Aranija" znače *sklapanje* tog instrumenta.

(str. 358 i dalje) *

Ostaje da se vidi šta bi bramini na to rekli. Ako prepostavimo da je Prometej zamišljen u jednom od aspekata mita o njemu kao neko ko proizvodi vatru putem *Pramante*, ili kao živa i božanska *Pramanta*, zar to ne bi podrazumevalo da ova simbolika ima isključivo faličko značenje, koje joj pripisuju modemi proučavaoci simbola? Izgleda da bar Dešarm ispravno zapaža istinu jer on svojim primed-bama i nesvesno potvrđuje sve što okultna nauka poučava u pogledu *Manasa Deva*, koji su obdarili čoveka sveštu njegove besmrtnе duše: naime, onom koja sprečava čoveka "da predvidi smrt" i po-moću koje *zna* daje besmrtan.* On pita:

Kako je Prometej stekao (božansku) iskru? Pošto Vatra boravi na Nebu, on je morao da podne tamo da bije našao pre nego stoje do-nese čoveku, a da bi prišao bogovima, morao je i sam da bude bog.

Prema tome:

Grci smatraju daje on pripadao *božanskoj rasi*; Indusi daje bio Deva. Otuda je on "kod Grka bio sin Titana Japeta 'IaT:sTovi8rjc; (*Teogonija*, 528) (. . .) Ali, nebeska Vatra je u početku pripadala samo bogovima: bilo je to blago rezervisano za njih (. . .) koje su ljubomorno čuvali. (. . .) "Mudri sin Japetov", kaže Hesiod, "pre-

Postoji *gornje* i *donje* parče drveta koje se koristilo da bi se zapalila ta žr-tvena vatra trenjem, a *Arani* je parče koje sadrži udubljenje. To dokazuje alegorija u *Vaju Purani* i drugim *Puranama*, koja nam kaže da Nemi, Išvakuov sin, nije ostavio naslednika, a da su Rišiji, plašeći se da ostave Zemlju bez vladara, stavili kraljevo telo u udubljenje jednog *Aranija* - kao gornji *Arani* - i od njega proizveli princa po imenu Đanaka. "Zbog tog posebnog načina na koji je ro-den on je nazvan Đanaka" [ali, vidi Goldštukerov (*GoldstUcker*) *Sanskritski re-čnik pod Aranij*]. Devaki, Krišnina majka, u molitvama kojima joj se obraćaju, naziva se "Arani čije trenje rada Vatru".

Monada životinje besmrtna je kao i monada čoveka, pa opet zver ne zna ništa o tome: ona živi životinjski život čula baš kao što bi živeli i prvi ljudi kad su dospeli do stepena fizičkog razvoja u Trećoj Rasi, da nije bilo Agnišvata i *Manasa* Pitrija.

Titan Prometej

vario je Zevsa tako što je ukrao neugasivu Vatru blistavog sjaja i sakrio je u jednom šupljem štalu" (*Teogonija*, 565) (. . .) Tako je dar koji je Prometej dao ljudima bio osvojen na nebu. (. . .) Sad, prema grčkim predstavama (identičnim sa predstavama okultista), ta imovina oteta od Zevsa, i to ljudsko ogrešenje o imovinu bogova moralno je da bude propraćeno ispaštanjem. (. . .) Prometej, štaviše, pripada onoj rasi Titana koja se pobunila protiv bogova,* i koju je gospodar Olimpa bacio dole u Tartar; poput njih i on je Genij Zla, osuđen na okrutnu patnju, itd., itd.

Ono što navodi da se pobunimo protiv prethodnog objašnjenja, jeste jednostrani pogled na ovaj najveći od svih mitova. Ni najintuitivniji savremeni pisci ne mogu ili neće da se u svojim predstavama izdignu iznad nivoa zemaljskih i kosmičkih fenomena. Ne poričemo da moralna ideja u tom mitu, kako je predstavljena u Hesiodovoj *Teogoniji*, igra određenu ulogu u prvobitnim grčkim predstavama. Taj Titan je više od kradljivca nebeske Vatre. On je predstavnik čovečanstva - aktivan, preduzimljiv, intelligentan, ali istovremeno i ambiciozan, jer mu je cilj da se izjednači sa božanskim moćima. Zato je u liku Prometeja kažnjeno čelo čovečanstvo, ali je to slučaj samo kod Grka. Kod njih, Prometej nije kriminalac, osim u očima bogova. U njegovom odnosu prema Zemlji on je, naprotiv, i sam bog, prijatelj čovečanstva ((|)i,A.dv9p<a7toq), koje je uzdigao na nivo civilizacije i upoznao sa svim veštinama; to je zamisao koju je na najpoetičniji način izrazio Eshil. Ali, kod svih drugih naroda Prometej je - šta? Pali Andeo, Satana, kao što bi to crkva htela da bude? Nipošto. *On je naprosto slika smrtonosnih i strašnih posledica mu-nje.* On je "zla vatra" (*malfeu*) i simbol božanskog, reproduktivnog, muškog organa.

Sveden na svoj jednostavni izraz, mit koji nastojimo da objasnimo je dakle naprosto (kosmički) Genij Vatre.

(str. 261)

Ta poslednja ideja (falička) *bila je prevashodno arijevska* ako verujemo Ad. Kunu (*Kuhn*) (u njegovom *Herabkunft des Feuers des Gottertranks*) i Bodriju (*Baudry*). Jer:

Pali Andeli, dakle *Asure* indijskog panteona.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Pošto je vatra koju koristi čovek posledica delovanja *Pramante* u *Araniju*, Arijevci *mora da supripisali* (?) isto poreklo nebeskoj Vatri i *mora* da su zamislili (?) daje neki bog naoružan Pramantom, ili božanskom Pramantom, u dubinama oblaka prouzrokovao žestoko trenje koje je dovelo do nastanka munja i gromova. (. . .) Tu ideju podržava činjenica da su stoici, po svedočenju Plutarha (*Philosoph. Plant.* III, 3), mislili daje grmljavina posledica borbe olujnih oblaka i munje - plamen nastao usled trenja, dok je Aristotel u grmljavini video jedino delovanje oblaka koji se međusobno sudaraju. Staje ta teorija ako ne naučna primena procesa nastanka vatre trenjem? (. . .) To nas navodi na pomisao kako se od najstarijih vremena i pre raseljenja Arijevaca verovalo da Pramanta pali vatu u olujnim oblacima kao i u Aranijima.

(*Revue Germanique*, str 368)

Dakle, nagađanja jedne zaludne hipoteze učinjene su utvrđenim istinama. Branioci doslovног značenja *Biblije* ne bi mogli efektnije da pomognu pisanju misionarskih traktata, nego što su to učinili proučavaoci simbola, koji su uzeli zdravo za gotovo prepostavku da su drevni Arijevci zasnivali svoje religiozne ideje na mislima koje nisu bile više od fizioloških.

Ali, nije tako; i sam duh vedske filozofije suprotstavlja se jednom takvom tumačenju. Pa ako se, kao što priznaje sam Dešarm, "ta ideja o kreativnoj moći Vatre smesta objašnjava drevnim utapanjem ljudske duše u nebesku iskru", kao što pokazuju slike koje se često koriste u *Vedama* kad se govori o *Araniju*, onda on znači nešto više od grube seksualne zamisli. Kao primer je navedena jedna himna Agniju iz *Veda*:

Evo Pramante, tvorac je spreman. Donesite gospodaricu rase (žensku *Arani*). Hajde da proizvedemo Agnija trenjem, po drevnom običaju.

To je samo jedna apstraktna ideja izražena jezikom smrtnika. "Ženska Arani", gospodarica rase, jeste Aditi, majka bogova, i U Šekina, večna svetlost - u svetu Duha, "Velika Dubina" i HAOS, ili primordijalna

Italik smo odredili mi: on pokazuje kako se danas prepostavke uzdižu do nivoa zakona.

Supstanca u svom prvom udaljavanju od NEZNANOG, U ispoljenom Kosmosu. Ako se, vekovima kasnije, isti epitet primenjivao i za Devaki, majku Krišne, ili inkarniranog LOGOSA, i ako je moglo da se smatra kako je taj simbol, zahvaljujući postepenom i neometanom širenju u egzoteričkim religijama, već poprimio seksualni smisao, to ni na koji način ne prlja izvornu čistotu te slike. Subjektivno se pretvorilo u objektivno. Duh je pao u materiju. Univerzalni kosmički polaritet Duh-Supstanca postao je, u ljudskom razmišljanju, mističko, ali ipak seksualno sjedinjenje Duha i Materije, pa je zato stekao antropomorfnu nijansu koju u početku nipošto nije imao. Između *Veda* i *Purana* postoji provalija čije su one suprotne strane, poput sedmog (*atmičkog*) i prvog ili najnižeg principa (fizičkog tela) u Sedmostnikoj gradi čovekovoj. Prvobitni, čisto duhovni jezik *Veda*, koji je začet pre mnogo desetina milenijuma, dobio je čisto ljudsku boju da bi se opisali događaji koji su se odigrali pre 5.000 godina, stoje vreme Krišnine smrti (otkad je počela Kali Juga ili Mračno Doba čovečanstva).

Kao što se Aditi naziva *Surarani* (matrica ili "majka" *Sura* bogova), tako se Kunti, majka Pandava, u *Mahabharati* naziva *Pandavarani* - a taj termin je već *dobio fiziološku obojenost*. Ali, Devaki, prototip rimokatoličke Madone, predstavlja kasniji antropomorfizovani oblik Aditi. Ona je boginja majka, "Deva-matri" Sedam Sinova (šest i sedam Aditija ranih vedskih vremena); Krišninoj majci, Devaki, šest embriona je u matericu preneta Dagadhatri ("dadilja sveta"), postoje sedmi (Krišna, Logos) prenet toj Rohini. Marija, Isusova majka, u *Jevandelju po Mateju* (XIII, 55-56), rodila je sedmero dece, pet sinova i dve čerke (kasnija promena pola). Nijedan od obožavalaca rimokatoličke Device ne bi se bunio da u njenu čast izgovori molitve koje su bogovi uputili Devaki. Neka čitalac prosudi.

Ti si Prakriti (suština), beskrajna i tanana, koja je nosila Bramu u svojoj utrobi. Ti, o večno biće, koje u svojoj supstanci sažimaš suštinu svih stvorenih bića, identično sa tvorevinom, ti bese roditelj trostrukе žrtve, zametak svega. (. .) Ti si žrtva iz koje se rađaju svi plodovi: ti si *Arani* čije trenje rađa Vatru (. .) ("Materica Svetlosti", "sveta Posuđa", to su epiteti Device) (. .) Kao Aditi, ti si roditelj bogova (. .) Ti si Đjotsna (jutarnje svitanje).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Devici se često obraća sa "jutarnja Zvezdo" i "Zvezdo Spasenja"
- svetlost od koje se začinje dan.

Ti si *Samnati* (poniznost, čerka Dakše), majka Mudrosti, ti si *Niti*, roditelj harmonije (*Naja*), ti si smemost, roditelj nežnosti (*Pra-sraja ili vinaja*), ti si želja iz koje je rođena ljubav. (...) Ti si majka znanja (*Avabodha*), strpljenja (*Dhriti*), roditelj snage (*Dhairja*) itd.

Ta *Arani* se kod rimokatolika pokazuje kao ništa manje nego *posuda spasenja*. Što se tiče njenog prvobitnog značenja, ono je bilo čisto metafizičko. Nikakva nečista misao nije nastala u tim idejama drevnog uma. Čak i u *Žoharu* -~ koji je daleko manje metafizički od bilo kog simbolizma - ta ideja je samo apstrakcija. Zato, kad *Žohar* (III, 290) kaže:

"Sve što postoji, sve to što su obrazovali drevni, čije je ime sve-to, može postojati jedino kroz muški i ženski princip."

- to znači samo sledeće: "Božanski Duh Života uvek se stapa sa materijom." Ono što deluje je VOLJA Božanstva, a ta ideja je čisto šopenhauerovska.

Kad je Atikah Kadoša, drevni zamislitelj svega zamišljenog, po-želeo da formira sve stvari, on je sve stvari obrazovao kao muške i ženske. Ta mudrost je obuhvatila SVE kad se ostvarila.

Otud se kaže da Hohmah (muška mudrost) i Binah (ženska svest ili Intelekt) stvaraju sve što je između njih dvoje - aktivnog i pasivnog principa. Kao što oko iskusnog draguljara pod grubom i neotvorenim školjkom ostrige opaža čisti nedirnuti biser, zatvoren u njenim grudima, a njegova ruka se bavi ljušturom samo da bi izvadila njen sadržaj, tako i oko pravog filozofa čita između redova *Purana* uzvišene vedske istine, i ispravlja ih uz pomoć vedantske mudrosti. Ali, naši orijentalisti nikad ne opažaju biser ispod debelog omotača školjke - pa u skladu sa tim i postupaju.

Iz svega što je rečeno u ovom odeljku jasno se vidi da između Edenske Zmije i hrišćanskog Đavola zjapi provalja. Jedino malj drevne filozofije može ubiti tu dogmu.

r

XXI

ENOIHION-HENOH

Istorija evolucije mita o Satani ne bi bila potpuna kad bismo propustili da obratimo pažnju na karakter tajanstvenog i kosmopolitskog Enoha, koga zovu još i Enos, Hanoh, i na kraju Enoihion (ovo poslednje ime dali su mu Grci). Rani hrišćanski pisci preuzeli su ideju o Palim Anđelima iz *Knjige Enohove*.

Knjiga Enohova je proglašena apokrifnom. Ali, staje *Apokrij*. Etimologija ove reci pokazuje daje to naprsto *tajna knjiga*, tj. ona koja se nalazila u bibliotekama hramova kojima su upravljali hijerofanti i inicirani sveštenici i koja nikako nije bila namenjena profanima. Reč *Apokrif* potiče od glagola *kripto*, KpoTiTco, "sakriti". Vekovima je *Enoihion* (*Knjiga VIDOVNJAKA*) bila čuvana u "gradu slova" i tajnih dela - drevnom Kirjat-Seferu (*Kirjath-Sepher*), kasnije Davim (vidi *Isus Navin*, XV, 15).

Neki od pisaca koje je interesovala ta tema - posebno masoni - pokušali su da poistovete Enoha sa Totom iz Memfisa, grčkim Hermesom, pa čak i sa latinskim Merkurom. Kao pojedinci, svi oni se međusobno razlikuju, a profesionalno - ako se može upotrebiti ta reč, koja danas ima tako ograničen smisao - oni pripadaju jednoj te istoj kategoriji svetih pisaca, onih koji iniciraju i beleže okultnu i drevnu Mudrost. Oni koji se u *Koranu* nazivaju zajedničkim imenom *Edris*, ili "Učeni" (Inicirani), u Egiptu su nosili ime "Tot", pronalazač umetnosti, *ndi\xka., pisanja* ili azbuke, muzike i astronomije. Kod Jevreja su *Edris* postali "Enoh", koji su, prema Bar-Hebreusu (*Bar-Hebrceus*), "prvi otkrili pisanje", knjige, umetnosti i nauke, prvi koji su opisali sistem kretanja planeta. U Grčkoj su se nazivali Orfej, pa su tako menjali ime kod svakog naroda. Postoje sa svakim

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

od tih prvobitnih Inicijatora' bio povezan broj 7, kao i broj 365, broj dana u godini, to otkriva misiju, karakter i svetu funkciju svih tih ljudi, ali svakako ne i njihovu ličnost. Enoh je *sedmi* patrijarh; Orfej poseduje brw«fo, liru sa sedam žica, koja predstavlja sedmostruku misteriju inicijacije. Tot, sa sedmozračnim solamim diskom na glavi putuje u solatom brodu 365 stepeni, iskačeći u svakoj četvrtoj godini (krugu) za jedan dan. Najzad, Tot-Lunus je sedmostruki bog sedam dana, ili sedmice. Ezoterički i duhovno, *Enoihion* znači "Vidovnjak Otvorenog Oka".

Priča o Enohu, kako ju je ispričao Josif,* naime, daje on ispod stubova Merkura ili Seta sakrio svoje dragocene svitke ili knjige, ista je kao i ona koja se priča o Hermesu, "ocu Mudrosti", koji je sakrio svoje knjige Mudrosti ispod jednog stuba, a potom, postoje našao dva kamena stuba, video je da je na njima zabeležena nauka o pisanju. Pa ipak Josif, uprkos njegovim istrajnima naporima da nez služeno proslavi Izrael, zbog čega pronalazak te nauke (Mudrosti) ^n^s|i/Qjevrejskom Enohu, piše *istoriju*. On kaže da su u njegovo vreme ti stubovi još uvek postojali. Zatim nam kaže da ih je sagradio Set; a možda je tako i bilo, samo što to nije bio ni patrijarh tog imena, ni egipatski bog Mudrosti - Tet, Set, Tot, Tat, Sat (kasniji *Sat-an*) ili Hermes, koji su svijedno isto - već "Sinovi Boga Zmija", ili "Sinovi Zmaja", što je ime pod kojim su bili poznati hijerofanti Egipta i Vavilona pre potopa, kao što su bili poznati i njihovi preci, Atlantidani.

Ono što nam kaže Josif mora zato biti istinito *alegorijski*, izuzev načina na koji je to primenjeno. Po njegovoj verziji, ta dva čuvena stuba bila su potpuno prekrivena hijeroglifima, koji su, nakon otkrića stubova, bili prepisani i reprodukovani u najskrovitijim delovima unutrašnjih hramova Egipta, pa su tako postali izvor Mudrosti i izuzetne učenosti. Ali, ta dva "stuba" su prototipovi dve "kamene tablice" koje su isklesane za Mojsija na zapovest "Gospoda". Zato je Josif, kad kaže da su svi veliki adepti i mistici antike - poput Orfeja, Hesioda, Pitagore i Platona - elemente svojih teologija preuzeli sa tih hijeroglifskih zapisa, u određenom smislu u pravu, a u drugom

Khanoh, ili Hanoh, ili Enoh, znači "onaj koji inicira" ili "učitelj", kao i "Sin Čovekov", *Enos* (vidi *Postanje*, IV, 26), ezoterički.

* Autorka misli na Josifa Flavija i njegovo delo *Jevrejske starine*, (nap. ured.)

greši, jer nije precizan. Tajna Doktrina nas uči da su umetnosti, nauke, teologija, a posebno filozofija svih naroda, koja je prethodila poslednjem *sveopštepoznatom*, ali ne i *sveopštem* Potopu, bila zabeleženi ideografskim pismom na osnovu prvobitnih usmenih predanja Četvrte Rase, a to je bilo njeno nasleđe od rane Treće Korenske Rase pre alegoričkog Pada. Otuda su takođe egipatski stubovi tablice, pa čak i "beli istočnjački porfirski kamen" iz masonske legende - koji je Enoch, osećajući da će istinske i dragocene tajne biti izgubljene, sakrio u nedrima Zemlje pre Potopa - bili, naprsto, manje ili više simboličke i alegorijske kopije prvobitnih Zapisa. *Knjiga Eno-zova* je jedan od takvih zapisa i ona predstavlja haldejski, danas veoma nepotpuni zbornik. Kao što je već rečeno, *Enoihion* na grčkom znači "unutrašnje oko", ili Vidovnjak; na hebrejskom, sa mazoretskom tačkom, ono znači: "onaj ko inicira" i "instruktor", " ^IH . To je opšti naziv, a pored toga, legenda o njemu je i legenda o nekoliko drugih proroka, jevrejskih i paganskih, sa promenama u dodatim detaljima, dok je korenski oblik isti. I Ilija je odnet na Nebo živ, a astrologa na Isdubarovom dvoru, haldejskog //ea-banija, takođe je uzdigao na nebo bog Hea, koji je bio njegov pokrovitelj, kao što je Jehova bio Ilijin (čije ima na hebrejskom znači "Bog-Jah"), Jehova n^N i opet elihu, što ima isto značenje. Ta vrsta lake smrti, ili *eutanazije*, ima ezoterijsko značenje. Ona simbolizuje smrt bilo kog adepta koji je dostigao toliku moć, a takođe i čistotu, koja mu omogućava da umre jedino u fizičkom telu, a da / *dalje vodi svesni život* u svom astralnom telu. Varijacije na tu temu su beskonačne, ali je tajno značenje uvek isto. Pavlov izraz (*Poslanica Jevrejima*, X I , 5) "da on neće videti smrt" - *ut non videret mortem* - zato ima ezoterijsko značenje, a nikako *natprirodno*. Izvitopereno tumačenje nekih biblijskih ukazivanja u smislu da će Enoch, "čije su godine ravne godinama sveta" (*solarne* godine, 365 dana) deliti sa Hristom i prorokom Ilijom počasti i blaženstvo poslednjeg dolaska i uništenja Antihrista - *ezoterički* znače da će se neki od velikih adepata vratiti u Sedmoj Rasi, kada će se okončati sve Greške, a dolazak ISTINE će najaviti *Sište*, "Sinovi Svetlosti".

Latinska crkva nije uvek logična, a ni mudra. Ona proglašava *Knjigu Enohovu* apokrifom, pa je čak otišla dotle daje, preko kardinala Kajetana (*Cajetan*) i drugih crkvenih velikodostojnika, obznanila da

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

će izbaciti iz kanona čak i *Poslanicu Judinu*, koji, iako je *nadahnuti* apostol, citira iz *Knjige Enohove*, pa je tako sanktifikije, iako je ona proglašena apokrifnom knjigom. Na sreću, neki od tih dogmatika su na vreme primetili opasnost. Da su prihvatali Kajetanovu odluku, morali bi isto tako da izbace i četvrtu *Jevandelje*, jer Sveti Jovan bukvalno pozajmljuje iz *Knjige Enohove* čelu rečenicu i stavlja Isusu u usta! (Vidi napred, deo XVIII, pododeljak A, o ovama i pljaškašima.)

h\ičio\f{Ludolph}, "otac etiopske literature", naimenovan da istraži razne rukopise *Knjige Enohove*, koje je putnik Pereis (*Pereisc*) poklopio Mazarenskoj biblioteci, izjavio je da:

(. . .) nikakva *Knjiga Enohova* nije mogla postojati među Abisincima!

Kasnija istraživanja i otkrića opovrgla su njegovu suviše dogmatiku tvrdnju, kao što nam je svima poznato. Brus (*Bruce*) i Rupel (*RuppeP*) su nekoliko godina kasnije našli i doneli isto delo iz Abisnine, a nadbiskup Lorens gaje preveo. Ali, Brus gaje prezirao i rugao se njegovoj sadržini, baš kao i ostali naučnici. On gaje nazvao "gnostičkim delom" u kome se govori o "dobu divova koji proždiru" ljude... Otuda je to još jedna "Apokalipsa"! Divovi! Još jedna *bajka*.

Nije, međutim, takvo mišljenje svih kritičara. Dr Haneberg (*Hanneberg*) *Knjigu Enohovu*, zajedno sa *Trećom knjigom Makavejaca*, postavlja *na samo čelo spiska dela čiji autoritet stoji najbliže autoritetu kanonskih dela*.

Uistinu, "gde se doktori ne slažu..."

Kao i obično, međutim, oni su svi i bili u pravu i grešili su. Prihvati Enoha za biblijski lik, jednog živog čoveka, isto je što i prihvati Adama za prvog čoveka. Enoh je bio opšti naziv koji se odnosio na, i koga je nosilo, mnoštvo pojedinaca u svim vremenima i dobima, i u svim rasama i narodima. To se lako može zaključiti iz činjenice da se drevni talmudisti i učitelji u sinagogama u celini ne slažu u svojim pogledima po pitanju Enoha, sina Jaredovog... Neki kažu daje Enoh bio veliki svetac, koga je Bog voleo, *koji je živ odnet na nebo* (tj. onaj koji je dosegao *Mukti* ili *Nirvanu* na zemlji, kao što je učinio Buda i kao što drugi i dalje čine), a neki, pak, smatraju daje bio čarobnjak,

Enoihion-Henoh

zao mag. To samo pokazuje daje Enoh, odnosno njegovi ekvivalenti, bio termin, čak i u vreme kasnih talmudista, koji je značio "vidovnjaka", "Adepta *Tajne Mudrosti*", itd, bez ikakve specifikacije koja se tiče karaktera onoga ko je tu titulu nosio. Kad Josif, govoreći o Iliju i Enohu (*Starine*, IX, 2) primećuje daje "u svetim knjigama napisano da su oni (Ilija i Enoh) nestali, ali tako da niko nije znao da su umrli", to naprosto znači *da su oni umrli kao ličnosti*, kao što do dana današnjeg jogini u Indiji, pa čak i neki hrišćanski monasi, umiru za svet. Oni nestaju iz vida ljudi i umiru - na zemaljskom planu - čak i za sebe same. Naizgled figurativan način govora, pa ipak *bukvalno istinit*.

"Hanokh je preneo Noju znanje o (astronomskom) računanju i računanju doba", kaže midraš *Pirka R. Eleazar* (pogl. VIII), pripisujući Enohu ono što su drugi pripisivali Hermesu Trismegistosu, pošto su njih dvojica identični po svom ezoterijskom značenju. "Hanokh", u ovom slučaju, i njegova "Mudrost", pripadaju ciklusu Četvrte Rase Atlantidana,⁴ a Noje pripada Petoj." U tom smislu obojica predstavljaju Korenske Rase, današnju i onu koja joj je prethodila. U drugom smislu, Enoh je nestao, "išao je sa Bogom i nije ga bilo, jer gaje Bog uzeo", što je alegorija koja se odnosi na nestanak Tajnog i Svetog Znanja među ljudima, jer ga je Bog (ili *Java-Aleim* - visoki hijerofanti, poglavari škola iniciranih sveštenika⁴) uzeo; drugim recima, Enosi, ili *Enoihioni*, Vidovnjaci i njihovo znanje i mudrost, postali su striktna svojina tajnih učilišta Proroka kod Jevreja, a hramova kod pagana.

Kad se tumači pomoću čisto fizičkog ključa, Enoh je tip dualne čovekove prirode - duhovne i fizičke. Otud on zauzima središnje mesto u astronomskom krstu (koji nam je Elifas Levi preneo iz jednog tajnog spisa), koji je šestokraka zvezda, "*Adonaf*". U gornjem Trouglu je Orao, u levom nižem Trouglu stoji Lav, u desnom. Bik, dok između Bika i Lava, iznad njih, a ispod Orla, stoji lice Enoha ili

Žohar kaže:

Hanokh je imao knjigu koja je bila isto što i knjiga roda Adamovog; to je Misterija Mudrosti.

Noje je naslednik Mudrosti Enohove; drugim recima, Peta Rasa je naslednik Četvrte.

⁴ Vidi *Razotkrivenu Izidu*, tom I, str. 575 i dalje

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

čoveka (vidi ilustrovani dijagram u *Razotkrivenoj Izidi*, tom II, str. 452). Sad, likovi u gornjem Trouglu predstavljaju četiri Rase, izostavljući prvu - *Chaje* ili Senke - a "Sin Čovekov", Enos ili Enoh, nalazi se u sredini, jer on stoji između dve Rase (Četvrte i Pete), pošto predstavlja Tajnu Mudrost obe te rase. To su četiri Jezekiljeve životinje i životinje iz *Otkrivenja Jovanovog*. Isti dvostruki Trougao koji u *Izidi* (tom II, str. 453), gleda na induskog *Adanarija*, daleko je najbolji. Jer u njemu su simbolički prikazane samo tri (za nas) istorijske rase: Treću, androginu, simbolizuje Ada-nari, Četvrtu simbolizuje snažni, moćni lav, a petu - Arijevce - nešto što je njen najsvetiji simbol do dana današnjeg, bik (i krava).

Jedan veoma učen čovek, francuski učenjak markiz de Sasi (M de *Sacy*), nalazi nekoliko krajnje izuzetnih izjava u *Knjizi Enohovoj*, koje su, kako kaže, "vredne da se najozbiljnije istraže". Na primer:

(. . .) autor (Enoh) kaže da solama godina ima 364 dana i izgleda da zna za periode od tri, pet i osam godina, nakon kojih slede četiri dodatna dana koja su u njegovom sistemu dani ravnodnevice i solsticija (...)

Kasnije tome dodaje:

Ja vidim samo jedan način da razrešim (te "besmislice"), a to je da prepostavim kako autor izlaže neki *imaginarni* sistem koji *je možda postojao* PRE NEGO ŠTO JE U DOBA SVEOPŠTEG POTOPA IZMENJEN PRIRODNI POREDAK.

Upravo je tako, a Tajna Doktrina nas uči da je "prirodni poredek" i bio izmenjen, kao i niz zemaljskih čovečanstava. Jer, kako andeo *Urijel* kaže Enohu:

Gle, pokazao sam ti sve stvari, o Enoše; i sve sam ti stvari otkrio. Video si Sunce, Mesec, i one *Icoji vode zvezde* na Nebu, koji uzrokuju svo njihovo delovanje, doba, i dolaske i odlaske. U *dani-ma grešnika* GODINE ĆE SE SKRATITI. (. . .) Mesec će promeniti svoje zakone, itd.

(*Pogl. LXXXIX*)

Vidi Danielovu (*Danielo*) kritiku de Šasija, u *Filozofskim analima*, str. 393.

Enoihion-Henoh

U tim danima, takode, godinama pre nego što je veliki Potop zbrisao Atlantiđane i izmenio lice sveta - zato što se "Zemlja (na svojoj osi) *nagnula*" - priroda, geološki, astronomski i kosmički u celini nije mogla biti ista, upravo otud što se *Zemlja nagnula*. Vidi poglavljje LXIV (odeljak XI).

(...) ANoje povika ogorčenim glasom: "Čuj me, čuj me, čuj me!" tri puta. I on reče: "Zemlja pati i jako se *nagnula*; svakako će i ja propasti sa njom."

Uzgred budi rečeno, ovo izgleda kao jedna od mnogih "nedoslednosti" ako se *Biblija* čita bukvalno. Jer, u najmanju ruku, to je veoma čudan strah za nekoga "ko je stekao milost u Božijim očima" i kome je rečeno da načini barku! Ali, tu nalazimo kako uvaženi patrijarh izražava isti strah kao daje, umesto što je bio "prijatelj" Božiji, bio jedan od onih Divova koje je osudilo gnevno božanstvo. Zemlja se već bila *nagnula*, a potop je bio samo pitanje trenutka, pa ipak Noje nije znao ništa o tome da mu je namenjeno spasenje.

I zaista, odluka je doneta; odluka prirode i Zakona Evolucije, da rasa na Zemlji mora da se promeni i da Četvrta Rasa bude uništena kako bi oslobodila prostor za bolju rasu. Manvantara je došla do tačke preokreta na *tri i po Kruga*, a divovsko fizičko Čovečanstvo je doseglo vrhunac grube materijalnosti. Otuda apokaliptički stih koji govorи kako je došla zapovest da se oni unište, "da im dođe kraj" (toj rasi), jer oni su *znali* uistinu "sve tajne anđela, sve ugnjetačke i tajne moći *Satanine* i sve moći onih koji se bave čarobnjaštvom, kao i onih koji prave livene kipove po čitavoj zemlji".

A sad dolazi prirodno pitanje: ko je mogao da obavesti apokrifnog autora te moćne vizije (ma kom dobu pre Galileja da je on pri-padao) da bi *Zemlja mogla povremeno da nagne svoju osu!* Odakle je on crpeo takvo astronomsko i geološko znanje ako je Tajna Mudrost, kojom su se napajali drevni Rišiji i Pitagora, samo maštarija, izmišljotina kasnijih doba? Da li je možda Enoch proročki čitao sledeće redove u knjizi Frederika Klea (*Frederick Klee*) o Potopu (str. 79):

Položaj Zemljine kugle u odnosu na Sunce je u prvobitnim vremenima očigledno bio drugačiji od današnjeg, a tu razliku mora daje izazvalo pomeranje ose rotacije Zemlje.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Ovo podseća na još neke *nenučne* tvrdnje koje su egipatski sveštenici saopštili Herodotu, naime, da Sunce nije uvek izlazilo tamo gde izlazi *sada*, i daje u ranijim vremenima ravan ekliptike sekla ekvator pod pravim ugлом/

Mnogo takvih "nejasnih tvrdnji" može se naći u *Puranama*, *Biblijii* i mitologiji, a okultistima one otkrivaju dve činjenice: {a) da su drevni narodi poznavali isto tako dobro kao i modemi, a možda i bolje, astronomiju, geognosiju i kosmografiju u celini, i {b) da su se Zemljina kugla i njeno ponašanje više puta promenili od prvobitnog poretku stvari. I tako, u *slepoj veri svoje "neuke"* religije - koja je učila daje Faetont, u svojoj želji da sazna *skrivenu* istinu, učinio da Sunce skrene sa svoje uobičajene putanje - Ksenofont negde tvrdi da se "Sunce okrenulo prema drugoj jednoj zemlji", što je isto, mada nešto više naučno (iako isto tako smelo), kao i priča daje Isus zauvek zaustavio kretanje Sunca. Pa ipak, to može da objasni učenje sevemjačke mitologije (u Jeruskovenu) daje, pre nego stoje nastao današnji poredak stvari. Sunce izlazilo na jugu, dok je Ledena Zona bila na istoku, a danas je na severu.

Ukratko rečeno, *Knjiga Enohovaje rezime*, zbornik glavnih zbiranja istorije Treće, Četvrte i Pete Rase, zatim, vrlo malo proročanstava o današnjem periodu sveta, kao i duga retrospektiva, introspektiva i proročki rezime univerzalnih i sasvim *istorijskih* zbivanja - geoloških, astronomskih i fizičkih - sa nešto teogonije iz prepotopskih zapisa. O knjizi ove misteriozne ličnosti se govori i ona se obilato citira u *Pistis Sofiji*, kao i u *Žoharu* i najstarijem midrašimu. Origen i Kliment Aleksandrijski su je izuzetno cenili. Zato je tvrdnja da ona predstavlja posthrišćanski falsifikat potpuno besmislena i istorijski neosnovana. Tako je i Origen, pored ostalih, koji je živeo u II veku hrišćanske ere, ipak pominje kao drevno i uvaženo delo. Tajno i sveto ime i njegova moć su dobro i jasno, mada alegorijski, opisani u tom starom izdanju. Od 18. do 50. poglavljja, sve Enohove vizije opisuju Misterije Inicijacije, od kojih je jedna Goruća Dolina "Palih Anđela".

Možda je Sv. Avgustin bio sasvim u pravu kada je rekao daje crkva izbacila KNJIGU ENOHOVU iz svog kanona zato što je ona pre-



¹ *Drevna astronomija (Astronomie Ancienne)*, Baji, tom I, str. 203 i tom II, str. 216.

Enoihion-Henoh

više stara, *ob nimiam antiquitatem.*[^] Događaji o kojima se u njoj govori ne spadaju u granicu od 4.004. godine pre nove ere, kada se tvrdi daje svet "stvoren"!

[^] *Grad Božiji*, l, XV, pogl. XXIII.

XXII

SIMBOLIZAM TAJANSTVENIH IMENA IAO IJEHOVA I NJIHOV ODNOS PREMA KRSTU I KRUGU

Kad je opat Luj Konstan (*Louis Constant*) - poznat kao Elifas Levi - u *Historie de la Magie* (*Istoriji magije*) rekao da "Sefer Jedra, Žohar i Otkrivenje Jovanovo predstavljaju remek-dela okultne nauke", ako je htio da bude korektan i jasan, trebalo je da doda "u Evropi". Potpuno je tačno da ta dela sadrže "više značenja nego reci" i daje "njihov izraz poetski, dok su brojevi egzaktni". Na nesreću, da bi mogao da se *divi poetičnosti* njihovog izraza ili *egzaktnosti* brojeva, čitalac će morati da nauči pravi značaj i smisao termina i simbola koji se u njima koriste. A нико то nikad neće naučiti dok ne bude znao osnovne principе *Tajne Doktrine*, bilo u istočnjačkom ezoterizmu, bilo u kabalističkoj simbologiji; *ključ*, ili *vrednost*, u svim njihovim aspektima, imena "Boga", "Andela" i "Patrijarha" u *Bibliji* - njihovu matematičku ili geometrijsku vrednost i njihove odnose prema ispoljenoj prirodi.

Zato, ako sa jedne strane Žohar "zapanjuje (mistike) dubinom svojih pogleda i velikom jednostavnosću svojih slika", sa druge strane, to delo zavodi proučavaoca izrazima kao što su oni koji se koriste za AlN-SoF i Jehovu uprkos garanciji da "se ta knjiga trudi da objasni kako je ljudski oblik kojim se zaogrće Bog *samo jedna slika reci*, i da Bog ne bi trebalo da se izražava nikakvom mišlju, ni bilo kakvim oblikom". Dobro je poznato da su Origen, Kliment i rabini priznali, što se kabale i *Biblije* tiče, da su *one prekrivene velom* i da predstavljaju *tajne knjige*, ali mali broj zna daje ezoterizam kabalističkih knjiga u njihovom novom, *prerađenom* obliku naprosto samo još jedan, i to još lukaviji, veo, kojim je prekrivena prvobitna simbolika tih tajnih knjiga.

Ideja predstavljanja *skrivenog* božanstva obimom Kruga, a Tvoračke Moći (muške i ženske, ili Androgine REĆI) prečnikom koji ga pre-

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

seca, jedan je od najstarijih simbola. Na toj zamisli izgrađene su sve velike kosmogonije. Kod drevnih Arijevaca, Egipćana i Haldejaca, ta zamisao je bila potpuna i obuhvatala je ideju večne i nepromenljive *Božanske Misli* u njenoj apsolutnosti, odvojene potpuno od početnog stanja (takozvane) *tvorevine*, i obuhvatala je psihološku, pa čak i duhovnu evoluciju i njeno mehaničko delovanje, ili kosmološku konstrukciju. Ah, kod Jevreja, iako se ta zamisao jasno vidi u *Sefer Jeciri* i *Žoharu* - ili onome što je od ovog dela ostalo - ono što je obuhvaćeno u *Petoknjizi*, a posebno u *Postanju*, naprsto je sekundamo stanje, takoreći, mehaničkog zakona stvaranja, tačnije konstruisanja, dok je teogonija jedva ocrtana, gotovo nikako.

Danas se jedino u prvih šest poglavlja *Postanja*, u odbačenoj *Knjizi Enohovoj* i pogrešno shvaćenoj i pogrešno prevedenoj *Knjizi o Jovu* mogu naći pravi odjeci arhajske doktrine. Ključ za nju je izgubljen, čak i među najučenijim rabinima, čiji su prethodnici iz ranog srednjeg veka, u svojoj nacionalnoj ekskluzivnosti i ponosu, a posebno u njihovoj dubokoj mržnji prema hrišćanstvu, više voleli da ih pokopaju duboko u moru zaborava, nego da podele svoje znanje sa svojim nemilosrdnim i divljim progoniteljima. Jehova je bio njihovo plemensko vlasništvo, neodvojivo od Mojsijevog zakona i nepodobno da igra bilo kakvu ulogu u nekom drugom zakonu. Nasilno istrgnut iz njegovog izvornog okruženja u koje se uklapao i koje je odgovaralo njemu, "gospod bog Avrama i Jakova" teško da bi se bez štete i lomova mogao uglaviti u novi hrišćanski kanon. Pošto su bili najslabiji, Jevreji nisu mogli da se odupru obesvećenju, ali su sačuvali tajnu porekla njihovog Adama Kadmona, ili muško-ženskog Jehove, a novi oltar pokazao se kao potpuno nepodesan za starog boga: oni su, uistinu, bili osvećeni!

Ljudi će poricati tvrdnju da Jehova nije bio ništa više od plemenskog Boga Jevreja, kao i mnoge druge stvari. Ipak, i pored tog poricanja teolozi nisu u stanju da nam kažu značenje stihova 8 i 9 u *Ponovljenim zakonima*, poglavje XXXII. Ti stihovi sasvim jasno kažu:

Kad je NAJVIŠI (ne "Gospod", niti "Jehova") podelio narodima njihovo nasleđe, kad je odvojio sinove Adamove, on je postavio graniče (...) prema broju dece Izraelja (...) *Gospodov (Jehovin) deo je njegov narod; Jakov je deo njegovog naslada.*

To rešava pitanje. Toliko su drski bih savremeni prevodioci *Bibilje* i *Svetog pisma* i toliko su unakazili ove stihove daje, idući tragom svojih

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

cenjenih crkvenih otaca, svaki prevodilac te stihove prevodio na svoj sopstveni način. Dok je ovaj citat doslovno naveden iz engleska autorizovane verzije, u fr-ancuskoj *Bibliji* (izdanje Protestantskog biblijskog društva iz Pariza, prema verziji koju je redigovao 1824. godine J. E. Ostervalda), vidimo daje "Najviši" preveden kao *Souverain* (Vladar!), "sinovi Adamovi" prevedeni su kao "deca ljudi", a "Gospod" je promenjen u "Večni". I tako, izgleda daje po drskoj obmani Francuska protestantska crkva nadmašila i engleski eklezijasticizam.

Međutim, jedna stvar je očigledna: "Gospodov (Jehovin) deo" je njegov "odabrani narod" i niko drugi, *jer, jedino je Jakov deo njegovog nasledja*. Kakve onda veze imaju drugi narodi, koji se nazivaju Arijevcima, sa semitskim božanstvom, plemenskim bogom Izraela? Astronomski, "Najviši" je Sunce, a "Gospod" je jedna od njegovih sedam planeta, bilo daje *to lao*. Genij Meseca, *i\| Ilda-Baot-Jehova*, Genij Satuma, prema Origenu i egipatskim gnosticima.¹ Neka "Andeo Gabriel", "Gospod" Irana, bdi nad svojim narodom, a Mihail-Jehova nad svojim Jevrejima. To nisu bogovi drugih naroda, niti su ikad bili Isusovi bogovi. Kao stoje svaki persijski *Dev* vezan za svoju planetu (vidi Origenovu kopiju karte), tako je i svakom induškom Devi ("Gospodu") dodeljen njegov deo, svet, planeta, narod ili rasa. Množina svetova podrazumeva množinu bogova. Mi u množinu svetova verujemo i možemo to da priznamo, ali nikad nećemo obožavati množinu bogova (vidi Deo III, "O lancima svetova i njihovoj množini").

U ovom delu je više puta rečeno da svi religiozni i filozofski simboli imaju sedam značenja, da svaki pripada odgovarajućem nivou mišljenja, tj. ili čisto metafizičkom ili astronomskom, psihičkom ili fiziološkom, itd, itd. Tih sedam značenja i njihove primene, kad se uzmu same za sebe, prilično je teško razumeti, ali, njihovo tumačenje i njihovo ispravno razumevanje deset puta više zbunjuje kada se, umesto da se dovedu u odnos, ili postave da u nizu slede jedno drugo, sva-ko od tih značenja, ili neko pojedinačno, prihvati kao jedno i jedino objašnjenje čitave simboličke ideje. Možemo dati jedan primer koji sjajno ilustruje ovu tvrdnju. Evo dva tumačenja koja su jedan učeni

Kod egipatskih gnostika, Tot (Hermes) je glavni od Sedam (vidi *Knjigu mrtvih*). Njihova imena izneo je Origen, i to su *Adonai* (Sunce), *lao* (Mesec), *Eloi* (Jupiter), *Sabao* (Mars), *Orai* (Venera), *Astapl^oi* (Merkur) i, na kraju, *Ilda Baot* (Satum).

Simbolizam tajanstvenih imena Jao i Jekova

kabalista ijedan učenjak dali za isti stih iz *Izlaska* (XXXIII, 18-23). Mojsije moli Gospoda da mu pokaže njegovu "slavu". Očigledno je da ne treba prihvati grubu, praznu frazeologiju kakvu nalazimo u *Bibliji*. U kabali ima *sedam* značenja, od kojih možemo da navedemo dva, kako su ih protumačili ovi učenjaci. Jedan od njih, prilikom objašnjava-nja, citira:

Ti ne možeš da vidiš moje lice (. . .) Staviću te u procep stena (. . .) pokriti te mojom rukom dok budem prolazio. A onda ću skloniti ruku i ti ćeš videti moje *a'hoor*, moja leda (. . .)

Zatim nam kaže u objašnjenju:

Odnosno, ja ću ti pokazati "Moja leda", tj. Moj vidljivi univer-zum, moje niže ispoljavanje, ali, kao čovek koji je još u telu, ti ne možeš da vidiš moju nevidljivu prirodu. Tako stoji u kabali.

To je tačno i predstavlja kosmološko-metafizičko objašnjenje. A sad govori drugi kabalista, koji iznosi numeričko značenje. Pošto ono uključuje dobar broj sugestivnih ideja i daleko je potpunije iz-neto, daćemo mu više prostora. Ovaj sinopsis uzet je iz jednog ne-objavljenog rukopisa i potpunije objašnjava ono stoje izneto u odeljku XVII, "Najsvetije od Svetih".

Brojevi imena Mojsije su i brojevi imena "Ja sam onaj koji jeste", tako da su imena Mojsije i Jehova numerički saglasna. Reč Mojsije je

5, 300, 40

a zbir vrednosti njenih slova je 345; Jehova - Genij luname godine *par excellence* - uzima vrednost 543, ili obrnuto 345. (...) U trećem poglavlju *Izlaska*, u 13. i 14. stihu, kaže se: "I Mojsije reče (. . .) Gle, kad dodem deci Izrailja i kažem im, Bog vaših otaca poslao me je vama, a oni kažu. Kako se on zove? Šta ću im reći? A Bog reče Mojsiju: 'Ja sam onaj koji jeste'."

Jevrejske reci za taj izraz su *dhiye asher ahiye*, a vrednost zbira njihovih slova je sledeća:

$7^{\wedge}7\backslash i <$ $1^{\wedge}n^{\wedge}7\backslash i <$
 21 501 21

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Pošto je to njegovo (Božije) ime, zbir vrednosti od kojih se ono sastoji - 21, 501, 21 - iznosi 543, ili naprosto jedna primena jednostavnih cifara iz Mojsijevog imena (. . .) ali sad tako poredanih da je ime 345 obrnuto i glasi 543. (...) Tako da kad Mojsije traži: "Počaži mi Tvoje lice ili slavu", onaj drugi ispravno odgovara: "Ti ne možeš da vidiš moje lice (...) ali ćeš me videti s leda" (smisao je pravi, iako izraz nije precizan); zato što *ugao {pozadina* 543 predstavlja *lice* 345 - "za proveru i da bi se *striktno držali* grupe brojeva kojim bi se postigli određeni *veliki* rezultati, u stvari u kojoj su oni posebno upotrebjeni". "U drugim upotrebljama tog broja", dodaje učeni kabalista, "oni su se videli licem u lice. Čudno je što kad saberemo 345 i 543 dobijamo 888, što je gnostička kabalistička vrednost imena Hrista, koji je bio Jehošua ili Jošua. A i podela dana na 24 sata daje tri osmice kao količnik. (...) Glavni cilj čitavog tog sistema brojnih provera bio je da trajno sačuva tačnu vrednost luname godine u prirodnom merenju dana."^

To je astronomsko i numeričko značenje tajne teogonije zvezdano-kosmičkih bogova koju su izmislili Haldejci-Jevreji, i to su dva značenja od sedam. Ostalih pet bi još više zapanjila hrišćane.

Niz Edipa koji su se poduhvatili da rese Sfinginu zagonetku zaištaje dug. Tokom mnogih vekova ona je proždirala najsjajnije i najplemenitije umove hrišćanstva - ali, sada je Sfinga pobeđena. U velikoj intelektualnoj borbi koja se završila potpunom pobedom Edipa simbolizma, nije Sfinga, međutim, bila ta koja je morala da se baci u more, goreći od stida zbog poraza, već uistinu mnogostruki simbol, po imenu Jehova, koga su hrišćani - *civilizovani* narodi - prihvatili kao svog Boga. On se bacio izložen suviše detaljnoj analizi - i potonuo. Proučavaoci simbolike su sa zaprepašćenjem otkrili daje božanstvo koje su usvojili samo maska za mnoge druge bogove, tj. jedna *euhemerizovana* ukinuta planeta u najboljem slučaju. Geniji Meseca i Saturna kod Jevreja, a Sunca i Jupitera kod ranih hrišćana; daje Trojstvo, uistinu, samo astronomska Trijada - ukoliko za njega nisu usvojili apstraktnija i viša metafizička značenja koje su mu dali Gentili - sastavljeno od Sunca (Otac), dve planete, Merkura (Sina) i Venere [Sveti Duh, *Sofija*, Duh Mudrosti, Ljubavi i Istine, i Lucfier, kao Hrist, sjajna, jutarnja zvezda (vidi *Otkrivenje*, pogl. XXII,

Kabala Isaka Maj era.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

15)]. Jer, ako je Otac Sunce (stariji Brat u istočnjačkoj *ezoteričkoj filozofiji*), najbliža planeta mu je Merkur (Hermes, Buda, Tot), a ime njegove majke je Maja: planeta koja prima sedam puta više svetlosti od svih drugih i koja je navela gnostike da nazovu svog Hrista, a kabaliste njihovog Hermesa (u astronomskom smislu), "sedmostrukom svetlošću" (vidi kraj ovog poglavlja). Najzad, *taj* Bog je bio Bel, postoje Sunce bilo "Bel" kod Gala, "Helios" kod Grka, "Baal", kod Feničana, "El" u Haldeji, otuda "EL-ohim", "Emanu-EL", *El*, "bog" na hebrejskom. Ali, čak je i kabalistički bog iščezao u rabinškoj domišljatosti, pa danas čitalac mora da se okrene najdubljem metafizičkom smislu Žohara kako bi u njemu našao bilo šta nalik na Ain-Sof, bezimeno božanstvo i Apsolut, koje tako autoritativno i bučno prisvajaju hrišćani. Ali, njega svakako neće naći u Knjigama Mojsijevim oni koji pokušavaju da ih čitaju bez ključa. Otkad je on izgubljen, Jevreji i hrišćani su se iz sve snage trudili da spoje te dve koncepcije, ali uzalud. Jedino što su uspeli bilo je to da su lišili čak i Sveopšte Božanstvo NJEGOVOG veličanstvenog karaktera i prvobitnog značenja.

Evo šta je rečeno u *Razotkrivenoj Izidi*:

Zato bijedino prirodno bilo da se napravi razlika između miste-
rioznog boga laco, koga su od najstarijih vremena usvojili svi koji
su delili ezoterijsko znanje sa sveštenicima, i njegovih fonetičkih
parnjaka, za koje vidimo da su ih sa tako malo poštovanja tretirali
ofiti i drugi gnostici.

U Kingovim ofitskim draguljima (*Gnostici*) nalazimo da se ime IAO ponavlja i često brka sa Jevo, iako ovo poslednje predstavlja jednog od Genija koji su neprijateljski nastrojeni prema Abraksasu. Ali, ime IAO niti je poteklo od Jevreja niti je bilo njihova isključiva svojina. Iako je Mojsiju bilo zgodno da to ime nađene pokroviteljskom "Duhu", navodnom zaštitniku i nacionalnom božanstvu "odabranog naroda Izrailjevog", nema nikakvog razloga za to da ga drugi narodi prime kao Najvišeg i Jednog Živog Boga. Mi se sa takvom upotrebotom uopšte ne slažemo. Osim toga, činjenica je daje Jaho ili lao bilo "misteriozno ime" od početka, jer se ITⁿ i Hⁿ nikad nisu koristili pre kralja Davida. Pre njegovog doba bilo je malo ili uopšte nije bilo imena koja su bila sastavljena od *lah* ili *Jah*. Pre izgleda daje David, koji je boravio medu Tiranima i Filistejcima, doneo ime Jehova otuda. On je imenovao Zadoka za visokog sveštenika,

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

a otuda su potekli zadokiti ili sadukeji. David je živeo i vladao najpre u Hebronu **pi^PI** (Habir-on, ili Kabeir-grad), gde su se slavili rituali četiri (boga misterija). Ni David ni Solomon nisu priznavali ni Moj šija ni Mojsijev zakon. Oni su nastojali da izgrade hram posvećen **7I^Y**, nalik na građevine koje je Hiram podigao Herkulju i Veneri, Adonu i Astarti.

Furst (*Fürst*) kaže: "Najstarije ime Boga, Jaho, zapisano na grčkom laco, izgleda daje, po strani *od njegovog porekla*, bilo staro mističko ime vrhunskog božanstva Semita. Zato je ono rečeno Moj-siju kad je bio iniciran u Hor-ebu - *pećini* - pod vodstvom Jetra, kenitskog (ili kainitskog) medijanskog sveštenika. U staroj religiji Haldejaca, čiji se ostaci mogu naći kod neoplatonista, najviše božanstvo, ustoličeno iznad sedam nebesa, predstavljalo je duhovni svetlosni princip (...) a takođe je bilo zamišljano kao Demijurg," i zvano laro, (*IH^*), koji je bio, kao i jevrejski Jaha, tajanstven i nije se mogao pominjati, a čije ime je saopštavano Iniciranima. Feničani su imali Vrhunskog Boga, čije ime je bilo trostruko i *tajno*, i on je, takođe, bio la©.

(*Razotkrivena Izida, tom II, str. 298*)

Krst je, kažu kabalisti, koji ponavljačaju učenje okultista, jedan od najstarijih simbola - da, možda i *najstariji* simbol. Ovo je izloženo na samom početku *Uvoda* (Tom I). Istočnjački Inicijati pokazuju da je on istovremen sa krugom Božanskog beskraja i prve diferencijacije Suštine, jedinstva duha i materije. Danas je, međutim, ovo timaćenje odbačeno, a samo je astronomska alegorija prihvaćena i podešena da se uklopi u domišljato iskonstruisana zemaljska zbivanja.

Hajde da dokažemo ovu tvrdnju. U astronomiji, kao što je rečeno, Merkurovi roditelji su *Ccelus* i *Lux* - nebo i svetlost, ili Sunce; u mitologiji je on potomak Jupitera i Maje. On je "glasnik" njegovog Oca Jupitera, Mesija Sunca; u Grčkoj, njegovo ime "Hermes" između ostalog znači "Tumač" - izgovorena "Reč", LoGOS ili VERBUM. Sad, osim što je rođen na planini Kilen, među pastirima, Merkur je njihov pokrovitelj. Kao psihopompni Genij, on je vodio duše umrlih u Had i dovodio ih nazad, što je funkcija koja je pripisana Isusu na-

lako vrlo malo, jer su se tvorci materijalnog univerzuma uvek smatrali podređenim bogovima Najvišeg Božanstva.

Lydus I, c. Ledrenus, I c.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

kon njegove smrti i vaskrsnuća. Simboli Hermesa-Merkura (*Dii Termini*) postavljeni su duž puteva i na raskršćima (kao što se danas krstovi postavljaju u Italiji) i *bili su u obliku krsta.*[^] Svakog sedmog dana sveštenici su mazali te *međaše* uljem, a jednom godišnje ih kitili vencima, otuda su *bili pomazani*. Merkur, kad govori kroz svoje proročište, kaže: "Ja sam onaj koga nazivate Sinom Očevim (Jupiterovim) i Majnim. Ostavljući Kralja Nebesa (Sunce), ja dolazim da pomognem vama smrtnicima". Merkur isceljuje slepe i vraća vid, mentalni i fizički.* On se često predstavlja sa tri glave i naziva "Tricefalos", "Tripleks", * pošto je jedno sa Suncem i Venerom. Najzad, Merkur je, kako pokazuje Komut (*Cornutus*),[^] ponekad bio vajan u obliku kocke, bez ruku, jer "moć govora i rečitost mogu da prevladaju bez pomoći ruku ili nogu". Taj kockasti oblik je ono što *međaše* direktno povezuje sa krstom, a Merkurova rečitost ili moć govora, navela je veštog Euzebija da kaže: "Hermes je amblem Reci koja stvara i tumači sve", jer je on *stvaralačka* reč - i Euzebije pokazuje kako Porfirije poučava daje Hermesov govor [dan preveden kao "*Reč Božja*" (!) u *Pimandru*], tvorački govor, semeni princip rasejan po univerzumu.* U alhemiji je Merkur korenska *Vlaga*, prvobitna ili elementarna voda, koja sadrži seme Univerzuma oplodjeno solanim Vatrama. Da bi objasnili taj oplodjujući princip, Egipćani su često dodavali falus krstu [muškom i ženskom, ili vertikalno i horizontalno sjedinjenom (vidi *Egipatski muzeji*)]. Krstoliki međaši su takođe predstavljali tu dualnu ideju, koju nalazimo u Egiptu u *kockastom* Hermesu. Autor *Izvora mera* kaže nam i zašto (ali, vidi poslednju stranu poglavlja XVI, o gnostičkom Prijapu).

Kako on pokazuje, kad se razvije, kocka postaje krst ili *Tau*, ili egipatski oblik; ili, opet, "krug zakačen za *Tau* tvori egipatski krst" drevnih faraona. Oni su to znali od njihovih sveštenika i njihovih "Kraljeva Inicijata" vekovima, a znali su i šta znači "prikivanje čoveka

Monfokon (*Montfaucon*), *Antiquities {Starine}*). Vidi ploče u Tomu I, ploča 77. Učenici Hermesovi posle svoje smrti odlaze na njegovu planetu, Merkur - njihovo Carstvo Nebesko.

Cornutus.

* Troglavi i Trostruki, (nap. prev.)

Lydus de Mensibus, IV.

* *Preparat, Evang.* I, III, poglavje 2.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

na krst", prikaz "koji je načinjen da se uskladi sa poreklom ljudskog života, pa otud *ima falički oblik*" Samo što je ovaj poslednji eonima i eonima kasnije stupio u dejstvo, prema ideji o tesaru i arhitekti Bogova, Višvakarmanu, koji raspinje "Sunce-Inicijata" na krstolikoj teatarskoj klupi. Kako kaže isti autor, "*prikivanje čoveka za krst* (. . .) primenjeno je u istom obliku u kome ga prikazuju Indusi", ali, načinjeno je i "da se uskladi" sa idejom o ponovnom rođenju čoveka - *duhovnom*, a ne fizičkom obnovom. Kandidat za inicijaciju bio bi zakačen za *Tau* ili astronomski krst sa daleko veličanstvenijom i plemenitijom idejom nego što je to poreklo čisto *zemaljskog* života.

Sa druge strane, izgleda da Semiti nisu imali drugog cilja u životu osim produženja svoje vrste. Zato je, geometrijski i prema čitanju *Biblike* u skladu sa numeričkim metodom, autor *Jevrejsko-egipatske misterije* sasvim u pravu. Čitav *njihov* (jevrejski) sistem -

Izgleda da se u starini smatrao sistemom koji se oslanja na prirodu i sistemom koji je usvojila priroda, ili Bog, kao *osnovu zakona* praktične primene tvoračke moći - tj. bila je to *kreativna zamisao* čijaje primena, zapravo, bila stvaranje. Izgleda da to potvrđuje činjenica da su uspostavljenom sistemu *msre planetarnih vremena* služile istovremeno kao mere *veličine* planeta, a posebno njihovih oblika - tj. u produženju njihovih ekvatorijalnih i polarnih prečnika (. . .) (str. 3) (. . .) Izgleda da taj sistem стоји u osnovi čitave biblijske strukture (strukture kreativnog plana) kao osnov njenog *ritualizma* i da bi pokazala delovanja Božanstva na način *arhitekture*, korišćenjem svete jedinice mere u Edenskom vrtu, Nojevoj Arci, Tabemaklu u Solomonovom hramu.

I tako, sami argumenti branitelja tog sistema dokazuju da je jevrejsko Božanstvo u najbolju ruku samo ispoljeno *dvojstvo*, nipošto Jedno apsolutno SVE. Geometrijski pokazano, ono je BROJ, simbolički, i *oboženi* Prijap - a to teško da može zadovoljiti čovečanstvo koje žudi za otkrivenjem pravih duhovnih istina i posedovanjem boga sa božanskom, a ne antropomorfizovanom prirodom. Čudno je da naučeniji medu modernim kabalistima u krstu i krugu ne mogu da vide ništa drugo do simbol ispoljenog *stvaralačkog* i *androginog* božanstva u njegovom odnosu i njegovom uplitanju u ovaj pojavnji svet.

' Čitalac može, ako hoće, da pogleda *Žohar* i dve *Kabale* (gospode Majera i Metersa).

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

Jedan autor veruje daje:

(. . .) čovek (čitaj: Jevrejin i rabin) stekao znanje praktične mere (. . .) za koje se misli da pomoću njega priroda podešava planete po veličini kako bi ih uskladila sa sistemom njihovog kretanja (...)

I dodaje:

(...) izgleda da gaje on stekao i svoj posed procenio kao sredstvo za ostvarenje Božanstva - to jest, on se *toliko približio zamisli jednog Bića čiji je mozak poput njegovog*, samo beskrajno moćniji, daje u stanju da spozna *zakon stvaranja* koji je to Biće ustanovilo, koji mora daje postojao pre bilo koje tvorevine (kabalistički nazvan *Reč*).

(Izvor mera, str. 5)

To je možda moglo da zadovolji praktični semitski um, ali su istočnjački okultisti morali da se zahvale na *takovom* Bogu; uistinu, jedno Božanstvo, Biće "koje ima um kao čovek, samo mnogo moćniji" *nije* Bog koji se može smestiti bilo gde *van ciklusa stvaranja*. On ne-ma ništa sa *idealnom* zamisli večnog univerzuma. On je, u najboljem slučaju, jedna *oči podređenih kreativnih moći*, čija se Ukupnost naziva "Sefirot", "Nebeski Čovek" i Adam Kadmon, *drugi Logos* platonista.

Upravo tu ideju nalazimo u osnovi najboljih definicija kabale i njenih misterija, npr. definiciji Džona A. Parkera (*John A. Parker*):

*Misli se daje ključ za kabalu geometrijski odnos površine kruga upisanog u kvadrat prema tom kvadratu ili kocke prema sferi, što stvara odnos prečnika prema obimu kruga u numeričkoj vrednosti izraženoj ciframa. Odnos prečnika prema krugu, pošto predstavlja vrhunsku veličinu povezanu sa božijim imenima Elohim i Jehove (a ti termini su numerički izrazi tih odnosa, pošto je prvi obim kruga, a drugi prečnik), obuhvata sve. Dva izraza odnosa obima prema prečniku iskazana cifarski koriste se u Biblijci: (1) Savršeni i (2) nesavršeni. Jedan od odnosa medu njima je da će, kada se (2) oduzme od (1) to dati *mernu jedinicu* vrednosti prečnika u pojmovima, ili označku vrednosti prečnika savršenog kruga, ih jedinicu prave linije koja ima savršenu kružnu vrednost ili faktor kružne vrednosti (str. 22).*

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Takva izračunavanja ne mogu čoveka da odvedu dalje od rešenja misterije *trećeg* nivoa evolucije, ili "treće Bramine tvorevine". Inicirani Indusi znaju kako da rese "kvadraturu kruga" daleko bolje od bilo kog Evropljanina. Ali, uskoro ćemo reći više o tome. Činjenica je da zapadnjački mistici započinju svoja izračunavanja tek u fazi kad univerzum "pada u materiju", kako kažu okultisti. U čitavom nizu kabalističkih knjiga nismo našli nijednu rečenicu koja bi na bilo koji način ukazala na psihološke i duhovne, kao i na mehaničke *fiziološke* tajne "stvaranja". Da li bi onda evoluciju univerzuma trebalo da smatramo naprosto jednim prototipom, samo u divovskoj srazmjeri, čina razmnožavanja, kao stoje to učinio "božanski" falicizam, pa da onda to opevamo, kao što je zlonadahnuti autor dela sa tim nazivom nedavno učinio? Autorka ove knjige nije tog mišljenja, i ona oseća daje u pravu što to kaže, pošto izgleda da i najpomnije čitanje *Starog Zaveta* - kako ezoteričko, tako i egzoteričko - nije revnosne istraživače odvelo dalje od matematičke izvesnosti da su od prvog do poslednjeg poglavlja u *Petoknjižju* svaka scena, svaki lik ili događaj prikazani, direktno ili indirektno, kao povezani sa *izvorom rada* u njegovom najgrubljem i najbrutalnijem obliku. Zato, ma koliko da su metodi rabina zanimljivi i dovitljivi, autorka ove knjige, zajedno sa istočnjačkim okultistima, mora da ustupi prednost metodima pagana.

Ne treba, stoga, poreklo Krsta i Kruga da tražimo u *Bibliji*, već daleko pre Potopa. Zato, ako se okrenemo Elifasu Leviju i *Žoharu*, u ime istočnjačkih okultista odgovaramo i velimo da, kad se praksa primeni na princip, oni se u potpunosti slažu sa Paskalom koji kaže: "Bog je krug, čiji je centar svuda, a obim nigde", dok kabalisti tvrde obrnuto, a to tvrde samo da bi prikrili svoju doktrinu. Usput rečeno, definicija Božanstva pomoću kruga uopšte nije Paskalova, kao stoje mislio Elifas Levi. Taj francuski filozof ju je/»ozajmio ili od Merkura Trismegistosa, ili iz latinskog spisa kardinala Kuže (*Cusa*), *De Docta Ignorantia*, u kome se ona koristi. Štaviše, Paskal ju je iskrivio jer je zamenio reci "Kosmički Krug", koje stoje u izvornom spisu, rečju *Theos*. Kod drevnih naroda su te reci bili sinonimi.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova



A.

KRST I KRUG

Drevni filozofi su kružnom obliku uvek pripisivali nešto božansko i tajanstveno. Stari svet, čija se simbolika slagala sa njegovim panteističkim ustanovama, koje su vidljive i nevidljive Beskonančnosti spajale ujedno, predstavljao je krugom i Božanstvo i njegov spoljašnji veo. To stapanje ovo dvoje u celinu, kao i naziv *theos* koji je bez razlikovanja dat oboma, objašnjeni su pa su zato postali još više naučni i još više filozofski. Platonovu etimološku definiciju reci *theos* objasnili smo na drugom mestu. On nalazi njeno poreklu u reci GeeTv (vidi *Kratila*), "kretati se", pošto to sugerise kretanje nebeskih tela koje on povezuje sa božanstvom. Po ezoteričkoj filozofiji, to Božanstvo je, i tokom svojih "noći" i tokom svojih "dana" (tj. ciklusa počinka, odnosno aktivnosti), "večno, neprekidno kretanje", "VEČNO-POSTAJUĆE, večno sveopšte prisustvo i večno Postojeće". Ovo poslednje je korenska apstrakcija, ono prvo -jedina moguća zamisao u ljudskom umu ako se božanstvo odvoji od svakog oblika ili forme. Ono je neprekidna, neprestajuća evolucija, koja se u permanentnom napretku, tokom eona, u krugovima vraća u svoje izvorno stanje - APSOLUTNO JEDE^ISTVO.

Nižim bogovima su pridodavani simbolički atributi viših. Zato je bog Šu, personifikacija Ra, koji se pojavljuje kao "velika Mačka persijskog basena, u Anu" (vidi *Knjigu mrtvih*, ritual XVII, 45-47), često na egipatskim spomenicima predstavljen kako sedi i drži krst, simbol četiri strane sveta, ili Elementa, prikačen za Krug.

U veoma učenom delu *Prirodno Postanje*, g. Džeralda Mejsija (*Gerald Massey*), na str. 408⁵⁵ (tom I), pod nazivom "*Tipologija krstova*", nalazimo više informacija o krstu i krugu nego u bilo kom drugom delu koje nam je poznato. Onog ko hoće da nade dobre dokaze o drevnosti Krsta upućujemo na ova dva toma. Autor pokazuje da su:

(. . .) krst i krug nerazdvojni (. . .) Egipatski krst sjedinjuje krug i krst četiri strane sveta. Povremeno bi se oni u tom izvornom obliku

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

smenjivali. Na primer, Čakra, Višnuov disk, jeste krug. Ti nazivi označavaju kruženje, kotrljanje, periodičnost točka vremena. Te stvari ovaj bog koristi kao oružje koje baca na neprijatelje. Na sličan način Tor baca svoje oružje, Filfot, četvoronogi krst (Svastika) (krst četiri strane). Zato je krst ekvivalentan krugu godine. (...) Simbol točka sjedinjuje krst i krug u jedno, kao stoje slučaj i u hijeroglifskom kolaču i simbolu Ankh-veze, 0 < ^ •

Taj dvostruki simbol nije bio sveta stvar za neupućene, već samo za Inicijate. Jer, Raul Rose (*ibid*) pokazuje:

(...) daje znak -f, koji se pojavljuje *na poledini* feničanskog novčića, sa Ramom kao licem (...) isti taj znak, koji se ponekad nazi va Venerinim Ogledalom, i zato što označava reprodukciju, korišćen je da se njime obeleže zadnje noge skupocenih korintskih priplodnih kobila i drugih divnih sojeva konja.

(*Raoul Rochette, loc. cit. De la Croix Ansee, Mem. De l'Academie des Sciences, pl 2, br. 8, 9, a takode i 16, 2, str. 320, citirano u Prirodnom postanju*)

Prethodno rečeno dokazuje da je još u to davno vreme krst postao simbol ljudskog razmnožavanja i daje bilo zaboravljenu božanska poreklo Krsta i Kruga.

Navodimo još jedan oblik krsta iz *Journal of the Royal Asiatic Society* (tom XVIII, str. 393, pl. 4):

Na sva četiri ugla smeštene su četvrtnine luka jajaste krive, koje, kad se spoje, formiraju oval: zato ta figura kombinuje krst sa kružnim isečcima u četiri dela koji odgovaraju četirima stranama krsta. Ta četiri segmenta odgovaraju četirima podnožjima krsta Svastike i Torovom Filfotu. Budin lotos sa četiri listaje na sličan način nacrtan u središtu tog krsta pošto je lotos egipatski i induski simbol za četiri strane. Četiri četvrt-luka, ako bi se spojila, formirali bi elipsu, a elipsa je takođe nacrtana na svakom kraku krsta. Zato ta elipsa označava putanju Zemlje. (...) Ser Dž. J. Simpson (/. Y. Simpson) je kopirao sledeći znak, < ^, koji je ovde predstavljen kao ukrštanje dve ravnodnevice i dva solsticija smeštena unutar figure koja označava putanju Zemlje. Ista jajolika, odnosno figura u obliku čamca, pojavljuje se povremeno u induskim crtežima sa sedam stepenika na svakom kraju kao oblik ili modalitet planine Meru.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

To je astronomski aspekt ovog dvostrukog simbola. Ali, postoji još šest aspekata, pa možemo pokušati da protumačimo neke od njih. Ta tema je toliko široka da bi sama zahtevala nekoliko knjiga.

- Međutim, najinteresantniji od egipatskih simbola Krsta i Kruga, o kojima se govori u navedenom delu, jeste onaj koga u potpunosti objašnjavaju i u potpunosti nijansiraju arijevski smiboli iste prirode. Autor kaže:

Krst sa četiri ruke je naprsto krst četiri strane sveta, ali ovaj znak nije uvek jednostavan." To je tip koji je razvijen od početne varijante koja se može definisati, a koja je bila prilagođena tome da izrazi brojne kasnije ideje. Najsvetiji krst Egipta, koji su u svojim rukama nosili bogovi, faraoni i mumije, jeste *Ankh*, " j - , znak života, živog, zakletva, zavet (. . .) Njegov vrh je hijeroglifsko Ru <C^^ koje je postavljeno uspravno na Tau krst. Ruje vrata, kapija, usta, mesto izlaza. To označava *mesto rođenja* u sevemom kvadrantu nebesa, iz koga se Sunce ponovo rada. Otuda Ru na *Ankh* označava *ženski tip mesta rođenja, koji predstavlja sever*. Upravo je u SEVERNOM KVADRANTU BOGINJA SEDAM ZVEZDA, zvana "Majka Revolucija" rodila vreme u najranijem ciklusu godine. Prvi znak tog prvobitnog ciklusa i ciklusa koji je načinjen na nebuj je najraniji oblik Ankh-krsta, O^ obična petlja koja sadrži i krug i krst ujednoj slici. Ta petlja ili omča se nosila ispred najstarije roditeljke, *Tifona, Velikog Medveda, ideograia perioda, završetka, vremena*, i pokazano je da znači jednu revoluciju.

To onda predstavlja krug koji na sevemom nebu pravi Veliki Medved, koji je načinio najstariju godinu vremena, iz čega zaključujemo da petlja Ru na Severu predstavlja taj kvadrant, rodno mesto vremena kad se računa kao Ru na Ankh simbolu. To se zaista može dokazati. Petlja je Barka ili Rak, vrsta računanja. Ru sa Ankh krsta nastavljeno je kiparskim RQ i koptskim Ro, p ." Ro je uneto u grčki krst, X^, koji je formiran od Ro i Hi, ili R-K. Rak, ili Ankh, i bio je znak svakog početka (*Arhe*) na osnovu toga, a Ankh-vezja je krst severa, zadnji deo Neba (. . .)

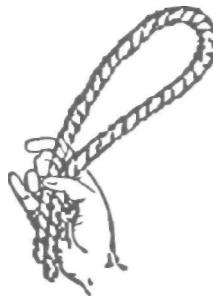
Svakako ne: jer često simboli *simbolizuju druge simbole*, a oni se sa svoje strane koriste u ideografima.

R slovenske i ruske azbuke (ćirilica) je takođe latinično P.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Ovo je opet potpuno astronomski i falički. Ali, verzija iz indijskih *Purana* daje sasvim drugu boju i, ne poništavajući navedeno tumačenje, ona otkriva deo njegovih misterija uz pomoć astronomskog ključa, pa tako daje jedan više metafizički prevod. "Ankh-veza", C; ^, ne pripada jedino Egiptu. Ona postoji pod imenom "paza", a to je konopac koji Šiva drži u svojoj desnoj zadnjoj ruci¹² (pošto Šiva ima četiri ruke). Mahadeva je prikazan u pozicijskoj askete, kao Maha-Jogin, sa svojim trećim okom, (◎), koje je "Ru,

'CJ^ , postavljeno na vrh Tau-Krsta" u drugom obliku. Paza se drži u ruci na sledeći način: kažiprst i deo šake blizu palca formiraju krst, ili petlju i ukrštanje. Naši orientalisti misle da to predstavlja konopac koji služi da se vežu okoreli krivci, zato što, uistinu. Kali, Šivina supruga, ima pazu kao svoj atribut!



Paza ovde ima dvostruko značenje, kao što ih ima i Šivina *trisula* i svaki drugi božanski atribut. To značenje pripada Sivi, pošto Rudra svakako ima isto značenje kao i egipatski krst u svom kosmičkom i mističkom smislu. U Šivinim rukama on postaje *lingam ijoni*. Nameraje da se kaže sledeće: Šiva, kao sto je već rečeno, pod tim imenom nije poznat u *Vedama*: i u beloj *Jadur Vedi* on se prvi put pojavljuje kao veliki bog - MAHADEVA - čiji je simbol lingam. U *Rig Vedi* on se naziva Rudra, "onaj koji zavija", dobromemom i zlonamemom Božanstvo istovremeno, Iscelitelj i Uništiteљ. U *Višnu Purani* on je bog koji niče iz Braminog čela, koji se razdvaja na muško i žensko i roditelj je Rudra i Maruta, od kojih je polovina sjajna i blaga, a ostali crni i divlji. U *Vedama*, on je božanski Ego koji teži da se vrati u svoje čisto, oboženo stanje, a istovremeno je taj božanski ego zatočen u zemnom obliku, čije ga divlje strasti nagone da "riče", stoga je on "užasni". To je dobro poznato u *Brihadaranjaka Upanišadi*, gde se Rudre, potomci Rudre, boga Vatre, nazivaju "deset vitalnih dahova" (*prana*, život), sa *Manasom* kao jedanaestim, dok je, kao Šiva, on *Uništiteљ* tog života. Brama ga naziva Rudrom i pored

¹² Vidi Mjuirov (*Muir*) *Induski panteon*, ploča XIII.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

toga mu daje sedam drugih imena, a ta imena su sedam oblika ispoljavanja, kao i sedam moći prirode koje uništavaju samo da bi ponovo stvarale ili obnovile.

Otud krstolika omča (*paza*) u njegovoј ruci. Kada se predstavlja kao asketa, *Mahajogin*, on nema faličko značenje i zaista je potrebna bujna mašta, koja ima takve sklonosti, da bi se našlo nešto faličko čak i u jednom astronomskom simbolu. Kao amblem "vrata, kapije, usta, mesta izlaska" ona označava "pravu kapiju" koja vodi u carstvo nebesko, daleko više od "mesta rođenja" u fiziološkom smislu.

To je istinski *Krst u Krugu i Crux Ansata* (egipatski krst), i to je krst na kome moraju biti raspete sve ljudske strasti pre nego što *Jogin* prođe kroz "pravu kapiju", uski kriig koji se širi u beskrajni krug čim *unutrašnji* čovek pređe njegov prag.

Što se tiče tajanstvenog sazvežđa Sedam Rišija u Velikom Medvedu, koje su Egipćani posvetili "najstarijem roditelju, Tifonu" - Indija je hiljadama godina ranije povezala te simbole sa vremenom, *yuga* obrtanjima, a Saptarišiji su blisko povezani sa našim sadašnjim dobom - mračnom *Kali Jugom*¹⁻¹ Veliki Krug Vremena, koji je indijska mašta predstavila figurom Kornjače (Kurma, ili Sisumara, jedan od avatara Višnua), po prirodi svoje podele i lokalizaciji zvezda, planeta i sazvežđa, ima krst na sebi. Zato se u *Bhagavata Purani* kaže da:

(. . .) na kraju repa te životinje, čija je glava okrenuta prema jugu, a čije telo je u obliku prstena (Krug), smešten je Dhruva (bivša zvezda Sevemjača): duž tog repa su Pradapati, Agni, Indra, Darma, itd., a preko puta njenih slabina su Sedam Rišija.

To su onda prvi i najstariji Krst i Krug, u čiji sastav ulazi Božanstvo (koje simbolizuje Višnu), Večni Krug Bezgraničnog Vremena, *Kala*, u čijoj ravni leže ukršteni svi bogovi, stvorenja i tvorevine rođene u Prostoru i Vremenu - koji, kao što kaže filozofija, svi umiru u vreme Maha-Pralaje.

U međuvremenu oni. Sedam Rišija, označavaju vreme i trajanje događaja u našem seđmostrukom životnom ciklusu. Oni su isto tako

¹⁻¹ Sto u svojoj *Misiji Jevreja* (*Mission des Juifs*) markiz Sen Iv Dalveidra, (*St. Yves d'Alveydre*) hijerofant i voda velike grupe francuskih kabalista, opisuje kao Zlatno doba!

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

tajanstveni kao i njihove navodne žene. Plejade, od kojih se samo jedna - ona koja se krije - pokazala kao časna. Plejade (Kritike) su dadilje Kartikeje, Boga Rata (Mars pagana sa zapada) koji se naziva Zapovednikom nebeskih vojski - ili, bolje rečeno, Sidha (što se prevoditi kao Jogini na nebu i sveti mudraci na Zemlji) - "Sidha-sena", što Kartikeju čini identičnim sa Mihailom, "vodom nebeskih jata", a onako kako je Mihail devičanski i Kartikeja je devičanski *Kumara** Uistinu je on "Guha", *tajanstveni*, isto koliko su to Saptarišiji i Kritike (Sedam Rišija i Plejade), jer kad se kombinuje tumačenje svih ovih simbola, to adeptu otkriva najveće misterije okultne prirode. U pogledu krstajedna stvar je vredna da se pomene, a to je krug, pošto se on snažno oslanja na elemente Vatre i Vode, koji igraju tako važnu ulogu u simbolici kruga i krsta. Poput Marsa, za koga Ovidije kaže da gaje rodila jedino majka (Junona), bez učešća oca, ili poput Avatara (na primer, Krišne) na Zapadu i Istoku - Kartikeja je rođen, ali je na još čudesniji način začet, ni od oca ni od majke, već iz semena *Si-e-Rudre, pomoću Agnija*, koji gaje bacio u Gang. Tako je on rođen od *Vatre i Vode* - "dečak sjajan kao Sunce i lep kao Mesec". Otuđa se naziva *Agnibhuva* (Agnijev sin) i *Ganga-putra* (Sin Gange). Dodajte tome činjenicu da Kritikama, njegovim dadiljama, kao što pokazuje *Matsja Purana*, predsedava Agni, ili, prema autentičnom iskazu, "Sedam Rišija u liniji sa sjajnim Agnjem", koji se zato nazivaju Agneje - i lako je sve to povezati.

Rišiji su, dakle, ti koji označavaju vreme i periode Kali Juge, doba greha i tuge. Pogledajte u *Bhagavata Purani*, XII, II, 2, 6, 32 i u *Višnu Purani*. Ona kaže:

Kad se svetlost Višnua (Krišne) vratila na nebo, tada je Kali Juga, tokom koje čovek uživa u grehu, okupirala svet. (. .) Kad su Sedam Rišija bili u Magi, počela je Kali Juga, koja traje 1.200 (božanskih) godina (432.000 godina smrtnika), a kad iz Mage oni stignu do Purvašade, ta Kali Juga će dostići svoju zrelost pod Nandom i njegovim naslednicima.¹⁵

Tim pre što je on na glasu kao onaj ko je pogubio Tripurasuru i Titana Taraku. Mihail je pobednik nad zmajem, a Indra i Kartikeja se često prikazuju kao identični.

Nanda je bio prvi budistički vladar, Čandragupta, kome su se protivili svi brahma; on je pripadao dinastiji Morija i dedaje Ašoke. To je jedan od pasusa koji

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

To je revolucija (obrtanje) Rišija:

(. . .) kad se prve dve zvezde Sedam Rišija (Velikog Medveda) radeju na nebu, a noću se medu njima vidi, na podjednakom rastojanju od njih, neka lunama grupa zvezda, tada će Sedam Rišija ostati stacionarni u toj vezi sto godina.

Ove reci Nandin neprijatelj stavlja Parasari u usta. Prema Bentliju, medu astronomima se ova ideja javila da bi pokazala meru precesije ravnodnevice. To je učinjeno:

(...) prepostavljajući jednu imaginarnu liniju, ili veliki krug, koji prolazi kroz polove ekliptike i početak fiksne Mage, i taj krug bi trebalo da seče neke od zvezda Velikog Medveda. (. . .) Pošto se tih sedam zvezda nazivaju Rišijima, taj zamišljeni Krug nazvan je linijom Rišija (...) i pošto je on nepromenljivo fiksiran na početku luname zvezdane grupe Mage, precesija bi se merila utvrđujući kao jedinicu mere stepen (...) bilo kog pokretnog dela luname kuće (dela Mesečeve putanje) koju ta linija ili kmg preseca.

(Istorijski pogled na indusku astronomiju, str. 65)

Već duži period vremena vode se gotovo beskrajne rasprave o induškoj hronologiji. Evo tačke koja bi pomogla da se odredi - bar približno - doba kada je nastala simbolika Sedam Rišija i njihova veza sa Plejadama. Kad su im bogovi predali Kartikeju da ga odgaje, bilo je samo šest Kritika - otuda je Kartikeja predstavljan sa *šest glava*, ali kad je poetska mašta ranih tvoraca arijevske simbolike učinila od njih supruge Sedam Rišija, *njihov broj morao je da se poveća na sedam*. Nadeđuta su im imena Amba, Đula, Nitatui, Abrajanti, Magajanti, Varšajanti i Cupunika. Postoje, međutim, i drugačiji nizovi tih imena. U svakom slučaju, uređeno je tako da se Sedam Rišija ožene sa Sedam Kritika pre nestanka Sedme Plejade. Kako bi inače induski astronomi mogli da govore o nečemu što нико ne može da vidi, čak ni uz pomoć najsnajnijih teleskopa? Zato se, možda, u svakom takvom slučaju većini događaja koji se opisuju u induskim alegorijama pripisuje da su "veoma skorašnje izmišljotine, svakako tokom hrišćanske ere?"

ne postoje u ranijim rukopisima *Purana*. Njih su dodale vašnave, koje su, vodene sektaškim pobudama, dodale svetim spisima gotovo isto onoliko koliko su i crkveni oci dodali *Biblijii*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Najstariji rukopis o astronomiji na sanskritu počinje svoj niz *Nakšatri* (27 lunamih kuća, delova Mesečeve putanje) znakom *Kritike*, pa zbog toga teško daje mogao nastati kasnije od 2.780. godine pre nove ere (vidi *Vedski kalendar* koji su prihvatili orijentalisti); mada su se zapadnjački kritičari izvukli iz neprilike izjavljujući kako taj kalendar *ne pokazuje* da su Indusi u to vreme išta znali o astronomiji i ubeduju čitaoce da su, uprkos tom kalendaru, indijski učenjaci možda pozajmili znanje o lunamim kućama sa početkom u Kritiki od Feničana, itd. Kako god bilo, Plejade su centralna grupa sistema zvezdane simbolike. One su smeštene u vratu sazvežda *Bika*, koje Medler (*Mddler*) i drugi astronomi smatraju *središnjom grupom* sistema Mlečnog Puta, a kabala i istočnjački ezoterizam, *zvezdanom sedmorkom* rođenom iz prve ispoljene strane gornjeg Trougla, skrivenog A. Ta ispoljena strana je *Bik*, simbol JEDNOG ili prvog slova hebrejske azbuke, *Alefa N* (bik ili vo) čija je sinteza deset (10), ili", *Jod*, staje savršeno slovo i broj. Plejade (posebno Alkion) se zato čak i u astronomiji smatraju središnjom tačkom *oko koje se obrće naš univerzum zvezda nekretnica*, fokus iz koga i u koje *božanski dah*. KRETANJE, neprekodno deluje tokom Manvantare. Otuda - u okultnoj filozofiji i njenim zvezdanim simbolima - taj Krug i zvezdani krst na njemu igraju najistaknutiju ulogu.

Tajna Doktrina nas uči daje sve u univerzumu, kao i sam univerzum, formirano (stvoreno) tokom njegovih periodičnih ispoljavanja - ubrzavanim KRETANJEM koje je pokrenuo DAH večno neznane moći (neznane sadašnjem čovečanstvu, u svakom slučaju) unutar pojavnog sveta. Duh Života i Besmrtnosti svuda je simbolizovan krugom: otud zmija koja grize svoj rep kao predstava Mudrosti u beskonačnosti, a isto je i sa astronomskim krstom - krstom unutar kruga, i sa kuglom kojoj su dodata dva krila, koja je potom postala sveti *Skarabej* kod Egipćana, čije samo ime ukazuje na tajnu ideju koja je vezana za njega. Jer, u Egiptu se (u papirusima) Skarabej naziva *Khopiron i Kopri*, od glagola *Khopron*, "postati", i zato je učinjen simbolom i amblemom ljudskog života i sukcesivnog/»o^toja«/« čoveka, tokom niza hodočašća i metamorfoza (reinkarnacija) oslobođene Duše. Taj mistički simbol jasno pokazuje da su Egipćani verovali u reinkarnaciju i sukcesivne živote, kao i u postojanje Besmrtnog Entiteta. Ali, postoje to bilo ezoteričko učenje, koje su jedino tokom misterija kandidatima otkrivali sveštenici-hijerofanti i kraljevi-Inicijati,

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

ono je čuvano u tajnosti. Bestelesne inteligencije (Planetarni Duhovi ili Tvoračke Moći) uvek su predstavljane u obliku krugova. U prvo-bitnoj filozofiji hijerofanata, ti *nevidljivi* krugovi bili su prototipski uzroci i graditelji svih nebeskih tela, koja su predstavljala njihova *vidljiva* tela ili omotače, a oni su bili duše tih omotača. To je, nesumnjivo, bilo opšteprihvaćeno učenje u antici (vidi *Jezekilja*, pog. I).

Proklo (u *Quinto Libro*, EUCLID) kaže:

Pre matematičkih brojeva postoje *samopokretani* brojevi: pre vidljivih figura - vitalne figure, a pre stvaranja materijalnih svetova *koji se kreću u Krugu*, Tvoračke Moći su proizvele *nevidljive Krugove*.

*Deus enim et circulus est** kaže Ferekid u svojoj himni Jupiteru. Bio je to hermetički aksiom, pa Pitagora propisuje takav kružni položaj za molitvu tokom kontemplacije. "Posvećenik se mora stojati više moguće približiti obliku savršenog kruga", propisuje Tajna Knjiga. Numa je pokušao da isti taj običaj proširi među plebsom, saopštava Pijerije *{Pierius}* svojim čitaocima, a Plinije kaže:

Tokom naše službe božije, mi, tako reći, urolavamo naše telo u prsten, *totum corpus circumagimur!*"

* (Lat.) - "Bog je uobličen u krug." (nap. prev.)

Pierius Vale.

Boginja Bast (ili Past) predstavljana je sa glavom mačke. Ta životinja je u Egiptu bila sveta iz više razloga: kao simbol Meseca, "oka Ozirisa" ili "Sunca" tokom noći. Mačka je takođe bila posvećena Sokhitu. Jedan od mističkih razloga za to bio je taj što se njeno telo urolavalo u krug dok spava. Ta pozicija propisivala u okultne i magnetske svrhe, da bi na neki način regulisala tok vitalnog fluida, kojim je mačka prevashodno obdarena. "Mačka ima devet života" - to je narodna izreka zasnovana na dobrim fiziološkim i okultnim razlozima. G. Dž. Mejsi (G. Massey) takođe daje jedan astronomski razlog koji možemo naći u odeljku I, *Simbolika*:

Mačka je videla Sunce, imala ga je u svom oku tokom noći (oko je bilo od noći), kada ga inače ljudi ne vide Oer, onako kako Mesec odražava svedost Sunca, tako se pretpostavljalo da ga odražava i mačka, zahvaljujući njenim fosforecentnim očima) (. . .) Mi možemo da kažemo da Mesec *odražava* solamu svetlost zato što imamo teleskope. Kod njih je mačje oko bilo ogledalo".

I

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Vizija proroka Jezekilja nas veoma podseća na tu mistiku kruga: on vidi *kovitac* iz koga "jedan *točak* izlazi na Zemlju", koji deluje "*kao daje točak unutar točkova*" (pogl. I, stihovi 4-16) (. . .) "jer Duh živog bića *bese* u točkovima" (stih 20).

"*Duh* se stalno vrteo u krug i opet vraćao po svojim krugovima", kaže Solomon (*Propovednik*, I, 6); u engleskom *prevodu* se govori o *Vetru*, dok se u *izvornom tekstu* Solomonove reci odnose i na *Duh* i na *Sunce*. Ali, *Žohar*, jedini pravi glosar kabalističkog *Propovednika*, objašnjavajući taj stih koji je, možda, prilično maglovit i težak za razumevanje, kaže da:

(...) on izgleda kao da govori da se Sunce kreće u krugovima dok zapravo govori o Duhu *koji je u osnovi Sunca*, koji se naziva svetim Duhom i koji se kreće kružno, na obe strane, da bi se oni (Duh i Sunce) *sjedinili u istoj Suštini*. (. . .)

(*Žohar*, fol. 87, kol. 346)

Bramansko "Zlatno Jaje", iz koga izranja Brama, kreativno božanstvo, predstavlja Pitagorin "Krug sa Središnjom Tačkom" i pogodan je simbol za njega. U Tajnoj Doktrini, skriveno JEDINSTVO ~ bilo da predstavlja PARABRAMANA ili Konfučijev "NAJUZVIŠENIJE", ili božanstvo koje je sakrila PHTA, Večna Svetlost, ili opet jevrejski AiN-SoF - uvek se simbolički predstavlja krugom ili "ništicom" (apsolutnom Ne-Stvari i Ničim, jer je ono *beskonačno* i SVE), dok se o ispoljenom bogu (ispoljenom pomoću njegovih dela) govori kao o *prečniku tog kruga*. Tako simbolika ideje koja стоји u osnovi ovoga postaje očigledna: prava linija koja prolazi kroz centar kruga ima, u geometrijskom smislu, dužinu, ali nema ni širinu ni debljinu: to je imaginarni ženski simbol koji prolazi kroz večnost i smešta se na nivou postojanja/7q/av<og^ sveta. On je *dimenzionalan* dok je krug bez dimenzija, ili, da upotrebimo algebarski izraz, on je dimenzija jedne jednačine. Još jedan način da se predstavi ta ideja nalazimo u pitagorejskoj svetoj *Dekadi* koja u dualnom broju Deset (1 i krug ili nulla) sintetizuje apsolutno Sve koje se ispoljava u RECI ili tvoračkoj Moći Stvaranja.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

B.

PAD KRSTA U MATERIJU

One koji bi hteli da raspravljaju o tom pitagorejskom simbolu, privarajući da dosad još nije utvrđeno u kom periodu antike se *ništa* ili nula pojavljuje po prvi put - posebno u Indiji, upućujemo na II tom *Razotkrivene Izide*, str. 299, 300 i dalje.

Ako zarad rasprave dopustimo da stari svet nije poznavao naš način računanja, ili arapske cifre - iako znamo da jeste - ipak je imao ideju *kruga iprečnika* koja pokazuje daje to *bio prvi* simbol u kosmogoniji. Još pre Ingram« Fo-hi, /««^, jedinstvo, i Jm, dvojstvo, koje je dovoljno vesto objasnio Elifas Levi (*Do- I I gma i ritual*, tom I, str. 124) - Kina je imala svog Konfici- I I čija i svoje Tau-iste.^{if} Konfučije opisuje "Najuzvišenije" I I unutar kruga kojeg seče horizontalna linija; ovi drugi postavljaju tri koncentrična kruga ispod velikog kruga, *Jang - Jin* dok su mudraci *Sunga* prikazivali "Najuzvišenije" u gornjem krugu, a Nebo i Zemlju u dva niža i manja kruga. *Jangovi* i *Jinovi* su daleko kasnija izmišljotina. Platon i njegova škola su uvek razumevali Božanstvo na isti način, uprkos tome što su primenili mnoge epitete na "Boga iznad svega" (6 km. Tiam Oeoc;). Pošto je Platon bio iniciran, on nije mogao da veruje u Personalnog Boga - divovsku Senku čovekovu. Njegovi epiteti "monarh" i "Zakonodavac Univerzuma" imaju apstraktno značenje koje dobro razume svaki okultista koji, ništa manje od bilo kog hrišćanina, veruje u Jedan Zakon što vlada univerzumom i istovremeno priznaje daje taj zakon neizmenljiv. On kaže:

S onu stranu svakog *konačnog* postojanja i *sekundarnih* uzroka, svih zakona, ideja i principa, postoji jedna INTELIGENCIJA ili UM (vou;), prvi princip svih principa, ta Vrhunska Ideja na kojoj su zasnovane sve ostale ideje (. .) *krajnja* supstanca *iz koje sve*

^{if} Takođe i *T'sang-t-ung-ky*, od Vei Pa Janga.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

stvari crpu svoje postojanje i suštinu, prvi i delatni uzrok celokupnog reda, sklada, lepote, izvrsnosti i dobrote, koji prožimaju univerzum.

On se, zbog prevashodnosti i savršenstva, naziva Svevišnje" dobro, "bog" (6 9e6q) i "bog iznad svega". Te reci se ne odnose, kao što pokazuje sam Platon, ni na "Tvorca", ni na "Oca" naših savremenih monoteista, već na *idealni* i apstraktni uzrok. Jer, kako on kaže, "to, bog iznad svega, nije istina ili inteligencija, već njihov OTAC" i njihov Prvobitni Uzrok. Zar bi Platon, najveći učenik drevnih mudraca, i sam mudrac za koga je postojao samo jedan cilj u životu - ISTINSKO ZNANJE - ikad verovao u neko božanstvo koje zauvek proklinje i osuđuje čoveka zbog najmanje provokacije?^" Ne, nipošto on, koji je smatrao velikim filozofima i učenicima istine samo one koji poseduju znanje o *pravom postojanju* za razliku od pukog privida, o *večno* postojećem za razliku od prolaznog i o onome što postoji *trajno* za razliku od onog što čeli, iščezava i naizmenično se razvija i biva uništeno.^ Speusip (*Speusippus*) i Ksenokrat (*Xenocrates*) su išli njegovim stopama. JEDNO, izvor, nije imao postojanje u smislu koji tome pridaje smrtnik. "Tij.iov (*slavljeni*) boravi kako u centru, tako i u obimu, ali *on je samo odraz Božanstva* - duše Sveta"^^ - nivoa

¹⁹ Kokerovo (*Cocker*) *Hrišćanstvo i grčka filozofija*, XI, str. 377.

²⁰ Očajnički vapaj koji upućuje grof od Monlozije (*Montlosier*) u svojim *Misterijama ljudskog života* (*Mysteres de la Vie Humaine*), str. 17, garancija je da taj Izvor "izvrsnosti i dobrote", za koji Je Platon prepostavlja da prožima Univerzum, nije ni *njegovo Božanstvo*, ni *naš Svet*.

Au spectacle de tant de grandeur oppose d' celui de tant de misere, I'esprit qui se met d' observer ce vaste ensemble, se represente je ne sais quelle grande divinite qu'une divinite, plus grande et plus pressante encore, aurait comme brisee et mise en pieces en dispersant les debri dans tout l'Univers.

To "još veće i još egzaktnije božanstvo" nego stoje bog ovog sveta, po pretpostavci tako "dobro" -jeste KARMA. A to istinsko Božanstvo jasno pokazuje da ono manje božanstvo, naš *unutrašnji* Bog (zasad personalni) nema moć da zaustavi silnu ruku tog većeg Božanstva, UŽROKA, koji pobuđuju naša dela što stvaraju manje uzroke, koji se nazivaju *Zakonom Odmazde*.

Vidi *Razotkriveni Izidu, Pre vela*, XII (tom I).

Platon: *Parmenid*, 141 E.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

površine kruga. Kist i Krug su univerzalna zamisao - stara koliko i sam ljudski um. Oni su prvi u dugom nizu, da tako kažemo, internacionalnih simbola, koji veoma često izražavaju velike naučne istine, pored toga što se direktno odnose na psihološke, pa čak i fiziološke misterije: a ovaj simbol je upravo te vrste i zasnovan je na najstarijoj ezoteričkoj kosmogoniji.

Nije nikakvo objašnjenje ako kažemo, kao što to čini Elifas Levi, daje Bog, univerzalna ljubav, postoje uzrokova da *maska jedinica* iskopa ponor u ženskom *Dvojstvu*, ili haosu, na taj način proizveo svet. Osim stoje to gruba zamisao kao i svaka druga, nju je vrlo teško zamisliti, a da se ne izgubi poštovanje prema suviše čovekoličkim modusima Božanstva. Da bi izbegli takve antropomorfne zamisli, Inicijati nikad ne koriste izraz "Bog" da njime imenuju Jedan i Jedini Princip u Univerzumu. I pored toga - vemi u tome najstarijim tradicijama Tajne Doktrine u čitavom svetu - oni poriču da bi takav nesavršen i ne baš čist posao ikad izvelo Apsolutno Savršenstvo. Nema potrebe da ovde pominjemo još veće metafizičke teškoće. Između spekulativnog ateizma i tupavog antropomorfizma mora postojati neko filozofsko sredstvo i neko pomirenje. Prisustvo Nevidljivog Principa u čitavoj prirodi i njegovo najviše ispoljavanje na Zemlji - ČoveK - jedino može pomoći da se resi taj Problem, koji je problem matematičara čije x uvek izmiče domašaju naše zemaljske algebре. Indusi su pokušali da ga rese svojim *avatarima*, hrišćani *misle* da su ga resili - svojom božanskom Inkarnacijom. Egzoterički - obe strane greše, *ezoterički* su obe strane veoma blizu istine. Izgleda daje među apostolima zapadnjačke religije Pavle jedini shvatio - ako nije i otkrio - drevnu misteriju Krsta. Sto se tiče ostalih koji su, unifikujući i individualizujući Sveopšte Prisustvo, na taj način sintetisali to Prisustvo ujedan simbol - središnju Tačku u Raspeću - time su oni pokazali da nikad nisu shvatili pravi duh Kristovog učenja i da su ga svojim tumačenjima degradirali na više načina. Oni su zaboravili duh tog univerzalnog simbola i sebično ga monopolizovali - kao da se Neograničeno i Beskrajno ikad može ograničiti i ušlo viti jednim ispoljavanjem, individualizovanom u jednom čoveku, pa čak i narodu!

Četiri kraka znaka "X" \wedge iksastog krsta, i "hermetičkog", koji pokazuje na Četiri kardinalne tačke - dobro su razumeli mistički umovi Indusa, bramina i budista, hiljadama godina pre nego što se za

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

njega čulo u Evropi, i taj simbol se od pradavnih vremena nalazi svuda po svetu. Oni su savili krajeve tog krsta i napravili od njega svoju *Svastiku*, ^^^, danas *Wan* budističkih Mongola.^^ On podrazumeva da "Središnja Tačka" nije ograničena na jednog pojedinca, ma kako on bio savršen i daje *taj Princip* (Bog) u Čovečanstvu, a daje Čovečanstvo, i sve ostalo u njemu, kao kapi vode u Okeanu, pošto su četiri kraja okrenuta Četirima kardinalnim tačkama, usled čega se gube u beskonačnosti.

Priča se daje Isarim, jedan Inicijat, u Hebronu, *na mrtvom Hermesovom telu* našao dobro poznatu *smaragdnu* tablicu, koja, kaže se, sadrži suštinu hermetičke mudrosti... Na njoj je bilo napisano:

Odvojite Zemlju od Vatre, suptilno od grubog. (. . .) Uspnite se sa Zemlje na Nebo a potom ponovo siđite na Zemlju.

Zagonetka krsta je sadržana u tim recima, a njegova dvostruka misterija je rešena - za okultistu.

Filozofski krst, dve linije koje teku u suprotnim pravcima, horizontalnom i vertikalnom, visina i širina, koji geometrizovano Božanstvo deli u tački preseka i koja formira magijsko, ali i naučno četvorstvo, kad se upiše u savršeni kvadrat, predstavlja osnovu za okultiste. U njegovom mističkom domenu leži glavni ključ koji otvara vrata svih nauka, i fizičkih i duhovnih. On simbolizuje naše ljudsko postojanje, jer krug života okružuje četiri tačke krsta, koje u sukcesiji predstavljaju rođenje, život, smrt i BESMRTNOST.

"Veži se", kažu alhemičari, "za četiri slova tetragrama raspoređena na sledeći način: slova večnog imena su tu, mada ih možda isprva ne raspoznaćeš. U njima je kabalistički sadržan neizrecivi aksiom, i to je ono što učitelji nazivaju magičkom arkanom."

(Razotkrivena Izida)

I opet:

Svastika *JQ* nesumnjivo jedan od najstarijih simbola drevnih Rasa. U našem veku, kaže Kenet R. H. Mekenzi (*Kenneth R. H. MacKenzie*), *{Kraljevska masonska enciklopedija}*, ona (Svastika) "preživela je u obliku malja" u masonskom bratstvu. Među mnogim "značenjima" koje joj autor daje, mi ne nalazimo ono najvažnije, koje masoni očigledno ne znaju.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

(Tau) i astronomski krst Egipta H - ^ ističu se na nekoliko otvora u ostacima Palenke. Na jednom od *basso-relievos** palate u Palenki, na zapadnoj strani, nalazi se znak *Tau*, uklesan kao hijeroglif tačno ispod figure koja sedi. Figura koja stoji i oslanja se na onu prvu pokriva svojom levom rukom glavu sedeće figure velom inicijacije dok svojom desnom rukom, kažiprstom i srednjim prstom, pokazuje ka nebu. Taj položaj je identičan položaju hrišćanskog episkopa koji daje blagoslov, ili onom u kome se često prikazuje Isus tokom Poslednje večere. (...) Egipatski hijerofant ima četvrtastu kapu koju mora da nosi uvek tokom svojih ceremonija. (...) Savršeno *Tau*, koje formira vertikalni (silazeći muški zrak) i horizontalna linija (materija, ženski princip) i mundani krug bio je atribut Izide, a jedino se nakon smrti egipatski krst polagao na grudi mumije.

Ovakve četvrtaste kape nose i danas jermenski sveštenici. Tvrđnja da je krst čisto hrišćanski simbol koji je uveden na početku naše ere zaista je čudna kad nalazimo kako Jezekilj pečati *znakom Tau* čela ludinih ljudi koji su se plašili Gospoda (*Jezekilj*, IX, 4), kako je on preveden u *Vulgati*. U drevnom jevrejskom pismu taj znak je bio oblikovan ovako ^ (, ali je u izvornim egipatskim hijeroglifima on pisan kao savršeni hrišćanski krst, + {*Tat*, simbol stabilnosti). I u *Otkrivenju*, "Alfa i Omega" (duh i materija), prvo i poslednje, pečate ime svog Oca na čelima *izabranih* (str. 323, tom II). U *Izlasku*, Mojsije naređuje svom narodu da obeleži *stubove i gornje grede svojih vrata* krvlju, da ne bi "Gospod Bog" pogrešio i udario neke od svog odabranog naroda umesto osuđenih Egipćana. A taj znak je *Tau*\ Identični egipatski ručni *krst*, talisman čijom je polovinom Horus dizao mrtve, nalazi se na izvajanim delovima ruševina u Fili.

U ovom tekstu je dovoljno rečeno o *Svastici* i o *Tau-u*. Uistinu se Krst može pratiti do najvećih dubina nepojmljivih arhajskih doba! Njegova misterija se produbljuje umesto da se razjašnjava, jer ga nalazimo i na statuama Uskrsnjih ostrva, u starom Egiptu, u Centralnoj Aziji, u obliku *Tau-a* i *Svastike* urezanog u stenama prehrišćanske

(Franc.) - Bareljefa, (nap. prev.)



TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Skandinavije, svuda! *Autov Jevrejsko-egipatske misterije* zbumen je pred beskrajnim senkama koje on baca u prošlost i nije u stanju da ga pripiše nijednom posebnom narodu ili čoveku. On pokazuje *targume* (prevode *Starog Zaveta*) koje su preneli Jevreji, čiji je smisao zamagljen prilikom prevođenja. U *Isusu Navinu* (Vili, 28) piše na *arapskom*, a u *Jonatanovom Targumu* se kaže: "Kralja od Aija on raspe na drvo". Prevod iz *Petoknjija* oduzima dvostruku reč (Vordsvort o Isusu Navinu)... Najčudniji izraz te vrste je u *Brojevima*, XXV, 4, gde Onkalos (?) čita: "Raspni ih pred Gospodom (Jehovom) prema Suncu". "Ovde je reč J^hp", *zakucati ekserom* za u *Vulgati* prevedena ispravno sa *razapeti* (Fuerst). Sama konstrukcija te rečenice je mistička."

I jeste, ali je njen duh uvek pogrešno shvatan. "Raspeti prema (ne nasuprot) Suncu" je fraza koja znači - inicirati. Ona potiče iz Egipta, a izvorno iz Indije. Ta zagonetka se može odgometnuti jedino ako njen ključ potražimo u Misterijama Inicijacije. Inicirani adept, koji je uspešno prošao sva iskušenja, *bio bi zakačen*, a ne *zakucan ekserima*, već naprosto privezan na ležaj u obliku *Tau* \ (u Egiptu), ili Svastike bez četiri dodatna produžetka (dakle, - + -, a ne '—P|) utonuo u duboki san (medu inicijatima u Maloj Aziji, Siriji, pa čak i Gornjem Egiptu se to do dana današnjeg naziva "Siloamov san"). On je ostavljan u tom stanju tri dana i tri noći, a govorilo se da za to vreme njegov Duhovni Ego časka sa "bogovima", silazi u Had, Amenti ili Patalu (u zavisnosti od naroda) i čini milosrđe nevidljivim bićima, bilo dušama ljudi, bilo elementalnim duhovima; njegovo telo je sve to vreme ostajalo u kripti hrana ili nekoj podzemnoj pećini. U Egiptu bi ono bilo ostavljano u sarkofagu, u Kraljevoj odaži Keopsove piramide, a tokom noći, uoči trećeg dana, bilo bi preneto na ulaz galerije, gde bi u određenom času zraci izlazećeg Sunca pali pravo na lice kandidata u transu, koji bi se probudio da ga iniciraju Oziris i Tot, Bog Mudrosti.

Neka čitalac koji sumnja u ovu tvrdnju pročita hebrejske originale pre nego stoje porekne. Neka pogleda neke od veoma sugestivnih egipatskih bareljefa, a posebno jedan iz hrana Filo, koji predstavlja scenu inicijacije. Dva Boga-Hijerofanta, jedan sa glavom sokola (Sunce), a drugi sa glavom *ibisa* (Ivlerkur, Tot, Bog Mudrosti i tajnog zna-

r

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

nja, pomoćnik Ozirisa-Sunca) stoje nad telom tek iniciranog kandidata. Oni, zapravo, sipaju na njegovu glavu dva mlaza vode (vode života i novog *rođenja*), koji se prepliću u obliku krsta i puni su malih egipatskih krstova. To alegorički predstavlja buđenje kandidata (sada Inicijata) kad zraci jutarnjeg Sunca (Oziris) padnu na teme njegove glave (*postoje njegovo telo u transu postavljeni na drveni Tau kako bi zraci pali na njega*). Potom bi se pojavili Hijerofanti-Inicijatori i izgovorili svete reci, navodno Suncu-Ozirisu, a u suštini upućene unutrašnjem Duhu-Suncu, koji prosvetljuje novoprobudenog čoveka. Neka čitalac meditira na povezanost Sunca sa Krstom od najstarijih vremena, i u pogledu njegovih tvoračkih moći i u pogledu sposobnosti duhovne obnove. Neka prouči grob u Bet-Oksliju (*Bait-Oxyf*) iz perioda Ramzesa II, gde će naći krstove svih oblika i položaja. I opet, ima ih i na prestolu tog vladara i na fragmentu iz Dvorane predaka Tutmesa III, na kome je prikazano obožavanje Bakhana-Aleare, a čuva se u Nacionalnoj biblioteci u Parizu.

Na toj izuzetnoj skulpturi i slici vidi se Sunčev disk kako šija na egipatski krst, koji je postavljen na drugi jedan krst, savršeno sličan krstu sa Kalvarije. Drevni rukopis o tim krstovima govori kao o "tvrdim ležajima onih koji (duhovno) putuju, stoje *čin kojim sami sebe radaju*". Niz takvih krstolikih "ležaja", na koji je postavljan i vezivan kandidat, bačen u duboki trans na kraju njegove vrhunske inicijacije, nađen je u podzemnim dvoranama egipatskih hramova nakon njihovog razaranja. Dobri i sveti oci poput Kirila i Teofila koristili su ih slobodno, verujući da su ih tamo doneli i sakrili neki od novijih preobraćenika u hrišćanstvo. Jedino su Origen, a posle njega Kliment Aleksandrijski, bolje znali o čemu se radi. Ali, radije su o tome čutali.

I dalje, neka čitalac prouči indijske "bajke", kako ih zovu orijentalisti, i seti se alegorije o Višvakarmanu, tvoračkoj moći, velikom arhitekti sveta, koji se u *Vedama* naziva "svevidećim bogom" koji je "žrtvovao sebi samog sebe" (dakle. Duhovna Ega smrtnika su njegova suština, *odnosno jedno sa njim*). Seti te se da se on zove *Deva Vardika*, "graditelj bogova" i daje on taj koji u egzoteričkoj alegoriji vezuje Surju (Sunce), svog zeta, na svoju tesarsku klupu (na Svastiku u ezoterijskom predanju, pošto je na Zemlji on Hijerofant Inicijator), i odseca deo njegovog sjaja. I opet imajte na umu, Višvakarman je sin Joga-Sidhe, tj. Sveti moći Joge, i proizvođač "vatrenog oružja",

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

magične Agneja-astre. Ta priča je detaljnije ispričana na drugom mestu. Autor kabalističkog spisa, koji smo ovde veoma često citirali, pita:

Teorijska upotreba raspeća mora daje nekako bila povezana sa personifikacijom tog simbola (pošto strukturu rajske vrte simbolizuje raspeti čovek). Ali, kako? I šta on pokazuje? Taj simbol je bio izvor mera, koji prati *zakon ili plan stvaranja*. Šta praktično, u pogledu čovečanstva, može da znači raspeće? Opet, sama činjenica što se koristi pokazuje da se ono smatralo predstavom funkcionalisanja nekog sistema. Što se tiče delovanja tih numeričkih vrednosti, izgleda da se u njihovoј dubini krije još veća dubina (to što *raspeti čovek* simbolizuje povezanost 113 : 355 sa 20.612 : 6.561). Pokazuje se da oni ne samo da deluju u kosmosu (. . .) već izgleda da po zakonu srodnosti oni grade naše odnose prema nevidljivom duhovnom svetu, a izgleda i da su proroci znali za kariku koja ih povezuje. (. . .) Još više moramo razmisliti o tome ako uzmemu u obzir da sposobnost izražavanja tog zakona, *egzaktno*, pomoću *Z^hro/eva*, jasno definiše jedan sistem koji nije bio *slučajnost* u tom jeziku, već *sama njegova suština*, i pripadao je *njegovom primarnom organskom sklopu*; zato ni taj jezik, ni matematički sistem koji mu je pridodat *nisu mogli biti ljudska izmišljotina*, osim ukoliko oba *nisu bila zasnovana najednom prethodnom jeziku, koji je kasnije zastareo* (. . .).

(str 205)

Autor ove tvrdnje daljim razjašnjavanjem dokazuje i otkriva tajno značenje više *bukvalnih* priča, pokazujući daje verovatno t^hS čovek bio *prvobitna* reč:

(. . .) sama prvobitna reč koju su imali Jevreji, ko god da su oni bili, koja je svojim zvukom nosila ideju *čoveka*. Suština te reci je bila 113 (numerička vrednost te reci) od početka i sadržala je iskazane elemente kosmičkog sistema.

To pokazuje indijski Vitoba - oblik Višnua - kao što smo već rekli. Lik Vitobe, koji ima čak i rupe od eksera na *stopalima*^h"pred-

vidi Mjuirov *Induski panteon* u kome na levom stopalu Vitobinog kipa postoji rupa od eksera.

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

stavlja lik raspetog Isusa, u svim detaljima izuzev krsta, a da se pod tim podrazumeva COVEK, pokazuje nam činjenica da se Inicijatpovo rađao nakon svog raspeća na DRVETU ŽIVOTA. TO "drvo" je, zato što su ga Rimljani koristili kao spravu za mučenje i zbog neznanja ranih hrišćana, danas egzoterički postalo drvo smrti

I zato, jedno od sedam ezoteričkih značenja, koje su mistički izumitelji tog sistema podrazumevali pod tajnom Raspeća - koja je razrađena i usvojena u vreme kada su po prvi put ustanovljene MISTERIJE - otkrivamo u geometrijskim simbolima koji sadrže priču o evoluciji čoveka. Jevreji, čiji je prorok Mojsije bio veoma učen u ezoteričkoj mudrosti Egipta, koji su svoj numerički sistem preuzeli od Feničana, a kasnije od pagana, od kojih su pozajmili većinu svoje kabalističke mistike, veoma dovitljivo su usvojili kosmičke i antropološke simbole "neznabogačkih" naroda u svojim posebnim *tajnim* spisima. Iako je hrišćanska religija danas izgubila ključ za njih, rani kompilatori hrišćanskih misterija dobro su poznavali ezoterijsku filozofiju i jevrejsku okultnu metrologiju i vesto je koristili. Oni su uzeli reč *aiš* (jedan od jevrejskih izraza za ČOVEKA) i koristili je u vezi sa rečju *Sanah*, "lunama godina", koja je mistički snažno povezana sa imenom Jehove, navodnog Isusovog "oca", i ugradili su tu mističku ideju u jednu astronomsku vrednost i formulu.

Izvorna ideja o "Čoveku Raspetom" u Prostoru svakako pripada drevnim Indusima, a Mjur (*Muir*) u svom *Induskom Panteonu* to pokazuje na crtežima koji predstavljaju Vitobu. Platon ju je usvojio u svom Krstu u Prostoru, X ? "drugom Bogu koji se utisnuo na Univerzum u obliku Krsta", dok je i Krišna, takođe, na sličan način prikazan kao "raspet" (vidi *Spomenike hrišćanstva* dr Lendija (*Lundy*), slika 72). U *Starom Zavetu*, opet, to se ponavlja u čudnom nalogu da se *čovek razapne* pred Gospodom, *Suncem* - što nije nikakvo proročanstvo, već ima direktno faličko značenje. U odeljku II navedenog, veoma sugestivnog dela o značenju kabale - *Jevrejsko-egipatska misterija*, ponovo čitamo:

Taj simbol, eksa sa krsta, imaju oblik vrha koji odgovara piramide, a držalje kao zašiljeni kvadratni obelisk, ili falički simbol.

Položaj tri eksa na Covekovim udovima na krstu formiraju *Trougao*, u čijim je temenima po jedan eksa. Rane ili *stigmata* na udovima nesumnjivo formiraju *četiri* temena *Kvadrata*. (. . .) *Tri* eksa i

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

tri rane daju ukupno 6, što označava 6 površina razvijene kocke (koja formira krst, ili čovekoliki oblik, ili 7, ako se računaju tri horizontalne i četiri vertikalne prečke) na koji je postavljen čovek, a to sa svoje strane ukazuje na kružnu meru prenetu na ivice kocke. Jedna rana na stopalu deli se na dve kada se stopala razdvoje, što ukupno čini tri, četiri kad se razdvoje, ili ukupno 7 - što je još jedan veoma sveti (i kod Jevreja) osnovni ženski broj.

I tako, dok geometrijsko i numeričko čitanje dokazuje faličko ili seksualno značenje "eksera za raspinjanje", kratke primedbe koje smo o njima naveli ukazuju na njihovo mističko značenje i vezu, tj. odnos prema Prometeju. On je još jedna žrtva, jer je razapet na Krstu Ljubavi, na steni ljudskih strasti, što je njegovo posvećeno žrtvovanje zarad duhovnog elementa u Čovečanstvu.

Sad, prvobitni sistem, tj. dvostruki znak koji nosi ideju Krsta, nisu "izmislili ljudi", pošto u njegovoj osnovi стоји Kosmička zamisao i duhovna predstava božanskog Ego-čoveka. Kasnije se to proširilo u divnu ideju koju su usvojile i prikazale Misterije, ideju obnovljenog čoveka, smrtnika, koji se, raspinjući putenog čoveka i njegove strasti na Prokrustovoj postelji za mučenje, ponovo rodio kao besmrtnik. Ego-Duša, ostavljajući za sobom kao praznu larvu, telo životinjskog čoveka vezanog za Krst Inicijacije, postaje slobodna kao leptir. Još kasnije, usled postepenog gubljenja duhovnosti, krst je u kosmogoniji i antropogoniji postao puki falički simbol.

Kod ezoterika, od najstarijih vremena je Univerzalna duša, ili *anima mundi*, materijalni odraz Nematerijalnog Ideala, bila Izvor Života svih bića i životnog principa tri carstva; kod hermetičkih filozofa ona je bila *sedmostruka*, kao i kod svih drevnih naroda. Jer, ona se predstavlja kao sedmostruki krst čije su grane *svetlost, toploća, elektricitet, zemaljski magnetizam, astralno zračenje, kretanje i Inteligencija*, odnosno ono što neki nazivaju samosvešću.

Kao što smo već rekli, davno pre nego što su hrišćani prihvatili krst ili znak krsta kao simbol, taj znak je korišćen za raspoznavanje medu adeptima i iskušenicima, a oni su nazivani *Hrestima* (od reči *Hrestos*, čovek iskušenja i patnje). Elifas Levi kaže:

Znak krsta koji su prihvatili hrišćani ne pripada isključivo njima. On je kabalistički i predstavlja suprotstavljenost i četvorostru-

Simbolizam tajanstvenih imena lao i Jekova

ku ravnotežu elemenata. U okultnim stihovima *Očenaša* mi vidimo da su u početku postojala dva načina da se on formira, ili u najmanju ruku *dve* veoma različite formule da se izrazi njegovo značenje - jedna rezervisana za *sveštenike-inicijate*, i druga koja se saopštavala iskušenicima i nepućenima. Tako je, na primer *inicijat*, prinoseći ruku čelu, govorio: *Jer tebi*, i potom bi dodavao: *pripara*, i nastavljao, dok je prinosio ruku grudima - *carstvo*, potom, svom levom ramenu - *pravda*, desnom ramenu - / *milost*. Potom bi spojio obe ruke, govoreći: *kroz cikluse stvaranja: "Tibi sunt Malchut et Geburah et Chassed per Aionas"* - što je znak krsta, *apsolutno* i veličanstveno kabalistički; usled profanacije gnosticizma, taj znak je militantna i zvanična crkva potpuno *izgubila*.

(Dogma i ritual, tom II, str 88)

Ta "militantna i zvanična Crkva" učinila je i više: pošto se poslužila onim što joj nikad nije pripadalo, ona je uzela samo ono što su imali "profani", kabalističko značenje *muških* i *ženskih* Sefirov. Ona nikad nije izgubila *unutrašnje* i više značenje, pošto ga nikad nije ni znala - uprkos Levijevom ulagivanju Rimu. Znak krsta koji je usvojila rimokatolička crkva bio *jefalički* od samog početka dok je pravoslavni krst bio krst *iskušenika*, HREST.

XXIII

UPANIŠADE U GNOSTIČKOJ LITERATURI

Kingovi *Gnostici* podsećaju nas da grčki jezik ima samo jednu reč koja znači i *samoglasnik* i glas, i daje to navelo neupućene na mnoga pogrešna tumačenja. Zahvaljujući tom jednostavnom saznanju, možemo pokušati da poredimo i osvetlimo sa više svetlosti nekoliko mističkih spisa. Žato se reči koje se tako često koriste u *Upanišadama* i *Puranama*, "Zvuk" i "Govor", mogu uporediti sa gnostičkim "Samoglasnicima" i "Glasovima" gromova i Andela u *Otkrivenju*. Isto ćerno naći i u *Pistis Sofiji*, ali i drugim starim odlomcima i rukopisima. Čak je i autor dela *Gnostici i njihovo nasleđe* zapazio to kao činjenicu.

Preko Hipolita, jednog od ranih crkvenih otaca, saznajemo staje Markos (*Marcos*) - pre pitagorejski nego hrišćanski gnostik, a kabalista sasvim sigurno - primio kroz svoje mističko otkrivenje. Kaže se da se:

(. . .) Markosu otkrilo *sedam nebesa*¹ (. . .) od kojih je svako zvučalo kao jedan samoglasnik, a spojeni zajedno načinili su potpunu himnu.

Jasnije rečeno: "Zvuk koji je spušten dole (sa tih sedem nebesa) na Zemlju postao je tvorac i roditelj svih stvari koje će nastati ovde na Zemljji" (vidi *Hipolit*, VI, 48 i Kingovi *Gnostici*, str. 200). Kad se sa okultne frazeologije ovo prevede na još jednostavniji jezik, to će glasiti: "Sedmostruki LoGOS se izdiferencirao na *sedam Logosa*, ili tvoračkih moći (samoglasnika), oni (sekundarni Logosi, ili "Zvuk") stvorih su sve na Zemljji."

¹, 'Nebesa' su isto što i "Andeli", kao što smo već rekli.

Upanišade u gnostičkoj literaturi

Svakako da onaj ko je upoznat sa gnostičkom literaturom teško može a *dau Apokalipsi* Sv. Jovana ne vidi delo koje pripada istoj školi mišljenja. Jer Jovan kaže;

Sedam gromova pustiše svoje glasove (...) i j[^] samo što ne zapisah (. .) (ali) čuh glas sa neba koji mi govori: "Zapečati te stvari koje je sedam gromova izgovorilo i ne zapisuj ih."

(Oticrivenje, pogl. X, 3, 4)

Isto uputstvo je dato i Markosu, a takođe i svim *ćmgim. poluinicijatima i potpunim* Inicijatima. Pa ipak, identičnost ekvivalentnih izraza koji se koriste, kao i ideje koje su u osnovi, uvek odaju deo tajne. U svakoj misteriji koja je alegorijski otkrivena moramo da tražimo više od jednog značenja, posebno u onima u kojima se pojavljuje broj sedam i njegov umnožak sa sedam, odnosno četrdeset devet. Sada, kada od rabina Isusa (u *Pistis Sofiji*) njegovi učenici traže da im otkrije "misterije Svetlosti tvog (njegovog) *Oca*" (tj. višeg SOPSTVA prosvetljenog inicijacijom i Božanskim znanjem), Isus odgovara:

Tražite li vi te misterije? Nema misterije izvrsnije od one koja će vašu dušu uvesti u Svetlost Svetlosti, na mesto Istine i Dobra, na mesto gde nema ni muškog ni ženskog, ni oblika uopšte, već samo Svetlosti, večne, o kojoj se ne može govoriti. Zato ništa nije izvrsnije od misterija za kojima tragate, *osim* MISTERIJE sedam samoglasnika i njihovih ČETRDESET I DEVET MOĆI, i njihovih brojeva, a nijedno ime nije izvrsnije *od tili samoglasnika*.

Govoreći o "Vatrama" komentar kaže:

Sedam Očeva i četrdeset devet Sinova blješte u TAMI, ali su svi oni ŽIVOT i SVETLOST i njihovo nastavljanje kroz Veliko Doba.

Sada postaje očigledno da je u svim ezoterijskim tumačenjima egzoteričkih verovanja, izraženih u alegoričkom obliku, u suštini stala ista ideja - osnovni broj sedam, zbir *tri* i *četiri*, kojima prethodi božansko TRI (/ \) što čini savršeni broj deset.

Isto tako, ti brojevi se podjednako odnose i na vremenske periode, na metafizičku i fizičku kosmografiju, kao i na čoveka i sve drugo u vidljivoj prirodi. Zato su tih *Sedam* samoglasnika sa svojih

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

četrdeset devet moći identični sa induskim *tri* i *Sedam* Vatri, zatim sa numeričkim misterijama persijskog Simorga, te sa misterijama jevrejskih kabalista. Ovi poslednji, koji su umanjili brojeve (njihov način *maskiranja*), tvrdili su daje trajanje svake naredne od sedam *obnova* planete (onoga što ezoterijskim jezikom nazivamo *Krugom*) na samo 7.000 godina, umesto, stoje verovatnije, 7.000.000.000 godina, i pripisali univerzumu ukupni vek od samo 49.000 godina (uporedi sa odeljkom "Braminska kronologija").

Sad, Tajna Doktrina daje ključ koji nam na osnovu neporecive komparativne analogije pokazuje daje osnov svih drugih sličnih alegorija *Garuda*, alegorijski i čudovišni pola čovek, pola ptica - *Vahan*, ili nosilac na kome jaše Višnu (koji je "Kala", vreme). On je indijski *Feniks*, amblem cikličkog i periodičkog vremena, "čovek-lav", *Singha*, čijih su slika prepuni takozvani "gnostički naki".

Iznad sedam zraka lavove krune, poklapajući se sa njihovim tačkama, u mnogo slučajeva stoji sedam samoglasnika grčke azbuke AEHIOYQ, koji svedoče o Sedam Nebesa.

To je *Solarni* lav i amblem Solamog ciklusa, kao stoje Garuda[^] amblem velikog ciklusa, "*Maha-Kalpe*", koja je večna koliko i Višnu, i, naravno, amblem Sunca i Solamog ciklusa. To pokazuju detalji alegorije o njemu. Prilikom rođenja, Garuda je zbog svog "zaslepljenog sjaja" pobrkan sa *Agnijem*, Bogom Vatre, pa je zato nazvan *Gaganešvara*, "gospodar nebesa". A opet, to što ga predstavljaju kao Ozirisa i pomoću mnogo glava alegorijskih čudovišta na (gnostičkim) gemama *Abraksasa*, sa glavom i kandžama orla ili sokola (solame

Kao što priznaje King, veliki autoritet za gnostičke starine, ti gnostički naki nisu delo gnostika, već pripadaju *prehrišćanskom periodu* i delo su čarobnjaka (str. 241).

Očigledan je izuzetan nedostatak intuicije kod orientalista i *starinara*, nekadašnjih i sadašnjih. Tako Vilson, prevodilac *Višnu Purane*, u svom *Predgovoru* izjavljuje da u *Garuda Purani* "nije našao nikakvu priču o rođenju Garude". Ako imamo u vidu daje u toj *Purani* izneta priča o "Stvaranju" u celini, a daje Garuda isto tako večan kao i Višnu, *Maiia-Kalpa*, ili Veliki Životni Ciklus, koji počinje i završava se *ispoljavanjem* Višnua, kakva se druga priča o rođenju Garude može očekivati!

Upanišade u gnostičkoj literaturi

ptice), označava Garudin solami i ciklički karakter. Njegov sinje *Đatabu*, ciklus od 60.000 godina. Kao što dobro primećuje K. V. King:

Kakvo god daje primamo značenje (geme sa solamim lavom i samoglasnicima), on je verovatno u tom svom obliku uvezen iz INDIJE, tog pravog izvora gnostičke ikonografije.

(Gnostici, str. 218)

Misterije sedam gnostičkih samoglasnika, koje izgovaraju gromovi Sv. Jovana, mogu se razrešiti jedino pomoću prvobitnog i izvornog okultizma Arjavarte, koji su u Indiju doneli prvobitni brašmini, *bili inicirani u centralnoj Aziji*. I to je okultizam koji mi proучavamo i nastojimo da stoje moguće više objasnimo na ovim stranicama. Naša doktrina o sedam Rasa i Sedam Krugova života i evolucije na našem zemaljskom lancu sfera može se naći čak i u *Otkrivenju Jovanovom*. Kad su sedam "gromova", ili "zvukova" ili "samoglasnika" - jedno od sedam značenja je to da se svaki od tih sedam samoglasnika direktno odnosi na našu sopstvenu Zemlju i sedam Korenskih Rasa u svakom krugu - "progovorili svojim glasovima" - ali su zabranili Vidovnjaku da ih zapiše i nagnali ga da "zapečati te stvari" - staje učinio Anđeo "koji stoji na nebu i na zemlji"? On je podigao svoju ruku ka nebu i "zakleo se onim koji živi uvek i zauvek (. . .) da neće više biti vremena"". "Ali u dnama glasa *sedmog anđela*, kad se on začuje, Misterija Boga (Ciklusa) će se završiti" (X, 7), što teozofskim rečnikom znači da će, kad se završi Sedmi Krug, *Vreme* prestati. "Neće više biti vremena", veoma prirodno, pošto će nastati *Pralaja* i na zemlji neće ostati niko da beleži vremenske periode tokom tog periodičnog razaranja i zastanka svesnog života.

Dr Kinili (*Kenealy*) i drugi veruju da su rabini svoja učenja (njihovu kalkulaciju cikličkih sedam i četrdeset devet) doneli iz Haledže. To je više nego verovatno. Ali, Vavilonjani, koji su imali sve te cikluse i poučavali o njima samo u svojim velikim misterijama inicijacije u astrološku magiju, dobili su svoju mudrost i učenost iz Indije.

* Vidi *Otkrivenje*, XVII, stihovi 2 i 10, i *Knjigu Levitsku*, XXIII, stihovi 15 do 18; prvi pasus govori o "Sedam Kraljeva", od kojih je/e? nestalo, a drugi govori o "Sedam Sabata", itd.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Zato nije teško da u njima prepoznamo našu sopstvenu ezoteričku doktrinu. U svojim tajnim proračunima, Japanci imaju iste cifre za svoje cikluse. Sto se tiče bramina, njihove *Purane* i *Upanišade* su dobar dokaz za to. One su se u potpunosti prelike u gnostičku literaturu, i braminu je dovoljno samo da pročita *Pistis Sofiju*[^] da bi prepoznao imovinu svojih predaka, čak i što se tiče frazeologije i metafora. Uporedite - u *Pistis Sofiji* učenik kaže Isusu:

Rabi, otkri nara Misterije Svetlosti (tj. "Vatre znanja i prosvetljenja") (...) dosad smo čuli da pričaš kako postoji još jedno krštenje dimom i još jedno krštenje duhom Svetе Svetlosti (tj. Duhom VATRE).

Jovan o Isusu kaže:

Ja vas krštavam vodom, ali (...) on će vas krstiti Svetim Duhom i Vatrom.

(Matej, III, 2)

On govori ezoterički. Pravo značenje te izjave je veoma duboko. Ono znači da Jovan, neinicirani asketa, ne može svojim učenicima da prenese mudrost koja prevazilazi misterije povezane sa nivoom materije (postoje voda simbol materije). Njegova *gnozajQ* bila gnoza egzoteričke i ritualne dogme, doslovne pravovernosti,* dok će mudrost koju će im otkriti Isus, Inicijat u više misterije, biti višeg karaktera, jer je to "VATRA", Mudrost istinske gnoze \pravog duhovnog prosvetljenja. Jedna je bila VATRA, druga DIM. Za Mojsija je ona bila *Vatra* na planini Sinaj i usađena duhovna mudrost, za

Pistis Sofija je izuzetno važan dokument, pravo *Jevandelje* gnostika, koje je nasumice pripisano Valentinu, ali je, mnogo verovatnije, po svom poreklu prehrišćansko delo. Svare *{Scjiwartze}* Je u Britanskom muzeju slučajno otkrio ovo delo u koptskom rukopisu i preveo ga na latinski, nakon čega je tu latinsku verziju objavio Peterman 1853. godine. U samom tekstu se autorstvo pripisuje apostolu Filipu, koga Isus moli da sedne i zapiše otkrivenje. Ono je pravo i moralo bi da bude kanonsko kao i sva druga *Jevandelja*. Na nesreću, do dana današnjeg ono nije vraćeno u originalno stanje.

U Ciklusu Inicijacije, koji je bio veoma dug, voda je predstavljala prvi i najniži korak ka pročišćenju, dok iskušenja povezana sa *Vatrom* dolaze poslednja. Voda je mogla da obnovi samo materijalno telo, a jedino VATRA telo *unutrašnjeg* Duhovnog čoveka.

Upanišade u gnostičkoj literaturi

mase "naroda" u nizini, za profane, ona je bila planina Sinaj u *{kroz}* dim, tj. egzoteričke ljuštute ortodoksnog ili *sekaškog ritualizma*.

Sada, imajući u vidu ovo što je navedeno, pročitajte dijalog između mudraca Narade i Davamate u *Anugiti* (epizodi iz *Mahabharate*), rukopisu o čijoj drevnosti i važnosti možete da se obavestite u *Svetim knjigama Istoka*, u ediciji profesora Maksa Milera.⁷ Narada raspravlja o dahovima "vetrova života", kako se oni zovu u nespretnom prevodu reci kao što su *Prana*, *Apana*, itd, čije se puno ezoteričko značenje i primena na pojedinačne funkcije teško može objasniti na engleskom. On kaže o toj nauci:

(...) učenje *Veda* glasi *da su sva božanstva zapravo vatra* i znanje o tome se javlja među braminima, praćeno inteligencijom.

Pod "Vatrom", kaže komentator, on misli na SOPSTVO. Pod "inteligencijom", kažu okultisti, Narada ne misli ni na "diskusiju", ni na "argumentovanje", kao što veruje Arduna Misra, već zaista na inteligenciju, ili *usvajanje Vatre Mudrosti u egzoteričkom ritualizmu za profane*. To je glavna briga bramina (što su prvi dali primer ostalim narodima, koji su zato antropomorfizovali i učinili putem najveće metafizičke istine). Narada to čini jasnim, pošto kaže: "*Dim te Vatre*, koji je izvanredne slave, pojavljuje se u obliku tame" (vaištinu!) "njegov pepeo (je) strast, a dobrota je ono sa čime u vezi se prinosi žrtva": tj. ona sposobnost u učeniku koja ceni suptilnu istinu (plamen), koja stremi ka nebu, dok objektivna žrtva stoji kao dokaz i *znak po božnosti* samo za profane. Jer, šta bi Narada mogao da podrazumeva pod tim kad poučava da "oni koji razumeju žrtvu razumeju Samanu i Vjanu kao *glavnu* (žrtvu), a "Pranu i Apanu samo kao delove žrtve (...) dok je između njih *Vatra* (...) koja je sjajno sedište Uданe, kako smatraju bramini. Po pitanju onoga što razlikuje te parove, čujte šta kažem o tome. Dan i noć su par, između njih je Vatra (...) Ono što postoji i ono što ne postoji je par; između njih je Vatra, itd", a nakon svakog takvog kontrasta, Narada dodaje: "To je sjajno sedište za Udanu po mišljenju bramina."

Sad, mnogi ne znaju potpuno značenje termina kao što su Samana i Vjana, Prana i Apana, za koje je objašnjeno da su "vetrovi

⁷ Vidi *Uvod* mr Kašinata Trimbaka Telanga (*Kashinath Trimbalc Telang*).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

života" (mi kažemo "principi i njihove odgovarajuće sposobnosti i čula"), koji se nude Udani, takozvanom glavnom "vetru života" (?), za koji se kaže da deluje u svim zglobovima. Zato čitalac, koji ne zna da reč "Vatra" u tim alegorijama znači i "Sopstvo" i više božansko znanje, neće razumeti ništa od toga; i zato će on potpuno prevideti poentu naše rasprave, kao što su prevodioci, pa čak i urednik, veliki oksfordski sanskritolog Maks Miler, prevideli pravo značenje Naradinih reci. Egzoterički, svo to nabranjanje "vetrova života" znači, *naravno, približno* ono što se pretpostavlja u fusnotama, naime:

Izgleda daje smisao toga sledeći (. . .) zemaljski život postoji zahvaljujući delovanju vetrova života koji su vezani za SOPSTVO i vode njegovom ispoljavanju kao individualne duše. (?) Od njih Samanu i Vjanu kontroUšu i drže na uzdi Prana i Apana. (...) Ove dve, pak, zauzdava i kontroliše Udana, koja zato kontroliše sve. A kontrola toga, što bi bila kontrola svih pet (...) vodi Vrhunskom Sopstvu.

(*Anugita u Svetе knjige Istoka, tom VIII, str. 259*)

Ovo je dato kao objašnjenje teksta što beleži reci bramina koji pripoveda kako je dosegao krajnju Mudrost joge i na taj način stekao svo znanje. Rekavši daje "pomoću SOPSTVA opazio sedište koje boravi u SOPSTVU", gde boravi Braman slobodan od svega, i objašnjavajući daje taj neuništivi *princip potpuno van opažaju čula* (tj. pet "vetrova života"), on dodaje da "usred tih (vetrova života) koji se kreću po telu i guraju jedan drugog, plamti Vaisvanara, *sedmostruka Vatra*. Ta "Vatra", prema komentarju Nilakante (*Nilakantha*), isto je što i "Ja", SOPSTVO, koje je cilj asketa (Vaisvanara je izraz koji se često upotrebljava za *Sopstvo*). Potom braman nastavlja da nabraja šta se podrazumeva pod rečju "sedmostruka" i kaže:

Nos (miris), jezik (ukus), oko, koža i uho kao peto, um i razumevanje, to su sedam jezika plamena Vaisvanare (. . .) to su sedam (vrsta) goriva za mene (. . .) to su *sedam velikih sveštenika koji služe*.

To je astronomski i kosmički ključ. Vaisvanara je Agni, sin Sunca, ili Višvamaras, ah u psiho-metafizičkoj simbolici to je SOPSTVO, U smislu neodvodjenosti, tj. i božansko i ljudsko.

Ovde govornik personifikuje pomenuto božansko SOPSTVO.

Upanišade u gnostičkoj literaturi

Tih sedam sveštenika prihvatio je Arduna Misra u smislu "duše razlikovane kao onoliko (duša, ili principa) koji se odnose na tih sedam moći" i, najzad, izgleda da prevodilac prihvata to objašnjenje i nevoljno priznaje da "oni možda" to znače iako ih on sam shvata u smislu "moći sluha, itd. (ukratko, fizičkih čula) kojima vlada nekoliko božanstava" (vidi *loc. cit.*, str. 259, fusnota 6).

Ali, šta god to moglo da znači, bilo u naučnom, bilo u ortodoksnim tumačenjima, ovaj pasus na str. 259 objašnjava Naradine izjave sa str. 276 i pokazuje da se one odnose na egzoteričke i ezoteričke metode i kontrastira ih. Zato su Samana i Vjana, iako potčinjene Prani i Apani, a sve četiri Udani, u pogledu postizanja Pranajame (uglavnom hata-joge, ili "nižeg" oblika Joga) ipak nazvane glavnim žrtvama, jer, kao što ispravno primećuje komentator, "njihovo delovanje je od većeg praktičnog značaja za vitalnost", tj. one su najgrublje i nude se kao žrtva, da nestanu, da tako kažemo, u osobini tame te Vatre ili njenom DIMU (pukom egzoterijskom, ritualnom obliku). Ali, Prana i Apaṇa, iako su prikazane kao podređene (zato što su manje grube ili pročišćenije) između sebe imaju VATRU: Sopstvo i tajno znanje koje to Sopstvo ima. Isto važi i za dobro i zlo, i za "ono što postoji i ono što ne postoji"; svi ti "parovi" imaju Vatru između sebe, tj. ezoteričko znanje. Mudrost božanskog SOPSTVA. Neka oni

Uporedi sa tim "parovima suprotnosti" u *Anugiti* "parove" Eona u razrađenom sistemu Valentina, naručenijeg i najdubljeg učitelja gnoze. Pošto "parovi suprotnosti", muško i žensko, potiču iz *Akaše* (nerazvijene i razvijene, diferencirane i nediferencirane, ili SOPSTVA, ili Prađapatija), zato su i Valentinovi "parovi" muških i ženskih Eona pokazani kako emaniraju iz Bitosa, prepostojeće *večne* Dubine, a u svojoj sekundarnoj emanaciji iz Ampsiu-Ouraana (ili večne Dubine i Tišine), drugog Logosa. U ezoteričkoj emanaciji postoji sedam glavnih "parova suprotnosti", a i u Valentinovom sistemu ih je bilo 14, ili dvaput sedam. Epifanije, koji je neispravno prepisao, "prepisao je jedan par dvaput", kako misli K. V. King "pa zato dodaje još jedan par na onih ispravnih 14" (*Gnostici*, itd. str. 263-4). Ovde King zapada u suprotnu grešku: nema 15 parova Eona (maska), već 14, pošto *Jc prvi Eon ono* iz čega emaniraju ostali, jer je Dubina i Tišina prva i jedina emanacija iz Bitosa. Kao što kaže Hipolit: "Valentinovi Eoni su očigledno *šest korena* Simona (Maga)", sa *sedmim*, Vatrom, na čelu. A to su: Um, Inteligen-cija, Glas, Ime, Razum i Misao, potčinjeni VATRI, višem sopstvu, ili tačno "Sedam Vetrova" ili "Sedam sveštenika" iz *Anugite*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

koji su zadovoljni *Dimom* te VATRE ostanu tu gde jesu, to jest, u egi-patskoj tami teoloških izmišljotina i bukvalnih tumačenja.

Ovo je napisano samo za zapadnjačke proučavaoce okultizma i teozofije. Pisac ove knjige ne pokušava da objasni ove stvari ni Indusima, koji imaju svoje Gume, ni orijentalistima, koji misle da zna-ju više od svih prošlih i sadašnjih Gurua i Rišija zajedno. Ovi prilično dugački citati i primeri su neophodni makar samo da ukazu proučavaocu na dela koja mora da prouči kako bi od tog poređenja imao korist i stekao znanje. Neka pročita *Pistis Sofiju* u svetlosti *Bhagavad Gite*, *Anugite* i drugih, pa će onda Isusova izjava u *Gnostičkom Jevandelju* postati jasna, a maska bukvalnog značenja nestaje zau-vek. Pročitajte sledeće i uporedite to sa objašnjenjem iz upravo na-vedenih induskih spisa:

(...)! nijedno ime nije izvrsnije od tih (sedam) samoglasnika. Ime u kome su sadržana sva imena, sve Svetlosti i sve (četrdeset de-vet) moći, i ako ga čovek zna, ako napusti svoje materijalno telo, nikakav *Dim* (tj. nikakva teološka obmana),^{^^} nikakva tama ni Vla-dalac Sfera (nikakav *lični Genij* ili planetarni Duh zvani Bog) ni Sudbina (*Karma*) neće moći da zadrže dušu koja zna to ime (. . .) Ako ona izgovori to (Ime) Vatri, tama će pobeći (...) A ako izgo-vori to ime (. . .) svim njenim Moćima, čak i Barbelu," *Nevidljivom Bogu* i trostruko-moćnim Bogovima, vrlo brzo, pošto on iz-govori to ime na tim mestima, svi će se oni potresti i popadati je-dan preko drugog i biće spremni da se istope, ispare i nestanu, vičući glasno: "O Svetlosti nad svim Svetlostima, koja si u Bez-graničnoj Svetlosti, seti se i nas i pročisti nas!"

Lako je da se vidi ko je ta Svetlost i Ime: svetlost Inicijacije i ime "Vatre-Sopstva", koje nije ime, nije delo, već duhovna, ve-čno živa Moć, viša čak i od "Nevidljivog Boga", postoje ta Moć ONA SAMA.

Ne nužno samo u smrti, već tokom *Samadija* ili mističkog transa.

Sve reci i rečenice u zagradi stavio je pisac ove knjige. Ovo je direktni pre-vod sa latinskog rukopisa iz Britanskog muzeja. Kingov prevod u *Gnosticima* suviše se slaže sa gnostičizmom kako ga objašnjavaju crkveni oci.

Barbelo je jedan od tri "Nevidljiva Boga" i, kao što vemje K. V. King, uklju-čuje "božansku majku Spasiteljevu", tačnije Sofiju Ahamot (vidi str 359).

Upanišade u gnostičkoj literaturi

Ali, ako vični i učeni autor dela *Gnostici i njihovo naslede*, u citatima koje je preveo, nije imao dovoljno sluha za **duh** alegorije i mistike u pogledu navedenog dela, *Pistis Sofije* - drugi orijentalisti učinii su i mnogo gore stvari. Pošto nisu ni intuitivno opazili da gnostička Mudrost potiče iz Indije još više nego gnostičke "geme", mnogi od njih, počev od Vilsona, a zaključno sa dogmatičnim Veberom, izneli su najneobičnije zablude u pogledu gotovo svakog simbola. Ser M. Monije Vilijams (*Monier Williams*) i drugi pokazuju veoma odlučan prezir prema "ezoteričkim budistima", kako sada nazivaju teozofe; pa ipak, nijedan proučavalac okultne filozofije nikad nije pobrkao neki ciklus sa živim čovekom i obrnuto, kao što učeni orijentalisti veoma često čine. Jedan ili dva primera mogu mnogo živopisnije da ilustruju ovu tvrdnju. Hajde da izaberemo najpoznatiji.

U *Ramajani*, Garuda se naziva "ujakom po majci Sagarinih 60.000 sinova", a Ansumat, Šagarin unuk, "nećakom 60.000 ujaka" koje je do pepela spalio pogled Kapile, "Purušotame" (ili beskrajnog Duha), koji je doveo do toga da nestane Šagarin konj spremjan za Ašvamedhu (žrtvu konja). A opet, Garudin sin" - pošto je sam Garuda *Maha-Kalpa* ili veliki ciklus - Ćataju, kralj pernatog plemena, kad gaje smrtno ranio Ravana koji nosi Situ - kaže, govoreći o sebi:

Pre 60.000 godina, o Kralju, ja sam rođen.

Nakon toga, okrenuvši leđa *Suncu*, on umire.

Ćataju je, naravno, ciklus od 60.000 godina unutar velikog ciklusa GARUDE; otuda se on predstavlja kao njegov sin, ili nećak, *ad libitum*, pošto se čitavo značenje sastoji u tome što je on prikazan kao neki od Garudinih potomaka. Onda je, opet, tu Diti - Majka Maruta - čiji su naslednici i potomci pripadali potomstvu Hiranjakše "čiji je broj bio 770 miliona ljudi" (vidi *Padma Puranu*). Sve te priče su proglašene *besmislenim fantazijama* i budalaštinama. Ali - Istina je čerka Vremena, svakako, a vreme će to pokazati.

U međuvremenu, šta može biti lakše od toga da bar pokušamo da proverimo hronologiju *Purana*? Bilo je više Kapila, ali Kapila koji je pobio potomke kralja Šagare - 60.000 snažnih momaka -

U drugim *Puranama* Ćataju je sin Arune, Garudinog brata, a Aruna i Garuda su Kašapini sinovi. Ali, sve je to spoljašnja alegorija.

TAJNA DOKTRINA # ANTROPOGENEZA

nesumnjivo je onaj osnivač sankja filozofije, pošto se tako tvrdi u *Puranama* iako jedna od njih glatko poriče tu tvrđaju, ne objašnjavaći njenog ezoterijskog značenja. U *Bhagavata Purani* (IX, VIII, 12 i 13) je rečeno da "priča kako je sinove Kralja pretvorio u pepeo *puki pogled mudraca* nije tačna". Evo kako u njoj stoji:

Jer, kako može osobina tame, proizvod gneva, postojati u mudracu čija je dobrota bila suština koja je pročistila svet - kao kad bismo zemaljsku prašinu pripisivali Nebu! Kako bi mentalno uznenirenje omelo tog mudraca, poistovećenog sa Vrhunskim Duhom, koji je ovde na Zemlji kormilario tim čvrstim brodom sankje (filozofije) uz čiju pomoć onaj ko želi da stekne oslobođenje prepolnilava užasni okean postojanja, taj put ka smrti?

Purana je obavezna da govori tako kako govori. Ona mora da objavi dogmu i da sproveđe određenu politiku - politiku velike tajnosti u pogledu mističkih *božanskih* istina koje su se tokom bezbrojih vekova otkrivale jedino kroz inicijaciju. Zato ne moramo u *Puranama* da tražimo objašnjenje misterije povezane sa raznim transcendentalnim stanjima bića. Daje ova priča alegorična, sasvim je očigledno: 60.000 *Sinova*, brutalnih, zlih i nepobožnih, predstavljaju personifikaciju *ljudskih strasti* koje pretvara u pepeo "puki pogled mudraca" - SOPSTVA, koje predstavlja najviše stanje čistote koje se može dostići na Zemlji. Ali, ona ima i druga značenja - ciklička i hronološka - metod da se označe periodi kad su određeni mudraci doživljavali procvat, koji se nalazi i u drugim *Puranama*.

Sad, vrlo je dobro utvrđeno, koliko je to uopšte moguće za predanje, da je u podnožju Himalaja, u Haridvaru (ili *Gangadvaru* "vratima ili kapiji Ganga") Kapila sedeо u meditaciji nekoliko godina. Askete i dan danas nazivaju to mesto "Kapilasten", a "hari-dvarska prevoj", nedaleko od lanca Sevalik, "Kapilinim prevojem". Tu se *Ganga* (Gang) pojavljuje iz svoje planinske klisure i počinje da teče prema sparnim ravnicama Indije. A geološki pregled isto tako jasno potvrđuje da predanje koje tvrdi da je pre mnogo godina okean kvasio podnožje Himalaja nije sasvim bez osnova, jer su ostali tragovi.

Možda je sankja filozofiju *doneo odozgo* i poučavao prvi, a zapisao *poslednji* Kapila.

Upanišade u gnostičkoj literaturi

Sad, *Sagara* i dan danas znači okean, pa čak i Bengalski zaliv, na ušću Gange (vidi Vilsonovu *Višnu Puranu*, tom III, str 309). Da li su geolozi ikad izračunali koliko je hiljada godina bilo potrebno da se more povuče do svoje današnje granice od Haridvara, 300 metara iznad današnjeg nivoa? Kad bi to učinili, oni orientalisti, koji dokazuju daje Kapila živeo između I i IX veka, možda bi promenili svoje mišljenje, možda samo zbog jednog od dva veoma dobra razloga: tačan broj godina koji je protekao od vremena Kapile je nepogrešivo zapisan u *Puranama*, iako prevodioci to ne uspevaju da vide. A drugo - Kapila Satja Juge i Kapila Kali Juge *mogu da budu jedna te ista INDIVIDUALNOST, a da ne budu ista LIČNOST.*

Kapila, osim stoje ime ličnosti, mudraca i autora sankja filozofije kojije nekad živeo, ono je i opšte ime Kumara, nebeskih asketa i devica; zato sama činjenica što *Bhagavata Purana* zove *tog Kapilu* - koji je malo pre toga prikazan kao *deo Višnua* - autorom sankja filozofije, trebalo bi da upozori čitaoca na *veo* koji sakriva ezoteričko značenje. Bilo daje sin Vitate, kao što to govori *Harivansa*, ili bilo koga drugog, autor sankje ne može biti isto što i mudrac iz Satja Juge - na samom početku *Manvantare*, kada je *Visnupričazan u obliku Kapile*, "koji uliva svim stvorenenjima istinsku Mudrost", jer to se odnosi na onaj prvobitni period "Božjih Sinova", koji su naučili tek stvorene ljude umetnostima i naukama, koje su od tada čuvali i razvijali Inicijati u svetilištima. Postoji nekoliko dobro poznatih Kapila u *Puranama*. Prvi je izvorni mudrac, potom Kapila, jedan od tri "tajne" Kumare, i Kapila, sin Kašjape i Kadru - "mnogoglava zmija" (vidi *Vaju Puranu* koja ga ubraja među četrdeset poznatih sinova Kašjape), pored Kapile, velikog mudraca i filozofa Kali Juge. Pošto je bio Inicijat, "Zmija Mudrosti", Naga, njega su namemo stopili sa Kapilarna prethodnih perioda.

XXIV

KRST I PITAGOREJSKA DEKADA

Rani gnostici su tvrdili da se njihova nauka, GNOZA, zasniva na kvadratu čiji su uglovi, redom, *Sige* (Tišina), *Bythos* (Dubina), *Nous* (Duhovna Duša ili Um) i *Aletheia* (Istina).

Oni su prvi doneli i otkrili svetu ono što je vekovima bilo skriveno, naime, *Tau*, u obliku Prokrustove postelje i Hrista kao inkarniranog u *Hresta*, onog ko zbog postizanja određenih ciljeva postaje dobrovoljni kandidat za niz mučenja, mentalnih i fizičkih.

Za njih se čitav univerzum, metafizički i materijalni, sadržao u ciframa Broja 10, pitagorejskoj dekadi, i mogao se izraziti pomoću njih.

Ta Dekada, koja predstavlja Univerzum u njegovom razvoju iz Tišine i *neznane* dubine Duhovne Duše, ili *anime mundi*, proučavajući je predstavljala dve strane, ili aspekta. Ona se mogla koristiti (a isprva je tako korišćena i primenjivana) za Makrokosmos, nakon čega se spuštala u Mikrokosmos, ili Čoveka. Ona je, dakle, bila čisto intelektualna i metafizička, odnosno "*unutrašnja Nauka*", a isto tako i čisto materijalistička ili "*površinska nauka*", pri čemu je *Dekada* mogla da sadrži i iskaže obe. Ukratko, ona se mogla proučavati iz Platonovih univerzalija i iz Aristotelovog induktivnog metoda. Ona prva je potekla iz božanskog razumevanja, kad je mnoštvo proisteklo iz jedinstva, ili kad su se pojavile cifre te dekade, da bi se na kraju ponovo apsorbovale, izgubljene u beskrajnom Krugu. Ona druga se oslanjala jedino na čulnu percepciju, u kojoj se Dekada mogla smatrati bilo jedinstvom koje se umnožava, bilo materijom koja se diferencira, postoje njen pročitavanje bilo ograničeno samo na čistu površinu: na Krst, ili *Sedam* koje proizlazi iz deset - ili savršenog broja, kako na Zemlji, tako i na Nebu.

Krst i pitagorejska dekada

Pitagora je taj dualni sistem, kao i samu Dekadu, doneo iz Indije. Daje ona zaista pripadala *Braminima i Irancima* (kako su ih nazivali stari grčki filozofi), potvrđuje nam čitava sanskritka literatura, kao što su *Purane i Manuovi zakoni*. U tim *Zakonima*, ili *Manuovim propisima*, kaže se da Brama najpre stvara "deset gospodara Bića", deset Pradapatija ili tvoračkih Sila; tih deset proizvode "sedam" drugih Manua, tačnije, kao što stoji u nekim rukopisima, *Munina*, umesto *Manuna*, tj. "posvećenika", ili svetih Bića, a to su Sedam Anđela Prisustva iz zapadnjačke religije. Taj tajanstveni broj Sedam rođenje iz gornjeg Trougla /^{^\wedge}, koji je i sam rođen iz svog vrha ili Tihe Dubine neznane univerzalne duše (*Sige i Bitosa*), i predstavlja sedmostruki izdanak *Saptaparna* biljke, rođen i ispoljen na površini tla tajne, iz trostrukog korena zakopanog duboko u neprobojnom tlu. Tu ideju smo potpuno razradili u Tomu I, odeljak "*Prvobitna supstanca i Božanska Misao*", koji čitalac mora pažljivo da razmotri ako hoće da pojmi metafizičku ideju koju sadrži navedeni simbol. Prema cishimalajskoj ezoterijskoj filozofiji (koja je filozofija *izvorene Manuove kosmogonije*) to je ona sedmostruka podela u čoveku i u prirodi koju je namemo kreirala sama Priroda. Striktno govoreći, jedino je sedmi princip (*puruša*) božansko SOPSTVO, jer, kao što je rekao Manu, "On (Brama), pošto je prožeо suptilne čestice tih šest, neizmemog sjaja", stvorio je ili ih prizvao "Samo"-svesti ili svesti *tog jednog SOPSTVA* (*Manu*, V, 15, pogl. 1). Od tih šest, pet elemenata [ili principa, ili *Tatvi*, kako misli komentator Medatiti (*Medhdithi*)], "nazivaju se atomskim, uništivim elementima" (stih 27); oni su opisani u odeljku koji smo pomenuli.

Sada moramo da govorimo o jeziku misterija, jeziku praistorijskih rasa. To nije fonetski, već čisto slikovni i simbolički jezik. Danas je on u potpunosti poznat samo nekolicini ljudi, pošto je za mase već više od 5.000 godina to apsolutno mrtav jezik. Pa ipak gaje većina učenih gnostika. Grka i Jevreja, znala i koristila, mada na prilično različite načine. Za to možemo izneti nekoliko primera.

Na višem nivou, Broj nije Broj, već *nula - KRUG*. Na nižem nivou, on *postsLje jedan* - što je neparan broj. Pošto su sva slova drevnog alfabeta imala filozofski smisao i *raison d'être*, broj 1 je kod aleksandrijskih inicijala značio *uspravno telo*, živog čoveka koji stoji, pošto je on jedina životinja koja ima tu privilegiju. Akad bi se

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

broju 1 dodala glava, on bi se pretvorio u P, simbol *očinstva*, ili tvoračke moći, dok je R označavalo "čoveka koji se kreće", čoveka na putu. Zato PATER ZEUS nije imao ničeg faličkog, ni u svom zvuku, ni u obliku slova, a to nije imao ni natrip Aeuc; (vidi Ragona). Ako se sada okrenemo jevrejskoj azbuci, otkrićemo da, dok 1 ili *Alef*, ft<, za svoj simbol ima Bika, 10, savršeni broj, ili *Jedan*, u kabali je to *Jod*, "•, (y, i ilij), i znači, kao prvo slovo reci Jehova, organ za razmnožavanje i tako dalje.

Neparni brojevi su božanski, jpar«; su zemaljski, đavolji i nesrećni. Pitagorejci su mrzeli dvojku. Kod njih je ona bila izvor diferencijacije, pa otuda i kontrasta, nesloge, ili materije, tj. početak zla. U valentinijanskoj teogoniji, Bitos i Sige (Dubina, Haos, materija rođena u Tišini), predstavljaju prvobitno dvojstvo. Ali, kod ranih pitagorejaca, ta dvojnost je bila nesavršeno stanje u koje su prva ispoljena bića pala kad su se odvojila od Monade. Bila je to tačka na kojoj su se dva puta - Dobro i Zlo ~ razisla. Sve stoje bilo dvolično, ili lažno, oni su nazivali dvojstvom. Samo je JEDNO bilo Dobrota i Sklad, jer nikakav nesklad ne može da proistekne iz jednog. Otuda je u latinskom reč *Solus*, koja se odnosi na jednog i jedinog Boga, Pavlovo Neznano. Ali, *Solus* je veoma brzo postao *Sol-* Sunce.

Trojstvo je zato prvo od neparnih brojeva, kao stoje i Trougao prva geometrijska figura. Taj broj je uistinu broj misterija/7ar *excellence*. Da bi se on proučio u egzoteričkom smislu, trebalo bi pročitati Ragonov *Cours Interpretatif des Initiations* {Kurs tumačenja Inicijacija}, a u ezoteričkom - indusku simboliku brojeva, pošto postoji bezbroj kombinacija koje su primenjene na njega. Ragon je svoje proučavanje utemeljio na okultnim osobinama tri jednake strane Trougla, i na tome je zasnovao svoje čuveno masonsko društvo trinosofista (onih koji proučavaju *tri nauke*, što je poboljšanje u odnosu na tri obična masonska stepena, što se daju onima koji i ne proučavaju ništa drugo osim jela i pića na sastancima njihovih loža). Osnivač piše:

Prva strana Trougla koja se daje učeniku daje proučava jeste mineralno carstvo, koje simbolizuje Tubalk (. . .) (Tubal-kain). Druga strana na koju "companion" treba da meditira jeste *biljno* carstvo, koje simbolizuje Šib ". (Sibolet). U tom carstvu počinje *stvaranje tela*. Zato se slovo G pojavljuje kao sjajno pred očima adepta (?!). Treća strana je ostavljena majstoru masonu, koji mora da dovrši

Krst i pitagorejska dekada

svoje obrazovanje proučavanjem životinjskog carstva. Njega simho\mxiQ Maoben .'. (Sunce truljenja), itd.

Prvo geometrijsko telo je *tetragon*, simbol besmrtnosti. *To je piramida*, jer ona stoji na trougaonoj, kvadratnoj ili mnogougaonoj osnovi, a završava se u tački na vrhu, proizvodeći tako Trojstvo i Četvorstvo, ili 3 i 4. Pitagorejci su bili ti koji su učili o povezanosti i odnosu između bogova i brojeva - u nauci koja se zvala *aritmomantija*. Duša je broj, rekli su oni, koji se kreće sam od sebe i sadrži broj 4, a duhovni i fizički čovek je broj 4, pošto za njih *Trojstvo* koje on predstavlja nije samo površina, već i princip formiranja fizičkog tela. Životinje su bile samo *Trojstva*, pošto je jedino čovek, *kad je pravedan*, sedmostruk, kad je *loš*, *petostruk*, jer je broj 5 saставljen od Dvojstva i Trojstva, a to dvojstvo je dovelo sve ono što je savršeno do nereda i zbrke. *Savršeni čovek*, kažu oni, ^^^^^ Četvorstvo i Trojstvo, ili četiri materijalna i tri nematerijalna elementa, a ta tri duha ili elementa nalazimo i u broju 5 kad on predstavlja *mikrokosmos*. On je jedinjenje dvojstva koje se direktno odnosi na grubu materiju i tri Duha:

(. . .) pošto je 5 dovitljivo jedinstvo dva grčka akcenta " postavljena iznad samoglasnika koji moraju ili ne moraju da budu *aspirirani*. Prvi znak ' se naziva "Snažnim Duhom" ili višim Duhom, duhom Boga za kojim žudi (*spiratus*) i koji udiše čovek. Drugi znak ', niži, jeste *Duh Ljubavi*, koji predstavlja sekundarni Duh, dok treći obuhvata celog čoveka. To je *univerzalna Suština*, vitalni fluid Života.

(Ragon)

Jedno više mističko značenje broja 5 je izneto u izvrsnom članku g. Sube Roua, u *Pet godina teozofije* (str. 110 i dalje) - *Dvanaest znakova Zodijaka*, u kome on iznosi neka pravila koja mogu pomoći istraživaču da iščeprka "duboki smisao drevne sanskrtske nomenklature i drevnih arijevskih mitova i alegorija". U međuvremenu, hajde da vidimo staje dosad u teozofskim delima rečeno o sazveždu Jarca, i staje o njemu u celini poznato. Svi znaju daje ^ deseti

Razlog za ovo je jasan, i saopšten je u *Razotkrivenoj Izidi*. U geometriji, jedna linija ne može da predstavlja savršeno telo ili figuru, a ni dve linije ne mogu da čine uočljivo savršenu figuru. Samo je Trougao prva savišena figura.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

znak Zodijaka u koji Sunce ulazi u zimskom solsticiju, oko 21. decembra. Ali, veoma je malo onih - čak i u Indiji, ukoliko nisu inicirani - koji znaju pravu mističku povezanost koja, kako nam je rečeno, izgleda da postoji između imena *Makara* i *Kumara*. Prva reč označava vodenu životinju, koju su neki orijentalisti *lakomisleno* nazvali "krokodilom", a druga reč je titula velikog pokrovitelja jogina (vidi *Saiva Puranu*), koji je sin Rudre (Sive), ili čak isto što i on, i sam Kumara. Preko svoje povezanosti sa ljudima, Kumare su na sličan način povezane i sa Zodijakom. Pokušajmo da otkrijemo šta reč *Makara* znači.

Autor *Dvanaest znakova Zodijaka* kaže da reč *Makara* "sadrži u sebi ključ za ispravno tumačenje. Slovo Afo je ekvivalentno broju 5, a *kara* znači ruku. Sad, na sanskritu *Tribhudam* znači Trougao, a *bhuḍam* ili *karam* (ove reci su sinonimi) shvaćeno je da znači stranicu. Zato *Makaram* ili *Pančakaram* znači Pentagon" - zvezdu sa pet uglova ili petougao koji predstavlja pet čovekovih udova.[^] U starom sistemu, rečeno nam je, *Makara JQ* bio *osmi* umesto deseti znak.[^] On je "trebalo da predstavlja lice Univerzuma i ukaže na to daje univerzum *ograničenpetouglovima*", pošto sanskritski pisci "takođe govore o *Aštadisa* ili osam lica koja ograničavaju Prostor", misleći pritom na *Loka-Pale*, osam tačaka kompasa (Četiri kardinalne tačke i četiri medutačke).

(...) Gledano iz objektivne perspektive, *Mikrokosmos* je predstavljan ljudskim telom. Može se smatrati da *Makaram* predstavlja istovremeno i mikrokosmos i makrokosmos, kao spoljašnje objekte percepcije.

(str 113, 115)

Ali, pravo ezoterijsko značenje reci "Makara", zapravo, uopšte nije krokodil, čak i kad se uporedi sa životnjama predstavljenim u induskom Zodijaku. Zato se čas uzima da deseti znak Zodijaka znači ajkulu, čas delfina, itd., a postoje on *vahan* Varune, Boga okeana,

Koji je smisao i razlog te figure? U tome što je *Manas peti* princip i što je petougao simbol Čoveka - ne samo zato što ima pet udova, već je to simbol *mislećeg, svesnog ČOVEKA*.

Razlog za to postaje očigledan kada se prouči egipatska mitologija. Vidi dalji tekst.

Krst i pitagorejska dekada

često se *naživa Dala-rupa* ih "vodeni oblik". Delfin je bio nosilac Posejdona-Neptuna kod Grka, a ezoterički je jedno sa njim; taj "delfin" je "morski zmaj" isto kao što je krokodil svetog Nila nosilac Horusa, kao i sam Horus. "Ja sam riba i presto velikog Horusa ili Kem-oura", kaže Bog u obliku mumije sa krokodilskom glavom (*Knjiga mrtvih*, pogl. LXXXVIII, 2). Kod peratskih gnostika, on je *Hozar* (Neptun), koji dvanaestostranu piramidu preobražava u sferu "i boji svoju kapiju mnogim bojama". On ima PET androginih sveštenika - *onje Makara*, Levijatan.

Pošto se smatralo daje izlazeće Sunce Duša Bogova, koja je poslata da se svakog dana pokaže ljudima, i pošto krokodil izlazi iz vode sa prvim Sunčevim zracima, na krajnje ta životinja u Indiji počela da predstavlja otelovljenje posvećenika solame Vatre, pošto je personifikovala tu Vatru, ili, kao što je slučaj kod Egipćana, najvišu Dušu.

U *Puranama*, broj *Kutnara* se menja u skladu sa potrebama alegorije. Zbog okultnih ciljeva, najednom mestu se kaže da ih ima sedam, potom četiri, a onda pet. U *Karma Purani* se o njima kaže:

Tih pet *Kumara*, o Bramane, bili su jogini koji su se u potpunosti oslobodili strasti.

Sama njihova imena pokazuju njihovu povezanost sa sazvežđem o kome govorimo - *Makarom* - i sa nekim drugim likovima iz *Purana* koji su povezani sa znacima Zodijaka. To je učinjeno da bi se sakrio znak koji je bio jedan od najsugestivnijih znakova u prvobitnim hramovima. Oni su u celini astronomski, fiziološki i mistički pomešani sa nekolicinom likova i događaja iz *Purana*. U *Višnu Purani* da su i spomenuti, ali se pojavljuju u raznim dramama i događajima u svim drugim *Puranama* i svetim spisima, tako da su orientalisti koji su na sve strane pokušavali da uhvate konce povezanosti na kraju izjavili da su "Kumare uglavnom izmišljotina pisaca *Purana*". Ali, pisac *Dvanaest znakova Zodijaka* nam kaže da *Ma* jeste *Pet, kara, šaka* sa svojih pet prstiju, kao i petostrani znak *ili petougao*. *Kumara* (koji u ovom slučaju predstavljaju anagram načinjen u ezoteričke svrhe) u ezoterizmu *ima pet*, kao jogina - pošto su poslednja dva imena uvek ostala tajna; oni su peti red Bramadeva i petostrukih Kohana, pošto u sebi imaju dušu sa pet elemena, od kojih preovlađuju Voda i Etar, pa su zato njihovi simboli bili / *Vodeni i Vatreni*.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Mudrost je sakrivena pod ležajem onog koji leži na zlatnom lotusu (*padina*) što pluta na vodi.

U Indiji je to Višnu (jedan od njegovih avatara bio je Buda, kako se tvrdilo u prošlosti). Pračetasi, obožavaoci Narajane (koji se, kao i Posejdon, kreće ili boravi *nad*, a ne pod vodama), zaronili su u dubine okeana zbog svoje posvećenosti i tamo ostali 10.000 godina; egzoterički, Pračetasa ima *deset*, ali ezoterički,/^e^. "Pračetas" je na sanskritu ime Varune, vodenog boga, Nereja, isti aspekt kakav predstavlja i Neptun, pa su zato Pračetasi isto što i "pet sveštenika" XOržZZAn (Posejdona) peratskih gnostika. Oni se nazivaju (AOT, AOA1, OTQ, OTriAB), "pošto je/»e/f, trostruko *ime* (što zajedno čini sedam) izgubljeno" - tj. zadržano u tajnosti. Toliko što se tiče "vodenog" simbola; *vatreno* ih povezuje sa vatrenim simbolom - koji se odnosi na duhovnost. Da bismo uvideli ovu identičnost, setimo se da kao stoje majka Pračetasa bila Savama, čerka Okeana, tako je i Amfitrita bila majka Neptunovih mističkih "sveštenika".

Sada podsećamo čitaoca da su tih "pet sveštenika" simbolizovani kako Delfinom, koji je uklonio nevoljnost čedne Amfitrite da se venča sa Posejdonom, tako i Tritonom, njihovim sinom. Ovaj poslednji, čije je telo iznad struka ljudsko, a ispod struka delfinsko, riblje, opet je na krajnje tajanstven način povezan sa Oanesom, vavilonjanskim *Dagonom*, a takođe i sa (ribljim) Avatarom Višnua, *Matsjom*, pri čemu su obe ove ličnosti poučavale smrtnike *Mudrosti*. Kao što znaju svi mitolozi, Delfin je Posejdon zbog njegovih usluga smestio u sazvežđa, a kod Grka je on postao *Kaprikorn*, jarac, čiji je zadnji deo delfin, pa se tako pokazuje kao identičan MaA:ar/, čija je glava takođe glava antilope, a telo i rep riblji. Zato induski bog ljubavi, Kama-deva, na svojoj zastavi nosi znak Makare, a taj bog se u *Atharva veJ*/poistovećuje sa Agnijem (bogom Vatre), sinom Lakšmi, kao što to ispravno saopštava *Harivansa*. Jer, Lakšmi i Venera su jedno te isto, a Amfitrita je stariji oblik Venere. Sad, Kama (*Makara-ketu*) je "Ada" (nerođeni) i "Atma-bhu" (samopostojeći), *auRig VediAdaje*

Kao što se i za Braminu petu glavu kaže daje izgubljena, pošto ju je spržilo i pretvorilo u pepeo Šivino "centralno oko", pri čemu je Šiva *takode pan-čanana*, sa pet liea. Tako je ovaj broj zaštićen i njegovo pravo ezoteričko značenje je sačuvano u tajnosti.

Krst i pitagorejska dekada

LoGOS i tu je prikazan kao prvo ispoljavanje JEDNOG: "Želja se najpre javila u ONOME, što je bilo prvobitni zametak uma", onome "što povezuje entitet sa ne-entitetom" (Manas, /)e?z, sa Atmom, *sedmom*, ezoterički), kažu mudraci. *To JQ prvi stadijum.* Drugi, na narednom nivou ispoljavanja, pokazuje Bramu (koga biramo kao predstavnika svih drugih primarnih bogova raznih naroda) koji uzrokuje da iz njegovog tela izadu njegovi iz uma rođeni sinovi, "Sanandana i ostali", koji *upetom* "stvaranju", a opet u devetom (kao paravan), postaje Kumara. Završimo ovo izlaganje tako što ćemo podsetiti čitaoca da su koze bile posvećene Amfitriti i Nereidama na morskoj obali, a jarak se i dan danas žrtvuje Durgi-Kali, koja je samo *tamna* strana Lakšmi (Venere), *svetle* strane Šakti, i ukazuje na to kakvu bi vezu te životinje moglo imati sa Kaprikom, u kome se pojavljuje 28 zvezda u obliku koze, koju su Grci pretvorili u Amalteju - Jupiterovu mačehu. Pan, bog Prirode, ima kozje noge, a kad mu se primakao, Tifon se pretvorio u jarca. Ali, to je misterija kojoj se autorka ove knjige ne usuđuje da posveti previše pažnje, pošto nije sigurna da će biti shvaćena. Zato se mistička strana tog tumačenja mora prepustiti intuiciji proučavaoca. Zapazimo još jednu stvar koja se tiče tajanstvenog broja pet. On istovremeno simbolizuje Duh večnog života i Duh života i ljubavi zemaljske - u ljudskom domenu, ali on takođe uključuje i božansku i paklenu magiju, kao i univerzalnu i individualnu sуштинu bića. Zato, pet mističkih reci ili samoglasnika (vidi u daljem tekstu) koje je Brama izgovorio prilikom "stvaranja", koji su odmah postali *Pančadasa* (određene vedske himne posvećene tom Bogu) po svom kreativnom i magijskom potencijalu predstavljaju *svetlu* stranu *mračnih* tantričkih pe^ "makara", ili pet "m". "Makara", sazvežđe, naizgled je besmislen naziv bez značenja. Pa ipak, čak i pored njegovog anagramskog značenja u vezi sa terminom "Kumara", numerička vrednost njegovog prvog sloga i njeno ezoteričko razlaganje na/?e? ima veoma veliki i okultni značaj u misterijama prirode.

Dovoljno će biti da kažemo da su, postoje znak Makare povezan i sa rođenjem duhovnog "mikrokosmosa", ali i sa smrću i razlaganjem fizičkog univerzuma (njegovim prelaskom u domen Duhovnog), ^ otud i Dan Kohani, u Indiji zvani *Kumare*, povezani sa oba. Štaviše,

"Kad Sunce zađe iza 30° *Makare* i više ne može da dosegne znak *Meenam* (Ribe), došla je noć Brame. (. . .)"

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

u egzoteričkim religijama oni su postali sinonim za Anđele Tame. *Maraje Bog Tame, Pali (Anđeo), i Smrt,* pa ipak je to jedno od imena Kame, prvog boga u Vedama, Logosa, od koga su potekle Kumare, a to ih još više povezuje sa "legendarnim" indijskim Makarom i egipatskim bogom sa krokodilskom glavom.*' U Nebeskom Nilu ima pet krokodila, a bog Tum, prvo bitno božanstvo koje stvara nebeska tela i ljudska bića, budi te krokodile u svojoj *petoj tvorevini*. Kad Ozirisa, "preminulo Sunce", pokopaju i kad on uđe u Amenti, sveti krokodili zarone u ponor prvo bitnih Voda, "veliko Zeleno". Kad se Sunce života rodi, oni nanovo izranjavaju iz svete reke. Sve to je izuzetno simbolično i pokazuje kako su primame ezoteričke istine našle izraz u identičnim simbolima. Ali, kao što opravdano izjavljuje g. Suba Rou:

Taj veo, koji su drevni filozofi vesto bacili preko određenih delova tajne povezane sa (zodiјачkim) znacima, *nikad neće biti potpuno podignut samo da bi se zabavila ili prosvetila neinicirana publiJia.*

Broj pet nije bio ništa manje svet ni kod Grka. Pet reci Brame (*Pančadasa*) kod gnostika su postale "Pet Reci" zapisanih na akašičkoj (sjajnoj) odori Isusovoj, pri svetkovinama u njegovu čast - te reci (ZAMA ZAMA QZZA I1AXAMA QZAI) orijentalisti prevode kao "odežda, blistava odežda moje snage". Sa druge strane, te reci su bile anagramski paravan za pet mističkih moći predstavljenih na očeći "vaskrslog" Inicijata nakon njegovog poslednjeg iskušenja trodnevног transa; tih pet postaje sedam jedino nakon njegove *smrti*, kad adept postaje potpuni HRISTOS, potpuni KRIŠNA-VIŠNU, tj. kad utone u Nirvanu. *Delfijsko E*, jedan sveti simbol, bilo je numeričko pet. A koliko je ono bilo sveto pokazuje činjenica da su Korinćani (prema Plutarhu) zamenili drveni broj na Delfijskom hramu bronaznim, a Livija Avgusta gaje pretvorila u zlatnu *kopiju*.

Smrt svih fizičkih stvari, uistinu: ah, Mara je takođe onaj koji nesvesno ubrava rođenje Duhovnog.

U *Knjizi mrtvih*, Oziris se naziva "*Ozirisom, dvostrukim krokodilom*" (vidi poglavlje "*O imenima Ozirisa*", CXLII). "On je dobar i loš Princip, dnevno i noćno Sunce, Bog i smrtan čovek." I stoga Makrokosmos i Mikrokosmos.

Krst i pitagorejska dekada

Lako je u ta dva duha - grčkim akcentima ili znacima ("") o kojima govori Ragon (vidi napred) prepoznati Atmu i Budi, ili "božanski duh i njegovog nosioca" (duhovnu dušu).

O šest ili "Šestostrukom" govorićemo kasnije, dok će Sedmostruktur biti potpuno obrađena u ovom tomu (vidi *Misterije Hebdomada*).

Ogdoad, ili 8, simbolizuje večno i spiralno kretanje ciklusa, 8, $\circ\circ$, a njegov simbol je kaducej. On pokazuje uobičajeno disanje Kosmosa kojim vlada osam velikih bogova - sedam poteklih od prvo-bitne Majke, Jednog i Trijade.

Potom dolazi broj *devet* ili trostruko Trojstvo. To je broj koji se neprekidno ponavlja u oblicima i figurama svih umnožaka. To je znak svake kružnice, postoje njeni vrednosti u stepenima 9, tj. $3 + 6 + 0$. U određenim okolnostima to je *loš* i veoma nesrećan broj. Ako je broj 6 bio simbol naše planete, spremne da je oživi *božanski duh*, broj 9 je simbolizovao našu planetu koju vodi *loš* ili zao duh.

Deset, ili Dekada, ponovo sve te cifre dovodi u jedinstvo i on za ključuje pitagorejsku tablicu. Otuda je ova figura - ^-^ -jedinstvo u nuli - bila simbol Božanstva, Univerzuma i čoveka. Takvo je i tajno značenje "snažnog stiska lavlje šape, od plemena Judina" između dve šake ("stisak majstora masona"), čiji je ukupan broj prstiju *deset*.

Ako sad obratimo pažnju na egipatski krst ili *Tau*, možda ćemo otkriti daje to slovo, koje su toliko uzdizali Egipćani, Grci i Jevreji, na tajanstven način povezano sa *Dekadom*. *Tau* je Alfa i Omega tajne božanske Mudrosti, koja simbolizuje početno i krajnje slovo Tota (Hermesa). Tot je tvorac egipatskog pisma; slovom *Tau* se završava hebrejsko i samaričansko pismo, i oni su to slovo nazivali "kraj" ili "savršenstvo", "kulminacija" i "sigurnost". Otuda su - kaže nam Ragon - reci *terminus* (kraj) i *tectum* (krov) simboli utočišta i sigurnosti, stoje prilično prozaična definicija. Ali, takva je uobičajena sudbina ideja i stvari u ovom svetu duhovne dekadencije, uprkos fizičkom napretku. PAN je nekad bio *apsolutna priroda* i VELIKO SVE, ali, kad gaje istorija prvi put zapazila, on se već srozao do *bogića* livada, ruralnog boga; istorija ga neće priznati, a teologija od njega pravi đavola. Pa ipak, njegova sedmocevna svirala, amblem sedam sila prirode, sedam planeta, sedam muzičkih tonova, ukratko, čitavog sedmostrukog sklada, dobro pokazuje njegov prvobitni karakter. Isto

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

je i sa krstom. Daleko pre nego što su Jevreji izumeli svoj zlatni svećnjak iz hramova sa *tri* čašice sa jedne, a *četiri* sa druge strane, i od broja 7 načinili ženski broj razmnožavanja,¹⁰ uvodeći tako falički element u religiju, narodi koji su imali duhovniji um učinili su krst (kao $3, 4 = 7$) svojim najsvetijim božanskim simbolom. Zapravo, krst, krug i sedam - sedmica je učinjena temeljom *kružne* mere - predstavljaju osnovne Pitagorine simbole,¹¹ a on je tu mudrost doneo iz Indije i potomstvu u naslede ostavio zračak te istine. Njegova škola je smatrala broj 7 zbirom 3 i 4, što su objašnjavali dvojako. Na nivou sveta noumena, kao prva zamisao ispoljenog Božanstva, Trougao je bio njegova slika: "Otac-Majka-Sin", a Četvorstvo, savršeni broj, bio je noumenalni, idealni koren svih brojeva i stvari na fizičkom planu. Neki proučavaoci, što se tiče svetosti *Tetraktisa* i *Tetragramatona*, brkaju mističko značenje četvorstva. Ono je kod drevnih bilo *samo sekundarno* "savršenstvo", da tako kažemo, zato što se odnosilo samo na nivoe ispoljenog. A Trougao, grčko slovo *Delta*, A, bio je "nosilac neznanog Božanstva". Dobar dokaz za to bilo je što reč Božanstvo počinje slovom delta. Beočani su Zevs pisali Asu(;" pa odатle latinsko *Deus*. To važi u odnosu na metafizičku zamisao, uzimajući u obzir značenje Sedmostrukosti *u pojavnom svetu*, ali se u cilju profanog egzoteričkog tumačenja ta smobilika izmenila. *7r* je postalo ideogram *tri materijalna elementa ~Yazduha*, Vode i Zemlje, a četiri je postalo princip svega što nije ni telesno ni opazivo. Ali, pravi pitagorejci to nikad nisu prihvatali. Postoje sma-

Razmišljajući o *krstu*, autor *Izvora mera* pokazuje (str. 51) daje svećnjak u hramovima:

(...) bio tako načinjen daje, kad se broji sa svake strane, bilo *četiri* čašice za svece, dok je na vrhu bilajerfna *zajednička* čašica obema stranama, pa je u stvari bilo *tri* kad se broji sa jedne strane, a četiri sa druge, što u celini daje broj 7 zasnovan na istoj *Asi jednog zajedničkog*, na kojoj je zasnovan i izgled krsta. Uzmite liniju koja je široka jednu jedinicu, a dugačka tri, i postavite je nagnuto; uzmite drugu liniju dugačku četiri jedinice i postavite je na prvu, suprotno nagnutu, načinivši deo na vrhu linije, dužine četiri jedinice, uglom ili vrhom Trougla. To je izgled svećnjaka. Sad uzmite liniju dužine tri jedinice i *postavite je unakrst* sa linijom dužine četiri jedinice, pa će rezultat biti krst, istu ideju prenose šest dana u nedelji u *Postanju*, krunisana sedmim, koji se koristio kao osnov kružne mere.

U izdanju *Metaphysice* objavljeno je delo *Knjiga zlatnih poulca Pitagore i njegovih sledbenika*, u prevodu Aleksandra Dramičanina. (nap. ured.)

¹⁰ Vidi Lidelov (*Liddell*) *Grčko-engleski leksikon*.

Krst i pitagorejska dekada

tran zbirom šestostrukosti i jedinstva, broj sedam je bio nevidljivo središte, duh svega (vidi dalje objašnjenje broja 6), pošto ne postoji nijedno telo sa šest linija koje ga tvore, a da se sedma ne nade kao njegova središnja tačka (vidi kristale i pahuljice u tzv. *neživoj prirodi*). Staviše, broj *sedam*, kažu oni, poseduje svo savršenstvo JEDINICE - broja nad brojevima. Jer, kao što je apsolutno jedinstvo nestvoreno i nedeljivo (otuda bez-brojno) i nijedan broj ne može da ga proizvede, tako je i sa sedmicom: nijedna cifra sadržana u dekadi ne može daje rodi ili stvari. A broj 4 je ono što dopušta aritmetičku podelu *izvaQĆMjedinstva* i *sedmice*, pošto je ono veće od onog prvog za isti broj (tri) za koji je manje od sedam, pa je četiri za isto onoliko brojeva iznad jedan za koliko je *sedam* iznad četiri (iz jednog rukopisa za koji se pretpostavlja da gaje napisao Sen Žermen).

"Kod Egipćana je broj 7 bio simbol večnog života", kaže Ragon i dodaje zato kod Grka slovo Ζ, koje je zapravo dvostruko 7, početno slovo reci *Zao*, "ja živim", i Zevs, "otac svega živog".

Staviše, cifra 6 je bila simbol Zemlje tokom jeseni i meseci zimskog "sna", a cifra 7 tokom proleća i leta - pošto u tom periodu oživljava Duh života - sedam, ili središnja vodeća Sila. Isto nalazimo i u egipatskim mitovima, u simbolu Ozirisa i Izide, koji *metafizički* personifikuju Vatru i Vodu, a *fizički* Sunce i Nil. Broj solame godine, 365 dana, jeste numerička vrednost reci *Neilos* (Nil). On, zajedno sa Bikom, koji medu rogovima ima mladi Mesec i egipatski krst, a Zemlju kao svoj astronomski simbol - fS ^ predstavlja u najvećoj meri faličke simbole kasne antike.

Nil je bio reka vremena sa brojem godine, ili godine i jednog dana ($364 + 1 = 365$). On je predstavljao porođajnu vodu Izide, ili Majke Zemlje, Mesec, ženu i kravu, a takode i Ozirisovu radionicu, koja predstavlja jevrejski *T'sod Olaum*. Drevno ime te reke bilo je Eridan, ili jevrejsko lardan, sa koptskim ili starogrčkim sufiksom. To su bila vrata hebrejske reci *Jared*, ili "Izvor", ili *Silazak* (. .) reke Jordan, koja kod Jevreja ima isto tako mističku funkciju kakvu kod Egipćana ima Nil: ona je bila izvor silaska i sadržavala je vode života.

(*Neobjavljeni rukopis*)

Ona nije imala takvo značenje u početku, ni tokom prvih dinastija.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Da jasno kažemo, ona je bila simbol personifikovane Zemlje, ili Iziđe, posmatrane kao materice te Zemlje. To je dovoljno jasno pokazano, a Jordan - reka koja je danas tako sveta hrišćanima - nije imala mnogo uzvišenije ili poetskije značenje nego što je to porođajna voda Meseca (Iziđe, ili Jehove u njegovom ženskom aspektu). Sad, kako je pokazao isti učenjak, Oziris je bio Sunce, reka Nil i tropska godina od 365 dana, dok je Izida bila Mesec, korito te reke ili majka Zemlja "zbog porođajnih energija kojima je neophodna voda, kao i lunama godina od 354 dana, "koja određuje periode trudnoće". Sve je to dakle seksualno i faličko, pa izgleda da naši savremeni učenjaci ne nalaze u tim simbolima ništa što prevazilazi fiziološko ili faličko značenje. Ipak, treba samo pročitati, pomoću pitagorejskog ključa, tri cifre 365, ili broj dana u solamoj godini, pa ćemo u njima naći visokofilozofsko i moralno značenje. Biće dovoljan jedan primer. One se mogu čitati:

Zemlja — oživljena - Duhom Života
3 6 5

Naprosto zato stoje 3 ekvivalentno grčkom slovu *Gama* ili r, koje je slovo-simbol *Geje* (Zemlje), dok je cifra 6 simbol oživljavačeg ili *miorm&uČQ%principa*, a 5 je univerzalna suština koja se širi u svim pravcima i stvara svu materiju (rukopis Sen Žermena).

Ovih nekoliko primera i ilustracija koje smo izneli otkrivaju samo mali broj metoda koji se koriste za čitanje simboličkih i numeričkih ideograma iz drevne prošlosti. Postoje taj sistem izuzetno težak i komplikovan, samo je mali broj ljudi, čak i među Inicijatima, mogao da savlada *svih* sedam ključeva. Zato se i ne treba čuditi što se metafizika postepeno srozala do fizičke prirode i što je Sunce, koje je nekad bilo simbol BOŽANSTVA, postalo, kako su eoni prolazili, simbol jedino njegovog stvaralačkog žara, pa se zato pretvorilo u simbol sa faličkim značenjem. Ah, sigurno je da oni, čiji je metod bio da idu od opštег ka posebnom (kao stoje to slučaj sa Platonom), nikad ne bi započeli tako što bi svoje religije simbolizovali seksualnim ambigramima! Potpuno je tačno, iako je to izrekao Elifas Levi, taj otelovljeni paradoks, "daje čovek Bog na Zemlji, a Bog čovek na Nebu". Ali, to se nije moglo, niti se može, primeniti na Jedno Božanstvo, već

Krst i pitagorejska dekada

jedino na jata NJEGOVIH inkamiranih zraka, koje mi nazivamo Đan Koiiani, dok su ih drevni narodi nazivali Bogovi, a koje je crkva danas pretvorila u đavole sa *leve* strane, a u Spasitelja sa *desne* strane!

Ali, sve takve dogme su izrasle iz jednog korena, korena mudrosti, koji raste i buja na indijskom tlu. Nema nijednog Arhandela čiji se prototip ne može naći u svetoj zemlji Arjavarte. Svi ti "prototipovi" su povezani sa Kumarama koji se na sceni delovanja pojavljuju tako što *odbijaju* ~ kao Sanat-Kumara i Sananda - da "stvaraju potomstvo". Pa ipak se oni nazivaju "tvorcima" (mislećeg) čoveka. Više puta su oni dovođeni u vezu sa Naradom - još jednom *hr^ora prividnih* nedoslednosti, a opet riznicom filozofskih načela. Narada je vođa *Gandarvi*, nebeskih pevača i muzičara; *ezoterički*, to je objašnjena činjenicom da su Gandarve "instruktori ljudi u Tajnim Naukama". Oni su ti koji su, "voleći žene zemaljske", razotkrili ovima tajne stvaranja, ili, kao u *Vedama* - "nebeski Gandarva" je božanstvo koje je znalo i otkrilo *nebeske tajne i božanske istine*, u celini. Ako se setimo šta se o toj klasi andela kaže u *Knjizi Enohovoj* i u *Bibliji*, alegorija je potpuna: njihov lider, Narada, odbijajući da se razmnožava, uči ljude da postanu bogovi. Štaviše, svi oni su, kako tvrde *Vede*, *Candada* (voljom rođeni) ili inkamirani (u raznim Manvantarama)/?o svojoj sopstvenoj volji - oni su u ezoteričkoj literaturi prikazani kako postoje u svim dobima pošto su neki "prokleti da se reinkamiraju", dok se drugi inkamiraju po dužnosti. Najzad, kao Sanakadike, sedam Ku-mara koji su pošli da posete Višnua na "Belom Ostrvu" (*Sveta Dvipa*), ostrvu na kome žive Mahajogini - povezani su sa *Šaka Dvipom*, Lemurijancima i Atlantiđanima Treće i Četvrte Rase.

U ezoteričkoj filozofiji, Rudre (Kumare, Aditje, Gandarve, Asure, itd.) u pogledu intelekta predstavljaju najviše Đan Kohane. Oni su, zahvaljujući tome što su samorazvojem *stekli petostruku* prirodu - otud svetost *hroja pet* - postali nezavisni od čisto *Arupa* deva. Tu misteriju je veoma teško ispravno predstaviti i razumeti jer, mi vidimo da su i oni koji su bili "poslušni zakonu", isto kao *{pobunjenici, osuđeni da se reinkamiraju u svim dobima}*. Rišija Naradu proklinje Brama da se neprekidno vraća na Zemlju, tj. da se stalno reinkamira. On je pobunjenik protiv Brame, a opet njegova sudbina nije gora od sudbine *Daja* - dvanaest velikih *tvoračkih* bogova koje je Brama stvorio *kao svoje pomoćnike na poslovima stvaranja*. Jer oni su,

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

utonuvši u meditaciju, naprsto *zaboravili da stvaraju* i zato ih je Brama prokleo da se rađaju u svakoj *Manvantari*. Pa ipak su i oni nazvani, isto kao i pobunjenici - Čandađe, ili oni koji su se po svojoj volji rodili u ljudskom obliku!

Sve je to veoma zbumujuće za one koji nisu u stanju da čitaju i razumeju *Purane* drugačije osim u doslovnom smislu.¹² Zato nalažimo orijentaliste koji odbijaju *da budu zbumjeni*, pa presecaju Gordijev čvor komplikacija izjavljujući daje čitava ta shema "izmišljotina bramanske mašte i njihove ljubavi prema preterivanju". Ali, za proučavaoca okultizma, sve je to bremenito i duboko filozofskim značenjem. Mi dobrovoljno prepuštamo ljuštu zapadnjačkim sanskristolozima, ali jezgro ploda uzimamo za sebe. Mi činimo i više: mi priznajemo da se, u određenom smislu, mnogo tih, takozvanih "bajki" odnosi na astronomske alegorije o sazvežđima, jatima zvezda, zvezdama i planetama. Pa ipak, dok *Gandarva* iz *Rig Vede* u njoj možda personifikuje Sunčevu Vatru, *Gandarva deve* su entiteti i fizičkog i psihičkog karaktera, dok su Apsare (kao i ostale Rudre) / *kvaliteti i kvantiteti*. Ukratko, ako je ikad iko razmrsi, teogonija vedskih Bogova otkriće nam nedokučive misterija Stvaranja i postojanja. Parasara ispravno kaže:

Ta trideset i tri božanstva postoje eon za eonom i pojavljuju se
i nestaju na isti način kao što Sunce zalazi i opet izlazi.

(Knjiga I, XV)

U jednom periodu, istočnjački simbol krsta i kruga, Svastika, bio je svuda prihvaćen. Kod ezoteričkih (a u tom pogledu egzoteričkih) budista, Kineza i Mongola, ona znači "10.000 istina". Te istine, kažu oni, pripadaju misterijama nevidljivog univerzuma i prvobitne kosmogonije i teogonije. "Otkad je Fohat prešao Krug poput dve linije plamena (horizontalno i vertikalno), jata Blagoslovenih nikad nisu propustila da pošalju svoje predstavnike na planete za koje su

¹²

Pa ipak, videće se da se taj smisao, kad se njime jednom ovlađa, pretvara u sigurnu kutiju koja sadrži ključeve Tajne Mudrosti. Istina, kutiju tako bogato ukrašenu da njena raskoš potpuno sakriva sve opruge koje je otvaraju, pa nas zato navodi da, nasuprot intuiciji, verujemo kako ona i nema, niti može imati, bilo kakva vrata. Pa ipak su ključevi tu, duboko skriveni, a opet uvek prisutni za onog ko ih traži.

Krst i pitagorejska dekada

zaduženi da ih od početka nadgledaju." Zato se *Svastika* uvek stavlja - kao što je to bio slučaj krsta sa drškom u Egiptu - na grudi premulih mistika. Onaje, takođe, nađena i na srcu likova i statua Bude, u Tibetu i Mongoliji. To je pečat koji se takođe stavlja na srca živih Inicijata, a kod nekih se zauvek utisne u meso kao žig. To je zato što oni moraju te istine da čuvaju nenarušene i netaknute u večnoj tišini i tajnosti do trenutka dok ih ne opaze i pročitaju njihovi odabrani naslednici - novi Inicijati - "dostojni da im se povere deset hiljada savršenstava". *Svastika* je, međutim, danas toliko degradirana da se često postavlja na šešire "bogova" - gnusnih idola svetogrdnih *Bona*, *Dugpasa* (Čarobnjaka) iz tibetanskih graničnih područja, sve dok ih ne pronađe neki *Galukpa* i otrgne zajedno sa glavom takvog "boga": mada bi bilo bolje da se glava njihovog obožavaoca odseče sa njegovog grešnog tela. Pa ipak. *Svastika* nikad ne gubi svoja tajanstvena svojstva. Osvrnite se unazad i videćete da su je podjednako koristili Inicijati i vidovnjaci, kao i trojanski sveštenici (otkrio ju je Šliman na lokahtetu tog drevnog grada). Nalazimo je kod starih Peruanaca, Asiraca, Haldejaca, kao i na zidovima kiklopskih građevina starog sveta, zatim u katakombama *Novog* i u katakombama *Starog* sveta (?), u Rimu, gde je ona, pošto su hrišćani morali da kriju sebe i svoju religiju, nazivana *Crux Dissimulata**

Prema de Rosiju (*de Rossi*), Svastika iz ranog perioda bila je omiljeni oblik krsta koji se koristio sa okultnim značenjem, što pokazuje da ta tajna nije bila tajna hrišćanskog krsta. Jedna Svastika na zidovima katakombi stoji kao znak na natpisu koji glasi "Z Q T I K D Z Q T I K H", "*Vitalis Vitaiia*", ili "život života"."

Ali, najbolji dokaz starosti krsta je ono što je izneo autor *Prirodnog Postanja* na str. 433. G. Mejsi kaže:

Vrednost krsta, kao hrišćanskog simbola, trebalo bi da potiče iz vremena kada je Isus Hristos razapet. Pa ipak se u "hrišćanskoj" ikonografiji katakombi nikadva figura čoveka ne pojavljuje na krstu tokom prvih šest ili sedam vekova. Mogu se videti svi oblici krsta osim tog - navodnog početka nove religije. To nije bio početni, već

* (Lat.) - Prikriveni krst. (nap. prev.)
Citirano u *Prirodnom Postanju* (tom I, str. 427).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

završni oblik raspeća.' Tokom nekih šest vekova hrišćanske ere, zasnivanje hrišćanske religije na raspetom Spasitelju uopšte ne nalazimo u hrišćanskoj umetnosti! Najraniji poznati oblik ljudske figure na krstu je raspeće koje je papa Grgur poklonio velikoj kraljici Teodolindi od Lombardije, i ono se danas nalazi u Crkvi sv. Jovana u Monci, dok se u katakombama Rima, starijim od San Dušilja, koji potiče iz sedmog ili osmog veka, ne nalazi nikakva slika raspeća. (...) Nema Hrista i nema Raspetog; Krst je Hrist isto kao što je Staurski krst bio amblem i ime Horusa, gnostičkog Hrista. Krst, a ne raspeti, osnovni je oblik koji se predstavlja u njihovoj umetnosti i osnovni predmet obožavanja njihove religije. Može se otkriti da sav rast i razvoj potiče od krsta. A taj krst je prehrišćanski, paganski i mnogobožački, u pola tuceta raznih oblika. Kult je počeo krstom, a Julijan je bio u pravu kad je rekao daje "zaratio sa X" - za koji je on očigledno smatrao da su ga usvojili A-Gnostici i mitotvorci kako bi preneli neko nemoguće značenje.* Vekovima je krst označavao Hrista i obraćalo mu se kao živom biću. Isprva je on učinjen božanskim, a tek na kraju je očovečen.

Nekoliko simbola sveta bremenitije je stvarnim okultnim značenjem od Svastike. Ona je simbolizovana cifrom 6, jer, poput te cifre, ukazuje na konkretnu zamisao, kao i ideogram ovog broja, na Zenit i Nadir, Sever, Jug, Zapad i Istok; to se može pronaći svuda i odražava se u svemu. To je amblem aktivnosti Fohata, neprekidne revolucije "točkova" i četiri Elementa, "Svete Četvorke", u njihovom mističkom, a ne samo kosmičkom značenju; dalje, njene četiri ruke, postavljene pod pravim uglovima, u prisnom su odnosu, kao što je već pokazano, sa pitagorejskim i hermetičkim odrednicama. Inicirani u tajne značenja Svastike, kako kažu Komentari:

"(. . .) na njoj, sa matematičkom preciznošću, može pronaći evoluciju Kosmosa i čitav period *Sandje*. (. . .) (A takode i) odnos vidljivog i nevidljivog, (. . .) (kao i) prvo stvaranje čoveka i vrsta."

Kod hrišćana, nesumnjivo. Kod prehrišćanskih simbolista on je bio, kao što je rečeno, Postelja ili Kauč Mučenja tokom Misterije Inicijacije, a "Raspeće" je postavljano horizontalno, na zemlju, i nije podizano kao u vreme kad se pretvorilo u rimsku spravu za pogubljenje.

Tako je bilo i nije moglo biti drugačije. Car Julijan je bio Inicijal i kao takav je dobro znao "tajno značenje", kako metafizičko, tako i fizičko.

Krst i pitagorejska dekada

Prema istočnjačkim okultistima. DRVO Saznanja u raju čovekovog vlastitog srca postaje Drvo Večnog Života i nema ništa sa čovkovim animalnim čulima. To je potpuna tajna koja sebe pokazuje samo kroz napore zatočenog Manasa i Ega da se oslobođe od ograničenosti čulnog opažanja, kako bi progledali u svetlu večito prisutne Stvarnosti. Prema zapadnjačkim kabalistima, a još više prema površnim simbolistima, glavno objašnjenje misterije Krsta, odgojeno u ubistvenoj atmosferi materijalističke nauke, jeste ~ njegov seksualni element. Ovo značenje Krsta i Svastike, čak i moderan komentator duhovnog, ističe pre svih ostalih.

U Egiptu je krst bio korišćen kao zaštitni talisman i simbol spasilačke moći. Tifona, ili Satanu, zapravo nalazimo okovanog i vezanog za krst. U *Ritualu*, ozirijanac plače: "Apofis je zbačen, njihova užad vezuju Jug, Sever, Istok i Zapad, njihova užad su na njemu. Har-ru-bah gaje uvezao." To su bila užad četiri Strane ili krsta. Rečeno je daje Tor smrska glavu Zmije svojim čekićem (...) u obliku Svastike ili četironožnog krsta. (...) U prvobitnim egipatskim grobovima odaja je imala oblik krsta.¹⁸ Pagoda u Maduri (. . .) rodnom mestu Krišne, sagrađena je u obliku Krsta (...) ^

To je savršeno i niko u tome ne može da nade "seksualno obožavanje" kojim orijentalisti vole da razbijaju glavu paganstvu. Ali, šta je sa Jevrejima i egzoteričkom religijom nekih hinduističkih sekti, a posebno sa ritualima valabačarija? Jer, kao što je rečeno, Lingam i Joni u obožavanju Sive, uprkos svojoj savremenoj degeneraciji, filozofski stoje suviše visoko da bi se mogli nazvati prostim faličkim

¹⁸* Apofis ili Apep je Zmija zla, simbol ljudskih strasti. Sunce (Oziris-Horas) ga uništava, i Apep biva bačen dole, vezan i okovan. Bog Aker, "vladar kapije Ponora" Akera, Oblasti Sunca (XV, 39), ga vezuje. Apofis je neprijatelj Raa (svetlosti), ali "Veliki Apep je pao!" uzvikuje prenimuli. "Škorpija je povredila tvoja usta", kaže on pobedenom neprijatelju (XXXIX, V, 7). Škorpija je hrišćanski "insekt koji nikad ne umire". Apofis je vezan za *Tau* ili *Tat*, "amblem stabilnosti" (vidi podizanje Tat, ili *Tatu*, Ritual XVIII).

To imaju i pećine u cishimalajskim oblastima gde žive Inicijali, i gde se njihov pepeo ostavlja sedam lunarnih godina.

¹⁸ *Prirodno Postanje*, tom I, str. 432.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

obožavanjem. Ali, *drvo* ili obožavanje *Krsta*^{^*} kod Jevreja, kao što su razobličili sami njihovi proroci, teško može da izbegne tu optužbu. "Sinovi veštaca", "seme preljubničko", kako ih naziva Isajja (LVII), nikad nisu propuštali priliku da se "raspale idolima pod svakim zelenim drvetom", što se ne odnosi na metafizičku rekreaciju. Od tih *monoteističkih* Jevreja hrišćanski narodi su crpili svoju religiju, svog "Boga nad bogovima, Jednog živog Boga", a prezirali i podsmevali se tome kako su drevni filozofi štovali Božanstvo. Neka takvi veruju u fizički oblik krsta i obožavaju ga na svaki način.

Ali, za sledbenika prave istočnjačke drevne Mudrosti, za njega koji u duhu ne obožava ništa drugo osim Apsolutnog Jedinstva, večno pulsirajućeg *Srca* koje kuca u i kroz svaki atom prirode, svaki taj atom sadrži zametak iz koga on može da odgaji Drvo Znanja, čiji plodovi daju večni, a ne samo fizički život. Za njega su Krst i Krug, Drvo ili Tau, nakon što se primene i pročitaju jedan za drugim svi simboli koji se odnose na njih, i dalje duboka misterija u njihovoj prošlosti, i jedino u tu prošlost on upravlja svoj žudni pogled. On malo mari da li je to seme iz koga raste genealoško *Drvo Bića* zvano Univerzum. A ne interesuje ga ni Tri u Jednom, trostruki aspekt tog semena - njegov oblik, boja i supstanca - već SILA koja usmerava njegov rast, večno tajanstvena, kao i večno neznana. Jer ta vitalna Sila, koja čini da to seme klijia, otvoriti se i pusti izdanke, a potom formira stablo i grane, koje se, sa svoje strane, povijaju na dole nalik na grane *Ašvate*, svetog Bodhi drveta, bacaju seme koje hvata koren i razvija se u drugo drveće - jeste jedina SILA koja je za njega stvarna, jer je ona besmrtni dah života. Paganski filozofi su tragali za Uzrokom, a savremenici se zadovoljavaju samo posledicom i traže uzrok u posledici. Ono što prevazilazi posledicu oni ne znaju, a savremeni *a-gnostići* za to i ne mare, i tako odbacuju jedino znanje na kome sa punim pouzdanjem mogu zasnovati svoju nauku. Pa ipak, ta ispoljena Sila ima odgovor za onoga ko teži tome daje dokuči. Onog ko u krstu, prekriženom krugu Platona (pagana), ne vidi prototip obrezivanja, kao sto je video *hrišćanin* (Sv.) Avgustin,^{^"} crkva smatra mnogobošcem, a nauka ludakom. I to zato što, dok odbija da obožava boga

Krst i Drvo su identični i sinonimi po simbolici.
Propoved 160.

Krst i pitagorejska dekada

fizičkog razmnožavanja, on priznaje da ne zna ništa o Uzroku koji stoji u osnovi tzv. *Prvog Uzroka*, Bezuzročnog Uzroka tog Vitalnog Uzroka. Prečutno priznajući Sveprisutnost bezgraničnog Kruga i načinivši ga univerzalnim postulatom na kome je zasnovan čitav univerzum, mudrac ostaje u tišini punoj poštovanja u pogledu onoga o čemu nijedan smrtnik ne bi trebalo da se usudi da nagađa. U jednom od svojih paradoksa Elifas Levi kaže:

Logos Boga je otkrivalac čoveka, a Logos (reč) čoveka je otkrivalac Boga.

Na to bi istočnjački okultista odgovorio: "Da, ali pod uslovom da čovek čuti o UZROKU koji je proizveo i Boga i njegov Logos. U suprotnom, on neizostavno postaje *klevetnik*, a ne "otkrivalac" nespoznatljivog Božanstva".

Sad moramo da se približimo jednoj misteriji - Hebdomadu (se-dmostrukosti) u prirodi. Možda će sve što kažemo biti pripisano koincidenciji. Možda će nam reći daje taj broj u prirodi sasvim/?n"-*rodan* (to i mi kažemo), i da nema mnogo više značaja nego što ga ima iluzija kretanja koju proizvodi tzv. stroboskop. Tim "singularnim iluzijama" koje je profesor Silvanus Tompson (*Sylvanus Thompson*) prikazao na sastanku Britanskog udruženja 1877. godine nije pridavan veliki značaj. Pa ipak, trebalo bi da čujemo naučno objašnjenje toga zašto se sedam uvek ističe kao prevashodni broj - šest koncentričnih krugova oko sedmog, i sedam prstenova, jedan unutar drugog, oko središnje tačke, itd., itd. - u toj *iluziji* koju proizvodi tanjur koji se vrti ili bilo koja druga posuda. U odeljku koji sledi mi dajemo objašnjenje koje je nauka odbacila.

XXV

MISTERIJE HEBDOMADA

Ne smemo da završimo ovaj deo o simbolizmu drevne prošlosti a da ne pokušamo da objasnimo stalno ponavljanje tog uistinu mističkog broja u svim spisima koji su poznati orijentalistima. Pošto ga sadrže sve religije, od najstarije do najmlađe, i na osnovu svojih shvatanja ga objašnjavaju u skladu sa svojim posebnim dogmama, to nije lak zadatak. Zato možemo da pružimo samo jedan opšti pregled ove problematike. Ti sveti brojevi (3, 4 i 7) su sveti brojevi *Svetlosti, Života i Jedinstva* - posebno u ovoj Manvantari, našem životnom ciklusu, čiji je broj 7 poseban predstavnik ili *Činilac*. Sada to moramo da pokažemo.

Ako neko upita bramina koji poznaje *Upanišade*, tako pune tajne drevne mudrosti, "zašto je on, čijih su sedam predaka pili sok Mešćeve biljke, *trisuparnd*", kao što se veruje da tvrdi *Bopaveda*, i zašto bramin *trisuparna* treba da obožava Somapa Pitrije - veoma malo njih može da odgovori na to pitanje, ili, ako znaju odgovor, još teže će zadovoljiti pitaočevu radoznašljost. Hajde da se, onda, uhvatimo onoga što uči stara ezoterijska doktrina.

Kad se prvih "Sedam" pojavilo na Zemlji, oni su bacili seme svega raslinja u tlo. Prvo je došlo tri, a četiri im je dodato čim se kamen preobrazio u biljku. Potom je došlo drugih "Sedam", koji su, vodeći Dive biljaka, proizveli srednje (posredičke) prirode između biljaka i pokretnih živih životinja. Trećih "Sedam" su razvili svoje Čhaje. (...) Petih "Sedam" su zarobili svoju SUŠTINU. (...) Tako je čovek postao Saptaparna.

(Komentar)

A.

SAPTAPARNA

Saptapama je ime koje okultna frazeologija daje čoveku. Kao što smo već pokazali, ono označava biljku sa sedam listova i ima veliki značaj u budističkim legendama, a može se, takođe, naći, samo preraseno, i u grčkim "mitovima". T, ih \ (*Tau*), formirano od cifre 7, i grčko slovo r (*Gama*), bilo je simbol života (vidi odeljak "Krst i Krug") i života večnog, zemaljskog života, jer je F (*Gama*) simbol Zemlje (*Gaia*),[^] "života večnog"; cifra 7 je simbol tog *života povezanog sa božanskim životom*, dvostrukog znaka izraženog geometrijskim figurama -



- Trouglom i Kvadratom, koji simbolizuju *sedmostrukog ČOVEKA*.

Sad, drevne misterije su smatralе daje broj *šest amblem fizičke prirode*. Jer, šest predstavlja *šest dimenzija* svih tela: *šest* linija koje čine njihov oblik, naime, četiri linije se pružaju do Četiri kardinalne tačke - Severa, Juga, Istoka i Zapada - a dve linije, visina i debljina, do Zenita i Nadira. Zato, kad su mudraci primenili *šestostrukturost* na *fizičkog čoveka*, *sedmostrukturost* za njih bila simbol takvog čoveka plus njegova besmrtna duša.

U svom delu *Maconnoris Occulte*, Ragon daje veoma dobru ilustraciju za "hijeroglifsku šestostrukturost", kako on naziva dvostruki jednakostranični Trougao, A. On taj znak tumači kao simbol mešanja

Zato su Inicijali u Grčkoj zvali *Tau Yaii\oc*, sinom *Gale*, "izniklo iz zemlje", kao Titije u *Odiseji*, 7, 324.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

"trifilozofske vatre i tri vode, odakle proizlazi razmnožavanje elemanata svih stvari. Istu ideju nalazimo u indijskom jednakostraničnom, dvostrukom Trouglu. Mada se u toj zemlji naziva znakom Višnua, ipak je on, zapravo, simbol Trojstva (ili Trimurtija). Jer, čak i u ezoteriskom tumačenju, niži Trougao, \checkmark , sa vrhom okrenutim nadole je simbol Višnua, boga principa vlage i vode ("TVara-jana", ili pokretnog principa u *Nari*, vodi[^]), dok je Trougao čiji je vrh okrenut naviše, A, šiva. Princip Vatre, simbolički predstavljan sa trostrukim plamenom u ruci" (vidi bronzanu statuu Tripurantike Sive, "Mahadeva ubija Tripurasuru", u muzeju *India House*). Ta dva prepletena Trougla - pogrešno nazvana "Solomonov pečat" - koja takođe predstavljaju amblem našeg društva - istovremeno tvore Sedmostrukost i Trijadu, ali su i *Dekada*, kako god da se taj znak \checkmark ispita, postoje u njemu sadržano svih deset brojeva. Jer, sa Tačkom u sredini ili centru, dakle, $\checkmark \cdot V$, on predstavlja sedmostruki znak: njegovi Trouglovi označavaju broj 3, dva Trougla pokazuju prisustvo dvojstva, Trouglovi sa srednjom tačkom, koja im je zajednička, proizvode četvorstvo, šest tačaka su šestostrukost, a središnja *Tačk^a*, *JQČ\|ncsi*; petostrukost se nalazi kombinovanjem, kao jedinjenje dva Trougla, parnog broja i tri strane svakog Trougla, prvog neparnog broja. Zato su Pitagora i drevni mudraci posvetili broj šest Veneri, pošto su:

(...) sjedinjenje dva pola i alhemski preobražaj materije pomoću Trijada neophodni da bi se razvila sila razmnožavanja, ta plodna vrlina i težnja za reprodukcijom koja je urođena svim telima.[^]

Verovanje u "Tvorce", ili personifikovane Moći Prirode, uistinu nije politeizam, već filozofska neophodnost. Kao i sve druge plane-

Vidi u *Mahabharati*, npr., III, 189, 3, gde Višnu kaže: "U drevnim vremenima pozvao sam vodu po imenu, *nara*, pa se otad zovem *Narajana*, jer je to uvek bilo boravište u kome sam se kretao" (*Ajana*). U vodu (ili haos, "princip vlage" Grka i Hermesa) bačeno je prvo seme Univerzuma. "Duh Božiji" se kreće po tamnim vodama Prostora"; otuda Tales vodu čini prvo bitnim elementom, što prethodi Vatri, koja je u tom Duhu još uvek bila latentna.

Potencija pitagorejsliih trouglova (Ragon).

Misterije Hebdomada

te našeg sistema. Zemlja ima sedam Logosa - emaniranih zrako va jednog "Oca-Zraka" - PROTOGONOSA, ili ispoljenog "Logosa" - onog koji žrtvuje svoju *Esse** (ili meso, Univerzum) kako bi svet mogao da živi i kako bi svako stvorenje u njemu moglo da ima sve-sno postojanje.

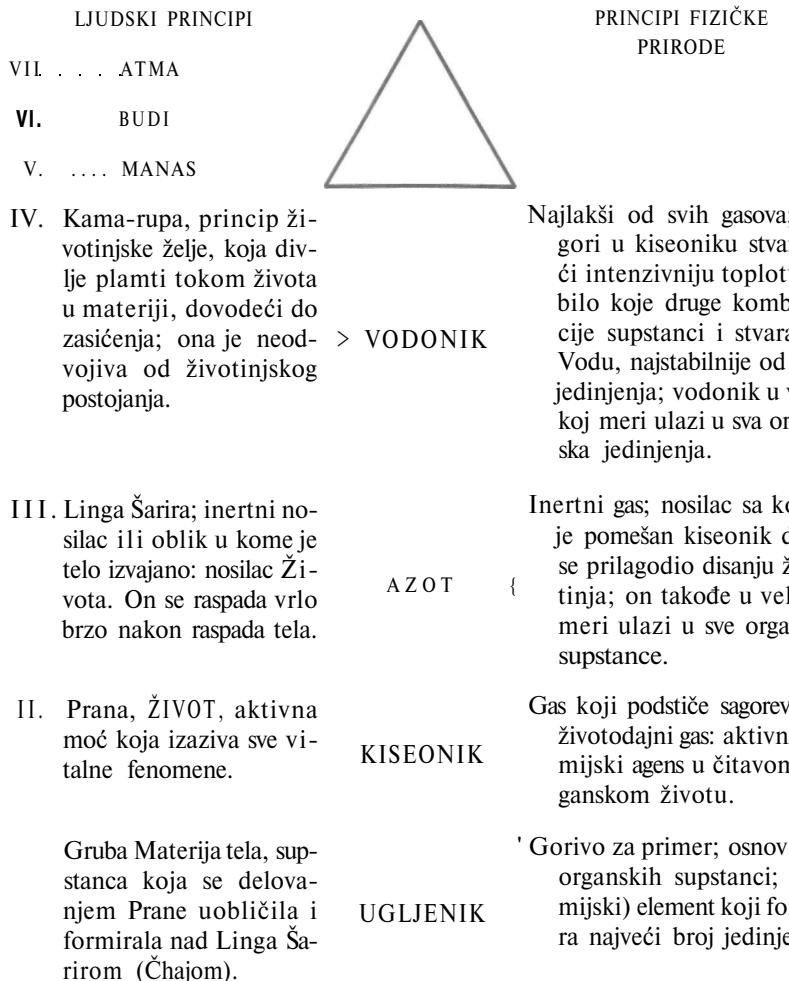
Brojevi 3 i 4 su muško i žensko. Duh i Materija, a njihovo sje-dinjenje je amblem večnog života u duhu na njegovom uspinjećem luku, i materiji kao večno vaskrsavajućem elementu - pomoću raz-množavanja i reprodukcije. Duhovna muška linija je vertikalna, |, linija diferencirane materije je horizontalna —, a to dvoje formiraju krst ili -|- . Ono prvo (3) je nevidljivo, a ono drugo (4) je na nivou objektivne percepcije. Zato se sva materija u univerzumu, kada je nau-ka analizira do krajnjih granica, može svesti na samo četiri elementa - ugljenik, kiseonik, azot i vodonik, i zato su tri primame stvari, nou-menii četvorke, ili stepenovan Duh ili Sila, za egzaktnu nauku ostali *terra incognita* i čisto nagađanje, tj. puka imena. Njene sluge moraju najpre da poveruju i prouče primame uzroke, kako bi se mogli nadati da će dokučiti prirodu i upoznati se sa mogućnostima posledica. I za-to, dok su ljudi zapadnjačke učenosti imali, i još uvek imaju, četvor-ku, ili materiju, da se sa njom igraju, istočnjački okultisti i njihovi učenici, veliki alhemičari širom sveta, imaju čitavu sedmostrukost da iz nje uče." Kako kažu ti alhemičari: "Jedino kada se Tri i Četiri polju-be, Četvorougao udružuje svoju srednju prirodu sa srednjom prirodom Trougla (ili Trojstva, tj. lice jedne od njegovih ravnih postaje srednje lice drugog) i postaje kocka; jedino tada ona (razvijena kocka) posta-je nosilac i broj ŽIVOTA, Očinsko-Majčinske SEDMICE."

Sledeći dijagram će možda pomoći proučavaocu da shvati ove paralele:

* (Lat.) - bit, suština (nap. prev.)

Neki učeni bramini su se bunili protiv naše sedmostrukе podele. Oni su u pravu sa svoje tačke gledišta, kao što smo mi u pravu sa svoje. Izostavljajući iz kalkulacije *tri aspekta '\\" pomoćna principa*, oni prihvataju jedino *Upadhiye* (osnove), uključujući Ego - odraženu sliku Logosa u "Karana Šariri" - pa čak, "strogo uzevši (...) samo tri Upadhiya". Za čisto teorijsku metafizičku filozo-fiju, ili za meditaciju, ta tri mogu biti dovoljna, kao što pokazuje sistem Taraka Joge, ali za praktično okultno učenje naša sedmostruka podela je najbolje i naj-lakša. To je, međutim, stvar škole i izbora.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA



Najlakši od svih gasova; on gori u kiseoniku stvarajući intenzivniju toplotu od bilo koje druge kombinacije supstanci i stvarajući Vodu, najstabilnije od svih jedinjenja; vodonik u velikoj meri ulazi u sva organska jedinjenja.

Inertni gas; nosilac sa kojim je pomešan kiseonik da bi se prilagodio disanju životinja; on takođe u velikoj meri ulazi u sve organske supstance.

Gas koji podstiče sagorevanje, životodajni gas: aktivni hemijski agens u čitavom organskom životu.

' Gorivo za primer; osnov svih organskih supstanci; (hemski) element koji formira najveći broj jedinjenja.

Sada, učili su nas da su se najraniji oblici organskog života takođe pojavili u sedmostrukim grupama brojeva. Od minerala ili "mekog kamenja koje se stvrdnulo" (Stanca), preko "čvrstih biljaka koje su omekšale", a predstavljaju proizvod minerala, jer "iz nedara kame na rođena je vegetacija" (*Komentar*, knj. IX, F. 19), pa do čoveka - prvobimi modeli u svim carstvima prirode počinju kao eterične, pro-

Misterije Hebdomada

zime koprene. To se, naravno, dešava samo u počecima života. U na-ređnom periodu oni se učvršćuju i *sedmi* počinje da se grana u vrste, *izuzev čoveka*, prvog od sisara[^] u Četvrtom Krugu.

Vergilije, koji je bio verziran u ezoterijsku filozofiju, kao što su to, manje-više, bili svi drevni pesnici, opevao je evoluciju u sledećim redovima:

Principio coelum ac terras, camposgue liguentes
Lucentemque globum lunae, Titaniaque astra
SPIRITUS intus alit; totamque infusa per artus
MENS agitat melem, et magno se corpore miscet
Inde Hominum pecudumque genus (. . .)*

([^]neid VI.)

"Najpre dolazi tri, ili Trougao." Ovaj izraz u okultizmu ima duboko značenje, a tu činjenicu potkrepljuju mineralogija, botanika, pa čak i geologija, kao stoje pokazano u odeljku "Drevna hronologija", složenim brojem sedam, u kojem su sadržani tri i četiri. To dokazuje so u rastvoru. Jer kad njeni molekuli, koji formiraju grozdove, počnu da se talože u čvrstom stanju, prvi oblik koji poprimaju je oblik Trougla, ili malih piramide i kupa. To je figura *Vatre*, otuda reč *Piramida*, dok je druga geometrijska figura u *ispaljenoj* Prirodi kvadrat ili kocka, 4 i 6, jer, "pošto su čestice zemlje kockaste, čestice vatre su

Protisti [izraz kojim Hekel označava najniže organizme, koji se dele na protozoe i protofite (nap. ured.)] nisu životinje. Čitalac mora imati na umu da, kada govorimo o životinjama, mi mislimo samo na sisare. Ljuskari, ribe i gmi-zavci su savremenici čoveka i većinom su prethodili y/z/c[^]ow čoveku u ovom Ciklusu. Svi oni su, međutim, bili dvopolni pre vremena sisara, u poslednjem periodu sekundara ili mezozoika, pa ipak bliže paleolitu nego kenozoiku. Manji sisari torbari bili su savremenici ogromnih gmizavaca-čudovišta.

Duša nebo oživljava, zemlju, mora,
sjajni mesečev kolut, titanske zvezde.
Duh iz udova čelu masu pokreće
i tako se mesa sa velikim telora.
Ljudi, stoka, ptice duguju mu život (. . .)

(Prevod iz Eneide Mladena S. Anastasijevića)

"Sve potiče od Etra i njegovih sedam priroda" - kažu alhemičari. Nauka ih poznaje samo u nihovim površnim delovanjima.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

piramidalne", uistinu (*Enfield*). Četinar, najprimitivnije drvo nakon perioda paprati, uzelo je piramidalni oblik. Tako te dve suprotnosti u kosmičkoj prirodi - Vatra i Voda, toplota i hladnoća - počinju svoje dimenziono ispoljavanje, jedno pomoću trougaonog, drugo pomoću heksagonalnog sistema. Jer, svaki zvezdasti kristal snega, kad se posmatra pod mikroskopom, predstavlja dvostruku ili trostruku šestokraku zvezdu, sa središnjim jezgrom, nalik na minijaturnu zvezdu unutar veće zvezde. U svom delu *Poreklo čoveka*, na str. 164, pokazujući daje na stanovnike morske obale u velikoj meri uticala klima, g. Darwin kaže:

Najstariji preci carstva kičmenjaka (...) očigledno su se sastojali od grupe morskih životinja. (...) Životinje su živele ili u *sredini* granice visoke vode ili u *sredini* granice niske vode, i tokom mesec dana prolazile su kroz kompletan ciklus promene klime. (...) Sad, tajanstvena je činjenica što kod viših kopnenih kičmenjaka (...) period mnogih normalnih i abnormalnih procesa iznosi jednu ili više sedmica (sedmostruko) (...) tako je sa trudnoćom sisara, trajanjem groznice. (...) Golubija jaja se izlegu za dve nedelje (14 dana), kokošija za tri, pačija za četiri, guščija za pet, a nojeva za sedam.

[Bartlet (Bartlett), *Kopno i voda*]

Taj broj je blisko povezan sa Mesecom, čiji se okultni uticaj uvek ispoljava u sedmostrukim periodima. Mesec je vodič okultne strane zemaljske prirode, dok je Sunce regulator i činilac ispoljenog života (vidi takođe Tom I, deo II), a ta istina je vidovnjacima i adeptima uvek bila očigledna. Jakob Beme (*Jacob Boehme*), koji je insistirao na osnovnoj doktrini o sedam svojstava večne majke Prirode, pokazao je tako daje veliki okultista.

Ali, da se vratimo razmatranju sedmostrukosti u drevnom religioznom simbolizmu. Metrološkom ključu za simbolizam Jevreja, koji se numerički otkriva kao geometrijski odnos Kruga (Sve-Božanstva) prema Kvadratu, Kocki, Trouglu i svim celovitim emanacijama te božanske oblasti može se dodati teogonijski ključ. Taj ključ objašnjava daje Noje, patrijarh Potopa, u jednom svom aspektu permutacija Božanstva (univerzalni kreativni zakon), koji se ispoljava u svrhu formiranja naše Zemlje, njenog stanovništva i produženja života u celini.

Sad, imajući na umu sedmostruku podelu u božanskim Hijerarhijama, kao i u Kosmičkim i ljudskim sklopovima, proučavalac će spremno uvideti daje Jah-Noje poglavar i sinteza nižeg Kosmičkog Četvorstva. Gornji sefirotski /＼, Trojstvo - čiji je Jehova-Binah (Inteligencija) levi, ženski ugao — emanira , četvorstvo. Ovo drugo, koje samo po sebi simbolizuje "Nebeskog Čoveka", bespolnog Adama Kadmona, viđenog kao Priroda u apstraktnom obliku, postaje ponovo sedmostruko, emanirajući iz sebe dodatna tri principa, nižu zemaljsku ili ispoljenu fizičku Prirodu, Materiju i našu Zemlju (postoje sedmi Malkut, "Nevesta Nebeskog Čoveka"), stvarajući tako, sa višom Trijadem, ili Keterom, Krunom, pun broj Sefirotskog Drveta - 10, Ukupnost u Jednom, ili Univerzum. Po strani od više Trijade, nižih tvoračkih Sefirota ima sedam.

Ovo se baš ne odnosi direktno na našu temu iako je neophodno kao podsetnik da bi se razumelo ono što sledi. Ono što želimo da poželimo je to daje Jah-Noje, ili Jehova jevrejske *Biblije*, navodni Tvorac naše Zemlje, čoveka i svega na njoj:

(f) Najniža sedmostrukost, Tvorački Elohim - u svom kosmičkom aspektu.

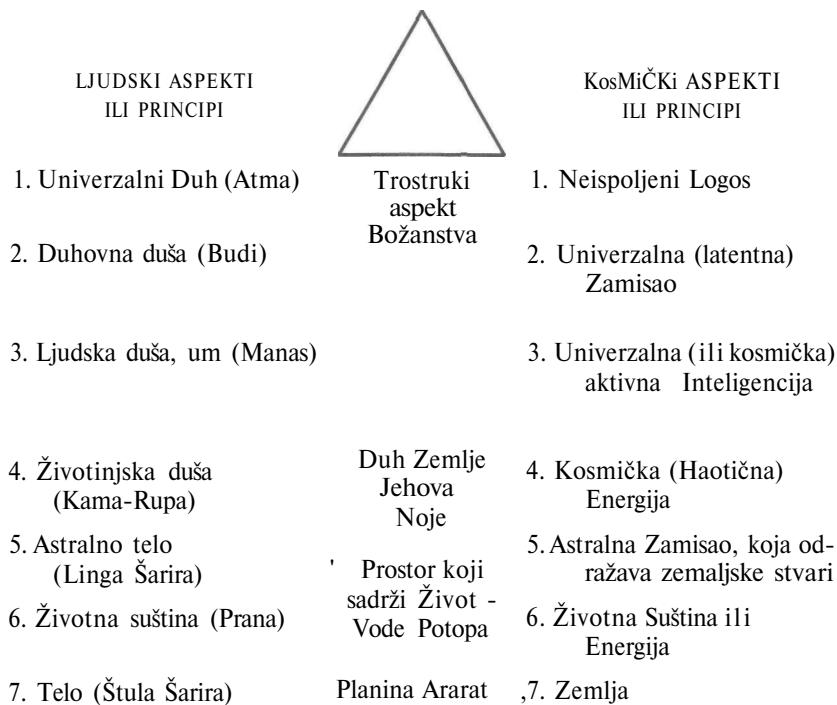
(b) Tetragramaton Adama Kadmona, "Nebeskog Čoveka" ili Četiri slova - u svom teogonijskom i kabalističkom aspektu.

(c) Noje - identičan sa induskim *Sištom*, semenim čovekom, osavljenim da naseli Zemlju iz prethodne tvorevine ili Manvantare, kako stoji u *Puranama*, ili u prepotopskom periodu, kako je to alegorijski prevedeno u *Bibliji* - u svom kosmičkom karakteru.

Ali, bilo daje Četvorstvo (Tetragramaton) ili Trojstvo, Tvorački Bog iz *Biblije* nije Univerzalno 10 ukoliko nije stopljen sa AIN-SOFOM (kao stoje Brama sa Parabramom), već je samo sedmostrukost, jedna od brojnih Sedmostrukosti koje nastaju od Univerzalne Sedmostrukosti. Kad objašnjavamo pitanje o kome je reč, njegov položaj i status koji ima kao Noje, najbolje se može pokazati ako stavimo 3, /＼, i 4, I—I, paralelno sa "Kosmičkim" i "Ljudskim" principima. Ovim poslednjim se poslužila stara poznata klasifikacija.

Dakle:

TAJNA DOKTRINA • ANTROPOGENEZA



⁷ Filozofija advaita vedante to klasificuje kao najviše Trojstvo, tačnije kao trojni aspekt Činmantre (Parabrama), koji oni objašnjavaju kao "čisti potencijal Pradne" - moć ili sposobnost koja rađa percepciju: Ćidakašam, beskrajno polje ili nivo Univerzalne Svesti, i Asat, (Mulaprakriti) ili nediferencirana materija (vidi *Personalni i impersonalni Bog u Pet godina teozofije*).

Diferencirana materija koja postoji u Solatom sistem (da ne diramo čitav kosmos) u sedam različitih stanja, i Pradna, ili moć percepcije, koja takođe postoji u sedam raznih aspekata koji odgovaraju tim stanjima materije; onda nužno mora biti i sedam stanja svesti u čoveku, a u skladu sa manjom ili većom razvijenošću tih stanja, izmišljeni su i sistemi religije i filozofije [na Istoču je psihologija na ovim postavkama od davnina utemeljena, a na Zapadu je ona tek u povoju; videti dela Kena Vilbera ili Vejna Dajera i sl. (nap. ured.)].

Predstavljen kao ljubomoran, gnevani, buran i stalno aktivan bog, osvetio ljubiv, a dobar jedino prema svom odabranom narodu kada ga umoljava.

Noje i njegova tri sina su kolektivni simboli Četvorstva u mnogim i različitim primenama, a Ham predstavlja princip Haosa.

Misterije Hebdomada

Kao dodatnu demonstraciju ove tvrdnje, neka čitalac pogleda načne radove.

Ararat = planina silaska = T T ' ' ' i n , *Hor-jared*. Hato (*Hatho*) spominje iz kompozicije *Areth* = m S . Urednik Mojsije Herenensis piše: "Time je, kažu, označeno/rvo mesto silaska (Arke) [Bragjantovi (Bryant) Anal, tom IV, str. 5, 6, 15], pod planinom Berge", Nork (AferA) kaže o Araratu: 2 T 1 K , j e r m N {{J. Ararat za Arath) ZEMLJA, aramejsko udvajanje". Ovde si vidi da Nork i Hato koriste isti ekvivalent u *Arath*, sa značenjem *Zemlja*.

Pošto Noje simbolizuje i *Korenskog* i *Semenog* Manua, Moć koja je razvila ovaj planetarni lanac i našu Zemlju, kao i *Semenu Rasu* (Petu) koja je spašena, dok su poslednje podrase Četvrte izumrle - Vaivasvata Manua - videće se da se broj *sedam* ponavlja na svakom koraku. On, Noje, jeste taj koji predstavlja (kao permutacija Jehove) sedmostruko Jato Elohma, paje zato Otac ili Tvorac (održavalac) animalnog života. Odатле stihovi 2 i 3 u poglavljju VII Postanja: "Od svake čiste životinje uzećeš po sedam primeraka, muških (3) i

Izvor mera (str. 65). Autor objašnjava:

Zapazite da je kod Jevreja *Jared*, otac Enohov, konstruisan da bude "planina silaska", a kaže se da je on isto što i *Ararat* na kome je počinula kubna struktura *Noja*, ili osnovne mere. *Jared* na hebrejskom glasi T T ' . Korenske derivacije su iste kao i kod *Ararata*, akre, zemlje.

Jer po hebrejskoj metrologiji:

Jared, 1 " ! ', je na engleskom bukvalno YRD, pa u *Jaredu doslovno* nalazimo našu englesku reč *yard* (*jarda*) {a isto i T 1 " ^ za *Jah*, ili *Jehovu*, je *rod* [(Engl.) - štap] [britanska dužna mera: 5,0292 metara, (nap. prev.)]}. Vredi da zapazimo daje *Jaredov* sin, tj. *Enoh*, živeo 365 godina, a rabinski komentari kažu daje on otkrio kako je trajanje godine 365 dana, čime je opet spojio vreme i dužinu, tj. trajanje godine *Js* došlo koordinacijom, *kiojardu*, ili *jareda*, koji je tako bio njen otac, ili preko *Enoha*; i zaista dovoljno, $1296 = \text{jarda (ili } jared \text{)} \times 4 = 5)84$, što je karakteristična vrednost solamog dana u *trećinama*, što se, kako smo već rekli, može numerički predstaviti kao *roditelj* solame godine.

(*Ibid. str 65*)

Međutim, to je prema astronomskim, numeričkim i kabalističkim metodima. Ezoterički, *Jared* je Treća Rasa, a *Enoh* - Četvrta - ali, što je uzet sa ovog sveta živ, on takođe simbolizuje Izabrane, sačuvane u Četvrtoj Rasi, dok je Noje Peta Rasa od početka - porodica spašena od voda, večno \ fizički.

III)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

ženskih (4); od ptica nebeskih po *sedam*", itd, itd, nakon čega slede *sedmine* dana i ostalog.

B.

TETRAKTIS U ODNOSU PREMA SEDMOUGLU

Broj Sedam, kao zbir 3 i 4, osnovnije činilac svih drevnih religija jer je *on osnovni činilac u prirodi*. Njegovo usvajanje mora se opravdati, kao što se mora pokazati i daje to *broj za uzor*, jer se od pojave *Ezoterijskog budizma* tome često prigovaralo, a izražavane su i sumnje u ispravnost tih tvrdnji.

Na ovom mestu odmah recimo proučavaocu da u svim tim numeričkim podelama JEDAN univerzalni Princip - iako se o njemu govori kao o (onom) jednom zato što je *Jedan Jedini* - nikad ne ulazi u kalkulacije. To (univerzalni Princip) стоји, u svom apsolutnom karakteru, Beskrajan, kao univerzalna apstrakcija, potpuno SAM PO SEBI i nezavisan od bilo koje druge Moći, da li noumenalne, da li fenomenalne. To "nije ni materija, ni duh. To nije, ni Ego, ni Ne-Ego i To nije ni objekat, ni subjekat", kaže *autor Personalnog i impersonalnog Boga* i dodaje:

U jeziku induskih filozofa ono je izvorna i večna kombinacija Puruše (Duha) i Prakriti (materije). Pošto advaiti smatraju daje svaki spoljašnji predmet samo proizvod naših mentalnih stanja, Prakritije onda samo iluzija, a Puruša je jedina stvarnost; on je JEDNO postojanje koje traje u univerzumu Ideja. To (. . .) je, dakle, advaitski Parabram. (. . .)

Čak i ako postoji Personalni Bog, na bilo koji način, nalik na materijalni *upadhi* (fizička osnova u bilo kom obliku), iz perspektive advaitite ima isto toliko razloga da se sumnja u njegovo noumenalno postojanje, kao i u slučaju bilo kog drugog objekta. Po njihovom mišljenju, jedan svesni Bog ne može biti izvor univerzuma, pošto bi njegov ego bio posledica nekog prethodnog uzroka, ako se reč svestan uzme u njenom uobičajenom značenju. Oni ne mogu da dopuste daje *ukupni zbir svih stanja svesti u Univerzumu* njihovo božanstvo, pošto se ta stanja stalno menjaju i pošto kosmička zamsao nestaje tokom *Pralaje*. Postoji samo jedno trajno stanje u

Misterije Hebdomada

Univerzumu, a to je stanje savršene nesvesnosti, zapravo čisti Či-dakašam (polje svesti). Kad moji čitaoci shvate činjenicu daje ovaj veličanstveni univerzum u stvarnosti samo ogroman skup raznih stanja svesti, oni se neće iznenaditi kad otkriju da advaite krajnje stanje nesvesnosti smatraju Parabramom.

(*Pet godina teozofije, članac "Personalni i impersonalni Bog"*)

Iako je potpuno van ljudskog računanja ili kalkulisanja, ipak je taj "ogromni skup raznovrsnih stanja svesti" sedmostruk, a u svojoj celini sastavljen je od sedmostrukih grupa, naprosto zato "što sposobnost percepcije/»os toj u sedam različitih aspekata koji korespondiraju sa sedam stanja materije" (*ibid*), ili sedam svojstava, kategorija ili modusa stanja materije. I zbog toga, brojevi od 1 pa do 7 u ezotičkim kalkulacijama počinju sa prvim ispoljenim principom, koji je broj jedan ako počnemo odozgo, a sedmi ako računamo odozdo, ili od najnižeg Prinципа.

I kabala i Pitagora su *cetvorstvo* smatrali najsavršenijim, tačnije rečeno, *svetim* brojem, postoje emanirao *iz jednog* (ili *Jedinstva*), odnosno *trojstva u jednom*. Pa ipak je on uvek bio impersonalan, bespolan, nepojmljiv, iako dostupan višim mentalnim percepcijama.

Prvo ispoljavanje večne monade nikad nije trebalo da bude simbol nekog drugog simbola - NEROĐENI za rođenog iz Elemenata, ili jedan LoGOS za Nebeskog čoveka. Tetragramaton, ili grčki Tetraktis, jeste *Drugi Logos*, Demijurg. Cetvorstvo, kako misli Tomas Tejlor (*Thomas Taylor*) (vidi *Pitagorejski trougao*) jeste:

Sama Platonova životinja, koja je bila, kako opravdano zapaža Sirijan, ono najbolje kod pitagorejaca; ona postoji na kraju pojmljive Trijade, što na veoma zadovoljavajući način pokazuje Proklo u svojoj trećoj knjizi rasprava o Platonovoj teologiji. A između te dve trijade (dvostrukog Trougla), jednog pojmljivog, a drugog intelektualnog, postoji još jedan red bogova koji pripada obema krajnostima.

Plutarh nam kaže:

Pitagorejski svet se sastojao od dvostrukog četvorstva.

(*De anim procr, 1027*)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Taj stav potvrđuje ono što su egzoterički teolozi rekli o izboru *nizeg Tetrakiisa*. Jer: "Četvorstvo intelektualnog sveta (sveta Ma/zato) je T'Agaton, Nous, Psiha, Illovača, dok je četvorstvo čulnog sveta (materije) upravo ono što je Pitagora podrazumevao pod rečju Kosmos - Vatra, Vazduh, Voda i Zemlja. Ta četiri elementa su označena terminom *rizomata*, koren ili principi *svih pomešanih tela*\ tj. niži tetraktis je koren *iluzije* sveta materije, a to je jevrejski tetragramaton i "tajanstveno božanstvo", oko koga savremeni kabahsti dižu toliku graju!

Zato broj *četiri* obrazuje aritmetičku sredinu između monade i *heptade*, u kojoj su sadržane sve moći, kao i proizvođački i proizvedeni brojevi: jer heptada se, od svih brojeva ispod deset, jedina dobija određenim postupkom: udvostručena dijada čini tetradu, a udvostručena, ili razmotana tetrada čini *hebdomad* (sedmostrukost). Dva pomnoženo samim sobom daje četiri, a stepenovano samim sobom daje prvu kocku. Ta prva *k⁴oc^{iaje plodan broj}*, osnov mnoštva i razHčitosti, sastavljana od dva i četiri (zavisno od monade, *sedmog*). Zato ta dva principa privremenih stvari, *pyramis* (piramida) i kocka, oblik i materija, ističu iz istog izvora, četvorougla (na zemlji), *monade* (na Nebu) (. . .)

[vidi Rojhlin (Reuchlin), *Kabala*, 1, II]

Tu Rojhlin, veliki autoritet za kabalu, pokazuje daje kocka *materija*, dok je piramida ili *Trijada "oblik"*. Kod hermetičara, broj četiri postaje simbol istine *samo kad se proširi u kocku*, koja, kad se razvije, čini sedam, što simbolizuje muški i ženski element i element ŽIVOTA."

' u delu *Jevrejsko-egipatska misterija, Izvor mera*, autor pokazuje (na str. 50) da figura razmotane kocke u vezi sa krugom:

RAZVIJENA KOCKA

(. . .) postaje (. . .) pravi krst, ili oblik *Tau*, a dodatak kruga čini egipatski krst (...) dok kocka ima samo šest strana, prikaz krsta kao razmotane kocke, što se tiče ukrštenih traka, *pokazuje jednu površinu kocke koja je zajednička dvema trakama*, koja se računa kao da pripada obema (tj. jednom se računa horizontalno, jednom vertikalno) (...) 4 za uspravnu i 3 za poprečnu traku, što ukupno čini *sedam*.

7^

|7J

Autor dodaje:

Ovde imamo čuvenih 413 17.

Misterije Hebdomada

Neki proučavaoci su bili zbumjeni zbog vertikalne linije, koja je muška i koja (vidi niže) u krstu postaje linija podeljena na četiri - postoje *četiri* ženski broj, dok horizontalna linija (linija materije) postaje podeljena na tri. Ali, to je lako objasniti. Postoje srednje lice razvijene kocke *zajedničko* i vertikalnoj i horizontalnoj traci, ili dvostrukoj liniji, ono postaje, takoreći, *ničija zemlja* i ne pripada nijednoj. Linija duha ostaje trojna, a linija materija dvojna - pošto je dva paran, pa zato i ženski broj. Štaviše, prema Teonu, pitagorejci koji su Tetraktis nazvali Harmonijom, "zato stoje on dicesaron u jednoj i po seskviterci" ~ smatrali su da "tetraktis deli kanon monokorda na Dvojstvo, Trojstvo i Četvorstvo, jer sadrži seskvitercu, seskvalteru, dvostruku, trostruku i četvorostruku proporciju, čiji je odeljak 27."

U drevnom beleženju muzike, tetrakord se sastoji od *tri* stepena ili intervala i *četiri* trajanja zvuka, koje su Grci nazivali diatesaron, a mi četvrti.

Štaviše, četvorstvo, iako je parno, pa zbog toga ženski ("pakleni") broj, variralo je po svom obliku. To je pokazao Stenli (*Stanley Pitagora*, str. 61). Pitagorejci su nazivali 4 Ključarem Prirode, ali u zbiru sa 3, što daje sedam, on je postao najsavršeniji i najharmoničniji broj - *sama priroda*. Četiri je bilo "Muški i Ženski Oblik" kad formira Krst, a Sedam je "Gospodar Meseca", jer je ta planeta prisiljena da menja svoj izgled svakih sedam dana. Na broju 7 je Pitagora izgradio svoje učenje o harmoniji i muzici sfera, nazivajući rastojanje od Meseca do Zemlje "ton", od Meseca do Merkura poluton, isto kao i od Merkura do Venere; od Venere do Sunca 1 *Vi* ton, od Sunca do Marsa ton, od Marsa do Jupitera 1 *Vi* ton, od Jupitera do Satuma poluton, a od Satuma do Zodijaka ton - što čini sedam tonova,

Ezoterijska filozofija objašnjava da Je *četiri* simbol Univerzuma u njegovom potencijalnom stanju, ili stanju *kaotične materije*, i da ona zahteva Duh da je aktivno prožme, tj. prvo bitni *apstraktni* Trougao mora da napusti svoj jednodimenzionalni kvalitet i raširi se u materiji, stvarajući tako *ispaljenu* osnovu u trodimenzionalnom prostoru da bi se Univerzum razumljivo ispoljio. To se postiže razmotranom kockom. Otuda *egipatski* krst Q kao simbol čoveka, razmnožavanja i života. U Egiptu, *ankje* značio dušu, život i krv. To je *živi čovek sa dušom*, Sedmostrukost.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

raspon harmonije. Sva melodija prirode je u tih sedam tonova, pa je zato sedmica nazvana "Glas Prirode".

Plutarh objašnjava *{De Plac. Phil.*, str. 878) da su ahajski Grci smatrali četvorstvo korenom i principom svih stvari, postoje to bio broj elemenata koji rađaju sve vidljive i nevidljive *stvorene* stvari. Kod bratstva Ružinog Krsta, figura Krsta ili *Razmotane kocke* postala je predmet rasprave u jednom od Pereovih (*Peuret*) teozofskih teza i razmatrana je u skladu sa fundamentalnim principima svetlosti i tame, *ili dobra i zla*.

Pojmljivi svet proizlazi iz božanskog uma (ilijedinice) na ovaj način. Pošto Tetraktis duboko promisli o sopstvenoj suštini, *prvoj jedinici, o proizvodaču svili stvari*, i o sopstvenom početku, on kaže ovako; Jednom jedno, dvaput dva, smesta se pojavi četvorostruština, na čijem je vrhu najviša jedinica / *to postaje Piramida, čija je osnova čisti četvorougao*, odgovoran površinama na kojima blistava svetlost božanskog jedinstva proizvodi oblik bestelesne Vatre zbog silaska Junone (materije) u niže sfere. Zato se pojavila suštinska svetlost, koja ne spaljuje, već prosvetljuje. To je *stvaranje srednjeg sveta*, koji Jevreji *nazivaju Svevišnjim*, sveta *{njihovog} božanstva*. On je nazvan Olimp, potpuna svetlost, ispunjen odvojenim oblicima, na kome je boravište besmrtnih bogova, *"deum domus alta"*, čiji je vrh JEDINSTVO, njegov zid *Trojstvo*, a njegova površina *četvorstvo*.

(Rojhlin, *Kabala*, str 689)

Ta "površina" zato mora da ostanu *besmislena površina* ako je ostavljena sama sebi. Samo JEDINSTVO "prosvetljuje" *četvorstvo*; čuvena niža četiri moraju za sebe da izgrade zid od *Trojstva* ako hoće da se ispolje. Štaviše, *tetragramaton*, ili Mikroprozopus je "Jehova" koji se sasvim neopravdano uznosi kao "Bese, Jeste, Biće", što se sada prevodi kao "*Ja sam onaj koji jesam*" i tumači kao da se odnosi na najviše apstraktno Božanstvo, dok ezoterički i uistinu to znači samo periodično haotičnu, uzburkanu i večnu MATERIJU sa svim njenim potencijalima. Jer, Tetragramaton je jedno sa Prirodom ili Izidom, ili kabalističkim *Jah-Hovah* - koji su svi muško-ženski. Ime svakog *antropomorfnog* boga, kod starih naroda, kao što je dobro primetio Marcellin Fićini (*Marcelinus Vicinus*), pisalo se sa četiri slova. Tako je kod Egipćana on bio *Teur*, kod Arapa *Alla*, kod Persija-

Misterije Hebdomada

naca *Sire*, kod Maga *Orsi*, kod muslimana *Abdi*, kod Grka *Teos*, kod starih Turaka *Esar*, kod Latina *Deus*. J. Lorento Ananija tome dodaje germansko *Gott*, samarićansko *Bouh*, itd., itd.

Pošto je Monada jedno i *neparan* broj, drevni narodi su nazivali neparne brojeve jedinim savršenim brojevima i - možda sebično, ali je to ipak činjenica - smatrali su ih muškim i savršenim pošto se mogu primeniti na nebeske bogove, dok su parni brojevi, kao što su dva, *četiri*, šest, a posebno osam, pošto su ženski, smatrani nesavršenim i dodeljivani su jedino *zemaljskim i nesavršenim božanstvima*. U svojoj osmoj eklogi Vergilije beleži tu činjenicu recima:

*Numero deus impare gaudet.
(Neparni brojevi udovoljavaju bogovima.)*

Ali, pitagorejci su smatrali broj *sedam*, ili *sedmougao, religioznim i savršenim* brojem. On je nazivan *Telesfor* zato što sve postojeće u *Univerzumu, uključujući i čovečanstvo, on vodi njegovom cilju*, tj. njegovoj kulminaciji (*Philo, de Mund. Opif.*). Doktrina o Sferama, postoje bila pod vlašću sedam svetih planeta," govori, od Lemurije do Pitagore, o sedam moći zemaljske i sublunare prirode, kao i o sedam velikih Sila univerzuma, koje teku i razvijaju se u sedam tonova, a to su sedam nota muzičke skale. *Heptada* (naša Sedmostrukost) je smatrana "brojem device, postaje nerodena" (poput Logosa ili vedantskog "Ade"), "bez oca i majke, i proizlazi direktno iz *Monade*, koja je izvor i kruna svih stvari" (*Pitagorejski trougao*, str. 174). A ako je rečeno da *heptada* proizlazi direktno iz Monade, onda je ona, kao što uči Tajna Doktrina najstarijih škola, savršeni broj ove naše Mahamanvantare.

Sedmostrukost, ili *heptada*, bila je zaista posvećena nekolikim bogovima i boginjama: Marsu, sa njegovih sedam slugu, Ozirisu, čije je telo bilo podeljeno na sedam i dvaput sedam delova, Apolonu (Suncu), između njegovih sedam planeta, koji svira himnu sedmozrakom na svojoj harfi sa sedam žica, Minervi, samorođenoj, i drugima.

Broj planeta nije ograničen na sedam zato što stari narodi nisu znali za druge, već naprsto zato što su to bile iskonske ili prvobitne *kuće* sedam *Logosa*. Moglo je da se otkrije i devet i devedeset devet drugih planeta, ali to ne bi izmenilo činjenicu da su samo tih sedam bile svete.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Cishimalajski okultizam, sa svojim *usedmostručenjem* i zbog takvog usedmostručenja, mora se smatrati najdrevnijim i izvorom svega. Neki odlomci koje su ostavili neoplatonisti se tome protive, a njihovi obožavaoci i sledbenici, koji teško da razumeju za šta se zalažu, saopštavaju nam sledeće: "Gledajte, vaši prethodnici su verovali jedino u *trostrukog* čoveka, sastavljenog od Duha, Duše i tela. Vidite, indijska Taraka Rada Joga ograničava tu podelu na 3, mi na 4, a vedantini na 5 (koša)." Na to, mi, pripadnici arhajske škole, pitamo:

Zašto onda grčki pesnik kaže: "*Nema ih četiri*, već SEDAM, koji pevaju u slavu Duhovnog Sunca" 'EIITAME? On kaže:

Sedam zvučnih slova pevaju pohvale meni.
Besmrtnom Bogu, Svemogućem božanstvu.

I opet, zašto se *trojedni* IAO (Tajanstveni Bog) naziva "četverostrukim", a ipak se trojni i četvorni simboli kod hrišćana javljaju pod unifikovanim imenom - Jehova sa sedam slova?* I opet, zašto se u hebrejskoj Sebi nalazi Zakletva (pitagorejski *Tetraktis*) identična sa brojem 7, ili, kako smatra g. Dž. Mejsi:

(...) zakleti se, bilo je sinonim za "usedmostručiti", a 10, napisano slovom *Jod*, bilo je puni broj IAO-SABAOTA, desetoslovnog Boga?

U Lukijanovoj *Aukciji*, Pitagora pita: "Kako brojite?" Odgovor je: "Jedan, Dva, Tri, Četiri." "Vidite li, onda", kaže Pitagora, "da u onom što smatrate za ČETIRI ima Deset; potom, *savršeni Trougao i naša Zakletva* (tetraktis, četiri!)", ili Sedam. Zašto u *Timeju* (c. III), Proklo kaže:

Otar zlatnih stihova slavi tetraktis kao izvor večne prirode?

Naprosto zato što zapadnjački kabalisti, koji protiv nas navode egzoteričke dokaze, nemaju pojma o njihovom stvarnom *ezoteričkom* značenju. Zato što su sve drevne kosmologije - najstarije kosmografije dva najstarija naroda Pete Korenske Rase, induskih Arijevacaca i Egipćana, kojima možemo dodati rane kineske rase (ostatke Četvrte Rase Atlantidana) - zasnivale sve svoje misterije na broju 10: viši Tro-

* Hebrejski Tetragramaton - JHVH + tri samoglasnika = Jehovah. (nap. ured.)

Misterije Hebdomada

ugao označava nevidljivi i metafizički svet, a niža tri i četiri, ili *Sedmostrukost*, oblast fizičkog. Nije jevrejska 5/6(/fl ta koja je istakla broj sedam. Hesiodje izrekao: "Sedmi je sveti dan" pre nego stoje iko čuo za "Mojsijev" Sabat. Korišćenje broja sedam nikad nije bilo ograničeno na bilo koji pojedinačni narod. To dobro ilustruje sedam vaza u hramu Sunca, blizu ruševina Babiona u Gornjem Egiptu, sedam Vatri koje vekovina meprekidno gore pred oltarima Mitre, sedam svetih fanfara Arabljana, sedam poluostrva, sedam ostrva, sedam mora, planina i reka Indije, u Žoharu (vidi Ibn Gebirola) jevrejski Sefirot *sedmostrukog* sjaja, sedam gotskih božanstava, sedam svetova Haldejaca i njihovih sedam Duhova, sedam sazvežđa koje pominju Hesiod i Homer i beskrajne sedmice koje orijentalisti nalaze u svakom rukopisu koji otkriju.

Ono stoje na kraju ostalo da kažemo je sledeće: dovoljno smo toga izložili da pokažemo zašto su ezoteričke škole delile, a i dalje dele ljudske principe na sedam. Uzmite da ih ima četiri, pa će vam čovek ili ostati bez svojih nižih zemaljskih elemenata, ili će ga, ako se posmatra iz fizičke perspektive, učiniti životinjom bez duše. Cetvorstvo mora biti više ili niže - nebeski ili zemaljski tetraktis: prema učenju *drevnih* ezoteričkih škola, da bi postao pojmljiv, čovek se mora posmatrati kao Sedmostrukost. To se tako dobro shvatalo da su čak i takozvani hrišćanski gnostici usvojili taj stari sistem (vidi ode-Ijak "Sedam duša"). Ovo je dugo ostala tajna, pošto nijedan rukopis tog doba, iako je bilo nagoveštaja, nije govorio dovoljno jasno da bi zadovolji skeptike. Ali, u pomoć nam dolazi književna radoznalost našeg doba - najstarije i najbolje očuvano jevanđelje gnostičke, *Pistis Sofija* (n i S T II ZOOIA). Da bismo dokaz učinili potpunim, citiraćemo jednog autoriteta (K. V. Kinga) -jedinog arheologa koji je makar naslutio tu razrađenu doktrinu, i svakako najboljeg savremenog autora koji piše o gnosticima i njihovim draguljima.

Prema tom izuzetnom delu religijske literature - pravom gnostičkom spomeniku - ljudski entitet je Sedmostruki zrak iz Jednog,"

Sedam Centara Energije koje je razvio ili učinio objektivnim Fohat na jednom elementu, zapravo, "*Sedmi Princip*" Sedam Elemenata koji postoje u čitavom ispoljenom kosmosu. Ovde možemo da ukažemo na to da su oni uistinu Sefirot kabalista, "Sedam darova Svetog Duha" u hrišćanskom sistemu, a u

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

upravo kao što uči i naša škola. On je sastavljen od sedam elemenata, od kojih su četiri pozajmljena od četiri kabalistička ispoljena svesta. I tako:

(...) iz Asijaha on debija *Nefeš*, ili sedište fizičkih apetita (a takođe i vitalnog daha), *iz Jecire*, Ruah, ili sedište strasti (?!), od Briaha, *Nešamah*, a iz Aziluta debija *Haj ah*, ili princip duhevneg života.

(King)

To liči na adaptaciju platonske teorije da duša dobija svoje sposobnosti od planeta tokom svog napredovanja naniže kroz njihove Sfere. Ali *Pistis Sofija*, sa svojom uobičajenom smelošću, stavlja tu teoriju u mnogo poetičniji oblik.

(282)

Unutrašnji čovekje na sličan način sastavljen od četiri elementa, ali su njih obezbedili buntovni *Eoni Sfera*, pošto su oni *Moć* - čestice Božanske svetlosti ("Divinaeparticula aurae"), pa ipak ostavljeni u sebi; *Duša* (peti element) "načinjena je od suza iz njihovih očiju i znoja njihovih muka; 'AVTI|II|IOV *Ihv&\i\iaxoq*, Falsifikat Duha (koji naizgled odgovara našoj Savesti), /šesti/ i, najzad, *Mot pa, Usud, ^ (karmički Ego), čiji je sav posao da vodi čoveka kraju koji mu je namenjen; ako mora da umre od vatre, vodi ga u vatru, ako moraju da ga ubiju divlje zveri, vodi ga divljim zverima, itd." - SEDMI!*

mističkom smislu, sedmoro dece ili sinova Devaki, koje je, pre Krišninog rođenja, ubio Kamsa. Naših sedam principa simbolizuju sve to. Moramo se od njih rastati ili odvojiti da bismo dostigli stanje *Krišne ili Hrista*, stanje *đivan-mukte* i u potpunosti se usredsredili u najvišem, Sedmom ili JEDNOM.

Moipa je sudskača, a ne "Usud", u ovom slučaju, pošto je to naziv, a ne vlastita imenica [vidi Volfov (*Wolf*) prevod *Odiseje*, 22, 413]. Ali, Moira, Božinja Usuda, jeste božanstvo koje, kao i 'Aiaa daje svakome svoju porciju dobra i zla", pa je, dakle, *Karma* (vidi Lidela). Ali, pod tim skraćenjem se podrazumeva *subjekat sudsbine ili Karme*, SoPSTVO, ili Ego, onaj koji se reinkamira. A ni 'AVTI|LII|IOV nvs6j,aT0(); nije naša savest, već naš *Budi*; takođe nije ni "falsifikat duha", već je "načinjen prema Duhu", odnosno, njegov je *dvojnik-a* to *Budi* i jeste, kao nosilac *Atme* (vidi *An Theism*, 17 i Lidelove definicije).

¹⁶ K. V. King, *Gnostici i njihova ostavština*, str. 38.

SEDMOSTRUKOST U VEDAMA
KOJA POTVRĐUJE OKULTNO UČENJE U POGLEDU
SEDAM PLANETA I SEDAM RASA

Ako bismo hteli da iznesemo najbolje dokaze koji će potvrditi iznete činjenice, moramo da se okrenemo samom izvoru istorijske informacije. Jer, iako su potpuno alegorijske, rigvedske himne nisu ništa manje sugestivne. Sedam zrakova Surje (Sunca) postavljeni su paralelno sa Sedam Svetova (svakog planetarnog lanca), sa sedam reka neba i zemlje, pošto nebeske reke predstavljaju sedam tvoračkih Jata, a zemaljske predstavljaju sedmoro ljudi ili prvo bitnih ljudskih grupa. Sedam drevnih Rišija - predaka svega što živi i diše na zemlji - sedam su prijatelja Agnija, njegovih sedam "konja", ili sedam "GLAVA". Ljudska rasa je nikla iz Vatre i Vode, kako se to alegorijski tvrdi: uobličih su je OČEVI, ili preci koji žrtvuju, od Agnija -jer su Agni, Asvini, Aditje (*Rig Veda*, III, 54, 16, II, 29, 3, 4) sinonimi za onog "koji žrtvuje", ili za očeve, koji se na raznim mestima zovu *Pitar* (*Pitriji*, očevi), Angirasi¹⁷ (*Ibid*, 1, 31, 17, 139 i dalje), *Sadje*, "božanski žrtvovaoci", stoje najokultnije od svega. Oni se zovu *Deva putra rišja* ili "Sinovi Božiji" (X, 62; 1, 4). "Oni koji žrtvuju" su, staviše, JEDAN koji žrtvuje, otac bogova, Višvakarman, koji je obavio veliku Sarva-Medha ceremoniju, završivši je tako što žrtvuje samog sebe (vidi himne iz *Rig Vede*).

U tim himnama, "Nebeski Čovek" se nazivapunišom, "Čovekom" (X, 90, 1), od koga je rođen Virad (X, 90, 5), a od Virada (smrtni)

¹⁷

Prof. Rot (u Peterovom *Leksikonu*) definiše Angirase kao posredničku rasu viših bića između bogova i čoveka, dok prof. Veber, u skladu sa svojom konstantnom sklonosću da modernizuje i antropomorfizuje božansko, vidi u njima izvorne sveštenike religije koja je bila zajednička arijevskim Indusima i Persijancima. Rot je u pravu. Ime "Angirasi" bilo je jedno od imena Đanija ili Bogova *instruktora* ("guru-deva") kasne Treće, Četvrte, pa čak i Pete Rase Inicijala.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

čovek. Varuna je taj koji reguliše sve prirodne fenomene, koji "pravi putanju za Sunce, koju će ono sledi" (a danas je sa tog uzvišenog položaja svučen da bude glavni među gospodarima-Đanijima ili Devama). Sedam nebeskih reka (tvorački bogovi koji silaze) i sedam zemaljskih reka (sedam prvobitnih čovečanstava) pod njegovom su kontrolom, kao što ćemo videti. Jer, onog ko naruši Varunine zakone (Vratani, "tok prirodnog delovanja", aktivni zakoni) kažnjava Indra, moćni vedski Bog, čiji je *Vrata* (zakon ili moć) (X113, 5) veći od *Vratanja* bilo kog drugog boga.

I tako, može se pokazati da *Rig Veda*, najstarija *od svih poznatih* drevnih zapisa, potvrđuje okultno učenje u gotovo svakom pogledu. Njene himne - zapisi koje su beležili prvi Inicijati Pete (naše rase) o prvobitnim učenjima - govore o Sedam Rasa (dve tek treba da dođu), prikazujući ih alegorijski kao sedam reka (I, 35, 8), o Pet Rasa *ipanča krištajah* koje su već naselile ovaj svet (*ibid*), o pet regiona *"panča pradikah"*, a takođe i o *tri kontinenta* koji su postojali.*

Jedino se učenjaci koji su ovladali sa sedam značenja *Purušasukte* (u kojoj je intuicija savremenih orijentalista izabrala da vidi "jednu od poslenjih himni *Rig Vede*") mogu nadati de ce razumeti koliko su skladna njena učenja i koliko je potvrđuju ezoterijske doktrine. Čitalac mora u njima da prouči, u svoj nejasnosti njihovog metafizičkog značenja, odnose između (Nebeskog) čoveka "Puruše", žRTVOVANOG da bi se proizveo Univerzum i sve u njemu (vidi *Višvakarmana*) i zemaljskog smrtnog čoveka (*Himna X*, 20, 1, 16) da bi shvatio skrivenu filozofiju ovog stiha:

15. On {"Co\Q)<^} puruša, ili Višvakarman) imao je sedam spremnih cepanica za gorivo i *tri puta sedam* slojeva goriva; kad su bogovi obavljali žrtvovanje, oni vezade Čoveka kao žrtvu (. . .)

Tri potopljena ili na druge načine uništena kontinenta - prvi "kontinent" Prve Rase postoji i dan danas i preostaće do kraja - opisana su u okultnom učenju kao *Hiperboreja*, *Lemurija* (usvojeno je ime koje je danas poznato u nauci) i *Atlantida*; Afrika je došla još kasnije, dok je Evropa peti i poslednji kontinent - pošto su delovi dve Amerike još daleko stariji. Ali o tome kasnije. Inicijati koji su beležili *Vede* - odnosno Rišiji Pete Rase - pisali su u vreme kad je Atlantida već potonula. Atlantida je četvrti kontinent *koji se pojavio, ali treći liojije nestao*.

Misterije Hebdomada

To se odnosi na tri Sedmostrukе prвobitne Rase i pokazuјe starost *Veda*, koje i nisu znale ni za kakve druge rase osim te tri, verovatno u svojim najranijim *usmenim* učenjima, a takođe i na sedam prвobitnih grupa čovečanstva, pošto Višvakarman predstavlja kolektivno božansko čovečanstvo."

Ista ta doktrina se odrazila i u drugim starim religijama. Ona je do nas možda došla iskrivljena i pogrešno protumačena, stoe i moralo da bude, kao npr kod Parsa, koji je čitaju u svom *Vendidadu* i na drugim mestima ne razumevajući aluzije koje one sadrže ništa bolje od bilo kog orijentaliste, iako je ta doktrina jasno spomenuta u njihovim drevnim delima (vidi nabranje sedam *sfera* - ne "Karšvara zemlje", kao što se verovalo - u *Fargardu XIX*, 30). Ali, vidi dalji tekst.

Poredeći ezoterijska učenja sa tumačenjima Džejmsa Darmeštera (*James Darmesteter*) (*Vendidad* u ediciji prof. Maksa Milera), može smesta da se vidi gde je načinjena greška i staju je izazvalo. Taj pasus glasi ovako:

Indo-iranska Asura (Ahura) često je zamišljana kao sedmostruka; zahvaljujući igri određenih mitskih (?) formula i snazi određenih mitskih brojeva, preci Indo-Iranaca su navedeni da govore o sedam svetova, a Svevišnji Bog je učinjen sedmostrukim, kao i

To arhajsko učenje uopšte nije potpuno *nenućno*, pošto je jedan od najvećih prirodnjaka ovog vremena - pokojni profesor Agasi (*Agassiz*) - dopuštao daje čovek nastao na više geografskih lokacija i tu teoriju podržavao do kraja života. Slavni profesor sa Kembridža (SAD) prihvatao je jedinstvo ljudskih vrsta na isti način na koji to čine i okultisti - naime, u smislu njihove suštinske i izvorne homogenosti i njihovog porekla iz istog izvora: npr, Crnci, Arijevci, Mongoli, itd., svi su nastali na isti način i potekli su od istih predaka. Svi preci su imali istu suštinu, mada diferenciranu, jer su se delili na sedam nivoa različitih po stepenu, mada ne i po vrsti. Izvornu fizičku različitost samo su kasnije još nešto malo više naglasili geografski i klimatski uslovi. To, naravno, nije Agasijeva teorija, već ezoterička verzija. O tome je detaljno prodiskutovano u *Dodatku* (deo III).

Tih sedam svetova su, kao što smo rekli, sedam sfera lanca, a svakom od njih vlada jedan od "Sedam velikih bogova" svih religija. Kako su se oni degradirali i antropomorfizovali, a metafizičke ideje gotovo pale u zaborav, sinteza, odnosno najviše, sedmo, odvojeno je od ostatka, a ta personifikacija je

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

svetovi nad kojima je vladao *{vidifusnotu}*). Tih sedam svetova su u Persiji postali sedam *Karšvara* zemlje: zemlja je podeljena na sedam *Karšvara*, od kojih je samo jedan poznat i dostupan čoveku, onaj u kome mi živimo, naime *Hvaniratha*, što je identično tome kao kad bismo rekli da postoji sedam zemalja. Mitologija Parsa zna za sedam nebesa. Sama *Hvaniratha* je podeljena na sedam zona (*Orm. Ahr.*, odeljak 72, *Vendidad Introd.* str. LX), a ista podela i doktrina se nalaze u najstarijim i najuvaženijim induskim spisima - *Rig Vedi*. Tu se pominje šest svetova, /Torefi? naše Zemlje, šest radamsi iznad prithivi ~ Zemlje - ili "ovo" (*iddm*) kao suprotstavljeni onom što je *tamo* (tj. šest kugli na tri druga plana ili sveta) (vidi *Rig Vedu*, I, 34; //, 56; VII, 10, 411 i F, 60, 6).

Kurzive smo stavili mi, kako bismo ukazali na identičnost tih načela sa načelima ezoterijske doktrine, kao i na načinjenu grešku. Mađeanski Magi su verovali jedino u ono u šta su verovali i drugi, naime u sedam "svetova" ili sfera našeg planetarnog lanca od kojih je *samo jedna* dostupna čoveku (u naše vreme), naša Zemlja, kao i u sukcesivno pojavljivanje i uništenje sedam kontinenata ili zemalja na ovoj našoj planeti, a svaki od tih kontinenata je bio podeljen, po uzoru na sedam sfera (jednu vidljivu i šest nevidljivih) na sedam ostrva ili kontinenata, "sedam zona", itd., itd. To umnožavanje lokaliteta u sedmostrukoj podeli, to neprekidno ponavljanje sedmostruktosti, toliko je zbulilo orijentaliste (koji su, međutim, bili zavedeni time što su i neinicirani Indusi i Farsi zaboravili svoja prvobitna učenja), da su ga proglašili za "mitsko". To zaboravljanje prvih principa zavelo je orijentaliste sa pravog puta i dovelo ih u najveće zablude. Oni koji ne znaju za ezoteričke doktrine najstarijih Arijevacu nikad ne mogu da usvoje, a ni da ispravno razumeju metafizičko značenje koje imaju ta BIĆA.

Ahura Mazda (Ormuzd) bio je poglavac sinteze sedam *Ameša Spenta* (ili Amšaspendi), pa je zato i sam jedan Ameša Spenta. Baš kao stoje "Jehova-Binah-Arelim" bio poglavac sinteze Elohim i

postala osmi bog, koga je monoteizam pokušao da unifikuje - ali nije uspeo. Ni u jednoj egzoteričkoj religiji Bog nije zaista jedno ako se ispita metafizički.

^* Šest nevidljivih kugli našeg lanca su i "svetovi" i "Zemlje" kao što je to naša sopstvena, iako su nevidljive. Ali, gde bi moglo da bude šest nevidljivih *zemalja* na *ovoј* planeti?

Misterije Hebdomada

ne više od toga, tako je i Agni-Višnu-Surja bio sinteza i poglavar, ili fokus koji je odatle emanirao kako u fizičko, tako i u metafizičko, kako od duhovnog, tako i od fizičkog Sunca, Sedam Zraka, sedam vatreñih jezika, sedam planeta ili bogova. Svi oni su postali vrhunski bogovi i JEDAN BOG, ali tek nakon što su izgubljene prvo-bitne tajne, nakon potonuća Atlantide, ili "Potopa", i nakon što su Indiju okupirali bramini, koji su potražili spas na vrhovima Himalaja, kada su čak i visoravni današnjeg Tibeta na neko vreme bile potopljene. Ahura Mazdi se u *Vendidadu* on obraća kao "Najblaženijem Duhu, Tvorcu telesnog Sveta". U doslovnom prevodu, "Ahura Mazda" znači "Mudri Gospod" (*Ahura*, "gospodar" i *Mazda*, "mudri"). Štaviše, ime *Ahura*, na sanskritu *Asura*, povezuje ga sa *Manasaputrama*. Sinovima Mudrosti, koji su vodili bezumnog čoveka i obdarili ga njegovim umom (*Manas*). Ime *Ahura* (asura) je možda izvedeno iz korena *ah*, "biti", ali je njegovo primarno značenje ono koje pokazuje Tajno Učenje.

Tek kad geologija otkrije pre koliko hiljada godina su uzburkane vode Indijskog okeana stigle do najviših platoa centralne Azije, kada su se Kaspijsko more i Persijski zaliv spojili sa njim, saznaće koliko je star arijevski braminski narod i kada se on spustio u ravnice Hindustana, što se dogodilo hiljadama godina kasnije.

Jima, takozvani "prvi čovek" u *Vendidadu*, kao i njegov brat blizanac Jama, sin Vaivasvata Manua, pripadaju dvema epohama univerzalne istorije. On je "Predak" Druge ljudske Rase, pa otuda personifikacija senki Pitrija i *otac poslepotopskog* Covečanstva. Magi su govorili "Jima" kao što mi kažemo "čovek" kad govorimo o čovečanstvu. "Lepi Jima", prvi smrtnik koji je razgovarao sa Ahura *Mazdom*, prvi je "čovek" koji umire, odnosno nestaje, a ne prvi koji se rodio. "Sin Viksangata" bio je, kao i Sin Vaivasvate, simbolički čovek, koji u ezoterizmu označava predstavnika/?rve *tri rase*, pa zato i kolektivnog Pretka. Od te tri rase, prve dve nikad nisu umrle,^^ već su samo nestale tako što ih je apsorbovalo njihovo potomstvo, a Treća je upoznala smrt tek pri svom kraju, nakon razdvajanja polova i svog "Pada" u razmnožavanje. Na to se jasno aludira u II Fargardu *Vendidada*. Jima odbija da postane nosilac zakona Ahura Mazde,

Smrt se pojavila tek kad je čovek *postao fizičko* stvorenenje (vidi napred). Ljudi Prve, kao i Druge Rase, rastvorili su se i nestali u svom potomstvu.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

govoreći: "Ja nisam rođen, nisam učen da budem propovednik i nosilac tvog zakona". A onda Ahura Mazda traži od njega da umnoži svoje ljude i "da nadzire svet" (3 i 4).

Jima odbija da postane sveštenik Ahura Mazde zato što je *on sopstveni sveštenik i prinosilac žrtve*, ali drugi predlog prihvata. U spisima on odgovara:

Da! ... da, ja ću vladati i nadzirati tvoj svet. U njemu neće biti, dok sam ja kralj, ni hladnog vetra, ni vrelog vetra, *ni bolesti, ni smrti.*

Potom mu Ahura Mazda donosi zlatan prsten i bodež, ambleme vlasti, i pod vladavinom Jime:

Tri stotine *zima* prođoše, a Zemlja se *ponovo napuni* jatima i stadima, ljudima i psima, pticama i blistavim crvenim vatrama, itd. (300 *zima* znači 300 perioda ili ciklusa).

"Ponovo napuni", zapazite dobro, znači daje svega toga na njoj bilo i ranije, pa je tako potvrđeno znanje Doktrine o sukcesivnim uništenjima sveta i njegovim životnim ciklusima. Kad se "300 zima" okončalo, Ahura Mazda upozorava Jimu daje Zemlja postala prepuna i da ljudi nemaju gde da žive. Tad Jima istupa i uz pomoć Spenta Armaite (ženski Genij, ili Duh Zemlje) čini da se Zemlja proširi i postane veća za jednu trećinu, nakon čega se na njoj pojavljuju "nova krda i jata i ljudi". Ahura Mazda ga ponovo upozorava i Jima ponovo, pomoću iste magičke moći, čini da se Zemlja poveća za dve trećine. "Devet stotina godina." prolazi, pa Jima *mom po treći put* da izvede tu ceremoniju. Sve je to alegorija. Ta tri procesa proširenja Zemlje odnose se na tri sukcesivna kontinenta i rase koji su nastali jedni za drugim, što je potpunije objašnjeno na drugom mestu. Nakon trećeg puta, Ahura Mazda, na jednoj skupštini "nebeskih bogova i izvrsnih smrtnika", upozorava Jimu da će se fatalne zime spustiti na materijalni svet i da će sav život nestati. To je stara mazdeanska simbolika za "potop" i za predstojeću propast Atlantide, usled čega bivaju uništene sve rase. Poput Vaivasvata Manua i Noja, Jima pravi *Varu* (sklonište, arku) po Božijim uputstvima i tu donosi seme svih živih bića, životinja i "Vatri".

Zaratustra je postao zakonodavac i vladar te "Zemlje" ili novog kontinenta. To je bila Četvrta Rasa na svom početku, nakon što je

Treća počela da izumire. Do tada, kao što je rečeno (vidi prethodnu fusnotu), nije bilo uobičajene smrti, već je postojao samo preobrazaj, ^e^ *ljudi još nisu imali ličnost*. Oni su imali monade - dahove JEDNOG Daha, koje su bile isto tako impersonalne kao i izvor iz koga su proizašle. Oni su imali tela, tačnije senke tela, koje su bile bezgrešne, pa otuda i *bez Karme*. Zato, pošto nije bilo Kama-loke - a pogotovo ne Nirvane, pa čak ni Devahana - zato što "duše" ljudi nisu imale personalna *Ega*, nije moglo biti ni intervala između inkarnacija. Poput Feniksa, prvobitni čovek je vaskrsavao iz svog starog u novo telo. Svaki put i u svakoj novoj generaciji ono je postajalo sve čvršće, fizički sve savršenije, u skladu sa zakonom evolucije, koji je *Zakon Prirode*. Smrt se pojavila kad je fizički organizam postao potpun i kad je počeo da - moralno propada.

Ovo objašnjenje pokazuje da se još jedna stara religija u svojoj simbolici slaže sa univerzalnom Doktrinom.

Najstariju persijsku tradiciju, ostatke mazdaizma još starijih Maga, izložili smo na drugom mestu i nešto od toga objasnili. Čovečanstvo nije nastalo od samo jednog para. A nije bilo ni prvog čoveka - bilo daje to Adam ili Jima - već je postojalo samo prvo čovečanstvo.

To je možda, a možda i nije, "ublažena poligeneza". Kad nauka jednom završi sa stvaranjem *ex nihilo*, što je absurd - i sa nadljudskim Tvorcem ili tvorcima - što je činjenica, poligeneza ne predstavlja veći problem ili nepogodnost nego što je to monoteizam (iz naučne perspektive, poligeneza je manji problem).

Međutim, ona je naučna kao i bilo koja druga tvrdnja. Jer, Agasi, u svom *Uvodu za Notovo* (*Nott*) i Glidonovo (*Gliddon*) delo *Tipovi čovečanstva*, iskazuje svoje verovanje u neodređen broj "prvobitnih ljudskih rasa koje su stvorene odvojeno", i primećuje da "dok u svakom zoološkom području postoji životinje različitih vrsta, čovek je, uprkos razlici svojih rasa, uvek jedno te isto ljudsko biće".

Okultizam definiše i ograničava broj prvobitnih rasa na sedam, zbog "sedam predaka" ili *pradapatija*, tvoraca bića. Oni nisu ni bogovi ni natprirodna Bića, već uznapredovali Duhovi sa neke druge i niže planete koji su se ponovo rodili na ovoj planeti, pa su u ovom Krugu stvorili sadašnje čovečanstvo. Ovu doktrinu još jednom potvrđuje jedan od njenih odjeka - gnosticizam. U svojoj antropologiji i postanju čoveka, gnostici su poučavali daje "jedna družina od

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

sedam anđela" stvorila prve ljudе, koji su bili samo nesvesni, divovski, senoviti oblici - "naprosto crvi što se migolje"(!), piše Irinej (I, 24, 1), koji, po svom običaju, metaforu uzima doslovno.

D.

SEDMOSTRUKOST U EGZOTERIČKIM DELIMA

Sada možemo da ispitamo i druge svete spise i vidimo da li oni sadrže sedmostruku klasifikaciju, a ako sadrže, u kom stepenu.

Brojevi sedam i četrdeset devet (7×7), razbacani u hiljadama sanskrtskih tekstova, nekih neotvorenih, nekih još nepoznatih, a takođe i u *Puranama*, igraju isto tako izuzetno istaknuto ulogu kao i u jevrejskoj *Bibliji*, ako ne i veću. Oni se nalaze od Sedam stvaranja u poglavljju I, pa sve do sedam zraka Sunca u završnoj Pralaji, koji se šire u Sedam Sunaca i gutaju materiju celog univerzuma. Zato *Matsja Purana* kaže:

Da bi objavio *Vede*, u početku Kalpe Višnu je ispričao Manuu priču o Nara-Singhi i događajima *sedam Kalpa*.

I opet, ista *Purana* pokazuje da se:

(...) u svim Manvantarama klase Rišija²³ pojavljuju po sedam i *sedam* i kad ustanove kodeks zakona i moralnosti, odlaze u blaženstvo.

Ti Rišiji, pored živih mudraca, predstavljaju i mnogo šta drugo.

²³ Parasara kaže:

To su sedam osoba koje su u raznim Manvantarama štitile stvorena bića. Pošto je čitav svet bio prožet energijom tog božanstva, ono je nazvano Višnu, od Icorena *Vis* "uči" ili "prožeti", jer su svi bogovi, Manui, Sedam Rišija, Manuovi Sinovi, Indre - samo impersonalne potencije (*vibutaja*) Višnua.

(Višnu Purana)

Višnu je Univerzum, a sam Univerzum je u *Rig Vedi* podeljen na *sedam* oblasti - što bi trebalo da bude dovoljno autorativno, bar za bramine.

Misterije Hebdomada

Tako u himni *XIX*, 53, iz *Atharva Vede* (prevod dr Mjuira), stoji:

1. Vreme (nas) nosi napred, pastuv sa *sedam zraka* i hiljadu očiju, neuništiv, pun plodnosti. Na njega se inteligentni mudrac uspije; njegovi točkovi su svetovi.
2. Zato se vreme kreće na *sedam točkova*, ono ima *sedam brodova*, besmrtnost je njegova osovina. Ono u sebi sadrži *sve te svetove*. Vreme hita napred prema prvom Bogu.
3. U vremenu se sadrži pun čup. Mi vidimo da ono postoji u mnogim oblicima. On je svi ti svetovi u budućnosti. Oni ga zovu "Vreme na najvišem Nebu" (. . .)

Prethodnim dodajte sledeće stihove iz ezoteričkih dela:

Prostor i Vreme su jedno. Prostor i Vreme su bezimeni, jer oni su nespoznatljivo To, koje se može *naslutili jedino pomoći sedam zraka* - koji su *Sedam Tvorevina*, *Sedam Svetova*, *Sedam Zakona*, itd, itd, itd.

Ako imamo na umu da *Purane* insistiraju na tome daje Višnu identičan sa Vremenom i Prostором,"^" a daje čak i rabinski simbol za Boga MAKOM, "Prostor", postaje jasno zašto, zarad ispoljavajućeg Božanstva - Prostora, Materije i Duha - jedna središnja Tačka postaje Trougao i Kvadrat (savršena Kocka), otuda *Sedam*. Čak je i vетар *Pra-vaha* (mistička i okultna sila koja daje impuls zvezdama i planetama i upravlja njihovim kretanjem) sedmostruk. *Kurma Purana* i *Linga Purana* nabrajaju sedam glavnih vetrova tog imena, a ti vetrovi su principi Kosmičkog Prostora. Oni su blisko povezani sa *Druvom*^^

Višnu je *sve* - svetovi, zvezde, mora, itd, itd.

Višnu je sve što jeste, sve što nije (. . .) ali nije *Vastubhuta*, supstanca.

(*Višnu Purana, knjiga II, poglavljje XII*)

Ono što ljudi nazivaju najvišim Bogom nije neka supstanca, već njen uzrok; ne ono Stoji ovde, tamo ili svuda, ne ono što vidimo, već ono u čemu sve jeste - PROSTOR.

Zato se u *Puranama* kaže da pogled na Druvu (zvezdu Sevemjaču) noću i na nebesko zamorče (Sisumara, sazvežde) "iskupljuje sve grehove koji su počinjeni tokom dana." Činjenica da zraci četiri zvezde u krugu stalnog pojavljivanja -Agnija, Mahendre, Kašjape i Druve, koje se nalaze na repu sazvežda *Ursa Miner* (Sisumara) - Malog Medveda - kad se fokusiraju na određeni

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

(sada Alfom), zvezdom Sevemjačom, koja je sa svoje strane povezana sa stvaranjem raznih fenomena posredstvom kosmičkih sila.

Dakle, od Sedam Stvaranja, sedam Rišija, Zona, Kontinenata, Principa, itd, itd, u arijevskim spisima, taj broj je prošao kroz indijsku, egipatsku, haldejsku, grčku, jevrejsku, rimsку, a najzad i hrišćansku mističku misao, dok se nije učvrstio i ostao neizbrisivo urezan u sve egzoteričke teologije. Sedam starih knjiga koje je iz Nojeve arke ukrao Ham i dao ih Kušu, svom sinu, i sedam bronzanih stubova Hama i Hirona, predstavljaju odraz i sećanje na Sedam prvobitnih misterija koje su ustanovljene u skladu sa "Sedam tajnih emanacija", "Sedam zvukova" i sedam zraka - duhovnih i nebeskih modела od kojih je u kasnijim eonima nastalo sedam hiljada puta sedam kopija.

Taj tajanstveni broj je opet istaknut u slučaju ništa manje tajanstvenih Maruta. *Vaju Purana* pokazuje, a *Harivansa* potvrđuje, da se Maruti - najstariji i najmanje pojmljivi od svih sekundarnih ili nižih bogova u *Rig Vedi* - "rađaju u svakoj Manvantari (Krugu) sedam puta sedam (ili 49), da u svakoj Manvantari, četiri puta sedam (ili dvadeset osam), oni stiču oslobođenje, ali se njihova mesta/?opunjavaju osobama koje se reinkarniraju u tom svojstvu. Sta su Maruti u ezoterijskom smislu i ko su te osobe koje se "reinkarniraju u tom svojstvu"? To je dovelo do jedne alegorije koja ih je učinila decom Sive, velikog pokrovitelja jogina, "Mahajogina, velikog askete, u kome je udomljeno najviše savršenstvo stroge pokore i apstraktne meditacije, pomoću kojih se stiču neograničene moći, postižu svakakva čuda, stiče najviše duhovno znanje i, konačno, zadobija sjedinjenje sa velikim duhom univerzuma". U *Rig Vedi* je ime Siva nepoznato, ali se taj Bog naziva Rudrom, stoje ime zaAgnija, boga Vatre, a u istom delu se Maruti nazivaju njegovim sinovima. U *Ramajani* i *Puranama*, njihovoj majci, Diti - sestra, ili komplementacija i jedan od oblika Aditi - koja žudi da dobije sina koji će uništiti Indru, mudrac Kašjapa kaže da "ako sa potpuno pobožnim mislima i potpuno čista kao ličnost, bude nosila dete u svojoj utrobi sto godina", dobiće takvog sina. Ali, Indra je osujećuje u tom planu. Pomoću svog groma *on deli embrion u njenoj utrobi na sedam delova*.

način i na određeni objekat donose izuzetne rezultate. Indijski *astro-magi* shvatiće o čemu je reč.

Misterije Hebdomada

a potom svaki taj *ĆLQO ponovo deli na još sedam delova*, koji postaju brza božanstva, Maruti.^{26*} Ta božanstva predstavljaju samo drugi *aspekti* ili razvoj Kumara, koji su po očevom imenu *Rudre*, kao i mnogi drugi."

Pošto je Diti isto što i Aditi, ukoliko nam ne dokažu suprotno, Aditi ili Akaša u njenom najvišem obliku, kažemo, jeste egipatsko *sedmostruko nebo*. Svaki pravi okultista će razumeti šta to znači. Diti, ponavljam, predstavlja šesti princip metafizičke prirode, *Budi* ili Akašu. Diti, majka Maruta, jedan je od njenih zemaljskih oblika, koji istovremeno predstavlja božansku Dušu u asketi i božanske težnje mističkog Čovečanstva za izbavljanjem iz zamki Maje i konačnim blaženstvom kao posledicom toga. Indra, koji je danas degradiran zbog Kali Juge, dobu u kome takve težnje više nisu opšte, već su postale abnormalne zbog *širenja Ahamkare* (osećaja egoizma, *Sebe* ili JA-JESAM-STVA) i neznanja, u početku je bio jedan od najvećih bogova induskog Panteona, kako pokazuje *Rig Veda. Sura-dipa*, "poglavar bogova", se od *Dišnua*, "vode nebeskih jata" - induskog Sv. Mihaila - srozao do protivnika asketizma, neprijatelja svake slike težnje. On se prikazuje kao oženjen sa Aindri (Indrani), otelovljenjem *Andrijake*, evolucije čulnog elementa, a oženio se njome "zbog *nienihpohotnih čari*", nakon čega on počinje da šalje ženske demone da probude strasti svetih ljudi, jogina, i "da ih odvrate od moćnih pokora kojih se on užasavao". Zato je Indra, koji se danas karakteriše kao "bog neba, personifikovana atmosfera" - u stvarnosti kosmički *Mahat* i peti ljudski princip - *Manas* - u svom dvojnom aspektu: u jednom je povezan sa *Budijem*, a u drugom je prikazan kako dopušta sebi da ga sroza princip *Kame* (tela strasti i želja). Ovo prikazuje činjenica da Brama tom pobedenom bogu kaže da su njegovi česti porazi posledica *Karme*, i da predstavljaju kaznu za njegov

²⁶ U *Ramajani* to čini Bala-Rama, Krišnин stariji brat.

²⁷ Što se tiče porekla Rudre, u nekoliko *Purana* se tvrdi da njegovo (duhovno) potomstvo, *koje je u njemu stvorio Brama*, nije bilo ograničeno ni na *sedam Kumara* ili *jedanaest Rudri*, itd, već "obuhvata beskrajjan broj *hita po liku i izgledu nalik na njihovog (devičanskog) oca*. Uznemiren njihovom divljinom, brojem i *besmrtnošću*, Brama želi da njegov sin Rudra stvari bića drugačije, smrtnе prirode". Rudra, *odbivši da stvara*, odustaje, itd, otuda je *Rudra prvi pobunjenik (Linga Purana, Matsja Purana i druge Purane)*.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

razvrat i zavođenje nimfi. U toj svojoj ulozi, da bi se zaštitio od propasti, on teži da uništi buduće "novorođenče" kome je suđeno da bude uništeno: to novorođenče, naravno, alegorijski predstavlja božansku i postojanu volju Jogina, rešenog da se odupre svim takvim iskušenjima i tako uništi strasti u svojoj zemaljskoj ličnosti. Indra opet uspeva, zato što telesnost pobeđuje duh (Diti je prikazana kao osujećena u Dvapara Jugi, periodu tokom koga je cvetala Četvrta Rasa). On deli "Embrion" (ili novo *božanska* adeptstvo, koje su opet začeli asketi arijevske Pete Rase) na *sedam* delova - što se odnosi ne samo na *sedam* podrasa nove Korenske Rase, od kojih će svaka imati jednog "Manua", ^* već i na sedam stupnjeva adeptstva - a potom svaki deo na još sedam delova - što aludira na Manu-Rišije sva-ke Korenske Rase, pa čak i podrase.

Nije teško primetiti šta se misli pod time da Maruti dobijaju "*če-tiri puta sedam*" oslobođenja u svakoj "Manvantari" i to zahvaljujući onim osobama koje, pošto su *se ponovo rodile* u tom svojstvu (*Maruta* u ezoteričkom smislu), "popunjavaju njihovo mesto". Maruti predstavljaju *(a) strasti* što besne i divljaju u grudima svakog kandidata koji se priprema za asketski život - to je *mistički*, *(b)* okultne potencije koje su skrivenе u mnogostrukim aspektima nižih principa *Akaše* - u njenom telu, ili *Štula Šarira*, koja predstavlja zemaljsku, nižu atmosferu svake nastanjene planete - ovo je mistički i sideralno i *(c)* sadašnja svesna Postojanja, Bića kosmičke i psihičke prirode.

Istovremeno, "Maruti" su, u okultnom izražavanju, jedno od imena kojim se nazivaju EGA velikih Adepati koji su preminuli i koji su takođe poznati kao *Nirmanakaje*; Ega koja -*pošto suprevazišla iluziju* - neće dospeti u Devahan i koja, pošto su ga se i li dragovoljno odrekla

Uprkos užasnom i očigledno *namernom* brkanju Manua, Rišija i njihovog potomstva u *Puranama*, jedna stvar je učinjena jasnom: bilo je i biće sedam Rišija u svakoj Korenskoj Rasi (u svetim knjigama zvanoj takođe i Manvantara), pošto u svakom Krugu ima četrnaest Manua, i pošto su "vladajući bogovi, Rišiji i Sinovi Manua" identični (vidi Knjigu III, poglavje 1, *Višnu Purane*). "Šest" Manvantara su date, postoje u *Višnu Purani* sedma ova naša. *Vaju Purana* daje nazive Sinova četrnaest Manua u svakoj Manvantari, i Sinova sedam Mudraca ili Rišija. Ovi poslednji su potomstvo Roditelja čovečanstva. Sve *Purane* govore o sedam Pradapatija u ovom periodu (Krugu).

Misterije Hebdomada

za dobro čovečanstva, ili još nisu dostigla Nirvanu, ostaju nevidljiva na Zemlji. Zato su Maruti[^] isprva prikazani kao sinovi Šive-Rudre - "Pokrovitelja Jogina", čije treće oko, u mističkom smislu, asketa mora da stekne pre nego što postane adept, a potom, u njihovom kosmičkom karakteru, kao potčinjeni Indri ili njegovim protivnicima - naizmenično. "Četiri puta sedam" oslobođenja odnose se na četiri Kruga i na četiri Rase koje su prethodile našoj, pošto su u svakoj od njih ponovo rođene *Marut-Dive* (monade) i postigle konačno oslobođenje, ukoliko su ga iskoristile. Umesto toga, pošto im je stalo do dobrobiti čovečanstva, koje bi se još beznadežnije borilo u mrežama neznanja i jada *da nije njihove pomoći sa strane* - oni se stalno iznova reinkamiju "u tom svojstvu" i tako "popunjavaju svoja sopstvena mesta". *Ko su oni "na zemlji"* - svaki proučavalac okultne nauke zna. On takođe zna i da su oni Maruti i Rudre, a u njih spada i porodica Tvaštri, sinonim za Višvakarmana - velikog pokrovitelja Inicijata. To nam daje obilato znanje o njihovoj pravoj prirodi.

Isto važi i za sedmostruku podelu Kosmosa i ljudskih principa. *Purane*, kao i ostali sveti tekstovi, vrve od aluzija na to. Pre svega, mundano jaje koje je sadržalo Bramu, ili Univerzum, "bilo je spolja opskrbljeno sa sedam prirodnih elemenata, isprva slobodno nabrojanih kao Voda, Vazduh, Vatra, Etar, i tri tajna elementa" (Knjiga I); potom je rečeno daje "Svet" bio sa svih strana opasan sa sedam elemenata, takođe unutar jajeta - kao stoje objašnjeno: "Univerzum je sa svih strana, odozgo i odozdo, bio opasan *Andakaṭ'ahom* - ljudskom Braminog jajeta (...)" Oko jajeta teče Voda, koja je okružena Vatrom, Vatra Vazduhom, Vazduh Etrom, Etar izvorom elemenata (Ahamkara), a ovaj Univerzalnim Umom ("Intelektom" u tekstovima)

"Cakšuba je bio Manu šestog perioda (Trećeg Kruga i Treće Rase), u kom je Indra bio Manodava" (*Mantradruma* u *Bhagavata Purani*). Pošto postoji savršena analogija između "velikog Kruga" (*Maha-Kalpe*), svakog od sedam Krugova i svake od sedam velikih Rasa u svakom od Krugova - Indra šestog perioda ili Trećeg Kruga odgovara kraju Treće Rase (u vremenu *Pada* ili razdvajanja polova). Rudra, kao otac Maruta, imao je puno dodira sa Indrom, Marutvanom ili "gospodarem Maruta". Priča se daje dobio ime Rudra pošto je jecao. Brama gaje nazvao Rudra, ali je *on jecao još sedam puta više i tako dobio još dva druga imena* - od kojih koristi jedno tokom svakog "perioda".

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

(Knjiga II, pogl. VII *Višnu Purane*). Ovo se odnosi isto toliko na sfere bića koliko i na principe. *Priliwi* nije naša Zemlja, već Svet, Solarai sistem, i znači široki, veliki. U *Vedama* - najvećim od svih autoriteta, iako je za njihovo ispravno čitanje potreban ključ - pominje se da su tri zemaljske i tri nebeske Zemlje nastale istovremeno sa *Bhumi* - našom Zemljom. Cesto se govori da u čoveku, zapravo, ima samo šest principa, pošto njegovo telo *nije princip*, već pokrivač, njegova ljuštura. Isto je i *sa planetarnim lancem*; kad o njemu, govorimo ezoterički. Zemlja se (kao sedmi, tačnije četvrti nivo, ona koja stoji kao sedma ako brojimo od prvog trostrukog carstva Elementala koje je započelo formiranje) se može izostaviti iz razmatranja, postoje (za nas) ona jedino ispoljeno telo od tih sedam. Jezik okultizma varira. Ali, ako pretpostavimo da se umesto sedam u *Vedama* pominju samo *tri* Zemlje, postavlja se pitanje koje su te tri, pošto mi još uvek znamo samo za jednu? Očigledno je da u toj tvrdnji mora postojati neko okultno značenje. Da vidimo. "Zemlja koja pluta" na Univerzalnom Okeanu (ili Prostoru), koju Brama u *Puranama* deli na sedam zona, jeste *Priliwi*, svet podeljen na [^].*tAdjn principa*; to je jedna kosmička podela koja izgleda prilično metafizička, ali je u stvarnosti *yzz/čA:a* u svojim okultnim posledicama. Nakon mnogo Kalpi pominje se naša Zemlja, a i ona je podeljena na sedam zona³⁰ po istom onom zakonu analogije koji je vodio drevne filozofe. Nakon toga na njoj nalazimo sedam kontinenata, sedam ostrva, sedam okeana, sedam mora i reka, sedam planina i sedam zona, itd, itd, itd.³¹"

Štaviše, *Sedam Zemalja* se ne pominju samo u induskim spisima, već i u persijskim, feničanskim, haldejskim i egipatskim kosmogonijama.

³⁰ Vidi *Purane*.

³¹ U *Višnu Purani* (Knjiga II, pogl. IV), tvrdi se da ZEMLJA, "sa svojim kontinentima, planinama, okeanima i spoljašnjom ljušturom, ima 500 miliona đonjana u prečniku", na što komentator primećuje da "to uključuje planetarne sfere", postoje prečnik sedam zona i okeana - a svaki okean je istog prečnika kao i kontinent koji okružuje, a svaki naredni kontinent je dvaput većeg prečnika od prethodnog - to čini samo dvadeset miliona ili pedeset četiri lakhe, itd. (...) Kad god se pojave bilo kakve protivrečnosti u raznim *Puranama*, one se moraju pripisati (...) razlikama u Kalpama i sličnom". To "slično" bi trebalo čitati kao "Okultno značenje", čije objašnjenje nije dao komentator koji je pisao u *ezoteričke, sektaške* svrhe, a prevodilac gaje pogrešno razumeo iz raznih razloga, od kojih je ponajmanji nepoznavanje ezoteričke filozofije.

Misterije Hebdomada

nijama, pa čak i u rabinskoj literaturi. Feniks^{^^} - koga Jevreji nazivaju Oneh p5p (od *Phenoč*, Enoh, što je simbol svetog ciklusa i inicijacije), a Turci *Kerkes* - živi hiljadu godina, nakon čega se upali i sam sagori, a potom se ponovo rađa sam od sebe - i živi hiljadu godina, sve do *sedam puta sedam* (vidi *Knjigu Ali* u ruskom prevodu), kad dolazi dan Suda. "Sedam puta sedam", 49, providna je alegorija i aluzija na četrdeset devet "Manua", Sedam Krugova i sedam puta sedam ljudskih ciklusa u svakom Krugu na svakoj planeti. *Kerkes* i *Oneh* znače rasni ciklus, a mističko drvo Ababel - "*Otač Drvo*" u *Koranu* - pušta nove grane i lišće pri svakom vaskrsnuću Kerkesa ili Fenksa; "Dan suda" znači "manju Pralaju" (vidi *Ezoterijski budizam*). Autor *Knjige Boga* i *Apokalipse* veruje daje " vrlo jasno kako je Feniks isto što i *Simorg*, persijski *Rok*, a iz priče o ovoj poslednjoj ptici još jasnije možemo da zaključimo da smrt i oživljavanje Fenksa pokazuje sukcesivno uništenje i obnavljanje ovog svesta, što se po mnogima dešava usled vatrene katastrofe" (str. 175) i vodenog potopa, redom.

Kad je Kaherman zapitao Simorga za starost, on mu je odgovorio da je ovaj svet veoma star, jer je već *sedam puta bio nastanjen* bićima drugaćijim od čoveka, i *sedam puta lišen stanovnika*, da vek ljudske rase, naše, treba da iznosi *sedam hiljada brojeva*, a daje ona sama videla *dvanaest* od tih preokreta i ne zna koliko će još morati da ih vidi.

(*Istočnjačke zbirke, II, 119*)

Međutim, ovo nije nova tvrdnja. Od Bajia iz prošlog veka, pa do dr Kinilija u ovom, te činjenice je zapazilo nekoliko pisaca, ali se sada može uspostaviti veza između persijskog proročišta i nazarenskog proroka. Autor *Knjige Boga* (str. 176) kaže:

Simorg je zapravo isto što i induski krilati *Sing* i egipatska Sfmgia. Kaže se da će se onaj prvi pojavit u kraju sveta (...) kao

Feniks, povezan sa Solanim Ciklusom od 600 godina (sa šiframa uklonjenim ili pojačanim, zavisno od toga na koji ciklus se misli), zapadnjački ciklus Grka i drugih naroda - generički je simbol nekoliko vrsta ciklusa. O detaljima će biti reci u odeljku o "*Kalpama i Ciklusima*".

Primenjeno je "prošlo" vreme jer je knjiga alegorijska i mora da prikrije istine koje sadrži.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

čudovišna lav-ptica. Iz ovog predanja su rabini uzeli svoje mitove o ogromnoj Ptici, koja ponekad stoji na zemlji, a ponekad hoda oke-anom (...) dok joj glava podupire nebo, a sa tim simbolom oni su takode usvojili i doktrinu o kojoj ona govori. Oni uče *da treba da bude sedam sukcesivnih obnavljanja ove planete*, da će svaki reprodukovani sistem *trajati sedam hiljada godina* (?) i da će *ukupan vek univerzuma biti 49.000 godina*. Međutim, to mišljenje, koje uključuje doktrinu o prethodnom postojanju svakog obnov-ljenog stvorenja, oni su mogli da nauče ili tokom vavilonjanskog ropstva, ili je ono možda bilo deo njihove prvobitne religije koju su njihovi sveštenici sačuvali od davnih vremena.

To pre pokazuje da su inicirani *Jevreji pozajmili*, a njihovi neini-cirani naslednici, talmudisti, izgubili smisao i primenili Sedam Krugova i četrdeset devet rasa, itd., na pogrešan način.

I ne samo "njihovi sveštenici", već i sveštenici svih drugih zema-lja. Gnostici, čija su brojna učenja odjeci jedne prvobitne i univer-zalne doktrine, stavljaju iste brojeve, samo u drugom obliku, u usta Isusu u veoma okultnoj *Pistis Sofiji*. Mi kažemo još više: čak je i hri-ščanski redaktor ili autor *Otkrivenja* sačuvao to predanje, pa govori o Sedam RASA, od kojih su četiri i deo pete nestale, a dve tek imaju da dođu. To je rečeno da ne može biti jasnije u poglavljiju XVII, sti-hovima 9 i 10. Ovako reče anđeo:

A evo uma koji ima mudrost. Sedam glava su sedam planina, na kojima žena sedi. I postoji SEDAM Kraljeva, pet su pali, jedan postoji, a jedan još nije došao (...)

Ko će od onih koji su bar malo upoznati sa starim simboličkim jezikom propustiti da *upet* Kraljeva koji su pali vidi četiri Koren-ske Rase koje su postojale i deo pete, a u onoj *kojapostoji* i *onoj* koja "705⁸ nije došla", Šestu i Sedmu Korensku Rasu, koje tek tre-ba da dođu, kao i njihovu podrasu, našu sadašnju rasu? Jednu još izrazitiju aluziju na Sedam Krugova i četrdeset devet Korenskih Rasa u *Knjizi Levitskoj* naći ćete ne drugom mestu, u Dodatku, deo III.

E.

SEDAM U ASTRONOMIJI, NAUCI I MAGIJI

A opet, broj sedam je blisko povezan sa okultnim značenjem Plejada, tih sedam Atlasovih čerki - "šest prisutnih, sedma skrivena". U Indiji su one povezane sa svojim dojenčetom, bogom rata, Kartikejom. *Plejade* (na sanskritu *Kritika*), dale su tom bogu svoje ime, jer je Kartikeja, *astronomski*, planeta Mars. Kao bog, on je sin Rudre, rođen bez posredstva žene. On je *Kumara*, opet "devičanski mladić", stvoren u Vatri iz Sivinog Semena - *svetog duha*, otuda zvan Agni-bu. Pokojni dr Kinili je verovao daje Kartikeja u Indiji sveti simbol ciklusa Narosa, koji se sastoji od 600, 666 i 777 godina, u zavisnosti od toga da li se broje solame ili lunare, božanske ili smrtne godine, a šest vidljivih, ili sedam stvarnih sestara. Plejada, neophodne su da se kompletira najskriveniji i najmisteriozniji od svih astronomskih i religioznih simbola. Zato, kad treba da obeleži jedan određeni događaj, Kartikeja iz starine se pojavljuje kao *Kumara*, asketa, sa *šest glava* "jedna za svaki vek Narosa. Kad je simbolika bila potrebna za drugi jedan događaj, onda smo Kartikeju, u vezi sa sedam zvezdanih sestara, videli u pravnji Kaumare (ili Sene), njegovog ženskog aspekta. On tada on jaše pauna - pticu Mudrosti i Okultnog Znanja, i induškog Feniksa, čiji je grčki odnos prema 600 godina Narosa dobro poznat. Šestokraka zvezda (dvostruki Trougao), Svastika, šestokraka, a povremeno sedmokraka kruna je na njegovoj obrvi; paunov rep predstavlja zvezdano nebo, a dvanaest znakova Zodijaka *skriveni su na njegovom telu*, zbog čega ga takođe zovu Dvadasa Kara" ("dvanaestoglav") i Dvadasakša, "dvanaestooki". On je, međutim, najslavnije prikazan kao Šaktidhara, "nosilac kopinja" i pobednik nad Tarakom, "Taraka-dit",

Pošto se godine Narosa (u Indiji) broje na dva načina - ili "100 godina bogova" (*božanskih godina*) - ili 100 *smrtnih godina* - možemo da vidimo koliko je neiniciranim teško da ispravno razumeju taj ciklus, koji igra tako važnu ulogu u *Otkrivenju sv. Jovana*. To je uistinu apokaliptički Ciklus, pa ipak, u svim nagađanjima o njemu našli

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

smo samo *nekoliko približnih* istina, pošto postoje različite dužine i odnosi se na razne praistorijske događaje.

Tako smo mi negodovali stoje Suidas, u svom delu o antičkom brojanju, zamenio dane za godine kada je u pitanju vremensko trajanje koje su Vavilonjani, po svom hronološkom računanju, smatrali božanskom godinom. U svom dovitljivom plagiranju - koje smo razotkrili na drugom mestu - dr Sep se pozvao na Suidasa i njegov autoritet kada je 432 u hiljadama i milionima godina (trajanje Juga) smanjio na 4.320 *lunarnih* godina pre "rođenja Hrista", a ovo "rođenje" je navodno bilo "predodređeno" u zvezdanom (i nevidljivom) nebu, stoje dokazivao "pojavom Vitlejemske zvezde". Ali, Suidas nema drugih dokaza za to osim sopstvenih nagađanja, jer on nije bio Inicijat. On kao dokaz navodi Vulkana, pokazujući daje, prema hronološkim tvrdnjama, on vladao 4.477 godina, tj. 4.477 *dana, kako on misli*, ili prevedno u godine, 12 godina, 3 meseca i 7 dana; u njegovom originalu stoji 5 dana - što pokazuje da je pogrešio čak i u tako jednostavnom računu (vidi Suidasa, članak "Hri?" i O();). Uistinu, ima i drugih drevnih pisaca koji su pravili takve pogrešne proračune - na primer, Kalisten, koji astronomskim posmatranjima Haldejaca pripisuje period od samo 1.903 godine, dok Epigen priznaje 720.000 godina (Plinije, *Histor. Natur. Lib. VII*, c. 56). Sve te prepostavke, koje su izneli profani pisci, zasnovane su na nekom nesporazumu ili potiču od istog. Kronologija svih zapadnih naroda, starih Grka i Rimljana, pozajmljena je iz Indije. Sad, u tamilskom izdanju *Bagavadama* se kaže da 15 solarnih godina čine *Paccham*, dva *Pacchama* (ili 30 dana) jesu mesec smrtnika, a dodaje se da je takav mesec samo jedan *dan Pitar-Devata* (Pitrija). A opet, dva takva meseca čine *rudu*, tri *rudna* čine *ajanam*, a dva *ajanama* godinu - i ta godina smrtnika *samo je jedan dan bogova*. I na osnovu tih pogrešno protumačenih učenja su neki Grci zamišljali da su svi inicirani sveštenici pretvorili dane u godine!

Ta greška starih grčkih i rimskeh pisaca proizvela je obilje posledica u Evropi. Na kraju prošlog i na početku ovog veka, Baji, Dipui i drugi, oslanjajući se na namemo osakaćene priče o induskoj hronologiji, koje su iz Indije doneli izvesni preterano revnosni i beskrupulozni misionari, sačinili su fantastičnu teoriju o toj temi. Pošto je kod Indusa mera vremena bila polovina revolucije Meseca, a pošto je Mesec imao samo petnaest dana - o čemu govori Kvintilije

Misterije Hebdomada

Kurcije {Menses in guions dies descriperunt dies, Quint. Curt, LXVI1I, c. 9) - što se pominje u hinduističkoj literaturi, potvrđena je činjenica daje njihova godina bila samo pola godine, ukoliko nije nazvana danom. I Kinezi su delili svoj Zodijak na dvadeset i četiri dela, pa otuda i svoju godinu na dvadeset i četiri polovine meseca, ali ih takvo računanje nije sprečavalo, niti ih sprečava, da imaju astronomsku godinu istu kao što je naša. A u nekim provincijama oni i danas imaju period od šezdeset dana - južnoindijsku rudu. Štaviše, Diodor sa Sicilije (*Lib. I, par, 26, str. 30*) naziva "trideset dana egipatskom godinom", odnosno, onaj period za koji se Mesec u potpunosti obrne oko Zemlje. I Plinije i Plutarh govore o tome (*Hist. Nat. Knjiga VII*, pogl. 48, tom III, str. 185 i *Život Nume*, par. 16), aU, zar je logično da bi Egipćani, koji su poznavali astronomiju isto tako dobro kao i drugi narodi, tvrdili da lunami mesec ima trideset dana kad on ima samo dvadeset osam dana plus deo dana? Svakako da je taj lunami period *imao okultno značenje* isto koliko su ga imali i induski *Ajanam* i *rudu*. Godina koja traje dva meseca i period od šezdeset dana bili su univerzalne mere u antici, kako pokazuje sam Baji u svojoj *Raspravi o istočnjačkoj astronomiji*. Kinezi su, kako kažu njihove knjige, delili svoju godinu na dva dela, od jedne ravnodnevice do druge (*Mem. Acad. Ins., t. XVI, pogl. 48, tom. III, str. 183*). Arapi su u davnini delili godinu na šest doba, od kojih se svako sastojalo od dva meseca. U kineskom astronomskom spisu naslovljenom *Kiu-če*, kaže se da su dva meseca mera vremena, a šest mera godine, a i dan danas urođenici sa Kamčatke imaju svoje godine od šest meseci, kao što su ih imali kad ih je posetio opat Chappe (*Putovanje u Sibir, tom III, str. 19*). Ali, zar je sve to razlog za tvrdnju da kad indijske *Purane* kažu "solarna godina", to znači - *solarni dan*? Poznavanje prirodnih zakona je ono što čini sedmicu, da tako kažemo, korenskim brojem prirode u ispoljenom svetu - bar u našem sadašnjem zemaljskom životnom ciklusu - i čudesnim uvidom u njeno funkcionisanje, koje je drevnim narodima otkrilo veoma mnogo misterija prirode. I opet, ti zakoni i njihova primena na nebeskom, zemaljskom i moralnom planu omogućili su starim astronomima da tačno izračunaju trajanje ciklusa i njihovog uticaja na razvoj događaja i da zabeleže budući (to se naziva proročanstvom) uticaj koji će oni imati na postojanje i razvoj ljudskih rasa. Zato su

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Sunce, Mesec i planete, koje predstavljaju nepogrešive vremenske mere, čije su moći i periodičnosti bile dobro poznate, postali veliki Vladar i mali vladari našeg sistema i njegovih *sedam domena* ili "sfere delovanja".^"

To je bilo toliko očigledno i izrazito da su čak i savremeni ljudi od nauke, kao i materijalisti i misticici, obratili pažnju na taj zakon. Fizičari i teolozi, matematičari i psiholozi, često su svetu ukazivali na periodičnost u ponašanju "Prirode". Ti brojevi su objašnjeni u "Komentarima" ovim recima:

KRUG NIJE "JEDNO", VEĆ SVE.

U VIŠEM {nebu), NEPROBOJNI RAĐAH ("ad bhutam ", vidi *Atharva Veda*, X, 105), TO {Krug), POSTAJE JEDNO JER {to je) NEDELJIVO I U NJEMU NE MOŽE POSTOJATI TAU.

u DRUGOM {od tri "Radamsija " (tritije) Uj tri "Sveta "] JEDAN POSTAJE DVA {muško i žensko), i TRI {kad se doda Sin ili Logos), i SVETO ČETIRI {"tetraktis", ili "Tetragramaton"}.

U TREĆEM {nižem svetu ili našoj Zemlji) TAJ BROJ POSTAJE ČETIRI, I TRI, I DVA. UZMI PRVA DVA I DOBIĆEŠ SEDAM, SVETI BROJ ŽIVOTA; STOPI {ovaj poslednji) SA SREDNJIM RAĐAHOM I IMAĆEŠ DEVET, SVE-TI BROJ POSTOJANJA i POSTAJANJA.^

Kad zapadnjački okultisti budu ovladali pravim značenjem podele sveta iz *Rig Vede* - dvostrukom, trostrukom i sedmostrukom, a posebno devetostrukom podelom, misterija cikličkih podela prime-njenih na nebo i zemlju, bogove i čoveka, postaće im jasnija nego što je to sada slučaj. Jer:

POSTOJI SKLAD U BROJEVIMA ČITAVE PRIRODE; *U sili teže, u svim planetarnim kretanjima, u zakonima topote, elektriciteta i hemij-*

Sfere delovanja kombinovanih sila Evolucije i Karme su (1) Nad-duhovo-no ili *noumenalno*, (2) Duhovno, (3) Psihičko, (4) Astroterično, (5) Podastralno, (6) Vitalno i (7) *č\sto fizičke* sfere.

U hinduizmu, kako ga razumeju orijentalisti, po *Atharva Vedi*, tri radamsija se odnose na tri Višnuova koraka; njegov uspinjući, viši korak, kojim on stupa u najviši svet {A. V. VII, 99, 1, cf. 1,155, 5). Oni to shvataju kao *divo rađah*, ili "nebo". Ali, u okultizmu tu ima još nečeg. *Iskaz parešu, guhješu, vratesu*, cf. I, 155, 3 i IX, 75, 2; ili stih X, 114 u *Atharva Vedi* - tek treba da budu objašnjeni.

Misterije Hebdomada

skoj privlačnosti, u oblicima životinja i biljaka, u percepcijama uma. Uistinu, savremena nauka ide u pravcu generalizacije koja će izraziti opšte zakone svega jednim prostim numeričkim odnosom. Pozvali bismo se na *Filosofiju induktivnih nauka* profesora Vjuela (*WheweH*), i na istraživanja g. Heja (*Hay*) o zakonima harmonije boja i oblika. *Iz svega toga proizlazi da se broj sedam ističe u zakonima koji regulišu skladno opažanje oblika, boja i zvukova,* a verovatno i ukusa, kad bismo samo mogli da analiziramo naše opažaje te vrste sa matematičkom tačnošću.

(Medical Review, jul 1844.)

Uistinu toliko da se jedan lekar zaprepastio kad je video periodični *sedmostruki* ciklus pojavljivanja i nestajanja raznih tegoba, a prirodnjaci su priznali da nisu u stanju da objasne taj zakon. "Rađanje, rast, sazrevanje, vitalne funkcije (...) promene, bolesti, propadanje i smrt insekata, gmizavaca, riba, ptica, sisara, pa čak i čoveka, manje-više kontroliše jedan zakon koji sve to upotpunjuje u *nedeljam*", odnosno sedmicama - periodima od sedam dana.^{^*} Dr Lejkok (*Laycock*) (*Lancet*, 1842-3), pišući o periodičnosti vitalnih fenomena, beleži "jednu izuzetni ilustraciju i potvrdu tog zakona kod insekata".^{^^}

H. Gratan Ginis (*Grattan Guinness*), akademik, u svom *Približavanju kraju ere*.

Pošto je izneo određeni broj primera iz proučavanja prirode, taj doktor dodaje:

Činjenice preko kojih sam ukratko prešao su opšte činjenice / nije moguće da se potpuno slučajno ili pukom koincidencijom odvijaju dan za danom kod toliko miliona životinja raznih vrsta, OD LARVE, ILI JAJETA, SITNIH INSEKATA PA DO ČOVEKA, u tačno određenim periodima. (...) Mislim da se taj zaključak mora toliko uopštiti da tvrdimo kako se kod životinja promene odvijaju svakih tri i po, sedam, dvadeset jedan ili dvadeset i osam dana, ili kod nekih u tačno određenom broju nedelja, ili sedmostrukih ciklusa.

I opet, isti dr Lejkok tvrdi:

O kakvoj god groznici da se radi, *doći će do paroksizma sedmog dana* (...) a *četrnaesti će hiti zapažen kao dan promene* (...). (doći će ili do izlečenja, ili do smrti). Ako četvrti (vrhunac) bude žestok, a peti manje žestok od njega, bolest će se završiti sa *sedmim* vrhuncem i (...) promenu na bolje (...). primetićemo *četrnaestog dana*, naime, oko tri ili četiri tokom noći, kad je organizam najviše malaksao.

(Citirano u delu Primicanje kraja doba od Gratana Ginisa, str 258-269)